

סדר

הגדה של פסח

עם

מניד משנה משנה הלכות

ובסיומו קונטראם פרטומי נימא משנות תרצ"ח-תש"ה

הווצה חדשה עם כמה תיקונים והוספות

אשר חנן ה' את עבדו מקים מעפר דל

מנשח הקטן

אבדקיק אונגוואר וראש ישיבת בית שערים בברוקלין נוא יארק

בן לאאמו"ר הקדוש חמיד וענוי מרן ר' אליעזר זאב

שנחרג ונשרף עקח"ש, הי"ד

ו

יוצא לאור ע"י

מכון משנה הלכות גדולות

ادر תשנ"ט לפ"ק

Published by

Mishne Halachoth Gedoloth Institute

Under the leadership of

Rabbi Menashe Klein

of Ungvar

Dean of Yeshiva Beth Shearim

1578 53rd Street

Brooklyn, NY 11219

לרכיש ספר זה או תקליטור תורני של כל הספרים
עם תוכנית חיפוש וtabבנית צילום, להתקשרות:

To purchase printed copies of this volume or a Compact Disk
containing all the volumes in searchable text files & PDF format,
contact:

ארה"ב Toll Free (888) 498-8642
ניו יורק New York (718) 851-0806
ארץ ישראל Israel (02) 587-0613
MishnaHalachos@mail.com

תרומותכם תאפשר לנו להמשיך בהפצת תורה בישראל

Your financial contribution is appreciated as it will help us continue to spread torah
through publishing seforim and making them available on computer.

נא לשולח תרומותכם החשובה:

Please send your generous donations to:

Machon Mishne Halachos
3301 W. Strathmore Ave.
Baltimore, MD 21215
USA

כל הזכויות שמורות תשס"ד

Copyright © 2004

דברים אחדים להוצאה ראשונה

מגיד מראשית אחרית, הוציאנו מעברות לחורות,
נסים נפלאות, מירודע תעלומות,
שוכן שחקים משרתיו רבות,
הוא הקדוש בעצמו מבדל בין חול לקורש,

בין העמים לישראל עם קודש, בין יום השבעי לששת ימי המעשה, אשר בו מלאכה לא תעשה, ובין חורש לחודש המקדשים שמר בקדוש החורש, יהא שמייה רבה מתברך, מפני עם המבורך, ובchein שוד אשר ממעזירים גאלתו, ומבית עבדים פדיתנו, כל בכורייהם הרוגת, ובכורך ישראל גאלת, במצוותך קדשנו, ולהודות ולהלל ולקלס לשمر צויתנו, ולספר בנסים שעשית לאבותינו, מעברות לפרעוה ולמעזריטים לשחררנו, ופרעה וחילו ירה בים, ובני ישראל הילכו ביבשה בתוך הים, ואילו לא הוציאנו, אלא להצליל אותנו, ובנינו ובנותינו, בשבייל זה רינו, וכ"ש שוציאנו לראות במפלת שונאיינו, נתת לנו תורה אמת, וחיה עולם להדבקים בה, אלקיכם באמת, וקדש והומין יום אחד בשנה, להרבות בספרות יציאת מצרים מידי שנה בשנה, כל אחד לפי צחות לשונו, ולפי שורש נשמותו לעשות רצון קונו, במילין יקירין להרבות פתגמים, וכל המרבה בספר משובח ויאיריך ימים, ולפי שנחטמעטו הלבבות, מחמת התלאות והמקורות, עמדו חזיל ותקנו בצחות שונות, ספר הגדה לישראל להוצאות אל בגרונם, וכל אחד לפי שכלו המעת, יוסיף וירבה להתבונן ולא ימעט, כי בליל הוה מתפשטין האורות, המשפיע מטבו אפיו לחשובי מאורות, ברוך אתה ה' יוצר המאורות.

והנה מימי לא עללה על לבי להדרפיס ספר זה על הגדה של פסח, אך לפני שנה בא בני חמדת לביו ועיני עדיו לגאון ותפארת הב' משה ה'יו מהישיבה בירושלים עיה"ק על חג הפסח ויצא ולייקט מבין כת"י שלו ועשה סטענצעיל ממוקצת הדברים בלתי ידיעתי וחברם בקונטרס וקרא להם שם שפתותינו" שושנין" וחלקו בין הידידים, ומהחלה הי' על אף ועל חמתי, כי לא היה זה מגמתי, ואני מושאל מudio להלכה בס"ד, ומה לך אצל הגדה מילין דשפريا [ומרגלא בפומי וכן כתבתבי בתשובה אחת כי יותר אפשר לבא לידי מכשול ח"ז באגדה מבהלה כי בהלה אם יבא לידי טעות ח"ז או הרי שלחן ערוך לפני כל ויתברר הטעות ועימדו על האמת אבל בדורש וגודה מי יאמר לו ולפעמים ילמדו מוה שכן ראוי לעשות שכון דרש מי שהוא והנה צורף ומכוון בפסקוק וכיצועא בו והם דברים הנקראים בדורינו השקפה אשר הוא מסוכן מאד למלוד מוה בלי הלכה] עד שאלצוני בני ביתני עד שהייתו שותק במודה, והשתא בני הגודל

משנה

הגדה של פסח

הלכות

הרה"ג וכוכ' מהררי קד"ש שליט"א רב ור"מ דקירת אונגוואר בירושלים עיה"ק בא מירושלים עיה"ק לשמה במשפחה וורוני ג"כ וגם עשה קצר מראה מקומות, גם בני הרה"ג כוכ' מהו"ר עמרם חסידא שליט"א דומ"ץ דקהלתינופה ברוקלן נ"י, וחתני הרה"ג בנש"ק פא"מ פרי עץ הדר כוכ' מהו"ר יי" בידערמן אין שליט"א ושאר ב"ב וידיidi בקשוני להסתים להוציא לאור הדברים, ונזכרתי מדברי רבינו מרכן הח"ס ז"ל במקתבו להגאון מהו"ר ז' חיות (נדפס בס' כל ספרי מהו"ר ז' ח"א בהוספות דף ר"ז). ולכן הנהנו נוטן להם ולפניהם אהובוי ידיזי את בריתות שלום קצר מפרי מחשבתי לסלסל בדברי חז"ל בהגדה של פסח ברית התורה שאמרתי בס"ד מזמין לומן בליל פסחים הקדושים.

וקראי תיהם שם מגי"ד משנ"ה - מגיד, כי כן קרא המסדר ההגדה בשם מגיד בט"ז תיבות הראשונות בסימני הסדר. ומשנה, כי כן הובאו כמה הלכות שנשנו בפניהם הספר, גם כי שמי מרומו במסנ"ה ובן נקראו בס"ד שאר ספרי משנה הלכות. ואקהה שייהיו דברי אלו לחחת רוח לפני הקב"ה להלל ולשבח לפואר לזרום להדר ולנצח למי שעשה הנשים האלה הוציא אני מעבדות לחירות משעבדו לאולה, ואמריו חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממעקרים ובענ"ה נתקיים כי במציאות שעברתי את הגיאנים [אויישויז' ועד] שהירה בכמה אנטפין גרווע ממעקרים, וכן נאמר לפני בהל והודיה. וכשם שהוציאנו או ובכל דור ודור עומדים علينا לכלותינו והקב"ה מצילנו מידם כן יתן ה' ונזכה ב Maherha לאולה שלמה וקבענו יחד מהרה מארבע כנפות הארץ לארצנו בביאת משיח צדקו ונאכל שם מן הזבחים וממן הפסחים בסעודת שור הבור ולוייתן ויין המשומר מששת ימי בראשית להמחכים לישועתו בב"א.

עש"ק לסדר זכור את אשר עשה לך עמלך וגוי תמהה את זכר עמלך מתחת השמיים לא תשכח המעפה לישועת ה' אסקופה הנדרשתפני עם קודש عبد נרעץ לאדוני המהכה לקיים עוד מצות ק"פ בפסח הבועל"ט בירושלים עיה"ק בביאת משיח צדקו ובבנין בית מקדשו השם, החוטם לבב' ונפש,

מנשה הקטן

הגדה של פסח

חודש ניסן

החודש הזה לכם. לכ"ם אותיות מל"ך שניין הוא מלך (מנהיגים) עוד שהוא ראשון
למלכי ישראל וכל ישראל בני מלכים הם.

חדש ניסן הוא נגד לבנה מז' כוכבי לכת (ספר הקרניםamar ה') ובפני דין דין רמו
ראשון כתם פז, פ"ז בגמי' לבנה. וישראל נקראים ע"ש הלבנה, וניסן ראש חדש למלכי
ישראל.

מוזמור לאסף אך טוב לישראל אלקים לבני לבב (תהלים ע"ג). נלע"ד לפי מה שאמרו
תלמידי רבינו יהודה החסיד זיל בשם רבם כי ט"ו שנים עמדו ביחד אבות העולם
ובזכות ט"ו שנים הללו שלמדו תורה והוא דבקים בו יתברך נתקדים העולמים ולמדו בכל
יום ט"ו שעות בידר ולזה יסוד דוד המלך ט"ו שיר המעלות וכט"ז בניסן נגלו ועין
בחגדה לחיד"א בדבש לפיה בוהיא שעמדה לאבותינו לנו מ"ש ולזה אפשר מכון הט"ז
תבות בסדר קדר ורחץ וגם הט"ז תבות מן וציב ונכון עד הדבר כМОון והנה אמרו זיל
דHAMש שנים נפטר א"א ע"ה קודם זמן מפני רשות עשו שאל ראה מתי יצא לתרבות
רעעה (עין רש"י בראשית כ"ה ל', וכ"ב ט"ז ע"ב) ואילו חי עוד חמיש שנים והוא עמודים
ביחד אבותינו הקדושים עשרים שנה אז בשנת ה'כ"א היו פעולים גאות עולם לישראל
אלא שעשו הרשות הוא השטן אשר השבית הדבר. וזה ש�ך טוב לישראל שמהמן אין א"ך
שהוא כ"א נשאר רק טו"ב שהוא שנת ה'ז.

והנה החדש ניסן נקרא טוב, וכן הוא במ"ק בגמי' טוב (עין רג' ישרא), ואילו הי
האבות ממשליין מניין עד שנת כ"א שנים או הי' טוב לישראל אלקים לבב שם
האבות כידוע. וזה שרמו הקב"ה למשה אה"י אשר אה"י הינו השם גימטריא כ"א אה"
בצורה זו ואנכי אה"י עם בצורה אחרת שעדין לא נתכן השם כ"א ואילו נתכן ע"י
האבות או הי' כבר הגאולה העממידה. ובזה אפשר לפרש ולומר כי יד על כס י' מלוכה
לה' בעמלק מדור דור דהשם י"ק גימטריא ט"ו ולולוי אותו הרשע עמלק שהוא עשו הי'
נתכן השם אה"י אבל עכשו רק השם י"ק שהוא ט"ז בבחינת אורין הט"ז שנים ואמר כי
יד על כס י' שהוא נגד הט"ז שנים נתכן הכל על ידם ועל ידי זה מלכמתה לה' בעמלק
מדור דור ולפי שהוא הי' הגורם נשבע שלא ינichi עד שייה' השם שלם וכטא שלם כי"ר
במהרת.

שבת הגדול

טעם למה נקרא שה"ג (עיין טוש"ע א"ח סי' ת"ל) ייל דאמרו אל מלא שמו ישראלי שני שבחות מיד נגאלין (שבת קי"ח) ועיין באחרונים הטעם דלא סגי בשבת אחד, עוד אמרו (שם) כל השומר שבת ההלכתו אפילו עבד ע"ז כדורי אגוז מוחלין לו ובמצרים הלו עובדי ע"ז והלו ע"ז בטענת שר של ים אלא דכשניצטו מושכו וקחו לכם צאן משכו ידיהם מע"ז ולקחו להם מצות וזה הי' בשחתת כմבוואר דעשרה בניםון אותן שנה בשחתת הי' ועיין ט"ז (א"ח סי' ת"ל) וא"כ שמרו אותו שבת ההלכתו ובמה שמשכו ידיהם מע"ז מחלו להם על ע"ז ומיד נגאלו ולכארורה הלא לא שמרו רק שבת אחד ובגמ' אמרו אל מלא שמו ישראלי שתי שבחות מיד נגאלין (ובגמ' שם) אל מלא שמו שבת משאר שבתים ואם ישמרו רק שבת אחד נמי נגאלין (ובגמ' שם) אל מלא שמו שבת ראשון לא היה כל אומה ולשון שלטlain בהם וא"כ כמו כן אפשר דשבת הגדול אכן כהו גדול משאר שבתות כיון שהוא שבת ראשון ששמרו בנו"י במצרים ולזה נקרא שבת הגדול שהוא שבת גדור והוא משאר שבתות דבשאור שבתות עד שישמרו שתי שבתות נגאלים וכשה"ג אף"י ישמרו שבת אחד מיד נגאלין. וכבר כתבתי במקומות אחר הטעם דשבת תשובה הוא תשובה מיראה אימת יום הדין אבל שבת הגדול הוא תשובה מהאהבה ובשבת תשובה זדוניות נעשים כשוגות וצעריך עוד קצת לכפרה אבל בשיה"ג זדוניות נעשים כזכויות ונעשה כולם וכך ולכך מיד נגאלין ועיין הגדה ערבי פסחים מ"ש כך"ז בעהמ"ח שורית בית שערים בזה.

אי' לבטל טענת הצדוקים שאמרו ממחורת השבת של שבת בראשית ולדעתם הנפסדה לעולם עצרת אחר השבת ודרשו ממחורת השבת שבת בראשית ונטפל להם ריב"ז מתמניא בניסן ועד סוף מועדא ואיתותב חגא דשבועיא בגין' מנהות ס"ה וס"ו שם פרש"י שם חכמים פי' שמחורת השבת שהוא ממחורת יו"ט ועיין תרגום אונקלוס ממחורת השבת מבתר יומא טבא ולהוציא מדעת צדוקים קוראן השבת שבת הגדול ככלمر שיש עד שבת שאינו גדור והיינו יו"ט ואותו שבת שהוא ממחורת השבת הוא בתר יומא טבא ואין זה משבת בראשית שהוא שבת הגדול ולכך קורין שבת הגדול.

בזכות נשים צדקניות שהיו באותו הדור נגאלו אבותנו ממצרים (סוטה י"א), נראה לפמ"ש במדרש הביאו רשי"ה עה"ת פ' ויקhalb (שםות ל"ח ח') ויעש את הכלור במראות האבאות בנות ישראל היו בדין מראות שראוות בהן כשהן מתקששות לא עכבר מלhibיא לנבדת המשכן והי' מօס בהן משה מפני שעשוים ליציה"ר אל הקב"ה קיבל כי אלו חביבין עלי מון הכל שעלה ידיהם העמידו הנשים צבאות רבות וכרי' שמשדלו ברכבים לומר אני נאה מך ומתחך לך מביאות לבעליהם ליד תואה ונזקקת להם ומתעכבות ו يولדות שם שנאמר תחת התפוח עוררתיך (שה"ש ח') והוא שנאמר במראות הצבאות ע"ש.

והנה בתורה (בראשית ט"ו י"ג-י"ד) כתיב ועבדים ועינו אותם וגוי ואחרי כן יצא ברכוש גדול והם לא היו רק מאותים ועשר שנה וגם כי עצם שעבוד העבורה לא הייתה רק פ"ז שנה כמבואר בחז"ל והיאך נתקיים מכאן זה, האמנים גוזרת ועבדים ועינו אותם היהת אמורה להיות על שנים רבעה מישראל ד' מאות שנה אך בתורה כתיב (שםות י"ג י"ח) וחמורים עללו בני ישראל מארץ מצרים ופי' חז"ל והובא בראשי אחד מהמשה יצאו זו' מהם מתו וא"כ בשעת עבורה היו חמיש פעמים שנים רבעה וא"כ המש פעים שנים רבעה קיימו ועבדום וענו אותם והנה חמיש פעמים פי' עולה ארבע מאות ושלשים שהוא זמן השעבוד ונסלים ומן העבדות ע"י רבו אוכלוסין, וכל זה ה"י ע"י נשים צדקנות שהעמידו צבאות רבות וזה גרמה יציאת מצרים.

והנה תרגום יב"ע (שםות ל"ח ח') כתיב מן אספרטורי נחשא נשיא צניעותא דאיילו לא היו צניעות היו ח"ז עשוות פעולות שלא להוליד ח"ז כמו שהוא בעונ"ה בזמה"ז ואז לא היו יכולם לצאת מצרים עד שיגמרו זמן השעבוד ולכן אמר בזכות נשים צדקנות הצניעות נגלו ישראל ממצרים.

ובביאור דברי התיב"ע שכח נשיא צניעתא נראה דלא כוארה לפמ"ש (נדורים כ' ע"ב)بني תשע מדות יש להריחיקן ואחת מהן בני חצופה ופי' הר"ן שמעיה פניה להיות תוכעתה בפה ועין רמכ"ם פכ"א מא"ב וש"ע א"ח סי' ר"מ ס"ג א"כADRVAה לא מראתה לצוארה זה גריינוחה ולא מעליותא שעשו ואולי מה"ט ה"י משה רבינו מamas בהן האמנם בגמ' שם הקשו והאמר שמואל בר נחמני אמר רבבי יונתן כל אדם שאשתו תוכעתו הוין בנים שאפירלו בדורו של משה רבינו לא היו כמותם שנאמר (דברים א') הבו לכם אנשים חמניים ונבונים וגוי וכתיב (ד"ה א' ב') מבני יששכר יודע בינה לעתים ומשני הילא דרמץיא ארצוי ופי' הר"ן שפתחה אותו בדרכי ריצוי ופיטוס כלאה שלא ממשה ליעקב אלא לסור באלה אבל לא שתהא תבעתו בפה וא"כ המכ"נ אמר הקב"ה למשה קבל הם אהובים עלייהם עשו בפיוט וב贊יעות ולכן בירח התיב"ע נשיא צניעתא וכן'ל.

כמה הלכות נחוצות הנוגעות בס"ד

שואlein ודורשין בהלי הפסח קודם הפסח שלשים יום. ומצוה לכל אחד לעסוק בהל' פסח שלשים יום לפני החג, וגם בפסח עצמו.

א) יש מקומות שנגנו לקרוא בתורה ברכבים פ' הנשיים נשיא אחד ליום (בל' ברכה) מר"ח ניסן עד י"ג בו ויש להם על מה שישמו (שורית משנה הלכות ח"ח סי' קפ"ד).

ב) מי שיש לו חמץ בארץ ישראל והוא בחו"ל, או הוא בארץ ישראל וחמציו בחו"ל, שיש הבדל בין הזמן לכמה שעות מן הנכון למכור חמץ בזמן ארץ ישראל שאו יוציא לכל הדעות ומהיו אם לא מכיר אפילו הוא בחו"ל ובארץ ישראל כבר הואليل פסח מ"מ

משנה

הגדה של פסח

הלכות

מורר כדרכו ומותר בהנאה דעתלין בתר גברא ולא בתר חפצא של חמץ ועיין שו"ת עונג יו"ט א"ח סי' ל"ו ובשו"ת משנה הלכות ח"ו סי' צ"ג בארכיות.

ג) בןchor לשבא לארץ ישראל ליו"ט ומוכר חמצו העכו"ם בארץ ישראל, יבקש מהשליח הרוב המוכר שלא יחוור ויקנה חמצו מן העכו"ם לאחר שביעי של פסח שהרי אצל יש עוד איסור יו"ט שני של גליות, ומיהו אם לא התנה והרב חז"ל לקח כל החמצו וגם שלו בתוכו לא נאסר חמצו דאייסורא לא ניחא אליה ל垦נות עיין שו"ת משנה הלכות ח"ו סי' צ"ד.

ד) עשה שליח למכור חמוץ בחו"ל והלך לא"י והשליח מכיר חמוץ פה בחו"ל כפי זמן החוויל ואצלו כבר נאסר החמצו בהנאה כדיעבד יש להתייר החמצו אחר הפסח דכה"ג לא קנסו רבען עוד יש לומר כיון דקודם זמן איסורו הפקר חמוץ כמנהג העולם א"כ יש לומר דמהני לפ"מ שכחben הא"ז סי' רמ"ו בשם הירושלמי (פ"ט ה"ד דשכיבית) דמרთר להפקיר חמוץ קודם שעה שביעית ע"מ לזכות בר לאחר הפסח ואף שהדר"מ א"ח סי' תמן"ה ובש"ע כתוב שאין לסמוך על הוראה זו והוא קולא גדולה מ"מ כה"ג שעשה שליח למכור אילא שמכר בשעה שאצל הבעלים כבר נאסר החמצו אבל במקומות שהשליח מצוי אכן היתר גמור יש לסמוך שלא קנסו כה"ג והבן וצ"ע (עיין משנה הלכות ח"ו סי' צ"ז).

ה) מי שהוא בבית האסורים מותר לו למכור מנתו לעכו"ם קודם הפסח ואין בו משפט רוצה בקיומו של חמוץ (משנ"ה ח"ד סי' ס"ה).

ו) חמוץ שנמכר לעכו"ם ע"י שטר מכירה ומונת בבית ארוןקייר (קלאוועטס בלע"ז) צריך לכח"פ לסגור הארוןות במפתח כיון שאינו עושה מחיצה עשרה ולדעת רשותי וס"יעתו בעי מחיצה דוקא וכח"י כתוב דוקא מחיצה עשרה ובכל אופן אין להקל בלי סגירת מפתח או עכ"פ לדבקו בטיפח חזק נכלפען"ד (עיין משנה הלכות ח"ח סי' קפ"ט).

ז) המוכר חמוץ לעכו"ם בשטר מכירה וחומר ועובד ומוכר בחתותו או משכיד עצמו להעכו"ם לעבודו אצל הרוי זה מבטל מכירתו למפרע (משנ"ה ח"ג סי' ג"ה).

ח) מי ששכח למכור חמוץ והרב מכירו ומוכר שלא מדעתו מדין זכין לאדם שלא בפניו יש לסמוך עליו בדיעבד והחמצו מותר לאחר הפסח, (כן שמעתי מפי הגרא"א הענקין זצ"ל).

ט) חמוץ של ישראל על חיים שמכרו לאינו יהודי והגיע להנמל בחווה"מ פסח, אסור לסוכן יהודי להוציאו מהנמל ואפלו להובילו לרשותו של נכרי (שו"ת משנה הלכות כת"י).

י) חמוץ של הפקר המונח ברשות ישראל אף שאין בדעתו ל垦נותו חייב לבعرو (רמב"ן פסחים בליקוטים, ופנ"י דף ה' וдолא כמקור"ח סי' תלא"א ועיין משנה הלכות ח"ו סי' צ"ח).

יא) סיריעל וכל מיני ממתקים וכן גערשטעל צריך למכור.

יב) אין להנין חמץ בכל אשה מע"פ עד לאחר החג.

יג) חמץ שמנוחה בכל האשפה בחצר על הבעה"ב לבعرو ולא השוכר (משנ"ה ח"ח ס"י קפ"ז).

יד) עיטה שנילושה והנינה במרקך (פריזער בלע"ז) שלא תתחמץ אסור לאפות ממנה בחווה"מ מצה (משנ"ה ח"ד ס"י ס"ד) ולכתחילה אסור להנינה בפריזער על פסתה.

טו) הקונה ביצים מן האיכרים (פארמער בלע"ז) שדרין לרוחן הביבטים אין בזה שום חשש חמץ (משנ"ה ח"ד ס"י ס"ו).

טז) הקשר שניים תותבות לפסה אם אפשר שלא לאכול מעלי"ע עליהם מה טוב ואם לאו יכול להקשר שני קודם זמן איסור חמץ,ומי שיש לו שניים אחרות ביןבשר וחלב לכל השנה מה טוב אבל אין תיבב לחמיר ברכב (מהרש"ט בתש' ס"י קצ"ז ח"א, ועיין משנ"ה ח"ד ס"י ס"ח, וס"י צ"ג ע"ש).

יז) מנהג ישראל לבדוק הספרים מפורורי חמץ קודם הפסה כל מה שאפשר. [וכן ממשמע בשורת אבקת רוכל להבי" סוטי נ' בתשו"י מהו"י טאייטאצאק זלה"ה עיי"ש, צ"ה] וՍפרים שבישיבה או כולל די אם טוגרים אותם על כל הפסה (ועיין שורת משנ"ה ח"ז ס"י ס"ד).ומי שאינו מכניס חמץ כל השנה בכתב ספרים שלו פטור מביקפה.

יח) נשים חייבות במ"ע דהשבתה חמץ, חינוך מצוה ט' והתוס' ואבן או"ח ס"י ש"ב (ועיין משנ"ה ח"י ס"י ס"ח).

יט) חמץ שנתקבע במצה קודם הפסה ובע"פ שורה לא קיים בזה מצות ביעור חמץ שהיא השbetaה אלא אדרבה אויל עבר על כל תשחית (משנ"ה ח"ה ס"י ס"ח).

כ) יاقل מעט מן הקמח של פסה קודם פסה. * לא יתחיל במלאה ולא יاقل חצי שעה קודם בדיקת חמץ, וטעימה מותר, ודבר זה אפילו אם בודק או ל"י. * יבודק בנר של שעווה ייחידי. * יטול ידיו קודם בדיקה (בלא ברכה) ויבורך על בדיקת חמץ ולא יפסיק בשיחה (אם שהינו חוזר) ואם ירצה עמיד מכב"ב אצלו בשעת ברכה ויכוננו לצאת ברכותו ויעזרו לו לבדוק. * מרتف שaczל הבית, וכן ביהכ"ג וכיה"מ צרייכין בדיקה. * היכין שבבגדיו צרייכין בדיקה. * חמץ שיישיר לאצלו לאחר למכור לעכו"ם יצענוו שלא יוכל עכבר להגייע אליו ויקחנו. * ישים אל לבו לבדוק ולהחשף היבט בכ"מ שמכניסין חמץ ודלא כאותן שהנשנים מנהיגין אותו ומראן להם הפרורים שהנינה לפניהם. * אחר גמר הבדיקה יאמר כל חמרא בלאון שמאין וכיון לבטל חמץ. *

אחר שריפת החמצן יבטלנו שנית. * אם איןו בכיתור בזמן הבדיקה או בזמן הביטול יבטל במקום שהוא גם אשתו בכיתור לבדוק ותבטל או תבקש ממי שהוא לבודק. * אם איןו יכול לבטל יעשה שליח. * ישורף החמצן במדורה בפני עצמה ולא במקום שישתמש בו בפסח. ובחרור הסקה (בובילר בעליעז') מה נראה מהו"ל מדורה בפני עצמה ומותר.

כא) בעלי חניות צריכין לבדוק בחנות ובכתיה חרושת. * בדיקת חמץ הוא דוקא בלבד ולא בדק בלבד יבדוק ביום לאור הנר. * אכסדרה לאורה נבדקת וי"א צריך נר מ"מ.

כב) ע"פ שחיל בשבת הבכורים מתענין ביום חמישי, ויש נהוגים לעשות סיום בכורים ביום חמישי. בודקים החמצן או ר' לי"ג שהיאليل שישי ומণיחים כדי שיעור מזון שתי סעודות לשבת והשאר שורפים ביום ר' כמו בע"פ, ואיןו מבטל. * בשבת משיכמין להפילה ואוכלים בזמן שמתוח לאכול. * יש ליזהר מעד ובפרט מי שיש לו תינוקות קטנים להשמר שלא יפררו החמצן כי"א שוב לנוקות בשבת כדבעי. * ומבטליין החמצן בשבת בשחרית לאחר שאכל הסעודה (משנ"ה ח"ז סי' ס"ר).

כג) לא יבשל מני קמחים בשבת זו ולא בישל יקנח מעט באצבע או ידרחו ע"י גוי אם אפשר. ימכור החמצן בע"ש. החמצן שנשאר ישליך לביה"כ או יאכיל לבהמות ויעמוד עליה עד שתאכל, או יתן לגוי מעט מעד קודם זמן אישת"ג. טוב לבשל בכלים חדשים לשבת זו כמנハ הפר"ח.

כד) יש נהוגין לחלק הסעודה בשחרית ליצאת שלוש סעודות, או יעשה בבשר ודגים.

כה) שכח להפריש חלה מליחם שאפה לשבת (עיין מג"א סי' תק"ו סק"ח וח"א כלל קכ"ט ובש"ע הגרש"ז סי' תק"ו או יש תקנה בחומר לאכול ע"י ישאר מעתן המצא להפריש מוצש' או מוציא יו"ט ובארץ ישראל אסור. גם אין לתקן שיקח רב העיר או ב"ד העיר חלה ויכוין על כל מי ששכח להפריש והוא מותר לאכול ובוח' הארכתי).

כו) נהגו הבכורים להתחננות ערבית פסח לזכר הנס שנצלו במצרים. נשים פטורות מהתחננות, אף שמכת בכורות היהת גם על הנשים. בכורים כהנים ולויים חייבים להתחננות. בהרבה מקומות נהגו לעשות סיום ערבית פסח וכל המשתתפים בסיום מותרים לאכול.

כז) התנור צריך ליבון וילבן קודם יו"ט. * הכיוור והמקלח מים צריכין הגעה. * תכשיטי נשים יש למונע בפסח אם אין להם הכשור. * לא ישליך שעורים או חטים לעופות במקומות אלה.

כח) הגעלה כלים יעשה ע"פ שאלת חכם ועכ"פ צריך להגעיל קודם החותם. ולאחר מכן הגעלה ישטפנה במים קרים. * ואין לבןן קדרות ברוזל. * לא יגעיל כלי בשר וחלב יחד ובצבתה. * אין לשורתה טה רושישען בלי הקשר לפסה.

(ט) יוצאי לכתהילהידי קידוש וארכבע כוסות עם יין תירוש ועיין ח"י הגראייז הלוי על הל' חור"מ פ"ז ח"ז וכן דעת אביו הגרא"ח הלוי וכן משלמות הגרא"א סי' רע"א ס"י'(משנ"ה ח"י סי' ס"ז) והוא עדיף מלשנותה היין המשכר ושוב ע"ז לא יוכל לסדר הסדר מהמת שכורות ולקיים כל המצות אכילת מצה וסיפור יצ"מ ואכילת מרור וכורץ ושלוחן עורך ואכילת אפקמן ושתיית שתי כוסות האחרוניים. ועיין מאה שערם לר"י אבן גאות דף ב' סוחות אדם וביצחק ירנן אותן י"א.

(ל) הocus יהיה שלם בעלי שם פגימה, ומורה יפה, וצריך להחזיק לכל הפחות רבייעית. שייעור ורבייעית היא כביצה ומחצה (עיין טרש"ע א"ח סי' תנ"). ועיין צל"ח פסחים דף קט"ז דהביבצים נתקנו במחצית מה מה שהיה בזמן הגمرا, ועיין גם ח"ס בת' א"ח סי' קפ"א ובסי' קכ"ז סותר קצר דבריו ועיין תשורי אהבה שהותוכה עם הנובי' זהה (ח"ג סי' שכ"ד) ובზ"א ז"ל הארך זהה, ובאמת כי כבר העיר על כל זה בשורית שבב"ז. ועיין עליו גם בערך השלחן ועיין בספרינו משנ"ה ח"ד סי' ס"ט.

(א) ברם ראה זה מצאתו תשובה רב האי גאון ז"ל (בתשובה הגאנונים שער תשובה [לייפציג תרי"ח] סי' מ"ו) לעניין הפרשת חלה מן העיסה זו"ל ושאלתם אם צריך לשער אחד מכ"ד וכו' והשיבו כי בודאי שייעור חלה מג' ביביצים וחומש ביביצה וכו' וכך נתנה לנו התורה שייעור ביביצים ובפירוט שדברי ספרים על הר סיני ניתנו כדכתיב ועליהם ככל הדברים לפי שהביבצים והפירוט נמצאים בכל מקומות וכו' ונשתנו כל המדרות שהן מזמן קרוב וכ"ש מדורות הראשונים שאין יודעים ממדותיהן כלל וכלך תלוי חכמים דל' השיעור ביביצים ובפירוט שהן קיימיין כל עת ואין משתנים ומהו שייעור הביביצים והפירוט תלוי אותן בדעתו של רואה והן מודה ישאה ע"ב אוקיות עכ"ל. ועיין מאה שערם דף ר' ורבייעית שאמרו, וביצחק ירנן אותן נ"ב, ועיין כלים פ"ז משנה ר' ובמעשה רוקח הל' סוכה פ"ד ובס' כ"י קדמון וכו' ובמ"ב הל' סוכה.

הנה מפורש כתוב רבניו האי גאון דמהאי טעמא נתנה לנו התורה השיעור ביביצים ובפירוט שהם לא השתנו לעולם וא"כ ברור שלא נשתנו אלא שבייאר שהביבצים תלוים בדעתו של אדם כינן שיש גדולים וקטנים ותלו依 בדעתו של אדם הרואה לראות שלא יהיו הביביצים הכיננס או כיווץ זהה עכ"פ נראה מדברי רבניו האי גאון דהביבצים לא נשתנו ולא השתנו לעולם וכן הפירוט ובחי' הארכתי זהה. * לכתהילה יש לשותה כל הocus מדי' כוסות ואם יש לו כוס גדול די לשותה הימנו רבייעית (משנ"ה ח"ד סי' ס"ט).

(לב) במשנה פסחים קט"ז, ודורש מארמי אומר אובי עד שיגמור כל הפרשה כולה. פי' על כל הדרש שדרשו בה על ארמי אומר אובי בספרי ע"ש ולא אמרת כל הפרשה

בתורה, ומדובר לשון המשנה ודורש מארמי אוכר עד שיגמור כל הפרשה כולה ולא אמרו וקורא מארמי אוכר אבי, ולשון הרמב"ם בפיה"מ ודרש אותה הפרשה ידוע ע"כ.

לג) האוכל מצה ולא בירך ברכת המוציא פסק המהרשי"ק (באלף לך שלמה א"ח ס"י שכ"א) דהו"ל מצה גולה דהננה מעוזה"ז שלא ברכה כאלו גולא אבי ואמו נמצאו אכילה באיסור ולא יצא ידי חותמו ועיין אמריו ישר (ח"ב ס"י קע"ג) שכותב לענין קידש שם לא ברך בפה"ג שלא יצא חותמת קידוש ועיין גמר ר"ה כ"ט ע"ב וברשי"י שם דברכת הלחים של מצה וקידוש היום כיון שלא אפשר בלא הנטה ובלא ברכה וכן דברכת המזווה תלויה בברכת הנהה ולפענ"ד שיצא עין ש"ע ס"י תנ"ז אם גול חטים וכברמ"א ולענין ברכה עין לעיל ס"י תרמ"ט אלא שלא יברך ומובהר שלא יברך וישא בלא ברכה לכן המזווה תלויה בברכת הנהה ובתשת"ר הר"ן שציינתי שם (משנ"ה ח"ו ס"י ק").

לד) מצה גולה אינו יוצא בו ידי חותמו, ומיהו האוכל אצל חבירו או בניים על שולחן אביהם יוצאים במא השנותני להם לאכול אפילו למ"ד מצה בעי לכם (משנ"ה ח"ז ס"י קצ"א).

לה) פסח שחול להיות בשבת לא גزو לאכול מצה שמא יעבירנו ד"א ברה"ר כשוופר ולולב ומגילה. עיין פנ"י סוכה בסופו ר"ה פיסקא. ועיין מג"א ס"י תפ"ח סק"ד, ונראה עוד דכיוון דليل פסח כל אחד מיסב בchetito ואוכל עם בני ביתו וצריך לספר ביציאת מצרים לא חישין לאינו בקי שילך למי שהוא אסר לו להניח את ביתו אלא אדרבה תקנו שהבקי יילך למי שאינו בקי לקדשו לו ולעשות לו הסדר עין טוש"ע א"ח תפ"ד ס"א מאן דבעי לברכוי בתמי או בתלת בתי מברך ברישא בביתה ואכליל כל Mai דציריך ובברך ברכת המזון והדר מברך לכל חור וחוד בביתה ושתי איניה כסא דקידושא ודאגתא ואכליל וכרי ומברכי אינהו ברהמ"ז ואיליא ריעי יקרא מלא במלחה והדר אוזיל לבתא אהרניא וכרי הנה מבואר דבפסח אדרבה כיון רכל אחד יושב על הסדר מבאים אחרים לעשות לו אם אינו יודע ושפיר לא גزو שמא יעבירנו.

לו) חמץ שנתבטל במצה באופן שמותר לאכלו בפסח אינו יוצא ידי מצות מצה אלא א"כ אכל יותר מכשיעור עד שודאי אכל שיעור מן המצוה בלי צירוף מה שנתבטל (ועיין משנ"ה ח"ה ס"י ס"ה).

לו) למזרע מצה מן המובחר ליקח הסא (סאלאט בלע"ז) ואכלו אינו מר בסופו, וכמ"ש בירושלמי שהביא מרן החזו"א א"ח ס"י קכ"ד. ועיין מאירי פסחים ל"ט ודו"ל וי"מ הביאו לפניו מצה וחוזה ועליו אמרו למה נקראת הסה דחס רחמנא עلن ופרקין אף הוא נקראת מרור זה תחלתו רך וטופטו קשה אף מצרים כן, רוך וקשה, אין פירשו מר או מותוק אלא פירשו על שאין בכל עשבים שיתקשה כל כך בסופו כחוורת שהקלח שלו מתקשה עצן ע"ש ועיין רשי"י פסחים ל"ט שפי' ג"כ הכי ועיין ר"ן שם, ועיין עריך

השלחן סי' תע"ג סט"ז (שו"ת משנ"ה ח"ו סי' צ"ב וח"ז סי' ס"ח). יש מן האחרונים שכחכו שמותר ליקח צנון למורר, ובמקום שאין לו אחר יוכל לסמן עליו מ"מ אין לברך עליו על אכילת מרור.

לח) במנגנים, איש ואשה שניישו זה להזמנה והמנגנים חולקים מבית אביהם, נלפען"ד שאם יש לפשר ביןיהם יהנו כחומר שנייהם, [ובפרט לפמ"ש הגרש"ז בש"ע חלק התשובות (סי' ו') דעפ"י האר"י ז"ל יש להחמיר כל החומרות בפסח, וכ"כ באשל אברהם (בוטשאטו סי' תנ"ה) א"כ המכין כן הוא, ומיהו אם א"א להם לפרש אז האשה הולכת אחר בעלה בין לחומרה ובין לקולא אם לא שהנתנו ביניהם קודם החthonה אחרת. ועיין תשכ"ז בתש"ח ג"ס קע"ט. ובאגודת משה א"ח סי' קנ"ת. ובשות' מתנית' יצחק ח"ד סי' פ"ד. ומיהו בדברים שיש בהם ננדוד איסור ודאי שאינה צריכה לשמעו].

לט) לא ישחקו בקארטין כל השנה וכ"ש בפסח ועל מטפהת השלחן. * אסור ליתן בהמתו לעכו"ם להאכילה חמץ. * מותר ליתן לעבדו דינר ולומר לו לך וקנה ואכל אל אסור לך אוכל ואני פורע. * אין לשות חלב מבהמות שאוכלי חמץ בפסח.

מ) המוצא חמץ ביו"ט ח"ו כופה עליו kali ולמוציא יו"ט ראשון או בחוה"מ ישופנו במדורה בפני עצמה, מצאו ביו"ט שני אם יש לו עכו"ם יבערנו ע"י עכו"ם (א"ח סי' תמא"ז ועיין בא"ט שם ומג"א סק"ב בשם הל"ה ובמשנ"ה ח"ז סי' קפ"ב).

מא) תרופות וسمים לחולה שאין בו סכנה, והרוקח (דראגייט בלע"ז) אומר שאין בו חמץ, יש לסמן עליו עיין בירושי מרדכי (ס"י פ"ז). ומיהו בזמן זהה אין להאמין להם אם לא שהוא שומר התורה ובקי בהם, ועיין פמ"ג סי' רנ"ג סק"ח דהא דאמון לא מרע אומנותיה דוקא אם אינו יכול לאשתמווי נפשו.

מב) חוליה בתוך הפסח וצריך לאכול מי שעורין או חטים יש לסמן בשעת הדחיק להחלט ברותחין ועיין רדב"ז ח"א סי' רמ"א דרצה להתריר אפילו לחולה שאבס"כ (ועיין משנ"ה ח"ח סי' קפ"ז).

מג) חוליה שיש בו סכנה בין גדול ובין קטן ואפילו בן יומו מותר בכל התרופות ויעשה שאלת חכם כיצד יעשה ובאיזה אופן ומקום יחויז התרופות. גם ברפואות צרייך שתהא הרפואה ידועה ובודקה שמוועילה, אבל הרפואות שמנסים על בני אדם אין ליקח בפסח ואפילו בכל השונה לא ינסה אדם על עצמו מפני הסכנה.

מד) כshall אחרון של פסח בשנתו פשוטה קורין בא"י תורייע מצורע, ובחו"ל קורין כל הבכוו, אך הם מובדלין עד פ' בחוקותי שאぞ בא"י קורין בהר בחוקתי נפרדיין ובחו"ל קורין מהחוביין, ודלא בכנה"ג סי' חכ"ח שהביא בשם ספר תיקון יששכר שיש

נוהgan להפריד תזוזמ כדי שימחר להשוות עם בני חורל עיין מג"א סי' תכ"ח ובכ"ט החיim את כ"ב.

מה) חל אחרון של פסח בשכתה בשנה מעוברת הם נפרדים עד פ' מטות ומעשי שור"ת מהרי"ט ח"ב ס"ד והטעם כתוב מהרי"ט דהשו הדרכים דלעומם לא יפסקו אלא הסדרה האחורה שאז בע"כ צריכים להפריד משום פ' דברים שלא החלוק בסדר הימים ע"ש (שור"ת משנ"ה ח"ז סי' צ"א).

מו) במנוג שנווגין לבער מצה של עירוב קודם הפסח וועשין עירוב חדש על פסח אף אם היה העירוב מצה כשרה לפסח מבואר בשור"ת ראנ"ן סי' ז' ח"ל ומה שנווגין לשורף מצה של עירוב בע"פ או לבער מצאתי סמך זהה בירושלמי מצה הישנה חפלגתיה דבר"ש וב"ה אמר ר' יהודה דברי הכל היא מכין שלא עשה לשם פסח דבר ברוי הוא שלא דקך בה ע"כ.

ולכארוח לפ"ז אם עירוב במצה שנשמרה כל השנה מחימוץ ונעשה לשם פסח בשנה שעברה לא בעי שריפה ומ"מ אפשר משום לא פלוג לא חלקו בזה ועיין איז ח"ב סי' רנ"ז שగרס מצה ישנה כ"ע לא פלגי להיתר ע"כ.

סדר בדיקת וביעור חמץ

טעם שאין מברכין שהחינו על בדיקת חמץ משום דעתכו על קידוש היום עיין בראש ובש"ע סי' תל"ב ובבאה"ט שם ועיין סוכה מ"ז דסדרינו כולה על הocus עוד נראה לפמ"ש הרמ"א אין מברכין שהחינו על מנעלים חדשין מפני שבא מן החיה וצריך לשחות בע"ח או להמית ולכך אין לעשות שהחינו הכ"ג אפשר דכיוון לציריך להשחתת ולהשבית החמצ ולשרפו לפניו ברוח אין מברכין שהחינו ע"פ שהוא מצוה. שוב מצאתי ברבינו ירוחם נתיב חמישי ח"א שהביא כן מברכינו פרץ שאיך יאמר שהחינו לבער זה מן העולם ע"כ.

הבודק מניח עשרה פרורין, ולאחר שבודק ימנה החתיכות שמצו, ואם לא מצא כמה שהניחה, חייב לחזור ולבודק AGAIN לסמוק בלי מנין, שכןון שהניחה לו פיתוחים הרי והוחזקו כאן פיתוחים של חמץ ואפשר שישארו ויעבור עליהם, וזה לשון המנהיגים במלה"א טירנא "יישמור החמצ שמצו וימנה החתיכות".

בתחילת ליל י"ד בודקין את החמצן לאור הנר ויטול ידיו ויברך קודם הברכה יאמר:

הנני מוכן ומזומן לקיים מצות עשה ולא תעשה של בדיקת חמץ לשם
יחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה על ידי ההוא טмир ונעלם בשם כל
ישראל: ויהי נועם יהוה אלהינו עליו ומעשה ידינו כוננה עליינו ומעשה
ידינו כוננהו:

**ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותו וצפנו על בעור חמץ:**

אחר הברכה אין לו לדבר ולסתור דעתו עד שיגמור הבדיקה וכיורך הקפ' כלומר לפיו
המנגהليك כפ' פורר של עץ ישן שנבלע בו חמץ לבדיקה (עיין רמ"א "ח ס"ח תמא"ה ס"ג)
אם לא מצא חמץ כשבדק ישורף הכלוי שלקה לבדיקה כדי שלא ישכח חובת ביעור.
מהרייל') לאחר הבדיקה יכרוך החמצן שמצא בתוך הקפ' ויצנענו ואח"כ יבטל החמצן
בלבנו ויאמר:

**כל חמירא וחמייעא דאכא ברשותי דלא
חמתה ודלא בערתה ודלא ?דעבא לייה
לבטל ז להו הפקר בעפרא דארעא:**

וכשלילich מבטל אומר דאייכא (לפלוני) ברשותה דלא חמיא לה ודלא ביעירה וכו':

יהי רצון מלפנייך יהוה אלהינו ואلهי אבותינו שתזכנו לפשפש בנגעי בתיהם
הנפש אשר נوالנו בעצת יציר הארץ ותזכנו לשוב בתשובה שלימה ואתה
ברחמים תסיענו ותערנו על דבר כבוד שmarket ותצלנו מאיסור חמץ אפילו
מכל שהוא בשנה זו ובכל שנה ושנה כלימי חיינו אמן כן יחי רצון:

בשחרית כשהניע ומן הביעור יעשה מדורה בפי' וישראלנו וקדום השရיפה יאמר:

הנני מוכן ומזומן לקיים מצות עשה ולא תעשה של שריפת חמץ לשם ייחוד
קדשא בריך הוא ושכינתיה על ידי ההוא טмир ונעלם בשם כל ישראל:
יהי נועם יהוה אלהינו עליו ומעשה ידינו כוננה עליינו ומעשה ידינו
כוננהו:

**כָל חַמִּירָא וְחַמִּיעָא דְאָכָא בֶּרְשׁוֹתֵי
דְחַזְתָּה וְדַלָּא חַזְתָּה, דְחַמְתָּה וְדַלָּא
חַמְתָּה, דְבֻעָרְתָּה וְדַלָּא בֻעָרְתָּה, לְבִטְלָה
וְלְהַנֵּי הַפְּקָר בְּעַפְרָא דְאָרְעָא:**

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתرحمם علينا ותחילנו מאיסור חמץ אפילו מכל שהוא לנו ולכל בני בתינו ולכל ישראל בשנה זו ובכל שנה ו שנה כל ימי חיינו, וכשם שבעירנו החמצ מביתנו ושרפונו כך תזכנו לבער היצור הרע מקרבנו תמיד כל ימי חיינו ותזכנו לירדק ביצר הטוב ובתורתך ויראתך ואהבתך תמיד אנו וזרענו זרענו מעתה ועד עולם כן יהי רצון: (מעבהה"ק)

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי כשם שאני מבער החמצ מביתי ומרשותי כך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו תבער כל החיצונים ואת רוח הטומאה תבער מן הארץ ואת יצרנו הרע תבערו מהנתנו ותתן לנו לב בשור וכל הסטרא אחרת וכל הקליפות וכל הרשעה כעשן תכללה ותעביר ממשלת זדון מן הארץ וכל המעניינים לשכינה תבערם ברוח וברוח משפט כשם שבערת את מצרים ואת אלהיהם בימים ההם ובזמן הזה Amen:

סדר אפיית מצות מצוה והפרשת חלה מן המצוות

כל אדם חייב לתקן בעצמו המצוות דאיתא במקילתא ומשארותם צוררות בשמלותם ר' נתן אומר וכי לא hei שם בהמה אלא שהי ישראלי מחביבין את המצוות וילכו ויעשו בני ישראל ליתן שכר להליכה ולעשיה (רווח ס"ר רפ"א) ומבוואר דבעשיית מצות יש כאן כי מצות שכר הליכה שהולך לעשות המצוה וזה השכר הוא על כל פסיעה ופסיעה (כבבוואר בזוזה"ק) והשני העשיה שאופפה את המצוות. ועיין ש"ע א"ח ס"י ת"ס דהרא"ש ה"י בעצמו משתדר במצוות מצוה ועומד על עשייתה ומזרו העוסקים בה ומסייע בעריכתן וכן ראוי לכל אדם לעשות להטפל הוא בעצמו במצוות. ויטריה עצמו במצוות עד שיעז וזה תיקון גודל לחטא הידעו (האר"י ויל' ומ"ב אות ז'). ודע לפ"מ דק"ייל דההמצ מנהות חייב על כל מלאכה ומלאכה (מנוחות נ"ה במשנה ובגמ' שם נ"ז מימרא דר"י ובמשנה וחייב על לישתה ועל ערכיתה ועל אפייתה וברמ"ס פ"ב

מהל', מעשה'ק ה"י'ד ולוקה על כל עשייה ועשיה) ומינה יש ללמידה שמקבל שכר על כל מלאכה ומלאכה בפני עצמה.

מצוה לאפות מצות בעצמו ולעשות סוכה ולכתוב ס"ת תפילין ומזוזות (עיין רמב"ם פ"א מהל' ברכות) ועיין שבת קל"א סוכה וכל מכשירה דוחין את השבת, ועיין משנ"ה ח"ח סי' רלו"ז.

בספר הניר דף מ' חסידים הראשונים נהגו ממחתרת שבת פורים להביא חיטין ולברכם מכל פסולת, אחד אחד, ומכל דברי חשש חמץ לשמרו מכל לחלוחית חמץ. ואפי' מדריך דעביד טרפ' טיף.

وعיין רמ"א (או"ח סי' תכ"ט) אם"ש המחבר שואlein בהל' פסח קודם לפסח שלשים ימים הג"ה ומנהג לקנות חיטין לחلك לעניים לצורך פסח וכו', ע"ש והנה דייק לknotta חיטין לחלק ולא מצות לפי שמוצה לעסוק בעצמו בטחינה ואפיית מצות ולכן המנהג לחלק חיטין ולא מצות ופשוṭ.

עלענן מצות יש לו להדר شيءיו לו מצת שמורה משעת קצירה אם אפשר לכל החג וכעכ"פ לשתי הלילות הראשונות (עיין פסחים מימרא דרבא שם מ' וטור בשם הר"ף ורא"ש ממיمرا דרב הונא עיין ש"ע או"ח סי' תנ"ג). ואם אפשר לטחון בעצמו או ברוחים גודלה שישיע שם בטחינה או ריקוד וכיוצא בו (עיין או"ח סי' ת"ס הרואה"ש הי' משתדל) ואמרו במדרש בשכר שטוחנן ולשין את המצאות, הובא בשו"ת אב"נ א"ח סי' שע"ב אות ב'. וע"ש מה שצוה על עיריות שאופין מצות במאהיה ואין אופין מצות כמה בעלי בתים יחד שע"ז נתמעט חיבורן מצוה וטיפול בה וטירוחה במצואה שהוא פעם אחת בשנה.

יש להדר אחר מצות שנאפו ע"פ אחר חצות שהוא זמן הקרבה ק"פ כמובא בשו"ע (סי' תנ"ח ס"א) גם כי חביבה מצוה בשעתה. ועיין פסחים (ס"ח ע"ב) חניא א"ר"ש בא וראה כמה חביבה מצוה בשעתה שהרי הקטר חלבים ואברים ופדרים כשרים כל הלילה ואין ממתינים להם עד שתחשן. והוגם שאדם יוצא גם במצות שנאפו מקודם מ"מ דעת הרבה ראשונים דבעי דורך שנאפו ע"פ, עיין בטור ובכ"י גנ"ל ולעתם אין יוצא במאזה שנאפה קודם חצות. ועיין ריש פ' רבבי אליעזר דמליה דכאתריי דר"א היו כורתין עזים לעשות איזמל למול בשבת וע"ש דה"ה שאר מכשורי מצוה לדעתו זיל, והוגם דאן לא קי"ל כר"א לעניין שבת ומ"מ ודאי דבחול דבר גדול הוא לעשותן בזמן המצויה לכ"ע, ולהרמב"ם כתבו המפרשים דמה"ט קצירת העומר דוחה שבת הגם שפסק דעומר שנ��ער קודם שבת כשר עיין פ"ז מהל' תור"מ (ה"ג) ביום שני של פסח וכו' (ה"ז) וכל הלילה כשר לקצירת העומר ואם קצרוו ביום כשר. ועיין לח"מ שם ה"ז שהנינה בצע"ע, ועיין רמב"ם פ"ד מהל' מעשה'ק ה"ג ודוו"ק.

משנה

הגדה של פסח

הלכות

ביום י"ג בערב מביאין מים למצות וצריך לומר בפה לשם מצוה הן בשאייבת המים והן באפיית מצה של מצוה, וכן בנינתה המים לתוכן הקמח (מהרי"ל הל' בדיקת חמץ) וצריך לשאוב עם שקיעת החמה ובא"ח בשם מהרא"ס (יראים הובא בטור סי' תנ"ה) דעתך הקפידה הוא בתחילת הלילה שמאו כבר לא יהיו מחוברים ואינו מקפיד שלא לשאוב מבעוד ים ובש"ע סי' תנ"ה דבין השמשות בין שקיעת החמה לצאת הכוכבים מצוה לשאוב.

לא מצא מקום לשאוב מים או שנשפכו המים שלנו ואין לו מים אחרים למצות נחלקו הרשונים זיל דעת רביינו בה"ג דין לו תקנה ודעת רשי"י וכנראה כן פסקו הרמ"א (ס"י תנ"ה) ועוד אחידנים דבדיעבד מותר לולש במים אחרים צוננים והכ"ח חוכק להחמיר ויעשה שאלת חמס עכ"פ.

כאין במנצאים מים שלנו, אי כהנים או ציבור שהם זריזים מותרים לולש מצות בפושרים, עיין גמ' פסחים לו"ז ע"א ומנתנות נ"ה נילושין בפושרים. גם אם יש לסמוך כה"ג על כהנים או צבור אפיקו להפסקים דמים שלנו אפיקו בדיעבד מעכב. ונראה דתלוי במחלוקת המרדכי ורוביינו ירוחם רפ"ק דפסחים באכזריה לאוריה היא נבדקת אי גודו משום לא פלוג ולדעת הרשלמי גזרין משום לא פלוג וכן מפורש להדריא בירושלמי (פ' כל שעיה הל' ז') כהנים אסורים לולש מצה לפסת בפושרים משום לא פלוג ומיהו לדעת המרדכי ש"ס דילן חולק על זה ולא גזרין משום לא פלוג, ובכח' (משנ"ה ח"ג ס"י קצ"ח) הארוכתי בס"ז.

ועל דבר המצאות שנא芬 ע"י מכונה מאשין מצות שנשאלתי באמת קשה להכתוב מזה כי הנה ידוע שבכדי פסח לחומר האיסור מחמירין אפיקו דעת יחיד וידועו דלענין אישור משחו מחמירין דאיינו בטל ועיין א"ת סי' תס"ז ואפיקו ר"ת וסיעתי" דס"ל בבטל בששים כאשר איסורין כתבו בשם דלא סמק לעשוות מעשה (وعיין שורית ראה"ן סי' ט"ו וכספר הישר לר"ת סי' שפ"ב וסמ"ג ל"ת ע"ז ע"ח וס' העיטור הל' פסח ובשאלות פ' צ"ו ובשאלות שלום שם). ולהרמב"ם אפי' נתעורר קודם הפסח ונתבטל אסור לאכלו בפסח ועיין בעה"מ ומלהמות פסחים דף ל'.

והנה בnidon מצות מאשין בדור שלפניו יצא מרן הגה"ק בעל דברי חיים מצאנז והגה"ק מוה"ר שלמה קלוגנער והגה"ק בעל אבני נזר והסבירו עמהם רוכם של סנהדרין בזמןן (עיין בסוף אלף לך שלמה) לאסור המ אשין מצות ואסף גורנה יותר מאשר מאה מגדיoli הפסקים בדוריהם לאכול מאשין מצות. ומאחר דיש לנו יותר מאשר גודלי ישראל פוסקי הדור, א"כ מי לא יחש לעצמו לכל הנני פוסקים אשר לקצתם הויב ככלל חמץ ח"ו ולקצתם עכ"פ אין יוציאין ידי מצה והגע עצך אם היו הנני גודלים כולם הסכימיו על בהמה שהוא טרפה או על אתרוג שהוא פסול ודאי מי שהוא ירא וחודד לדבר ה' ה' פורש ממנו ומבקש לעצמו שיוצא במצוה בברירות וכ"ש הוא לענין קיומם מצה החביבה שיש בו גם חשש של חמץ לדעת הפסקים הנ"ל, ועיין שו"ע הגרש"ז בחלק התשוי (ס"י ר') דעת"פ הארייז"ל יש להחמיר כל החומרות בפסח, וכ"כ

באשל אברהם (ס"י תנ"ה) ולכון אף' מי שאינו בעל נפש ודאי המחייב תע"ב. ועיין פסחים קי"ד ע"ב אמר ר"א ש"מ ומש"כ שם על הגלינו.

ומה שהחשש מושם ואל תמושת תורה אמר (משל' א' ח') כי פשוט דימה רבינו והבאים אחוריו אכלו מצות שנאפו בידים ולא במכונה והוא תורה משה ורבינו שקבלנו מדור דור ו록 במשך הזמן מפני סבות שהוא מקומות שלא הייתה האפייה בהידור הניגנו לאכול מצות אלו (עיין ש"ת בית שערים או"ח ס"י קע"ח) ואם היה מצה זו שנאפית ביד אדם כשרה להם מימות משה רבינו עד דורינו אנו גם אנחנו בעקבותיהם נלק וח"ז לומר שיש בזה משום אל טחוש, ולענין המחלוקת בזה עיין בש"ת ד"ח ועיין ספר אלף לך שלמה מה שאסף גורנה בזה ודו"ק. וליהיו ידוע שבקיים המצות כל טוש עיין רמב"ם ומקיימים כמו שקיים מימות משה רבינו אין בזה משום אל טוש עיין רמב"ם בהקדמה על סדר זרעים שכיר ארנחנו קבלנו מאבותינו ורכובינו דור אחר דור מימות יהושע בן נון אופן קיום המצות ואין לשנותם אפילו ימצא כתובים מוכראים לשנות כי נאמר שטעהו אנתנו מונח והמצווה הלכה למ"מ כמו שקבלנו מיהושע אופן קיומה וכבר כן למה שנסתפקו רכובינו לעניין אתרוג מה הוא והארכתי בזה בספר הקנינים ערך שימוש חכמים.

ודע דיש עוד קצת טעם לאפיית מצות בידים לפמ"ש בגם' (קט"ז ע"א) לחם עוני שעוני לעליו דברים הרבה ועוד דרשו מה דרכו של עני בפרוסה אף כאן בפרוסה ומה דרכו של עני הוא מסיק ואשתו אופה וכו' וכותב כך' ז' המהרי"ל ז'יל' (בחגדה דף נ"ד) שהוזכרו לג' דרישות דלפי הדרישה שעוני לעליו דברים הרבה קשה דהו'ל למכתב לחם עניה שעוני ומה לחם עוני לכך דרשו גם מה דרכו של עני וכו' ובמדרשו הזה נמי לא סגי דא"כ לכתב לחם עני מה עוני אלא תורייהו שמעין מיניה וטעם דבר זה להיות נהוג כמו העני מה דרכו של עני בפרוסה שמצוות התורה לעשות לחם הזה שהוא לחם עני דברים השיעיכים לעניים דהינו שי"ה בפרוסה וכו' לפיך ג'יך דרשו מה דרכו של עני הוא מסיק ואשתו אופה כל זה נمشך לעני אחד וכו' ע"ש, ולפ"ז פשוט דאפיית המצאות בעי באופן שהוא לחם עוני והאופה עי' מכונה כמו בכל השנה אין זה לחם עוני כלל והבן.

טעם למצאות עגולות

ועל דבר שמקפידין לאכול דוקא מצות עגולות ולא מרובעות, הנה אף' לא הי' שום טעם רק שאבותינו אפו מצות עגולות אין בידינו לשנות ממנהג אבותינו ובפרט בימי פסח שהכל אנו מדרים למה שהיה במצרים ולא משנים ולוקחים האפיקומן ונוטנים על הכתפים דרך טיעות וכן יין לכוסות מהדרין בתירין אדום וחروسת דומיא דטיט וכיוציא בו והכ"ג אם אבותינו אכלו מצות עגולות כעוגה אין לא נשנה, ועיין אמרתי טעם ששולא בעל הגדה מצה זו שאנו אוכלים מה ולמה שואל המגיד והלא בתורה כתיב בערך תאכלו מצות אלא אמר מצה זו שאנו אוכלים שהוא עגולה ולא בדפוס אחר ומשני שכן אכלו אבותינו.

ולעצם ההלכה באמת כי בתורה כתיב עוגות מצות ולשון עוגות הוא כעוגה דאל"כ מה זה שקוראים עוגות ולא מצות סתם ובולט כתיב ומצות אפה ויאכלו. מבואר למצות עוגות נאכל. ובב"ר פ' לך פ' מ"ב והוכא גם בתוס' נהה בשם פרדר"א, שעוג מצא לאברם אבינו שהי"ع עומד בגרנות לתקן עוגות לפסה ועל שם זה נקרא עוג ע"ש. וי"ל לאברם דא"א עומד בגרנות לתקן עוגות לפסה ולמה לא אמר לאפות מצות או לתקן מצות, וא"ת עdryין לא ידעו מצחה והרי בולט כתיב ומצות אפה ויאכלו, הרי שכבר נקרא מצח אבל לפמ"ש הכל הוא דאברם הקפיד על המצאות שהיו עוגות ולبن עומד בגרנות לתקן עוגות ולוט לא הקפיד שייהו עוגות אלא מצות אפה ויאכלו. ואולי זה שאומר עומד בגרנות ולא אמר בגרון וי"ל דכן למד גם אחרים שהמצאות צרכין להיות עוגות ועוגלים, עד שע"ז נקרא עוג מלך הבשן עוג. ובגמ' בחוני מגעל עג ערוג ועכ"פ מצינו באברם אבינו שאפה עוגות מצות כן עשו במצרים וכן אנחנו ובנינו נהוג אבותறיהו.

טעם למה אין מברclin על אפיית מצות וסיפורו יציאת מצרים עיין א"ח סי' חפ"א ובספרי סמ"ה המצוה כ"א וכpective המפרשים משומש שהברכה גאל ישראל היא על הסיפור יצ"מ ועיין ח"ס מה שהקשה שהרי כל הברכות מברך עליהם עובר לששיתן, ותוי לפ"מ דקי"יל דגר אינו מברך רק לאחר הטבילה שהוא ראי קודם, א"כ בליל פסח שחביב לראות את עצמו כאילו הוא יצא מצרים בנ"י נמי כיוון שמתהיל בוגנות מתחילה עובי ע"ז עבדים היינו הוה כקדום גירות ומברך לאחר ע"ש וש"ז.

ולפערנ"ד נראה לפמ"ש הרמב"ם פ"י"א מהל' ברכות ה"ח לכל מצוה שעשיתה היא גמר חיובה מברך בשעת עשייתה וכל מצוה שיש אחר עשייתה ציווי אחר אינו מברך אלא בשעה שעושה הצוווי האחרון, כיצד העוסה סוכה או לולב או שופר או ציצית או תפילין או מזוודה אינו מברך בשעת עשייה אקבר לעשות סוכה וכו' מפני שיש אחר עשייתו צוויי אחר ואימתה מברך בשעה שישב בסוכה או ינענע הלולב וכו' ע"ש ועיין א"ח לוניל הל' סוכה והל' ברכות ובגמ' מנחות מ"ב ע"ב ובתוס' שם וסוכה מ"ז ע"א ובתוס' שם.

(ולא אחיד מעטי כי מאי תמהתי למה לא חשב הרמב"ם מצות אפיית מצח בין למצות כמו שהחשב עשרה סוכה לולב ולא זכר כלל אפיית מצות). והנה למצות מצח כתיב ושמרתם את המצאות שהוא מצוה בשעתיתן לשם ועוד מצוה בערך תאכלו מצות א"כ יש צו אחר אפיית המצאות שהיא אכילה ולכן מברך על האכילה ולא על האפייה והנה החינוך כתיב מצוה כ"א וכבר פ' חכמים ומצות הגירה זו היא בליל ט"ו בניסן בשעת אכילת מצה, ובהגדה כתיב כל שלא אמר שלשה דברים הללו לא יצא ידי חובתן ואלו הן פסח מצה ומרור נמצוא דגם סיפורו תלוי במצוות אחר בפסח מצה ומרור וכיון שմברclin אפסח מצה ומרור יוצאיין ואינו מברך על ההגדה.

סוד יציאת מצרים מפי הארץ"י הקדוש ז"ל בכיוור המקובל הקדוש מהה"ר שמשון מאומטראפאלא הו"ד שכלל מפי מגלה רזין שכלי מי שייעין בסוד זהה אף"י פעם אחת בשנה ובכ"ש בערבי פהים מובטח לו שהוא ניצל כל אותה שנה מכל רע ובכל אשר יפנה יצילו.

שלום ליבני ארץ, גודרי גדר ועומדים בפרץ, צילם לך מבליין וחרץ, כולם קדושים אשר המשה בארץ, כל חד לפום חורפהיה מקשה ומתרץ, אמן סלה. בתבלות הקצור אודות מה שבtab הארץ"י ז"ל בקונטרס שלו פלאות רבות בשער הנקרה יציאת מצרים פ"ג דף מ"ב ע"א וח"ל.

הנה כבר הודיעתך שפרעה נלקה במצרים בעשר מכות אלו, על ידי שלשה אלפיים ומאותים ושמוניים מלאכי חבלה הממנים בשלשה ריקעים של טומאה. האחד נקרא "שרע", והשני נקרא "תמונה" והשלישי נקרא "בישחה" ועליהם השם הנקרי "דלאפקט" עליהם ועל כלם השם הנקרי "תקא". בראשית חסר מן השלישי עשרה, וחסר מן הרביעי שש, וחסר מן התשיעי ששה, ככתוב. והנה מה שלקו המצרים במצרים עשר מכות ועל הים לקו המשים מכות מצד השם "שפוי" שבו אחוח דור בן יש, והשם אמר והכה. ומצד השם "תקל" לקו המצרים במצרים מכות ועל הים לקו מאהיתים ובהם, ומצד השם "אשכח" לקו המצרים במצרים מכות, ועל הים לקו מאהיתים וחמשים מכות, ובמה שהקב"ה מכה בו מרפה הגלות. מה פשעו ומה חטאו, ומה המעל אשר מעלו אבותנו להיות בכורו הבהיר הזה, עד שנגאלם בשמות אלו "דעת צדा בשחב", ע"כ לשון הארץ"י ז"ל.

והנה מורי ורבותי קדשי ישראל, הדברים האלה פלאים הם סתוםים וחותומים סגור ואין פורש אותם. וכבר שאلونי גנולי ישראל לבאר להם דברי הארץ"י ולא הגדי. ומגдал אהבת מורי ורבותי אנגלת זו והשנתגלה לי בחולם חיון להה. ועכשו אנגלת הדבר ברומו לפני כת"ר, והוא רוחם יכפר.

וחאת העני. מה שבtab הארץ"י ז"ל שפרעה נלקה במצרים עשו מכות וכו' כונתו כך. כי אמרו בעלי קבלה מעשית, שיש שלשה אלפיים ומאותים ושמוניים מלאכי חבלה הממנים להכחת את הרשעים ולהענישם בניהם, ולטהרם מעונתייהם, ועל זה נאמר "להכחות בגיןוף רישע" כי "างרוף" רמו שלשה אלפיים מאהיתים ושמוניים. ועל ידם נלקה גם פרעה הרשע.

ואומר אני הכותב, שהוא סוד נפלא באישר הוא נכתב במנין ובמספר: דם, צפראע, בנים, ערב, דבר, שחין, ביר, אדרבה, חזק, מכת בכורות. אלו עשר מכות כאשר כתבתי אותן

כאות עולים שלשה אלפיים ומאתים וש מאות מלאכי חכלה המננים לטהר את הרשעים, והוא פשט נפלא עין לא ראתה. והנה החשבון נכון כאשר נכתב כולם חסר י"ד, גם עבר חסר וא"ז, גם חזק חסר וא"ז. ואו החשבון ממש לא פחות ולא יותר משלהי אלפיים ומאתים וש מאות מלאכי חכלה שמעוניינים את הרשעים. והיוו מה שכתב הארי ז"ל כתהוב, פירוש בכתבוכ נס"ת ולא באשר בסדורים ובבעל ההגדה, כי שם נכתבו בולם מלאים, אלא צריך להיות חסר כמו שכחוב תורה. וגם ר' יהודה לא כתוב סימנים כלם רק ראש חבות דצ"ך עד"ש באח"ב. וכמו שאמרנו לעיל.

והיוו מה שכתב הארי ז"ל. בראשית חסר מן השלשי עשרה, פירוש. מכבה שלישית שהיא כולם חסר י"ד. מן הרכבעי שש, שהוא מכבה ערב ג"כ חסר וא"ז. וחסר מן התשיעי שש, שהוא מכבה חזק נסן חסר וא"ז. ומה שאמר "כתבוכ" רוצה לומר שכן כתוב כתוב בס"ת חסר נגבור לעיל. והוא סוד אלו עשר המכבות שהביא הקב"ה במצרים, מכון ממש שלשה אלפיים ומאתים וש מאות מלאכי חכלה שהכו את פרעה ואת המצריים במצרים. המכבים באלו שלשה רקיעים. אחד נקרא "שער" ואחד נקרא "תמן" ואחד נקרא "בישאה" גם כזה יש סוד גדור ונפלא. אלו שלושת אלפיים ומאתים וש מאות מנותות שתבו את פרעה ואת המצריים במצרים כאמור שמכבים באלו שלשה רקיעים של טומאה. אמר לנו הכתוב סוד נפלא ונורא ותקן המגיד במינו ששנה "אלו עשר מכבות שהביא" שכallow שלוש תיבות נרומיים שלושה ורקיעים של טומאה, ושלושת אלפיים ומאתים וש מאות מלאכי חכלה, שהכו את פרעה ואת המצריים במצרים. כמנין עשר מכבות דהיינו "עשרה" ואחריות "שער", "מכות" אוויות "תמן", "שהביא" אוויות "בישאה". רמז לאלו שלשה ורקיעים של טמאה, שהbam יש מנות שלשה אלפיים ומאתים וש מאות מלאכי חכלה ממש, כמנין עשר מכבות, רם צפראע וכו', והם שהכו את פרעה ואת המצריים במצרים, כי מלאכי חכלה מנותיים להכות את הרשעים לטהר מעונותיהם כאמור. ועל ידע הכה את פרעה ואת המצריים במצרים מניין עשר מכבות אלו, והוא פלא נדרול.

ומה שכתב הארי ז"ל ועליהם השיר "דילפקט" כונתו הוא שם זה שרשוי יצא ממלת "המצרים" והיוו, שלשה רקיעים הם "עשרה מכבות שהביא" וכפרוש הגאון. ונמשך על המצריים שהוא שם "דילפקט" באוויות הקודמות לאוויות המצריים, והם אחורונה היא מ"ם הרכבי ואני מאן השרש. ורמז לה המגיד במאמר "אלו עשר מכבות שהביא הקב"ה על המצריים במצרים". כלומר האוויות שהbam קודמות על האוויות המצריים. ומה שכתב הארי ז"ל ועליהם ועל כלם השיר הנקרא "תקא" כונתו. כי ראש הכתוב של אלו עשר מכבות דצ"ך עד"ש באח"ב בנימט" "חק"א" כמנין השיר ממש וכמנין "אשר". והוא סוד בונה הכתוב בסדר בא "ולמען חספר באוני ברך ובן ברך את אשר החעלתי במצרים". "אשר" דרייקא שהוא במספר "תקא" וכיוצא בו הרבה פסוקים שמורים על זה לסוד "אשר" כמנין

רבני רבי: ראשי תבות של עשר מכות כמו שבארנו וייש לנו בזה סודות נפלאים וכבוד אלקים המשורר

ומה שכח רביינו האר"י זל. השם "שפוי" שבו אחוז דוד בן ישי, והשם אמר והכה אותם במצרים עשר מכות ועל הים لكו חמשים מכות, והשם "תקל" אמר והכה אותם במצרים ארבעים מכות, ועל הים لكו מאתים מכות, והשם "אשכח" אמר והכה אותם במצרים חמישים מכות ועל הים لكו מאתים וחמשים מכות. כונתו לסוד נפל ואנורא פלנוגרא דרכיו יוסי הגלילי ור' אליעזר ור' אליעזר והשכח הארי זל והשם "שפוי" אמר והכה אותם במצרים עשר מכות ועל הים لكו חמישים מכות. רמו לרבי יוסי הגלילי כי רבי יוסי הגלילי בנימט' שפוי. ומה שכחוב שבו אחוז דוד בז' ישי' נימט' שם "שפוי" שבאותו השם דוקא בא דוד בן ישי, ורמו גם כן שרבי יוסי הגלילי נצווין דוד בן ישי וזה השם הכה אותם. ומצד השם "תקל" لكו המצרים ארבעים מכות ועל הים لكו מאתים מכות, רמו לסוד רב' אליעזר' בנימט' תקל והיינו ר' א' אמר דוקא שהוא שם "תקל" لكו המצרים רב' אליעזר' בנימט' אשכח ארבעים מכות ועל הים لكו מאתים מכות. ומה שכח השם "אשכח" لكו במצרים חמישים מכות ועל הים لكו מאתים וחמשים מכות רמו לסוד רב' עקיבא' אשכח"ה אשכח" [עם הכלול]. שהשם השם אמר שלקו המצרים במצרים חמישים שהוא בנימט' אשכח" באלו השלשה תנאים. רב' יוסי הגלילי בנימט' שפוי, רב' אליעזר' בנימט' אשכח" באלו השלשה תנאים. והוא סוד נפל ואנורא רוא דוחין טרא דסתוריין, תקל, רב' עקיבא' אשכח". והוא רוחם יכפר עון. הינו באשר כתבתי למלעת בבודכם, והוא רוחם יכפר עון.

ומה שכח רכינו האר"י זל. "במה שהקב"ה מכנה בו הוא מרופה הגלות. מה פשעו מה חטאנו אבותינו" וכו' כוונתו. באלו עשר מקומות שהם דעתך ערד"ש באח"ב נרמזים באלו אוויות סוד וטעם ירידת אבותינו למצרים. כמו שכתבתי למלעתם בבודכם, והנה באלו המכות הכה אותם. וריפא אותנו הקב"ה והכה בהם מכנה רבבה עצבע אלקים היא, ומן המכחה עצמה באה ורפא לישראל שנאלם הקב"ה, וכמו שכתבתי. ומה שכתב "מה פשעו וכו'" רוחה לומר באלו המכות נרמו החטא של אבותינו שנרגם ירידת מצרים, ויש לנו סוד נפלא ונורא לחרץ קושיא זו מה שהקשו מלעתם בבודכם עלי, אבל גם זה ניחא כאשר כתבתי למלעתם, נפלאים מתחורתו וקדושה והטהורה.

ומה שכח הארי' ויל שחקב'ה גאל אוטנו בשם'ות אלו "רעב צרא בשחט" כונתו כי האותיות הראשונות של דצ' עד"ש באח'ם דעב', והאותיות השניות הם צרא' והאותיות האחרונות הם כשתח' נורומים באלו השלשה שם'ות, הרפואה שרפאה הקב'ה לישראל שענאל אוטנו בהם. הרי' באוטם המכות שהכו ביה המצריים נורומים הנואלה

והרפואה לישראל, והוא רועא לפני הক"ה שיראנו ביאת משיחנו ב מהרה בימינו. עם המלאכים השיכים לנואלה וקיים בנו מקרה שכחוב כימי צאrk מארץ מצרים אראננו נפלאות אמן נצח סלה.

האומרה אחת בשנה ובויתר בערבי פסחים, מובהה שהוא ניצול כל אותה השנה מכל מכשול ומיתה مختلفة ושותם אונם ואל משלו בו אויביו, וכל שנואין יפלו החתיו, ובכל אשר יפנה יצילו וישביל אמן סלה עכל"ק.

ערב פסח

ערבי פסחים יש לאדם להניח לישן את התינוקות כדי שלא ישנו בערב על הסדר והוא מדין חינוך שהחביב על האב להנכו בערב במצוות הלילה. ועיין פסחים ק"ט, תניא אמרו עליו על ר"ע מימי לא אמר הגיע עת לעמוד רבנן"ד חוץ מערבי פסחים וערב יו"כ בע"פ בשביל תינוקות כדי שלא ישנו, ועיין רב"ש שם. והגם שהחוטש הקשו דאטו לא יכולו לישן ללא אביהם ולפנ"ד שהרשכ"ס ס"ל שהוא מדין חינוך וחול על אביהם הגם שיכלו לישן ללא אביהם, וכן בעי"כ צרכיים האבות להאכלים עי"כ מדין חינוך ואפלו אין עליהם מצוה להעתנות אבל האכילה חי"ביס מדין חינוך ודור"ק.

האוכל מצה בע"פ כאילו בא על ארוסתו בבית חמיו (ירושלמי פסחים הובאה ברמב"ם פ"ו ועיין טוש"ע סי' תע"א) ופי"ר הר"ם מפרובי"ץ דמדמה אוכל מצה בע"פ לבועל ארוסתו משוש שמצה טעונה ז' ברכות בלילה קודם קודם אכילה כמו שכלה טעונה ז"ב קודם שתבעל בהיתר ועיין ראב"י ושב"ל סי' ר"ח ז' ברכות יין קידוש שהחtinyו, קרפס, כוס שני, המוציא, אכילת מצה, ולא חשב נט"י ונאל ישראל ואולי דעת"י חשוב במקומות הברכה על כוס שני דಡעת המתחבר שלא לברך על כל כוס וכס, ואשר גאלנו נמי לא חשבה ואם נחשב ברכת אשר גאלנו י"ל לפ"מ שפ"י רשי"י עירובין דף מ' דברת בורא פרי הגפן אינו מן הקידוש אלא צריך לשחות מocus של קידוש ועיין (פסחים דף ק' ע"ב) בנ"א שקדשו בבייה"ן ידי יין לא יצאו ידי קידוש יצאו והכ"ז ודור"ק. ויש להחלק קצת ארבע כוסות ע"כ צרייך שתית יין ולא דמי לקידוש שהচס הוא רק לקידש והשתאי לכבוד ודור"ק.

aicרא דנראה לומר דבר"ם מפרש ז' ברכות קודם אכילתה והיינו יין קידוש זמן בפה"א גאל ישראל, כוס שני, ונט"י וזה הכל קודם אכילתה, ומוציא ומצה הוא בשעת אכילתה שהוא על הפט וזה נגד ברכת אשר צג בכלה ודור"ק.

וראית שhabיו מא"ח בשם י"א ותלמיד הרשב"א עד שיברך ט' ברכות שניים דairozin ז' דנסוחין ע"ש ולפנ"ד דארוסה בבית חמיו מירי שכבר בירך ברכת אירוסין ולא חסר רק ז"ב ודור"ק וצ"ע.

סדר הפרשת חלה

חל ע"פ בשבת אופין מצות ע"ש. מהדרין אחר כמה חיטין,ומי שאיןו יכול לאכול פת חיטין מחמת בריאותו יוציא בפת שאר חמשות מיניהם. ומצוה בו יותר מבשלוחו, ובשם הארי" שמהזיע מטורה אפיקת מצות הוא תיקון לאותו חטא. יאמר בפה מלא הני עשה לשם מצות מצוה, בכל העברות מנתינת המים עד אפיקת. בשעת לישה יאמר כל הפירורים שיפלו מעיסיה יהיו הפקר, וגם הנדק בכלים, וגם חתיכת עיסה שנפללה יהיו הפקר קודם שיחמץ. עושין שלש מצות מעישרונו, ומסמנין אותם, וקורין להם כהן לוי וישראל, ומיהו אם נגמרה האחזרון קודם לא יהסס אלא יניחו לתנור קודם. כן עושין גם לליל שני. נשברת מצה אחת נינחנה בין המצות לוי ומילא חוץין אותה לאפיקומן. זוהר להניחם יחד ולהפריש מן המצות חלה. מצוה על האשה להפריש חלה. ובמקרים שנורגים שהאנשים נמי מפרישין יפריש.

בשעת הפרשה מברכין:

**ברוך אתה יהוה אלְהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קדשנו במצותיו וצונו להפריש מצה (מן
העיסה):**

סדר עירובי התבשילין ועירובי הצרות

כshall יו"ט ביום ה' ר' יקח מצה ותבשיל חשוב ויתן ביד אחר לזכות עברו כל הקהל וכי שוכנה יגביה טפח ואחר שהגביהו הזוכה חוזר המזקה ונוטלו בידיו וمبرך, וכן הרין לנין ע"ח רק שא"צ תבשיל ושיעור התבשיל כדי או יותר ולא פחות, והעצם אינו מצרף, ושיעור הפת כביצה, ומצוה לאכול הפת וה התבשיל בשבת (ברכות ל"ט ע"ב ורמ"א סי' שצ"ד ס"ב מהרי"ל):

**ברוך אתה יהוה אלְהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קדשנו במצותיו וצונו על מצנת ערוב:**

עירובי חכשליין: **בְּהִדֵּין עֲרוֹבָא יְהָא שְׁרָא לְנָא לְאַפּוּיִי וְלְבָשּׂוּלִי וְלְאַטְמוֹנִי וְלְאַדְלוּקִי שְׁרָגָא וְלְמַקְנָא וְלְמַעֲבָד כֹּל צְרָכָנָא, מִיּוּמָא טָבָא לְשִׁבְתָּא [לְנוּ וְלְכָל יִשְׂרָאֵל הַקָּרִים בְּעִיר הַזֹּאת].**

עירובי חצורתה: **בְּהִדֵּין עֲרוֹבָא יְהָא שְׁרָא לְנָא לְאַפּוּקִי וְלְעִוּילִי מִבֵּית לְבֵית וּמִחְצָר לְחַצָּר מַגְגָּן לְגָג מִבְּתִים לְחַצָּר מִחְצָר לְבִתִּים כֹּל מַאי דְּצָרִיךְ לְזָן בְּכָל שְׁבָחוֹת הַשָּׁנָה וְזָמִים טוֹבִים [לְנוּ וְלְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַקָּרִים בְּעִיר הַזֹּאת].**

סדר הדלקת נרות

קדום ההדלקה אומרים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אָשֶׁר קָדוּשָׁנוּ בְמַצּוֹתֵינוּ וְצָרָנוּ לְהַדְלִיק נֵר (שֶׁל שְׁבָת ו) שֶׁל יוֹם טוֹב:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁחַח יָנוּ רְקִימָנוּ וְהַגִּיעָנוּ לִזְמָן הַזֶּה:

סדר הקרבת קרבן פסח

רכנו של עולם אתה צויתנו להקריב קרבן הפסח במועדו בארבעה עשר לחודש הוזה ולהיות כהנים בעבודתם ולויים בדורכם וישראל במעמדם קורין את ההלל. ועתה בעונתוינו הרוב בית המקדש ובטל הקרבת הפסח ואין לנו לא כהן בעבודתו ולא לוי בדורנו ולא ישראל במעמדו ואתה אמרת לשלם פרים שפטינו. לכן יהיו רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שהוא שיח שפטותינו חשוב ומוקובל לפנייך כאלו הקרבנו את הפסח במועדו ועמדנו על מעמדו. דברו הלוים בשיר וhalb והודות לה/. וכונן בית מקדשך על מכונו ונקריב לפנייך את הפסח במועדו כמו שכתבה עליינו בתרותך על ידי משה עבדך מפי כבודך כאמור:

וילאמ'ר יהוה אל משה ולאל אהרן באָרֶץ מצרים לאמר:
החֲדֵשׁ הַזֶּה לְכֶם רֹאשׁ חֲדָשִׁים רָאשׁוֹן הַוָּא לְכֶם
לְחֲדָשִׁי הַשָּׁנָה: קְבָרוּ אֶל כָּל עֲדַת יִשְׂרָאֵל לְאָמֶר
בְּעֶשֶׂר לְחֲדֵשׁ הַזֶּה וַיִּקְחׁוּ לְהָם אִישׁ שָׁה לְבֵית אֶבֶת
שָׁה לְבֵית: וְאָמַם יִמְעַט הַבֵּית מִהִיוֹת מָשָׁה וְלֹקֶחׁ הַוָּא
וְשִׁכְנֶנוּ הַקָּרֵב אֶל בֵּיתוּ בְּמִכְסַת נְפֵשָׁת אִישׁ לְפִי אֲכָלוּ
תְּבַטְּפָו עַל הַשָּׁה: שָׁה תְּמִימִים זָכֵר בָּן שָׁנָה יְהִיה לְכֶם מִן
הַכְּבָשִׁים וּמִן הַעֲזִים תַּקְחוּ: וְהִיא לְכֶם לְמִשְׁמְרָת עַד
אַרְבָּעָה עָשֶׂר יוֹם לְחֲדֵשׁ הַזֶּה וַיְשַׁחֲטוּ אֹתוֹ כָּל קְהֻלָּת
עֲדַת יִשְׂרָאֵל בֵּין הָעָרָבִים: וְלֹקֶחׁוּ מִן הַדָּם וְנָתְנֶנוּ עַל
שְׁתִּי הַמְּזוֹזֹת וְעַל הַמְּשֻׁקּוֹף עַל הַבְּתִים אֲשֶׁר יָאֲכָלוּ
אֹתוֹ בָּהֶם: וְאֲכָלוּ אֶת הַבָּשָׂר בְּלִילָה הַזֶּה צָלִי אֲשֶׁר
וּמְצֹאת עַל מָרְלִים יָאֲכַלְהוּ: אֶל תָּאֲכָלוּ מִמְּנָנוּ נָא וּבְשָׁלֵ
מְבָשֵׁל בְּמִים כִּי אִם צָלִי אֲשֶׁר אָשׁוּ עַל כְּרָעִיו וְעַל

קרבו: ולא תותירו ממנה עד בקר והנתר ממנה עד בקר באש תשרפו: וככה תאכלו אתו מתניתם חגרים נעליכם ברגלייכם ומקליכם ביזיכם ואכלתם אותו בחפazon פסח הוא ליהוה :

מצות עשה להקריב קרבן פסח ולאכול כזית מבשרו צלי אש בלבד החג בזמן שביהם"ק קיים ובומה"ז שבעוניה בטל התמיד והקרבות נולם, וכל לקים ע"י לימוד שפטינו וכמ"ש כל העוסק בתורת עולה מעלה המכתוב כאלו הקריב עליה וכן שאור קרבנות ולין מן הנכוון ללימוד סדר הקרבת הקרבן ומעשיו ויחשב לו כאלו הקריב קרבן והוא אף סדר קרבן פסח בקצרה כפי שהוא בסדר היום, ובständיו יעב"ץ עם קצר הוספה:

שוחטין את הפסח אחר החוץ, בארכעה עשר בנין אחר שהחיטה תמיד של בין הערכבים, ולאחר הטבח נורת של בין הערכבים, ואין שוחטין זורקין דם הפסח קודם שיישטו את התמיד של בין הערכבים ויזורקו את דמן, עבר ושותט קודם שהחטו התמיד ויזורקו את דמן, לא נפלס הפסח, אלא ממרסים בדם הפסח כדי שלא יקרוש עד שיזורקו דם התמיד, ואחר שיזורק דם הפסח, ואין שוחטין את הפסח על החטץ, ויזורק דם הפסח זריקה אחת בוגר הדיסר, כיצד עושים שחט השווות, וקבל הכהן הראשון, שבראש השורה ונוטן לחברו ו לחברו לחברו והכהן הקרוב אצל המזבח זורק זריקה אחת בוגר הדיסר, ומזהיר הכלוי ריקן לחברו לחברו ומכליל המלא תחילתה, ואחר כך מחזיר הריקן, היו שורות של כהנים עם בזיכי כסף, ושורות של כהנים עם בזיכי זהב, ולא היו מערכבים שכך נראה יפה. ולא היו לבזיכין שלדים, שמא יניחם ויקrush הדם, לאחר הזריקה תולין את הפסח ומפשיטין אותו כלו וקורעין אותו וממחין את קרבנו עד שייצא הפרש, ומוציאין את האימוריין והם החלב שעלי הקרב ויתורת הכבד, ושתי הצלות והחלב אשר עליין, והאליה לעומת העצה, ונוגנים בכל שרת ומולחים ומקטירים הכהן ע"ג המזבח כל אחד לבורו, השחיטה והזרקה ומיתקי קרבנו והקטור דוחין את השבת, ושאר עניינו אין דוחין את השבת, ואין מוליכין אותו לבית כshall בשבת, אלא כת הראשונה מתעכבים עם פסחיהם בהר הבית, כת שנייה יושכת לה בחיל, והשלישית במקומה עומדת, חשה יצאו למקומם וצלו פסחיהם, בשלש כתות הפסח נשחת ואין כת פחות משלשים אנשים, נכנסה כת הראשונה ונتمלאת העוזרה נועלין אותה, ובעוד שם שוחטין ומקריבין החלב, קורין את ההלל, אם גמרו אותו קודם שהקריבו כלם, שנין אותו, ואם שנו ישלו, על כל קריעת תוקען שלש תקיעות, תקיעה, תרועה, תקיעה, גמרו מהקריב פותחין העוזרה, יצאת כת ראשונה, נכנסת כת שנייה ונוועלין דלותות העוזרה, גמרו פותחין, יצאת כת שנייה נכנסת כת שלישית ומעשה כלן שון, אחר שיצאו כלן ורוצחין העוזרה ואפי' בשבת, מפני לכלוך הדם שהיה בה. כיצד היה הרים הרחיצה, אמר המים הייתה עוברת בעוזרה והיה לה מקום לצאת ממנה, וכשורצין להודיע

את הרצפה סותמיין מקום היציאה, והוא מתמלאת על כל גודותיה מפה ומןפה, עד שהמים עולין וצפין מכאן ומכאן ומקבץ אליה כל דם וכל לכלוּךְ שהיה בעוזרה, ואחר כך פותחין מקום יציאתה והכל יוצא עד שנשארה הרצפה מנקה ומשופה, זה כבוד הבית, שיבנה במחרה בימינו.

מצותו בצליל. כיוצר צולין את הפסק מביאין שפוד של רמון תוחכו מתחוך פיו עד בית נקבו ותוחח כרעיו ובני מעיו בשפוד, למלילה מפיו של טלה והוללה כרעיו ובני מעיו חרוצה לו, ותולחו לתוכה התנוור והאש למיטה, אין צולין את הפסק על גבי כלִי אבן או כלִי מתכת ולא בשפוד של מתכת, אין הפסק נאכל נא וմברשות ואינו נאכל בשתי חברותות ואין מוציאין מחברה לחכורה, אין נמנין על שני פסחים כאחד, האוכל אינו רשאי לאכול משני פסחים, הפסק אינו נאכל אלא למנויו, (בשעת שחיטה) וישראל מהול, וטהור ובן ברית, כשם שמילת בניו ועבדיו מעכבותו מלשוחות הפסק, כך מעכבותו מלאכול בו, השוכר עצם בפסח הטהור לוקה, אין רשותן לאכול עצמות הפסק בכלל הנוטר מבשרו כדי יבוא בהן לידי תקללה, אין רשות הלילה הזה. מגדי הרוך אלא מה שנאכל בשור הגדול. הפסק אינו נאכל אלא עד החזות הלילה הזה. בשר חגיגה שעלה על השלחן עם הפסק, וכן כל התבשילין העולין עמו מתבערין עמו, ראיין נאכלין אלא עד החזות כפסח. אם הפסק נמצא טרייפה לא עלתה לו עד שמביא אחר ואפיקו מה. ואם עבר הזמן נדחה לפסק שני. פסק כשבא בחול מביאין עוד קרבן אחד מן הבקר או מן הצאן ואינה חוכה מה"ת אלא מד"ס, ובאה כדי שייה הפסק נאכל על השובע. חגיגה זו אינה באהה כשרה בא בטומאה, ולא כshall ע"פ בשבת, ולא כשהפסח בא בנסיבות אוכלין. ונאכלת לשני ימים ולילה אחד. מילת עצמו או בניו קטנים ועבדיו מעכבים מלhalbיא הפסק.

פסח מצרים חלוק מפסק דורות בג' דברים, פ"מ מקחו מבעשור, טעון הגעתם באגודת א祖וב על המשקוף ושתי המזוזות, ונאכל בחפazon.

אליהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עליינו טוב ומטיב הדרש לנו שוכבה אלינו בהמון רחמייך בגלל אבותה שעשו רצונייך בני ביתך כבתחילה וכונן מקדרשך על מכוננו. והראנו בכנינו, ושמחנו בתקוננו, והשב שכיניתך לבית מקדרשך והשב כהנים לעבדותם ולויים לשירות ולזומרם, והשב ישראל לנוייהם. ושם נעלחה ונראה ונשתחווה לפנייך בשלוש פעמי רגליינו, ונאכל שם מן הזבחים וממן הפסחים אשר יגיע דם על קיר מזבחך לדצון. יהיו לרצון אמרי פיי והגיוון לבי לפניך ה' צורי וגאל:

סדר השלחן והקערה לפי מנהג הארץ^י

סדר השלחן. בכך שיהיה מסודר מבועו' כדי שיעשה הסדר תיכף כשיבא מביהכנם [זולת בלילה שני שאין יו"ט מכין לחבירו] וכן נון שיחי' השלחן על ד' רגליים ולווח עליון ומפה לבנה ועליו מפה פרוסה וורחבו כמו בשבת וישראל אחוריו לצפון ופניו נגד פני הנרות:

כתר הכהנה בינה	
ג' מצות	
נבראה	חמד
זְרוּעַ	בִּיצָה
תפארת	
מְרוֹרָה	
הוד	נצח
כְּרָפֶם	חֲרוּמָת
יסוד	
כּוֹרֵד	
והקערה	מלכות

סדר הקערה. יהי' סדר הזה והוא שיקח שלוש מצות שמורות ומניית הכהן למעלה ותחתיו לוי ותחתיו ישראל, ויקח מרור וכרכוף וחירות ושמי מני תבשיל זורע וביצה מבושלות, ומנייה אלו החמשה דברים למעלה על השלחן מצות דהינו זורע ביום נול וביבה בשמאלו שלן, מרור באצע בין הזורע ובביבה, וחירותו יניח בכו הימין, החזרות (כוורת) יניח למטה מן המרור בכו האמצעי כדי לעשות את' כcrcופה עם החזרות, והcrcופה יניח בכו השמאלו שלו כזה *)

רבינו הaga"ק בעל שורת בית שערים לקח זורע צלי' וביבה מבושלה וכמ"ש בש"ע סי' תע"ג סע' ד' ולמרור בגין למצות מרור ובין לכרוכה לקח תמכה שנקרא חרין מלול, רק פ"א לפקח סאלאט ולא יסף עוד, ולcrcופה לקח צעלעלר מבושל במים קצח, ומספר כ"פ איך שהגה"ק רבי נתן אדרל רבו של מラン חת"ס זי"ע שלח שליח מיוחד לארכוזת רחוקות להתוועד איזה מין ירק נקרא שם או"פ' ואנו רודע שהוא צעלעלר (ועיין תש"י הת"ס או"ח סס"י קל"ב), וגם החירות עשו בעצמו מתפוחים ושקדים קלופים צימענד ואונגביג'ר ולא דכאן היטב כדי שהייה ארוכים קצח ודומאי לתבן ונתן בתוכם יין, וגם מי מלח הchein לצורך crcופה. (הגש"פ ערבי פסחים)

סדר ליל פסח

כתב ביסודו ושורש העכוזה סימנא מילתא הוא בהני ט"ז תייבות של הסדר קדש ורוחן כי יש לאומום בפה מלא בקורס רם כי נרמז בהם סודות גדולים ונפלאים, ונראה גם כי הוא מכוין לשם י"ה שם הרוי' שהוא השם שם משה באוני יהושע כי ירד על כס י"ה נשבע ה' שאין השם שלם ואין כסאו שלם עד שימתה את זכר עמלק רכתיב מלתחמה לה' בעמלק מדר דור, ויאמר לפני כל דבר של הסדר לשיקב"ה ופסוק ויהי נועם וג' ויבואן לעשות כל דבר לנחת רוח לו ית"ש ויעשה כל דבר בשמחה גודלה וככ' בסידור י"ב"ץ.

קדש. ורשות. ברפס. ייחז. מג'יד. רח'צה.
מושcia מצח. מרוז. פורך. שלוחן עורך. צפון.
ברך. הילל. נרכ'זה :

קדש. צעל המג'יד צמחי'ת הסגדה ליין סימני'ת הלו כמנה'ת להקלר והס חמץ עטלה מיטום וכמצע הקדוש צעל יות"ה כי נרמזו נבם מודום גדו'לים ונפלחים ולן בעודלה הולם ית'מר גס הקימני'ת צפה מל'ן כלומר קדושים קידושים ית'מלר צפה מל'ן ובקול לס קדש וקדושים הארכיא'ה ולרץ וכן כל הקדר וית'מלר לפפי כל דצער כל הקדר נשי'קוע"ה וכוי' ויהי נועם ויכוין לylie ניחום מהה נא' ויעשה הכל צבמ'חה וכ'כ' שריעענ'ץ' והונ' גס צבגדה עלי'ת פקמיס' נCKER' זוקלא"ה. ובועל' קרמ'זיס' לר'טו' צרמ'זיס' לנכוד הקמ'זוס וגס הלי' הטענה מלקי' נס"ה, פנה לממו' ז'ל' צצ'ינ'מו' יטרא'ל' ממה'ל'ים טהרו' צבזה'ה ומגע'לה (כר'יטומ' ט' ע"ה) ויקם מטה' ח'י' הקד' וזרק ען' העט והן הול'ה צעל'ה עוג'לה. ומלמו' ז'ל' הקטוד' וחתמו' ציז'ו' צעל'ן וט'ין ציז'ו' דהעט'לה ג'י' יו'עיל' מי' הס' נל'ת'ר צמ'קד'ה עז'מו' ומטער עז'מו' וצמי' יטרא'ל' יט'מו' מנו'ומ'ת מיל'ים וככמ'ו' נקד'ות' יטרא'ל' סי' קריין' נקד'ה וט'ה'ר וצפ'רט' ל'ק'ג'ל' המורה ט'ה'ה צ'ג'ד' קיד'וט'ן נצ'מו' ימ' לדכמ'ג' ומל'ט'מ'ק' לי' ל'ע'ול' (ז'ז'ע' ב' כ'ה' - כ'ג') וגס ה'כל'ה קד'ס יט'וח'ן קרי'כה ט'ה'ה וקד'ה'ה וט'ה'ה רט'ה'ה וככמ'ת ל'ו'פה' וצ'מו' ח'י' ה'ק'ורה, וכיוון דצ'ני' יט'ר'ל' נ'כמ'ס' נ'ק'ד'ה פ'נ'ימה' ל'ל' ק'ד'ות' הק'ג' ל'ד'ק' צ'כ'מ'ה' עיל'ע'ה' נ'ל'יכ'ן ק'ד'וט'ה' ימ'יל' ולבן' קד'ס' פ'ק'ם' ק'ו'ין' פ' פ'לה' ט'ה'ה ח'ה' ס'ו' נ'מי' צמ'יד' ה'ג'ע'ל' ה'ג'ד'ה' "קד'ס'" קד'ס' נ'ל'ין' נ'ק'ד'ה' עז'מו' נ'ל'מל' צ'ק'ם' ח'מ'ן צ'ה'ו' ה'ט'ל'מ'ה' ט'יל'ה' י'ל', וט'מ'כ'

ורח'ין. נ'ל'ח'ן עז'מו' מ'כל' ק'ג'יס' ול'כמ' צ'יו'ע' צ'ט'לה' וע'ל' ז' למ'מו' מ'יע' מ'ל'ס נ'ע'אל' עז'מו' צ'רג'ל' ה'כ'ל' א'ר'מ'יה' י'ק'ה' ד'ו'ק'ה' ל'מ'ר' ק'ק'יד'ו'ת' י'ל'ס' נ'ק'ל' ק'יד'ו'ת' י'ל'ס' ו'ל'ג'ל'ס' ו'ע'ין' ל'מ'ג'ן' עה'י'ת' (פ' מ'כ'ל' ע'ה'ע'פ' ו'ל'מ'מו' ה'ל'ר'ן' ו'כ'נו' ו'ג'ו') ע'ל' ד'ר'ק' ה'מ'מ' צ'ע'ז'ו' ק'י'ו'ת' ל'מ'צ'י' ה'מ'ל'ס' ו'ק'ו'ט'ו' ט'ל'יס' ו'ל'ג'ל'ס' כ'י' ק'ל'יס' נ'מ'ע'לה' מ'כ'ל' ג'ו'פו' צ'ה'ג'י'ה' ה'ו'מן' ו'ל'ג'ל'ס' נ'מ'�'ה' ו'ה'ס' נ'ז'ו'ל'ה' ק'מ'ל'ס' ר'מו' ל'י' ק'פ'יל'ו'ת' ט'ה'ה' כ'ל' ג'ו'פו' צ'י'יע'ה'ס' ו'כ'מו' ש'ל'מ'ל' ז'מ' י'ל'ה' כ'ל'ם' לו' צ'ר'מ' צ'ין' ע'כ'ר' מ'ל'ג'ע'ו'ת' י'ז'ו' ו'צ'ין' ע'כ'ר' מ'ל'ג'ע'ו'ת' י'ז'ו' ו'צ'ין' ע'ל'יו'ן' ל'מ'ו'ן'

פְּלִדִּים וּפְלָגִילִים וְהַרְמִילָה הַוְּלִיחָה לְקָדוֹשָׁה מְרֻגָּס מְוֹתָה מְנוֹנְקָלוּם, וּמִן הַעֲנֵין הַזֶּה
מַקְנוּ לוֹצָמוּנוּ נְמִילָת יְדִים צַמְלָה שִׂמְכָוִין לֹזָה כְּטֻבָּס נְצִיּוֹם כְּלִיטִים וְהַרְמִילָה שִׁילָּה
הַמְּגֻוָּה מֵה שָׁהָמָלִין זֹהַ, וְלֹכֶן צַמְלָה שְׁמָלָה סִידָר קָמְגִיד מִיד לְמַר קְדַשׁ לְמַעַן
וּרְחַץ עַל עֲנָדוּת כָּה־גַּזְיוֹס אַקְדוֹת וְאַגְּסָד דְּכָלָל שְׁנָנָה הַיְן מַקְפִּידִין עַל נְמִילָה
וְלֹמַד קְדוּשָׁה כָּמָג וּלְכָדוֹד אַקְדוֹשָׁה שְׁנָמָעָלה לְרִיךְ טָהָרָה יוֹתָל, וְכָמוֹ בְּכָס־גַּ
צְיוֹס הַקְּדוֹשָׁת לְרִיךְ עַטְלָר קִילּוֹתִין וּמִמֶּשׁ טְזִילָות מְעֻזָּה לְעַכּוֹדָה שְׁדָכָל פָּעֵס
שְׁנָמָעָלה מְעֻזָּה לְעַכּוֹדָה לְרִיךְ טָגִילָה וּקְדֹשָׁת עַד שְׁמָמָיו צְפָ' מוֹמֵל נְקוֹדָה
הַטוֹּבָל לְמַרְמָה הַיְן טָהָר לְמַטְהָת.

ברפם. נפמ"ט ו"ג לדילן פمم כלנו מקומות וכ"ע יקהל שולמו צכלים נלים כי טר מטר לנו כי וויאנו לאט זתקת נטה מלנו דרכ מרות וכליים מהם לר'זנו ומלהות נלים כמונה פקיס וויאגיס נציגות הלווק לנו דילן שחמלכים והגדוליט הוכלים עיין ז"ע קי מע"ז ודרכ"ה הפלינו עני סחין לו כריש) וגמי' (מגילא י"ג) ה"ר יוקי גלי' חניניג כלהם נלים אל פקיס ע"ט ולפי דרכינו כלומר שחמל שיקדס וילמן בטבילה יקהל מט מנת הקיבוץ צכל פק ולונט נגד לנו נוכרין צכל עט יחי' נגדין נגנים ווגס מכוון לנו מהה אוול' סכל נכוד טמו יט'. וטפער נמי' נזקיל על כמונה פקיס אגס נלזותינו סיידו למלאים והו צדריך רמי'.

המולא נמיות ומ"ז דגמון מי ה מולא נמיות למדו לכיון דלריין מיו נכס על גהונך גכל צען וטוח מי סמולא נמיות.

ואולי מאי טעם כמי צו"ק יטלחן גוטליךון יט שטחים רצויו נמיות ה מולא ועיין קידוצין ל' דלאן ג' קתקין נמיות וימיות וגלהמת לי ג' נמלת רק כמעט השמי לפי סופריה נמיות כהויס פיני טפיאס ליין פקדוטה צבאות, כי המי השמי נעלס ענק לי-קיקומיתינו, ועיין חלוקיות מה שקהנו צוז ולולו זליינו לי' כרכז'י' ונעלס רצוי והיה כל ה מולא וכל יטלחן מולאות הומנות, זו ייטה מולא צלמה שטחים ומגלי ועכשו ומי' דגמון עותה מי' ועיין על הגלין קידוצין סג'ל ודמ' סמלכמי רצוי ועכשו ומי' דגמון עותה מי' ועיין על הגלין קידוצין סג'ל ודמ' סמלכמי צוז זמ"ד חמנס נע"ל ייטה כלו נא'. ויטה מולא צלמה זמכלות שטחים ומגלי ונעלס כלו נוכחות ולכך מווין סמלה נמחה והאלק בגודל מינין למפיקו נ. נכליע נך' זכות נל נע"ל.

מניד. כלומר צמ'יו נא' ייטה כלו מולא וגס מג'יד למ'דים מה צימ'ו צ'ל' יפסיק צהמצע הלימוד כי יגידו לו מה צימ'ו שפ'ו ציטה צנילה לו צימ'ת מולין יגידו לו צ'ל' קיס השמי כרמי ומ'ז יכירע לטיפון מל' יŁמוד מולא צלי הפקק. וכגמ' מולין חמאנס מל' נדק מדצון וממל' אס מה למונמו צל' למ' לדס צעוש'י', יעטה ער'מו כלם, פ' חמאנס מל', יכול טפי' לד"ת כן, מ"ל נדק מדצון. ח'ס מג'יד כלומר צל'ין לאגד ולדגר צמולא, הפך נא' וטאף נא' דכולה נא'.

רחצתה. לד מהר צלמד מולא צל'ין רמי'ה ממДЕצ' לאכלוד מולא נטענה לדכמיג וממנחילל צמות ומכםות הני ונמפהך למ'יט מהר והוא'ל צג'ר צנילה מל'טה ורמי'ה ועיין צעה'ת עס'ה' פ' מצפטים נמיוקם הגר צלמד מולא ונשטע פ'יו ולכך צל'ין ממДЕצ' לאכלוד מולא צע' טארה ומפלות למ'יט מינימות ק' זה האכלוד מולא צטלהה. כלומר מה' צכזר נמד מולא נבל צל'ין לאכמ'עלת עוז נבל נלי' יŁמוד מולא צטלהה. וגס כי הקצ'ה' נר' מה למ'דים צמ'יכ' נחל'ול ומל' ליין קמ' ליין מולא ומש' מדוקיך לדמצולר צצ'ע מה' סי' קני'ה' למ'אל סטפ'יל'ה חר' ויל' מציאכ'ין נצ'ימה' ז' וקצ'ע עט' למ'מוד וכמ'ה קרמ'ה ז' ו'ל' וטוע ציליגין צפ'ט צמ'לית קודס וכמי'ן צל'ין לארגניל צפ'ט צמ'לית צע' נט'י' וטוח' צ'ל'ה' וצצ'ע קצע נמי' ה'ל' נט'י' מהר ה'ל' צ'יק'ע' ומפלת ה'ג'ל', וממל' למ'כ'

מושcia מצה. נפ"מ דמצויה נגמר קויה כל כי לא כד מזיל נדי מדרשתו מוכן כפייה ונמאננה מחותם פה נמלת מהכל ומיס נמאננה מהמה וועל טהרתן מיטנן ולמיינו מוכן חיל נאכזרות גופו ולט לודף נמלות נטעו כלנו צמח מלמין ממולכל וממה עד שטיפת כליקס ועילאס מפלוטן נקננה וחליתי פרט על פניכס טמלו חכמים צנתם קני"ה, רמנ"ס פ"ה מה' דעתה ש"ה) הטו נדי מדרט טהוכליין ואסמן וועזין כל ימיאס חמיגיס וויס הומלאס חיל נטמאן זטה כי מהר נמות וחאו מהכל רצחים וטהחנות הטו שגינה סכטוא וטהר כי כל צלמנאות מלטו קיט נומה צלי מקוס ולט לריגיל ערמו צמענויגיס חז' "מו"יימ" "מלא" כלומר ציעטה מזיל נטכל הטכל נעד כי לא צויה וויך עלה צהיר שמה צנקלהט להס עווי וכמיג עני, גס כי מהה רומזת לענשו צהינא עולה צנטיפה ומיינו עולה כמו ממן כמ"ט צטלה"ק (מק' פקמיס) וטפיאלו כל צהו גהו פומל וכמ"ט דמיין צין חמץ ומזה היל מטההו כלומר השימון נה"ה שטהנטהו הזה סוח מגדיל צין חמץ נמזה וכיון צהמץ נממן טפיאלו מטההו כנור נפאל וטהר

מדוד. טמה צויליך למ"כ נקמת נמו"ת הו"ה נמ"מ נגידר מרור צעריך לטכט נטכל מלימוד קמורה ונקמת נמו"ת ומיין לך דנער מל מוש לאחלייף מולדת הייס צמו"מ ודכיסים גטמייס, וכגדר מהלו (צנתם ל"ג ע"ג) ברכג"י וגנו צילמו מן טמערת ורלו צוי הדר עוקסים צעניני עוה"ז וטהרלו מינימן חי' עולס ועומקיס צמי' צעה וככל מקום ליאנו עיניישו מיד נטרכ' ומ"מ ציון לדע לוי ליאננות מלמליס קלפב"י ולכון מקימיים למלר ועוקקים צמו"מ צע"ב. לו' ירמוח ה' דטמלה יונה ישיו מזונומי מילוריים מיהם ומקריות ציון וטל ייזוקים צדנא ומסளיס ציד צער ודס חס מילורי וצנחים ונמ' ה' ציליכנו ט' הילקינו נט' לדי' מחתה צער ודס ולט לדי' הילוחהס כי ה' נידך קטלהה הפטומה הקדוצה והרטבה, וטהרלו ז' ה' היל' ממי' ענישס (ז' יומת נ"ה ע"ג) הטמרו עליו על היל' השוקן אטכל יוס יוס טה שעטפה ומטהכל צעלפיעיך חלי' טה נומן לאומר נים בטמדראס וטהו לפראטמו ולפלננטם הנדי' צימו פעם החת נט' מז' וכו' וטה היל' מיל צעטה כדי' קי' מז' היל' נטמול וט בטוקר קולד ציון לענודתו סי' לומד וטזה מזון עניין כוין צדוקה כן עטה היל'

בודך. כלומר צטיה כוין מה קמור (טזונות) וטהר ציד' חמאות יילא כס ולט מורה ונטירות ומצחות עד בטוקר ועד נטמו נט' קאצ' מזונות לומד מורה

וְתִמְפָלֵל וְצַחֲולָתוֹ חֻזֶּל לְכִיחַמְמַד וְלֹומֶל וְצַהְמַלְעָת קְלָם מְוּ"מ וְסִיא לְזַהֲמִינָת מְלוּי
צַהֲמַעַן כֵּל יוֹס אַגְלִין לְצַהַל מְוּרָה וְהָ כּוֹרֶךְ זַכְרָה לְמִקְדָּשׁ כְּלָלָן כֵּן עַטָּה הַלְּלָן צַהַן
צַהַמְתָּה לְמִקְדָּשׁ קִיְיס טַי כּוֹרֶךְ פְּמָה מְלָה וְמְרוּרָה וְהַוְלָל צַחַד וְעַטָּה מְהַכֵּל מְלוּה
וְהַפְּלָל מְעַנְיָנִי גַּסְמִיָּס כְּיוֹן צַכְוֹנוּמוֹ סִימָה נְפָמִיס וְלָהּ כָּלָק צַצְמָה לְעַזְוָה הַלְּלָה
כְּכַפְתּוֹ שְׁדָל צַחַיָּב נְעַזְוָה וְעוֹזָן הַנְּזָן זְכַרְלִין לְקַדְשָׁה עַזְמָוּה כְּלָלָן וְכוֹי לְקִיְיס מְהָ
צְנַחְמָל עַל מְזָהָם וְמְלוּלָה סְפָמְמַ"ס וְכֵל מְוּרָה צְלָלָן עַמָּה מְלָמָכָה קְוָפָה צְמָלָה
וְהַיְכָעָד כּוֹרֶךְ מְלָה וְמְרוּרָה צַיְמָה, וְהַמְלָל

שְׁלַחְן עַזְרָךְ. כָּלָמָל מְהַמְלָל כֵּי וְכֵי זָהָר מְוּרָה חַהָּ שְׁכָלָה, רְכָעָס יְזָכִים וְנוֹכָנִים
וְלְדִיקִים עַזְמָקִים צְמָרָה וְצַדְילָה וְמְצַחְמָה נְפָמָה מְלִיכָה וְמְלַעַנְעָה וְלְכָנָן מְמָל
צַדְיקִים עַזְרָלִים נְעַמְנָן צְלָחָן לְעַמְדִי נְצָה וְלְהָן נְגַנְנִין מְעוֹזָה וְמְנַחַן סְכָל נְעַל
וְלְעַזְנִין צְמָמָל (צ"מ קי"ד ע"ג) לְיה הַלְּיָאָו נְלִכָּה כֵּר מְגַזְוָה הַמְמָל לְמַד שִׁימָל
מְלִילִי וְפְצִיכָב נְזָהָס עַנְיָית דְּחַיְקָה לִי מְיַלָּמָה שְׁכִינָתוֹ לְגַעַע וְאַקְוָל טְרָפִי לְמַקִּי כֵּי
הַזָּהָה נְפִיק צְמָעָן [צ"ק] לְקַהְמָל מְלָן קְהָלָל לְעַלְמָיָה כְּרַכָּה כֵּר מְזָהָה צְלָנָהוּ עַגְגָה
וְעַזְנִין מְעַנְיָת כֵּי"ה ע"ה צְלָמָק"ד לְהַמְמָל לְיה נְצָמָה עַד הַיִמְמָת נְזָל וְנוֹגְטָעָר וְצַעַי
רְהַמְיִי וְזָהָנוּ לְיה מַד כְּלָעָל דְּפָמוֹלָל דְּלַהְכָּה וְמוֹלִי צְמָלָמָה עַמְלִיל דְּקִיקִי לְהַלְלִי
הַפְּטוֹרָה לְדַהְקָה דְּלַהְכָּה לְיה מַלְתָּה כְּרַעַי וְהָמָת הַפְּטוֹרָה לְמַרְיִי כְּרַעַי, צְלָקָהוּ
מְעוֹזָה"בָ וְנַמְנוּ נְזָעָה"ז צַחֲמִינָה לְרַכְעָסִים צְהַוְלָסִים עַזְהָ"בָ צְעָזָה"ז כְּלִי לְטוֹרְלִין
מְעַזְהָ"בָ וְנַמְנוּ נְזָעָה"ז וְצַקְקָס שִׁיחָזָרָוּ וְיַקְנָזָוּ מְמָנוּ עַגְגָה חַזְהָ"בָ צְעָזָה"ז כְּלִי זְמָרוֹל
וְכוֹרֶךְ, הַכָּל נְעַל לְצַחְמָן עַרְוָן יְהִי.

צְפָזָן. כָּלָמָל צְהַצְלָמָן עַזְרָךְ הַזָּהָה קְפָן נְעַזְהָ"בָ עַס צְמָל אַדְיקִים וְכִמְמַ"ס (צְלָכָם
לְזָל ע"ג) הַיְלִי יְמָנָן כֵּל הַגְּנִיְהָס כְּוֹן נְמַגְנָמוֹ הַלְּלָה לְמַטִּיחָה כְּמוֹ נְמַ"ס וְלְעַזְתָּה
פְּלִקְמָנִיָּה לְמַ"ח וְלְמַהָּה מְנַגְטִיָּה הַלְּלָה מְלַמְדִיָּה חַכְמִיס עַזְמָן עַיִן נְלָהָה
הַלְּקִיקִים וְוְלָמָךְ יְעַטָּה נְמַמְכָה לְזָהָה וְהַמְלָרָה מִיְהָה כֵּר הַגְּנִיְהָס הַלְּלָה
לְיִמְמָת הַמְמָתָה הַלְּלָה נְעַזְהָ"בָ עַיִן נְלָהָה הַלְּקִיקִים וְוְלָמָךְ וְכוֹי עַגְגָה, חַהָּ שְׁכָלָן עַזְרָךְ
קְפָן נְעַזְהָ"בָ.

בָּרָךְ. נַעַם צִינָה מְשִׁיחָה אַדְקִינוּ וַיְמַקְנוּ סְעֻודָתָה לְמַלְכָה מְשִׁיחָה וַיְמַמְרוּ מֵי יְכִינָה
(פְּקִמִּיס קי"ט ע"ג) וְהַמְלָל דּוֹד הַנִּי הַגְּרָךְ וְלִי נְהָה נְגַרְךְ חַהָּ שְׁכָרָךְ, וְהַמְלָל

קדש

או"פ שאמרו חוטפיין מצות בלילה פסחים שלא ישנו הקטנים מ"מ לא יקדש עד שתתחשן והוא צאה"כ ולא יטל ידיו קידוש [אפילו להנוגדים כרמ"א בכל השנה] ואם אין ידיו נקיות יטול מעט ולא יברך על נת"י. ואם חל במו"ש'ק אומר יקנה"ז ואם שכח להבדיל עד שהתחילה לומר ההגדה ישלים ההגדה עד גאל ישראל ואח"כ יבדיל. ואם לא נזכר עד אמצע הסעודה, נוטל כוס וմבדיל באמצעות טעודתו. ואין צריך לברך אם לא שנתכוין שלא לשוחה באמצעות הסעודה. אם לא נזכר עד לאחר ברכת המזון אומר הלל והבדלה על כוס אחד:

מוחנן לו כום ראשון על ידי אחר דרך חירות, ונוטלו בשתי ידייו ומהזיקו בידו הימנית בלבד
ומקדש עלייו.

הריני רוצה לקדש על היין ולקיים מצות כוס ראשון של קידוש מרבע
כוסות שהוא נגד אות י"ד של הו"ה ב"ה שהוא קודש הנקרא חכמה
ושהו נגד רוח שנות לבטל אותו. לשם ייחוד שמי" דקוב"ה ושכינתיה
ע"י ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל: ויהי נעם וגו'.

הלו. מי שמקnell הכל נטמא ומטמא לאקכ"ה ומגנץ על הצעה כסם שמיכן על
מטועה צعوا"ז מ"י יהל

נדצת. כלומר יש מלווה במעציו לפyi רקכ"ה צعوا"ז וכגון היל"ג.

מה שנטנו כל טרולן נמת חמאות מהט טרולן כמ"ט זטפל סמניג טל' פטח כי
ע"ה צמעני צימי מלפני צלוני"ל השער הקדוש מוכקין חמאות צמפה וכל לדבב
מטילים נלוות נטמלותם וכו' ופניהם על המוקם' מ"ט ועל הטה"ר כלן ק"ל
שכמטו צלון נמוך נטס מקוס לנו נטלאטוויס לנו נטלאוטיס וטול מנאג צורום ועס
טמלוות ועין צו"ת פפי מאיין ה"ט קל"ג צ' וצו"ת לנוטי מלדי ס"י קינ"ג ודלו"ק.

לשם יהוד ובו' נגד אותה יוז"ד של הו"ה. ז"ל הצל"ה צמלה צמולה (מק'
פרקיט) ח"ל מולעם יעקב טעם מרדע כוותם כבל כמגנו נמעלה כי כמגנו ישלול
למגניות נפלו ממת העלה הרים יט לה מרדע קלייפות קשות וכל מי צונפל
תממיאס צוב אין לו נד מירום כפי נגעו כל עולס ומפני זה נמייל יעקב חכינו

(לשבת ויהי ערב ניחי בקר יום הששי).

וַיָּכֹל הַשְׁמִים וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם: וַיָּכֹל אֱלֹהִים בַּיּוֹם
הַשְׁבִיעִי, מִלְאַכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה, וַיֵּשֶׁבּוּ בַיּוֹם הַשְׁבִיעִי,
מְכֹל מִלְאַכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיָּבֹךְ אֱלֹהִים אֶת יּוֹם
הַשְׁבִיעִי, וַיִּקְדַשׁ אָתוֹ, כִּי בָוְשֵׁת מְכֹל מִלְאַכְתּוֹ, אֲשֶׁר
בְּרָא אֱלֹהִים לְעַשׂות:

סבירי מרנן ונרבנן ורבותה:

**ברוך אתה יהוה אלְהַיָּנוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בָּרוּךְ פָּרִי
הַגָּפֵן:**

כל דללו נמג'יס עד צה'ר נו זקנ'ה מיל'ה וגוי' הצעמ'מו אככל מקום אגונ'ן
ימל'ה נצינה עמלהס וכאנ'ה נפודם למ עטמו פודה גס כנ' למ יטראַל'ה חאָן צה'ר
לו' ע'ה מצל פלי' נך ממאַליס גוי ווּלְבָקִי וּכְזַעֲמֵן ח'ל'ה זוֹאָר פ' למול וצ'יל'ר ל'
יע'ה קאנ'ה וממל' חזוג'ן קלי'ה נטה' לי'ה נטרכ'ן קשי' המומנה לש'ינו מכמה
זינ'ה ומ'ה ומלא'ות וכט קוד חמיל'ות כו'נו לי'ה ד' מומ'ים יא'ו'ה לנודע עוד
המאל' ר' יע'ה קאנ'ה מי' ד' זוקות רומז'יס נל' גמול'ות טאט' מל'ות יסוד נט' פוד' וכן
וואָה צמפל' המוקל' ח'ל' כום להאָזון כל' קידוז'ת כנג'ד יו'ל' שאָוו' קיד' אַנְהַמֶּל' צ'נו
יליכס קלאַט', כום צאי שטומ'ליס עלי'ו הגדא' וכן קיפ'ו' הנק'יס נג'ד הו'ם פ' ה' צמפס
נמאַליס הנק'יס זאמ'וט', כום צלי'תי כל' בלב'ת סמ'זון כנג'ד הו'ם וו'ז' אַנְקַלְת' צמ'יס
צנ'ה'ל' פנ'י ממנייל' נס' נט'ס מן קאַמ'יס צמ'יס כט' האָז'ון כום ד' שטומ'ל' עלי'ו
צפ'ן חמתק' על' הא'ג'יס כנג'ד פ' למול'נה צצ'ס ער'יה מל'ה זל'ין וו'ס למאל' צ'נו
נט'ם'ה מי' צמ'ל'ק'ות מלרכ'ן צומה' ודי' צו' למ'ז'ין מדעמו ע'ס'.

ברוך אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחָר בָּנוּ מִכָּל עַם וּרוֹמַםנוּ מִכָּל לְשׁוֹן וּקְדֹשָׁנוּ בְמִצּוֹתָיו וְתִפְנַן

אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון וקידשנו במצוותיו. נלהך לדעת נ' טוונות, ה') מאר נחיר צנו מכל עס ע"י שואליינו ממלחים ונחיר צנו להיזה לו לעס קגילה מכל העמים כמ"ט צמולה וחידלן חמקם מכל העמים לסייע לנו והיימס לי מגולה מכל העמים כי לי כל מהלך. ג') ורוממנו מכל נחון כי נחון הקודש קומ' נחון השומחן צנו נחנה צמולה וגלו נחלת הארץ ומלהכי האלים מטהממיין ג'). ג') וקידשנו צמויו צע"י נחנן לנו מלחמי הארץ צנו קדושה צנוך והנה ג' מענות כל מהל גבוזה מהכלמות הגדילנו מבין העמים חכמי צניאס כלמד הס וצניאס צויס האל' צהנדיל זה מזח' וצחיר מהל' ולמאנ' צולדס צוליך עד' נטמאו ייט לו עונדים רציס צע"כ צוחר מהל' ומצדילו ומיאו לאין זה נ' לטובמו ולמה למעליהם מל' צלון צלין למחל צחיר צוא מן הכהן ציון, ומיאו יט מי צוחר צו על כס שאות לו סלין ערומיים יודע פה'ך לדגן ה"כ יט צו קימת מעלה על חצייו ועל מה צהמר צו מהל' ומ"מ חכמי הוה נמעזין ופילוכו כלמד מאס. חניל יט צחיר צו מיל' עס' סמלך, ומה'ם חכמי הוה נמעזין ופילוכו כלמד מאס. חניל יט צחיר צו מיל' עס' מהות הלהדס צנפטו וטצעו וסנאגוומי מזוניס מכולס לטובה ושו' גנווע ולפראום ומאנדר לעם גוינו מל' חכמי החקלא צו קדושה הנפה'.

וזה שמדובר במקרה של צהיר עם מכל העמים מעליהם לארצונה שזכה לדין
ישראל נעמימים הגדל הוגף, וממיכו רומיינו מכל נzon הום מעלה שמי שזכה לינו
בלזון קודם, וקדמו צמויו צנעה קדושים קדושים הנטמה, והוגף ממיין
מקדים וממיין צנעה מונדליס מהס למגלי הוגף ולזון וקדושים הנטמה וע'!
מגמוני ולכך עוד חיל קדשת גס הומן ציהרנו זו צנעה מונדליס גס זמן מהס
ח'צ צהיר לנו מכל עם, ורומיינו מכל נzon, וקדמו צמויו, צע'י' נמהפכו
לגמריה מטהר הוממות זאנדל מהס מלך הוגף ולזון וקדושים הנטמה צמוי
נקדשו נטמי וח' לי נזו נחרת וומרנו קדשת מכל העמים כל'י' מקדים ישרלן
וכזמין" בסגנון קדש עמאס.

(לשבת הַשְׁבָת הַזֹּה וְאֵת יוֹם) חַג הַמְצׁוֹת הַזֹּה. זֶמֶן
חרותני (لשבת באהבה) מקרא קדש זכר ליציאת
מצרים. כי בנו בחרף ואותנו קדשות מפל העמים
(لשבת ושבת) ומוציאי קדש (لשבת באהבה וברכzon)
בְּשִׁמְחָה וּבְשִׁשָׁן הַנְּחַלְתָּנוּ: ברוך אתה יהוה מקדש
(لשבת ושבת נ) ישראל והזמנים:

כשהל יומט במושאי שבת מוסיפים כאן ברכות הבדלה
**ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא מאורי
הארש:**

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם הבודיל בין
קדש לחול בין אור לחשך בין ישראל לעמים בין يوم
השביעי לששת ימי המעשה בין קדשת שבת לקדשת
יום טוב ה纯洁 ואות يوم השביעי מששת ימי
המעשה קדשות ה纯洁 וקדשות את עמד ישראל
בקדשך. ברוך אתה יהוה הבודיל בין קדש לkadsh:

**ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שהחיינו
וְקִמְנוּ וְהִגְעִנּוּ לְזֹמֶן הַזֹּה:**

אשה שברכה שהחינו בהדרה ג' לא תברך כאן

ושותה הcorn בישיבה בהסתיבת שמאל דרך חירות

גָּרְחֵץ

אומרה בפה מלא ונוטל ידיו לצורך טיבול ראשון משום דהוי דבר שטיבולו במשקה ולא יברך על נטילת ידים ויטול ידיו בשפע עד פרק הזרוע:

כֶּרֶפֶס

אומרה בפה מלא, נוטל כרפס אפי"א [הנק' בל"א צעללייר] מבושל או צנון פחות מכזית ומtbodyלו למי מלך וمبرך בפה"א ומכוון לפטור גם המרווד [ויזהיר גם המסביר ע"ז] ואינו מברך אחريו, ובתחליה יאמר לשיקב"ה וכ"ו:

**בָּרוּךְ אֱתָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בָּרוּא פָּרִי
הָאֲדָמָה:**

ברפס. כמו מהלי"ל שהוֹן גוטליךון ס' פלאן למפרען כלומר ס' לצומ' עכדי עוזותם ספלהן ועיין מג"ה ס' מע"ג מק"ד וגמלון מוס"ר מן לדלן ערלה לידען אחא נקלה כרפס הוהיל ונפק ממומי' דמהלי"ל ומלהַן שָׁוֹן לְפִי"ל (ונגהגה הפי"ך) וכלע"ז געלי"ר או קעגעלאי, וכן נאג הַמְּלִיאָה כק"ז מן הני"ז ומלהמי טהמת"ס לךמו מי ולט מוצטבל.

טיבול הרטען שעותן צילוקם צנכלמן צפה"ה צמאנא פקמיס (ק"י"ל) הצעילו לפינוי מטבל צמלה וכמג הרטע"ס ומינטול לרען וזה כדי צימיל מינוק ייטול ועיין מוק' סס וועל (ס' מע"ג) ועוד לנטיגול הרטען סול' נטעיל דורך מירום ומילן כק"ז הנטיגול מפלטה"ג נטען ליטודיס כמה צההיכר ציטעלן סמייעוקם כצירלו הנטיגול הצעיל צמוך הקמעולס צהין דורך נטיגול ס' פעםיס ע"ט. ועיין מוק' מט טהתקאו על הרטע"ס.

י

אומרה בפה מלא, יקח מזכה האמצועית ויבצענה לשתים ויתמן חלק הגדול לאפיקומן ניכרנה במפה ויתנו על כתפו ויאמר להמסובין זכר לאבותינו שיצאו ממצרים ומשארות צוררות בשמלותם על שכם וצניע האפיקומן תחת הכרן וחצי השני יניח בין ב' שלימות:

הגדול מפיקומן שזכה בשם ימי נסיך ומלך עות'אן ימץ ומלך לוג'ין של מלך ייחז. נלזה רמו שמלךו מאיו נסיך ומפניו נכס ולכט עות'אן ימץ ומלך לוג'ין של מלך ייחז.

חולקין מלה שהמונעיה שנקראת לנו נחתים ומלך שగודל מונחים לטעמיה ונגנו להניהם כמהה במאה ומפעlein להמוניו ומלרין לנו כי מילון ווילמן צו. וכבר כתבתי כמהה נלהה סענעם מה נפי שטהן הוה מונחים להפיכוון להיכל נמקום קרטן פקח וכמ"ס המהלך (מי מע"ג ס"ו) ייתן מיליא להגד מון מהמקובן לשלמה ונומנה מהה המפה כדרך לפקח צדי' נומנו בערו (פקחים מי"ט ע"ב) מנה כל יהוד ולהגד נומן פקחו בערו ומפעlein להמוריו מלר לוי עילית טיעות עיין רשי' שם ולכן כי' נומנה מהה המפה כמו שאנו סם, ונלהה למלך טעם מה נגנו והוא עוני כבמולוקים המה להלמיין להקץ שמנחים להפיכוון ונומנו להמוניו והוילן בזית ולאנ"ל הרי שפיר מלך לדיוון למוניעין הוועו לפקח כי' עותין כמו שעשו נקלען פקח כל מהד נומן פקחו בערו ומפעlein להמוניו ליר טיעות ווילן, ויבא הכל דוגמא לפקח,

מה פולקין ומה ניל פום נצחים כמו קדרותם לרגע שנקה הלילה מה יהלון. וצחו'ן צהיר פולקה מפי זרכו של עיי פולקה (עיין טוט'ע מה'ם קי' מע'ג ק'ז'). ולפערן' עוד גומולמ גומלים נג' רימה רק חוי' היינו גומול גומית ובקדמתם כו' לנצלמה הגומלה כרומניות ג'ג' וכלן פולקין מה'ם להלחות ברך חמיה קו' עד טיצלם צצבעום ומינימין חמיא'.

טעם צנגו ליתן מה שזכה מפיקומן נכין לו מעופה ולהארומו למוחלי ולילך זו ולמקומנו נגיינו נלהה נגיינו נלהה נגיינו פקמיס ס"ה ע"ב בדקדן פקם כל מה חד וחד נומן פקחו געווין ומפצעין למוחלי רגע עילץ דרכ

קודם הגדה יאמר מאמר זו מהזוהר בר"ט פ' בא:

פקודא בתר דא לספר בשבחא דיז"מ דאייהו חיווא על בר נש לאשתעי בההוא שבכחא לעמלין. הци אוקימנא כל בר נש דاشתעי ביז"מ ובההוא סייפור חדי בחודוה זמין הוא למחרדי בשכינתא לעלמא דאייהו חדי מכלא דהאי הוא בר נש דחדרי במריה וקוב"ה חדי בההוא סייפור. ביה שעתא כניש קוב"ה לכל פAMILIA דליה ואמר לנו זילו ושםעו ספרוא דשבחא דילי דקא משתעי בני וחדרין בפורךנה כדין כולהו מהכשנין ואותין ומתחברין בהדייהו דישראל ושמען סייפורא דשבחא דקא חדאן בחודוה דפורךנה דמאיריהון. כדין ATIIN ואודון לי' לקוב"ה על כל אינון ניסין וגבורן ואודאן ליה על עמא קדישא דאית ליה באירועא דחדאיין בחודוה דפורךנה דמאיריהון כדין אטוסף ליה חילא' וגבורתא לעילא ישראל בההוא סייפורא יהבי חילא' למאיריהון כמלכא דאייטוסף חילא' וגבורתא כד משבחין גבורתיה ואודין ליה וכולחו דחלין מקמיה ואסתלק יקירה על כולחו. ובג"כ אית לשבחא ולאשתעי בסיפור כמה דאיתמר בגונא דא חובה איה עלי בר נש לאשתעי תdire קמי קוב"ה ולפרוטומי

טיעו, פרט"י דרכ' סותרים יטמענ'lis טום ו' ע"כ. ונלה דמלתא טענו כן כל מהל ומלן נמי ענדין סמי נכל וענדין כן צלפייקומן טהום זכל לפקט מאזומל נצ"ע ל"ח (קי' מע"ג פ"ז) דנותנו לטומלו כטמאות סק"פ והן. ולפzn שלם"ס זממו' (כלל י"ד קי' ס') וכטמוניות לפניו סמאות יצע' להרשותנו לטיס ויתננה למחל לטומול יטמונת מהמת סטפה טמהל מונמת לפניו ולל' יטכמנה ע"ג, טה טהמאות טמהל מונמת לפניו ולל' יטכמנה וסיל' קקדשים צנטפליס צהמקם שעט וסתן. ומכלון זיט לאחר על סטפייקומן ולל' כמנגה טפיליס נוקמים מומו ולין סימן לטמאותו כלל וולדתנה.

המנחה שקדלו מלהזמיןו לכלהו סטפייקומן צטפה ולילך עמו נזימ מוגע צמניגי מלט"ל שכן כי עוקיס הצעמיו צטילטו ממג'יס, וטמל ערלהן כן מממיו ר' קלמן הוזן ששמע ג"כ מל' דוד כהן הוזן גג"כ עטה ר' ליקל, ונלהד מן סקלמוניים לרימי טסי נסיגיס נס ליקם מקל צידו ולטונצ' לHEYD'ק המאות ולען לרמאנ"ס פ"ז פ"ז ממי"מ חיינ' מדס נקלומט כלינו טום צעטמו יה' עטה משעוז מלילס.

ניסא בכל אינון ניסין שעבד. ואי תימא אמר איהו חובא והוא קוב"ה ידע כלל כל מה דהוה ויהו לבהיר דנא אמר פרטומו דא קמיה על מה דאייהו שעבד ואיהו ידע, אלא ודאי איצטריך בר נש לפרסומי ניסא ולאשתעי קמיה בכל מה דאייהו שעבד בגין דאיןון מילין סליקון וכל פAMILIA דלעילא מתחכשין וחמאן לנין ואודאן כולהו לקוב"ה ואסתלק יקרא עלייהו עילא ותתא. ברוך ה' לעולם אמן ואמן:

מְגִיד

יאמר בפה מלא, מנכיה הקערה עם כל מה שעליה בידו א' ובני ביתו כולם חז' מאשתו מסיעין ואומר:

הנני מוכן ומזומן לקיים המצויה בספר ביציאת מצרים. לשם יהוד קודשא בריך הוא ושכינתיה על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

הָא לְחַמָּא עֲנֵנִיא דַי אֲכַלֹּו אֶבֶה תְּנָא בָּאָרֶץ אֲדָמָצָרִים.
כָּל דְּכַפֵּין יִתְּהִי וַיְכֹל כָּל דְּצִרְיךָ יִתְּהִי וַיְפַסֵּחַ. הַשְׁפָא
הַכָּא לְשָׁנָה הַבָּאָה בָּאָרֶץ אֲדִישָׂרָאֵל. הַשְׁפָא עַבְדִּי
לְשָׁנָה הַבָּאָה בְּנֵי חֹרֵין:

בזהר פ' צל הנדרך נאנלה למומלו קודס טה לממיה פקטה ולוי מימיה לממי
 לייחו חוויה לפרכומי ניקי קמי דקוג"ה מליר מה דעתך וכח לייאו ידע ולוי לסייע
 מילין סליקון לעילום וככל פמליה לדעיל ממכנכים וחמאן לנין וולדמן כולהו לאקצ"ה
 מטעם להספיר אוון צפניל הפטיליה צל מעלה ונכוןן טס לנשען זמספער
 קוינ"ס כויט נכל פמליה לדליה וטמאל לנין וילו וטמעו מפלום לטנחן דילו דקון
 מטעמי צני ומדי צפורה נס וכו' וכדין מטופף ליה חילם וגבורתם לעילום ויסלה נס
 נאהו טיפולם ישצ'י חילם נמליהון כמלכת לחיותם חיילם וגבורתם כד מטעמי
 גבורתם וולדין ליה וכולהו דמלין מקמיה ולכמהו שמי מיילן מלחיי מינאו גס ג"ז
 וכלהן מפצל נאיל צממושף חיילם וגבורתם, ונלה ננטמת לדם ודמ' מל' פול
 צדיק נזון מטופף ליה חילם וגבורתם כמלכת לחיותם חיילם וגבורתם וכו'
 וכולפו דמלין מקמיה ומכתלב יקליה על כלבו ע"כ.

ביאור הדרישות דכמו שבסוגר מ"ז ע"י לנו ממלפֶּן וממלטֶן אין כי לדס ע"י זנונו לצייל ובעולס צומען האלוון כן נהיין מהלפֶּן מהלטֶן כצצ'זומען גדולמו וונקיס בעטה לעמו קרי זה מגדל במו וכען צהמָר מטה לנוו נמה יטמלו מג'יס לְמַמּוֹר צע"י חמלה זו מ"ז ימולן צ"ס וממיהל ימלט כה התקי'ום צעה"ז ונHEYוק מלועה מדח טונה ממדת פלעימות ולחס מהלמו יטפלו ימעלן יתמקם ע"ז צמו ימ' ולכן מזו נטפל ממש נמי כי ח"ס צע"י צגנ"י מטכני'ן גמלי עלמלה ע"ז צמיען ספמלה צל מעלה ווילן האיגום צל קי'ום שעולם לפפי כטה כבודו ועי"ז נמלטה כבוד צמיס וטאפריל צל מעלה נמי מולדן לקוב"ה ועי"ז עוד ימעלה יקלח לקוב"ה נעלם וטמלה נכולה עלמי'ן ונאמען לדורי יומלחה ליטוקף מילג וגבורת צולמל צע"י צאנמען ייחל כען לחוטף מילג וגבורת מהליריאו הges (מיוח' נ"ה ז') צלט נדרת מה מתן לו מה מידך יקם ולחס מהלמה מה מפעל צו ורכז פצעין מה בעטה לו לידען. וכמ"ז מラン נמ"ק לכל ימיד מזו עליו נפרנס ניס אגעטו לו מה'ית מלי'ן ק"ז.

ועוקריין הצלמן (פסחים קט"ז וטוש"ע קי' מע"ג ס"ו) כדי שיטלנו סמיוקום ומה עוקlein הצלמן טאום כי לחי נו נטכל וצפראט טהמָר כל דכין ימי ויכל ועוקlein הצלמן זנו"ז הצלמן מהל נcols עוקlein האקרה.

והנה לטן הרים"ס נפ"ה ממו"מ ה"ג ומחרגן בכום יטני וכלהן הבן צוחל וטומל טקולה מה נצמנה הלייה הזה מכל הלי'ום וכלהן בט"ע סי' מע"ג ק"ז מחרגן לו מיד כום צי כדי שיטלנו סמיוקום מה צומיס כום צי קודס טנולח ולחס חי'ן מכמה הבן לאיו מלמדו מה חי'ן לו נן לאטמו צוחלמו ולחס לנו' סול צוחל הא עטמו וטפלו מ"ה צוחליס זה לתה מה נצמנה וכו' ועיין נהגותה מ"ק צס לדס הבן צוחל חי'ן רקווין הומל מה נצמנה וממה על הרים"ס. ועיין צו"ה בית עיריס ה"מ קי' לר"ג צדרי הרים"ס.

והנראה מלזון בטויל להבן צוחל למה צומין כום צ' ואיז זה בכלה מה נצמנה וככבר קקאה ע"ז הקפה נט' המלה נטפל גזולות כי והמו"ז נטגדה מעטה נסיס ומה חי'ן הבן צוחל כלל על כל' כומות וטמנים צאו"מ הרים"ס כלל י"ל ק"ז כתוב ג"כ ח"ל ומחרגן כום צי כדי שיטלן סמיוק נפי טהין למוג צמי כומות קודס

המלחילה ומומר מה נטינה וכל הגדה נלה נמי דטהלה טמיון קס מה נטינה בס טמי טהלהם.

והנראת להרמ"ס ואלה"כ מפלסים דטהלה טמיון נלמת ליאו מה נטינה להמיון לי ידו לטהלו מה נטינה ומיון כהן כוינו ממעט קען מען וכן לנמיון מה עותים צינויים מהזחים ומכלין הקרויה כדי טטהלו טמיונות והם הטמיונות אעלין חינט יולן לטהלו מה נטינה ורק יטהלו על טינו טירמו והקורה מומר חיינו הלהו לו חלק מה נטינה וכל קדר בערמו טריי כבד טהן האקען מה טפיו לטהלו הלהו כבד נר כי יודע לומר מה נטינה חי נמי נמלו וכן חי טהו טהלו על מיזוג הכלום ומילוק הטלהן הלה מומר מה נטינה ומדיין צו נesson לרלה"כ ז"ל ומוחגן כו' כדי טטהלן הטמיון להרמגנה בטgil הטמיון והלה מומר מה נטינה. חה כבד נלה דעתה דעם הרלה"כ טמפלט וכהן בנן טהלו אך כוון כוון גודל ועל כן קען טהלו לפִי דייעתו על האיני כלומר על המזיגם כום צני והקורה מומר מה נטינה טריי האקען לי יודע לומר מה נטינה ומיזביס דנייה להרמ"ס ואלה"כ טהרו ודו"ק ועיין לטב"ס גמילי פקמיס קטע"ז וכלהן בנן טהלו לת לבי מה נטינה עכטיז טמחנין כום צני קולד מהלילה ורביינו קידל מר' יעקב צן יקל רנו וכן בנן טהלו כמו כן בנות גלפאל ודו"ק.

מניד. בוז"ק (פ' נל) קג"ה מד' צהלי סיפול וכניות הכל פמליח דילא וכו' ומהחכין חדין ליטהיל וטמעו סיפורה דטהלה דפוקהן דטיהרן דטיהרן דטיהרן. נלה דהgas לדעריך נטימות על טהורו בגוף מעזרות למלות יומל הנז למליהוון. נלה דהgas לדעריך נטימות על טהורו בגוף מעזרות למלות יומל הנז טממים על טהורו הנפש וצמולה (גראתית מ"ה ד') מנכי מלך עמן מלירימה וטרכי הטען גס עלה וטמלו ז"ל (מהליס ג"ה) עמו מנכי נלה ולכך נלה נז למטה נקה וכמ"ז טס נפלש"י, וגבעה טזוייה לת נגי' יהה סכינעה מגלהות וע"ז מן טממים. על גיהולם השכינה ח"ט דקהן מדין נטינה דפוקהן דטיהרן דטיהרן כלמל טטממן טמיהוון נפלק מגנות וציוון דהטלהים רוחים טטממן צל טלהל טטממן טטהוון טכינעה מגנות ע"ז נומיסים כם וגנולה נעלם. ומה"ט מזוזה נפלקומי ייקו טגעטו ליטהיל, ועיין ספל זה לדרכך.

הטעם שסתמייל המגיל נטה להמלה ענימן נירה לפני השמעה (סונגו לקמן צביהו)
 בכל דור ודור וכו') נסחף שטי' מוגבל לתלי' רוח'ל ונסתמכל וצטלו'ו מומו סמיך
 שלגיות לו ומילך לדב' וזה מ"ה לתמאל רק נמי שאו'ג צענומו מ"ז מגנמא צו כי מה'ן
 דבר מה נסוקור למחריס ולבן כטהנו רואיס לסת פלדי'המ גוליס ממלה ניכרים
 לארגיאט במאט, ולבן מומיל בה נסמה ענימן די המכדו מהתמן צממתה גומנו
 מרגינאים כמו שביינו צמיה'ריס ואמ'ה'כ מומיל זקי'פו כל הגנטס.

בזה לאחמא עניא דיאבלו אבהתנא. עיין מג"ה (קי' מע"ג מקכ"ז) לומר שה
המלה ולג' כהה הטעפ"י צהין וזה מומו הטעם. ולפערנ"ד קפה על נוקחת כהה דמי
מיותר מים' "די" ו"הילע" כהה נחמה עניא מכם נסחטנה ונצון די מכם נופל על
הה נחמה עניא. ו"ל דמי נוקחות מלי' צמלהוקת ה"ה" ו"המלחים, לה"ה" פ"י
דיהילמה מותט כי' מן הנימום צמלהים שאהלינו לעודיס מזום מהmins מהמלחים
חולקים עליו, והנה לה"ה" ע' קפה הה צהומליין מוס זו צהנו מוכליין על דוס מא
על דוס צהן הספיק ציקס ליחמץ ולג' מסוס צהכלו זה צמלהים, ולפ"ז נציטט
הה"ע ודעימיה מהליין מומו הטעם צהכלו הטעמיינו צמלהים כל דכפין ימי' ויכול
למומו הטעם נה כי' צל מוז ולכון רק כהה נחמה, ויה' צ מים' "די" לי' היינו הלה' נח'
דמיון היג' נציטט מהליין צמלה נקטו הטעמיינו צמלהים נטס מוז ולג' צאיו
הורכלין כן צמלהים נה מוז וז נטס מוז נקטו נופל נצון הה נחמה טום דקתי'
על קמואו וטא'ן.

הא לחמא עניה ובו' בארץא דמצרים. צה"ח הקפה דהה' זה למחר ציילו' צראלן ממאריס פ', זCKER וימפו למת צנוך עוגות מלוות (צמום י"ג ל"ע) ומ' ר' יומך קהממי נסם להען ערלה ז"ל טרי' טבוי טבוזו וליז' מלכליין הוועו' להט מז' זלה' נמנעו לו חמק' וסתעם צלינו' ממעכל כהמץ צמלה וויפיק לו ממינו מעטiken קי' קהמלייס עותים לייטרלן, וכ"כ הילרגנאל נפ' דנלייס טעניעיס יהלנו' הילחט מז' זסמרק'ל ז"ל קווים על פ' זה צאט לדנלייס טיכמיט' האמצע זה למ' זי' נמנעל נקס' מוקס טסמאלאיס קי' מלכליין יטראלן מז' ע"ט.

הא לחמא עניה די אכלו אבותהנתא באארעא דמצרים וכו'. וכטמוך המל מלה זו זמינו מוכלייס על טום מה על צלע קספיר נזיקס אל לנטומינו להטמץ וכו' זה כי נבר נטפרק טיענו ממליכיס ומגיהן פדרזיליס קומפליס. ואנליה לאכערן (פקמיס כי

כ"ה ע"ג מלפני המקפה) ועוד לרשותו הקיי' כי כב' צפנת ממליס הכלו מיה צלי' טען צל' המקפה נזקס ליחמץ דה' נטעו על מלילה לפני טינ'ו ממיליס דיכתייג על מות ומורויס יטכלו. ו"ל' לדקמוך השם דה' ע' כתג לדמ'ליס פ' המנא' טמיהליס עבדיס מיה' וצנ'י' שמי' עבדיס לאס פ'יו' הוכלים מיה' ולפ' ז' יט' נומר ה' נחמה עי' ד' מכל' ה' צחטנה צהלה' לדמ'ליס צפי' עבדיס, צל' נזקס נמו' צ' טעמים חד' זכל' לעבדום וטהנית זכל' למירות ובנ'ם צנע'ה עס נזקס צל' האמץ', וט'ה הטעס נזס עבדום פ' ד' שנקת מיה' וני' על האלון מ' ע' ה' קער'ה מ' כרכ'ן ו'ה'ר'ה' נ'ו' ולצנ'נו מ' עבדיס הי'ין, זה' צעוטים כה' למלה' עני' מג'יסין ה'קער'ה ומ'לון כל' ע' נס עוני' טהכלו' ה'צומ'ינו' גמ'ליס ו'ה'מ'ליס כל' לכפין ימי' ויכל' דל'ג' צה'צומ'ינו' צל' פ' לאס מ'ה'כו'ן רק' פ' מ' האמץ' עני' ו'זה' האל'נו' סמ'נו' צל' זכר'ן ע' נס עוני', ה'כל' צה'צומ'ה' הקדר'ן מ'ו צוחל'ן מיה' ו'ה'ן'ו' ה'וכ'ל'ן ע' זום מה' כל'מר'ה' סדיוק' ע' ה'ל'יל' ו'ה' ק'ה'מ'ל' מיה' ו' זום'ה' ה'ל'ל' מיה' ו'ה'ן'ו' ה'וכ'ל'ס ו'ה' ק'ה'ל'יל'ה' ק'מ'מ'ה' ו'ע'ז' מ'צ'י' צ'ט'ע'ס צ'ז'ה' ס'ו' ע' זום' צל'ה' ס'ט'ע'ס נ'ה'מ'ץ' ו'ז'ו' זכל' למ'ו'.

הא לחמא עני'. ה' ד'ה'מ'ל'יס פ'מ'ק'ה' ז' צ'ט'זון מלמי' ו'ה'ל'ר'ה' צ'ט'זון פ'קו'ד', מפ'י האמ'יק'ין צ'ל'ג' י'ג'יס'ו' מה' צ'ה'ן'ו' ה'מ'ול'ין כל' מי' שרע'ג' י'ג'ה' ו'ה'ל'ר'ה' צ'ט'זון ומ'ק'ל'ק'ל'ן כו'ן' ו'מ'ק'ל'ק'ל'ן ה'ק'ט'ו'ה' ע'ג' נ'ג'ו' ל'מ'מו' ל'ר'מ'יט' צ'ה'מ'יק'ין מ'ד'ר'ין צ'ט'ה'ק' (צ'ג'ל' פ'י ר'י'ה'). ולצ'נו' צ'י'מ'ין ה'ק'ט'ה' ע' ט'ע'ס ו'ה' צ'ה'ר'י' נ'ה'מ'ר' נ'ל' צ'י'מ'ול'יס מ'ן' צ'מ'י'ק'ין ו'ל'ק'ן' פ'י צ'ה'מ'ל'יס ג'מ'ל'יט' צ'י'מ'�' נ'ג'ט'יס ו'ה'מ'�'ק'ו'ת'. ולפ' ט'ע'ס ו'ה' צ'ז'ה'ז' צ'ה'נ'ס מ'ג'ינ'ס מ'ל'מ'יט' פ'ה' נ'ג'ט'ו'ת' ו'ה'ן' ה' מ'צ'נ'ין' ה'מ'נס' מ'ר'ן' ה'ח'ק' צ'ז'ה'ז' נ'מ'רג'ס ה'ה'ג'ה' ל'ה'ג'נ'י' צ'ט'זון'ה' ו'ג'ס מ'ל'ר'ס' ה'ל'מ'ו'ט'י' מ'ל'ג'ס ה'ה'ג'ה' צ'ט'זון'ה' ו'ל'ט'ע'ס ה'צ'ג'ל' ל'מ'י' צ'פ'י. ו'ה' צ'דו'ק'ה' פ'מ'ק'ה' ו'מ'ל'ג'מו' ל'כ'מ'יך' כ' ה' נ'מ'מ'ה' ע'ני' ה'ו' ע'יק'ר נ'מ'פ'ו' ו'ה' נ'צ'ס' צ'ז'

הא לחמא עני' ד' אבל'ו' אבחנתא באָרְעָא ד'מ'צ'רים כל' ד'כ'פ'ין י'ת'וי ו'י'ב'ול' ו'בו' ה'ש'ת'א' ה'כ'א' לש'נה ה'כ'א' באָרְעָא ד'יש'ר'אל' ו'בו'.' ו'ל'ג' פ'מ'ט'ן' מ'ז'ט'מ'ל' ה'כ'ל' ו'ג'ס' צ'ז'ה'ז' נ'ל'צ'ז'ן' ה'ג' נ'מ'מ'ה' ע'ני' ו'כ'ו' כל' לכפין י'מ'י ו'יכ'ל' ו'ה'ל'ג' נ'ל'צ'ז'ן' ה'ע'י' ו'ל'ימ'ן' לו' מ'כ'ל'טו' ו'ל'מ'ס' מ'ז'מ'�'ו' ע'ל' ס'ל'מ'ס' ע'וני', ו'ו'ר'ה' ד'ה'ג' נ'מ'יכ' (צ'ע'י' ה' צ'ז'ה'ז') צ'י'ונ' צ'מ'צ'פ'ט' מ'פ'ל'ה' ו'צ'נ'יה' צ'ז'ל'ק'ה', ו'ע'יק'ר' ה'ג'מ'ול'ה' מ'ל'י' צ'ז'ק'ה' צ'י'ע'ס' צ'ז'י' י'ט'ל'ה' ז'ה' ע'ס' ו'ה' ז'ן' ע'טו' ג'מ'ל'יס', ו'עו'ד' נ'ט'וו' ג'מ'ל'יס' מ'ז'ה' ל'מ'ל'ת' נ'צ'מו'ט' פ'ס'מ'

ולקם הום וטכני בקהלות הרבה, ולכן הפתיעו מהלך עניהם וכו' כל לכפין ימי
ויכל כל דבריך ימי יופק מהן שמי הפתיעו שזוכתן גנהלו ממליטים כיינו
והקלחת ק"פ טהורה ג"כ מהלכו וטפוח לדרקה, וזכותם טכנית על שכפני ונגידך
מכה נסיבות נבנה הכה נחלע"ה ליטאילן וגדי מוריין כה"ל.

אי' דבנה למלה מורה ערך עצהיל שמתעורר (צונם קי"ע ט ע"ה, מעניות ט') והמ' ס' ז' רוחה מלה מאר פראנטמו מזומגמה וממחמעת יונגה נידקה, ובזה יט לפראט מהלך צמנה לממו ושה ימן מעדי מלך (גלאתית מ"ט כ') ועיין מלטיך (טס) לבב נפלת. ולפענץ' נרלה ככונת בטסוק מהלך צמנה לממו, כטהלה מאר טהין לבב נפלת. לו רק למס והלמס צמנה ומושג מארנו מלך צלי נסיות לבב מלך, ושה ימן, מפילו צהון לו יותר מהם, עי"ז חכמה טיה' לו מעדי מלך, זה מהלך צמנה לממו ושה
ימן לו צחה למעדי מלך. זו יממר מהלך צמנה לממו טרלה ציט לו מהלך למס
צמן וכ"ה יט לו כל ולס פט מרנצה הלה צלממו צמנה זו צרור כי הום ימן מעדי
מלך צהון לו ימן מעדי מלך זו טיה' צמנה לממו, ח"ט ה' למלה עניהם לי
הכלו הצעתנו נחלען דממליטים כטהלה רוחה למלה עניהם ולענו טיה' צמנה לממו
זו הצעתנו לו כל לכפין ימי ויכל נידקה וכל דבריך ימי יופק.

הא לחמא עניה ובו כל דבריך ירתי ויוביל. ו' ע' לדענין לך' ליטן למס יפה
ולס עווי וגמולה (גלאתית ד' ד') מנכילות גהנו ומחלגיאן כמייב' (וועי'
למאנ'ס סוף פ' ל' היוקלי מזונט) ואכל נרלה דרכי קהמר לי' ה' למלה עניהם וככל
לכפין ימי ויכל הלהם עווי הילך למס עטיר לו ט' נומן, וכלהה דבנה למלו' זיון
במאנט מפהה וטביה נידקה (יטע' ה' כ"ז) וזכותם נידקה יגעהן יטראט' וטהה
במאנט הוי לאזומינו עניהם ולס קיס לך' למס עווי ומ"מ כטהה עני נמו' לו
להיכל ולס חצנו הייך נתן לו וסה' לך' לנו להיכל כי גמילי סנות נידקה לה' עני
לועלס וחדלהה עטיר עצהיל שמתעורר ועי"ז זכו להגעהן, ואכלי קהמר ה' למלה
עניהם לי' הכלו הצעתנו נחלען דממליטים והגס צלה' ט' נס רק למס עווי וטפ"ה
ה' לממליטים כל לכפין ימי ויכל ממה טיה' נס מלכו' מלמס הכל לכפין.

ונראה ליטן טעם הסוגון טמגניזין הקערה כל צבי הצעית נבדה, דבנה למלו'
זכותם נס' נידקה עגנון גהנו' הצעתנו ממליטים טס' נמו' מפמס ולמס' הכל לכפין
ולכן מגניזין סקערה כל צבי הצעית ולס' הצעה ומלהן' לכו'ס צזוכות ספמ' שאנטיס

המכו נכל דכפין נגלו היזומיו ממוגלים והס נעשה כן גם לנו לו הgas שצתה מה עדרי נטנה בגלה צי חולין שצחה נטנה בגלה גמלען דיאריהן צונכה צלימה צוכחות בזדקה.

הא ללחמא עניא בו' השთא הבא לשנה הבא בארץ רישראל השתה עברית לשנה הבא בני חורין. ויל' הcppל השם, וגם השם, וכלה דען הסגדת מדגר נמי מון לרץ ולכני לרץ יטראן ולכני קויל' חממר השם כל נטה פג' מלרען דיטראן ולכני לרץ יטראן טאט זכו כנ' נט' טוטים צמראין קקדוטה חממר השם עדדי נטנא נט' נמי קויל' דעכ' פטפלו טאטם צמך יטראן מ' מ' חכמי עדדי הנו ומצדעדיס מהם טהומות ומושׂעדים ליטא' ל' חכל נטנא נט' נמי קויל' עכ' ס' ומצדעדיס מהם טהומות ומושׂעדים ליטא' ל' חכל נטנא נט' נמי קויל' עכ' ס' וממן' קויל' מילס' ל' וממן' ס' נט' מילס' ומטען לדקנו למן.

הא לחמא עניה די אכלו אבהתנא. עניא עיי ממע צלט מלט ופלפלין ווועמן (למזרען צו), ה"ג צעוניין עליי לנדיס טרצע, וגס ג' חמימות צהום ממלה לחם טריינט ענטעריך קיטילפה וכוּוֹ פְּקִילָן סְגָהָן נְדַלְּיָה.

הא לחמא עניא. רלמי מקטיס אכל הפגדה צלצון פקודת נמלטה ורכ קמע זה
הו למלה עניל צלצון הרים מי מטס חמוקין, וכגד ממוא על זה צלול פמח
יליכ מסעמן פמיוקין ולפענ"ל דסאי כל הפגדה פה צלצון פקודת כבל מזוה
וכמצעי קודט צנאמלו צלה"ק דוקה, מצל היל לממן עניל צמדניך לנו זינע צילול
צלהמו ימי ויפמם ליון צבאלצון צדציו צו סאמון טה צלצון הרים ממלטו צלצון
שיצין וכמו צמכו לנוין קדיט ועד כמה ענייסים צמתקנו צבאל הסאמון, ומײַסן כל
הפגדה נא רוי למתקן צלצון עמיס לי הלי עיקר הנם צנעטה לנו צבאלינו
מתהילט צצעל צלה צינוי הא לנטום ואיזיך ימקין הפגדה צלצון עמיס ולכע
צלצון פקודט צלה נטעות רק צבקוילין נו למכל קווילן צלצון צמאנין שיצין סקלילו
וז מה זו ועל מה זא למ"כ מצעיס נו נטען פקודט וממלדיין חומו וכן פ"י צבאל
כטחצן חומו היגר למלו או"ג צלצון פקודט זלה צלצון עמיס כלע וגען הא זה.

הא לחמא עניא די אכלו אבהתנא וכו' כל דכפין ייתי ויכול וכו' השטא
הבא לשנה הבא בארץ ישראל וכו'. ונולא לאונומן נדקה וסוח עסיל גדול
הייננו לנטול עונומן נדקה, אבל עני הס נומן וטולק מהטעו לטלילים זה וזה נמיים

נפק ולכן חמורה מורה (ויקרא כ' ל') ונפק כי מקיריב קילין ממנה לא סלמת, ודרכו ז"ל (עיין רצ"י שם וצמ"ר מנומות דף ק') מי דרכו לאכיהם קلام עני ומעה עלייו הכהוג כללו החקיר נפשו, ותמלנו ז"ל אין ישלחן גנולין חלה נוכחות בדקה שנהמר וצביה צדקה, עיין בנת (קד"ט ע"ה) חמל עולם שניה (יטע"ה ל') ניון במשפט מפלה וצביה צדקה, ח"ט בה לחם ענייה לי חכלו חנאהנה נמרעה המשפט כל לכפין ימי ויכול וכו' כבומר הסג טלה כי נלהבנה ולו רק נמחל למשפטים כל לכפין ימי ויכול וכו', ולכן קיס השם הכהנה נטה עניה מה פ"ה נעטה חמד וכל לכפין ימי ויכול וכו', ולכן נטה הכהנה נטה העניה מה רעלען ישלחן, דזוכות נטה נט מה מכה נטה הכהנה נלהבנה ונהיית צני מולין.

כל דצידך יזרוי ויפחה. וככלו הלה ספקה לינו נהכל מה נמנויו (זצמ"ס נ"ז ע"ג) ומנן חמורה כן כצמוקין על הקדר וטהרן נהכלו לדכפין כבלה נמנעו על הפקה. וז"ל דלhin כוונתו על מלחת ק"פ מה נטה ויפקח כבומר צביה כהן על פסקה, והנה זה הפקח כל ומין מהן בגלויה חצן הי"ה נטה כטמירו מה"ה זה שטממל כל לדרייך ימי ויפקח השם הכהנה נטה כלומר חז הפקח לך רק השם מהן נטה הכהנה צדקה נלהבנה ישלחן מה"ה עוד להזמין ליפקח דמו לינו מהן נהכל נמנויו.

הא לחמא עניה די אכלו אבחתנא בארעה דמצרים כל רכפיין יזרוי ויכול כל דצידך יזרוי ויפחה השתה הבא לשנה הבאה בארעה דישראל וכו'. וזה מתי שיכותם לכל לכפין ימי ויכול עס בה לממן ענייה ועוד דזוקים. וכן הלה נטה וריה יט להקשות על כל הקדר מה מהן עותcis זכר נטולים לדבבמה צוונן בכית שיטכו צני ישלחן על מלחתם מה מזון צליו שעטין זכר ליזימת מלחים חכון מהן בגלויה סמר להקשות מה וו עותה וכמו קרחם הסהן צפויים להכמי עכדי מהטווות מהן בכ"ע מכם עכדי פגויים מהן, וממלין בה לממן ענייה וכו' כל לכפין ימי ו יכול. וז"ל לבגלוות נמי מה הפקח מה"ה רק לשם עווי עכ"פ חי וכו', ומי"ה מה נטה מושליכין הפקח לבגלוות ז"ל כל פקח כל מגן וממליך השם הכהנה נטה הצלה צדקה נלהבנה ישלחן עכדי נטה הכהנה צני מולין ויעשו גס פקח ולכן עותcis זכר ליזימת מלחים מה"ה בגלוות.

אי' נפמ"ט רצ"י וגומ' צקפני (דנليس י"ה י"ט) וצמלה מה לדרי מה נטה מטה מגנו סי' מזוייניס צמאות, הינו מפליין עשו מזוחם כדי צלה יט'ו נט' כחדשים

כטמלו, וכן כוֹם מומל (ירמי ל"ה) הַלְיוֹן נָקֵנִים. ועיין לרמ"ז ז"ל כי המזום מוגם בגוף ולינס בכל מקום ויכו סוד עמוק ע"צ. ולפ"ז ח"כ כל מה שענייה וכיו' וכל מקאה ממה לנו ולענודה הומת גרגות ואכתי עכדי נois לנו, והמלה האמה כל מה נתנה הקב"ה צערען דיטרלען, וכן זרכיך לךיס ולטימות מזוייניס בז'יון דקאנזוויל למ' יאוי צעניעינוCMDTIS וק"ל.

ועוקריין השלחן. (פמmiss קט"ז וטוט"ע מי מע"ג ס"ו) כדי סייחלו סמיינוקו
למה עוקריין הצלמן, עמה פ"י לחי לנו נמלול ונפלט שמלר כל לכפין ימי יכול
ועוקדרין מה"כ הצלמן וככפין ממענער נקלרו מהו וממקין הצלמן וטוא"ז עוקריין
וממקין מה הצלעה עם מהכל.

רמב"ם פ"ח מל' ממן ומלה כ"כ כתג וח"ל ומהוגין כולם עזמי וכלהן ה"נ צויל
וחומר קוקול מה נטמנה הלילה זאת וכו', ותקב"ה פמ"ק צבאותם ה"ע (ס"י
מע"ג ק"ז) לדמבללי רצינו ממש מעצקוקולו חומרי מה נטמנה וצגמו' מכם גוס
ה"נ צויל נט יטמאל קוקול מה נטמנה כלל עבדיס הש"ו ועיין מ"כ מלן צ"ו"ת
בימ בערים ה"ק ס"י לכ"כ דלו לו קו קמל ע"ז.

ולפענ"ד דלכמולה יט לאקצומ עוד מ"ה שטחן ומומר קוקולע נמא קמי לי לאהו ממר הסאגדה הקוקולע, מהנס נלפענ"ד דהארמץ"ס ק"ל דהמיליט הסאגדה כולה קימה ע"י חמד ווועך קוקולע מה הסאגדה נפיע כל צגי הצעים וכולט זוניות זקניאתמה ולכון נקלעה קומפלט קוקולע טאוויל הסאגדה כמו קוקולע צמולה ומ"ל לכל נומח הסאגדה גלייצין לקרוון לאוועריה מה כל צגי וכטאכן שוחל ומומר מה נטמנה כי ע"פ פשטוטם מיili נזען קטען צויזע עעל אולמן ערוץ וכוון טאווול מייעו יכול לאוועריה מהליס צהומיילטו וכל חד צויזע נצטמעו הו נקלעה צעניאמו סיפור יליימת מגזיס ווילן ק"ל להארמץ"ס ז"ל לדומער סקוקולע מה נטמנת הלילה הוה כדי לאוועריה ער עזמו וב"כ בזקניאת מה נטמנת מה צאטקען ערעו יכול לאוועריה.

ומה שחללו לנו' (פמ'ס כת"ו) לדמי' טו ימ' קמיה לדב' חוו' דק' מלוי' מכם מקמיה חמל לנו' עדיין לנו' קמ' חכלין' חמ' מעהקי' חכל' מיקמן' ח'ל' לנו' פטולין' מלומל' מה נטהינה, ז'ל' למד' נלהמג'ס דאי' כנ' גדול' וכן בה דהמל

ומוזגין כום שני וכאן הבן שואל מאביו מה נשתרנה:

מה נשתנה הלילה זהה מכל הלילות.
שבדל הלילות אלו אוכלין חמץ ומצה, הלילה זהה כלו מצה:
שבדל הלילות אלו אוכלין שאר ירקות, הלילה זהה מרוד:
שבדל הלילות אין אלו מטבילים אפלו פעם אחת,
הלילה זהה שתי פעמים:
שבדל הלילות אלו אוכלין בין יוושבין ובין מסובין,
הלילה זהה בלאנו מסובין:

זה ר"ע לדרכו ענליה ליה פערמן (פס קט"ז) ז"ל נמי לט"י כהן גדול לדעתו ז"ל.

איברא דעתך ז"ל לארמאנ"ס נמי ק"ל להיכל דהיכל צןlein הילך לתמוה
 טהרי צפ"ז סס פ"ג כמהן חיין לו צן טהרו צוחלמו חיין לו טהר צוחלמו וזה
 מה נתמנה כלילה הוה וטהרלו כי כולם מכמיס כי' נבדו צוחל נעטמו מה נתמנה
 כלילה הוה, והנה מדכמג כי' נבדו צוחל נעטמו משמע לאותה דתס נ"ה כי' נבדו
 חיינו ניריך נטהול נעטמו חלון תומך עדרים חיינו ולח"כ היליך כתן כמן לטעמך
 רקומה מה נתמנה לדרכי כתן צוחל מה נתמנה וע"כ ז"ל כמו עצמגמי.

מוזגין את הכותם ובaan הבן שואל. לרלה לאטהול צו עס מזיגת הקומ
 וצירופתמי (פקמיס פ"ז ה"ה) מניין למלצע קופות צפחים ה"ל יומן כננד מלכע
 גמלותם, וטונתמי, וטנטמי, ולקמתמי (צמות ו') ועוד סס וכוק פלעה צדי,
 וכי מלצע קופות צל פחים כננד מי, מליכ"ל כננד מלצע קופות צל פלעה וכוק
 פלעה צדי, ומתקע חומס חל כוק פלעה, וממן מה תכם על כף פלעה, ונמת

כומ פלאעה צידו, ועיין צ"מ צנלי פקמיס ק"ה ל' לרגע כוות ננגל מני צלאה
כונגד כוק פלאעה, ולכען' גרכם השמוץ נילמה דמלאך בין הנקומות צלאה ומגד ויל'.

מוגנים לו הרים ובaan הban שואל. יט נביען למה דוקה טוחן מה מזגמ סכום, ועיין לטב"ס פקמיס קע"ז כי וכמן הבן טוחן כמו כן נחום גוף מה דוכנות, וויל' לפמ"ס ניעיל צבם קדמוני מה לדבורה כמו ומוטב צנ"י ד' מהות וצלבטים בנה וזה לנו שייך לך לד' וגס מסת לנו נטמעדו לך פ"ז צנ"ים מזמנ מליס כמזולר גמלישיס וכמג ז"ל דמזולר וממישים עלו צנ"י מלץ מליס מהד מממזה ילו' ול' מליקים ממו צבנתה ימי הפלגה טלה ילהו, וויל' צבעיגוד גס מומס צממו נטמעדו וכי' ממע פעמים פ"ז צעולה ד' מהות וצלבטים, ונגה כוק גימ' פ"ז ול' כוותם ד' פעמים פ"ז עולה ג' מהות ומלצעיס ומלצע עס מומס צילום עולה ד' מהות וצלבטים וויל' הימה בגולה לדיין זכות מומס צממו צהילמלה פן לנו צבנס פצעיגוד, וכונגדס מקנו ד' כוות, וויל' מענעם מנין זון וגוי הטל צעיו"ט פון מהלצין. וכן מוחגין בכוכם וכמן הבן טוחן כלומר שעל בכוכם טוחן צע"י חומן צעליאס מקנו ד' כוות נגלהנו.

מה נשתנה הלילה הזה מבל הלילות. נמשכה מן וכמן פנין שומן חין לו נון
הצמו שומנו ומס לנו שומן נעומו ומיטיג, וכækפה סמל"ה מטבחינו גמעט"ה ס' דלון
מיינו צכל הקולות מזוה כו טיהר מיזוג צהלה, רק מניי כי ישחקן נון וגוי'
וחמלת וגוי' ועאו כמן הטהלה כל כך מהוינעם עד צנעהל שטמגנד צלמי צהלה גם
יעה די מזומן וכלהילכו לנעומות כמה טיניעיס כדי טיהלהו וגוניהם אס עוד כמה
קפוקום שאקפה מליל"ה ע"א מה צהלהין.

והנראת להנה נמולה כמיין נח אל פלעא לי הוי הצעדיות יהת נבו וגוי' למען צאי
חוותומי הלא בקריתו ולמען מkapר נחוני נך וונצ נך יהת שאל המעללהתי צמליס
וחתמו הלא בקריתו סממי נס וודעטס לי הוי פ' ואלי לי כל האמונות צבאו על
הממליכס פהו ריק צצגיין קינה יהת למען מkapר נחוני נך וונצ נך וגוי' וידעטס לי
הוי פ' ולפ' ז' במזוזה פהו נקפר לנזים ולג' כמיין ציטולו פגניות מלון ושי' לי
ציטול נך וגוי' וכן והי ייחלו מליכס ניניכס. חכל נצצנייל זה צ'ה יהיו ציטול
הן ציטולקה ציניע גדול צלילה הוא מכל הילנות, ומפני דצלל דור ודול מייב' מדס

לർחות עתמו כהלו טה ויה ממלכיות נזיך לאכנית עתמו כמעמד ומתק ממת כהלו
טה יה ממלכיות, וחכה נמי להי הולות ושינוי נמאנחה בראיה ממת ויה ימעורר
הן מערכמו יטה מה נצמנה היללה זה מכל הילאות כלומר שינוי ממת כמיהום
ועי' ימעורר נטהול כי לינו דומה בטיפוח כאהו כמלך על הארץ לטיפוח
לדריש כעלמה, ובפרט למי שזכה בטלין טימளיס לילה כויס יהיל וצמור מן
המיוקין בגעטה שינוי ממת כמיהום כראיה השולש וכמו טה' נמי גהנתנו
ממלכיות נטהול טה לילה כויס יהיל וטה יה ימעורר זו עליך בעשות טימער
נטהול שכנלהה מקר זך צלע סמכונת לרחות עתמן כהלו יהת ממלכיות כי יה
ממיינט כל המת טה פיעלה טי' ימעורר ונלה צרים ויה מקפר צמיינט זך וכן
בן.

מה נשתנה הלילה הזה מבל הלילות. י"ל דה"ל לומר מה נצמנה חכיהם
לילה זה מכל הילאות דבזה מ████ט טהלו טכל הילאות היה הוכין מהז ומזה
ולesson מה נצמנה הילאה מבעד להילאה נצמנה, ו"ל נפמ"ט ז"ל (זוהר פ' זה דף
ל"ה) בטלין זה לילה כויס יהיל, והזוכה לרחות עתמו כהלו טה יה ממלכיות
געטה לו שינוי בלילה נמי גהנתנו ממלכיות טהנו וגוי' וכמ"ט צוזה'ק, ועיין
צמלה פרגל נטהמ"ה ז"ל לדתנן טהיו מסובין צב"ג טי' הפס לילה כויס יהיל
וליה טעו מלמידאס טטהלו וטהלו רכומינו הגיע זמן ק"ט אן טמלה טכך טי'
מליר הפס הול טאטם, ח"ט מה נצמנה הילאה זה מכל הילאות כלומר שטהלייה
צעומת נצמנה וויהה הנקני צעוס הילאה והמה עט טהני זאה, ועל"ז הול
צכל הילאות היה הוכלים מהז ומזה, כלומר שכל הילאות מעורבין רע צטווג
קליפה וגגה, טיה"ל וטיה"ט, ופעמים זה מניהם וועלה ופעמים זה מניהם וועלה.
ולכן כה הרטע טהו טמוץ מגנץ צללה שטה עט דיעין וטיאו סטקד מפגנץ
טהו טה מה טכל הילאה זה כוון מלה כלומר כוון טז' וטקליס צלי' מעורצת טיה
שלע ולכן כוון מלה.

שבכל הלילות אנו אובלין חמץ ומצה הלילה הזה בולו מצה. ז"ג טכל
הילאות היה הוכין מהז ומזה ולוי ט מזון הכל הילאות להוכן מהז ומזה, ונלה
להטכנעל פי' טהראן פסת טה קרכן מולד קרכן מולד עט טהו טהו טקה'ס ממלכיות
וטקלין מולד ט ד' מיאין טמד חמץ טטה מיאין מלה וכטן היה הוכין רק מלה
טה טמקטה מה נצמנה הילאה זה טכל הילאות טהן מקlein מולד היה הוכין

חמצץ ומלה דגש חמוץ מיווב צמודה וכלהן כלו מלה ולמה חמוץ, חלט דל"כ מקשה מה טמי' עבדיס סיינו מדרשה כיוון לעבדיס כי"ו ויליכין מודה נגיון גס מלה.

אמנם נרלה לככל כמנמי צמ' עה"מ לד"ד מייס זקלען מודה כס כנוגד לו' מייס צדולג וכנוגד חד' מייס צבירותל שסת לדיוקים גמורים שאותם הפלמוג וצית צהס טעם ולמה ריש לי' ולמה טעם ולמה ריש וגא' קמין זהה שאו' ולמה טעם ולמה ריש סוח' נגד חמוץ שאו' מעול וחוואן אנטמוץ וויל' צעטם טילא'ר' צנקלה חמוץ והוא למדרשה עאל' זולדקין מה חמוץ וצולפין מהו ה"כ נתקער ופטעט לדען הגדה מומל כנגד מדרשה מורה מהל מס' וחדל וטע וטהר מה מה העודוה האלה לכס ולמה לו וכו' וויל' מה מה הקאה וכו' רצע מה הוה מומל מה העודוה האלה לכס ולמה לו וכו' וויל' מה מה ציינו ותומול מהו הוה כס מה טיה נגלה, נמזה ציילום מורייס מהו סי' כס חמוץ הרצע מה סי' נגלה ולכך מה סי' נקלפו זקלען מודה כל פסק נמי וצפיאר מיזט מה צאוחן צדכל הילעת מהו מולדיס צמורייס וכו' ולכך מנילין זקלען מודה שאו' הפסה צאניל צגלהנו ומיהו צלה חמוץ לדלעתה מהר הקאה מה ציינו מהו טיה כס מה טיה נגלה ממיין מה מזילין מודה סמן נגלו דממיינט מה טיה נגלה.

הليلת הזזה בלאנו ממוביין. נרלה לדנה ציין תיממאל (פסחים ק"ה) מתחמיה דרכ' מהען לירק כסינכה ולחטאל מטהמיה לר"ג אין זלייך כסינכה ומיטני ולמה פלייגי ה' למליימי נקי קמחי ה' צמרמי נקי נמלמי ה' מה לאהי גימך ותומלי ה' לאהוי גימך לאהטמ' סוח' דקמ' מממלת' ליה חיילום וצמרמי מה' לדוה הוה ותומלי ה' לאהוי גימך מדרשה קמחי מלמי עבדיס סיינו וכטמ' לדממלר הכל מה' לדי' ותמי' צעי כסינכה, ועיין ר"ג (פס').

ובמאירדי כמה לדלעת כותם כולם ליליכס כסינכה אין צממייס סן אלנדיס צאן מפולדין עליסת, ר"ל קידוז' וקילימת הסגדה וקדילמת ההאנ' ונדכם חמוץ ע"כ וסוח' דנאל פלגי', חצ'ל נבלכי' (קי' מע"ג מק"ד) כמה צאס צ"ו (קי' ר"ג) לככל כרור הו' צכל סקסה צלירק צלינה הוה סי' דיעיק' צטעת מיללה וטמי' ולמה צבעת צרכלה, ונמום' (דף ק"ט לד"ס מלוי) ומה צאניל' הקאנ' נמזה סיינו צמיה צמאניכlein על מילמה מלה, וצמיה מילמיוקומן, וכ"כ סלמאנ'ס פ"ז ממו"ע, וסילוקס קי' לפ"ג, וצט"ע קי' מע"ס ק"ה, ולי' מית לר'זון צעי כסינכה נרלה לchroma

מחזרין הקערה ויגלה המזות בשעה שאומרים ההגדה.
וטוב לפרש ההגדה לנשים ולילדים:

**עֲבָדִים הַיִנּוּ לְפֶרְעָה בְּמִצְרָיִם, וַיֹּצִיאָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
מִשֶּׁם בַּיד חֶזְקָה וּבְזָרוּעַ נָטוֹיה. וְאֵלּוּ לֹא הָזִיא**

מלחוקת הפווקיס וככמיהה נליך להקדח הכל הקשהה. ונமוך כמנמי לסתמו
הקיילור כי זתקנה וכמ"ש צעל הנלה מעטה נר"ה וכו' שיו מקובין וכו' וכו'
מקפין.

שבח וטהה ז' כוקות הלהואוים צלי הקינה מחר וטומה מומס וטס כלם נכי'
כוכות המלועות וטהה צלי הקינה לנו מזור וטומה (רמ"ה קי' מע"ג) צביס
מנגיס, וטומו טהור וטומה זתקינה לנו מרכז.

נשים היינן צל' כוקות מהנטיס צלה' פון סי' נ homo נם. וטף לדקוכה פליך היע"ג
היו צהומו נם לי זקוות הותני מפ"ה פטולין פ"י סטום' פקמים ק"ט ע"ב
ל"ה הי מטוס להמס hei עטה דליה' מיל' חכל' צל' כוקות לדענן טה ומיקנו גס
נטיס כיון צלי' נ homo נם, ומכל"ל צפי'appa' מ"י לדעטה לדענן חיכ' נ"ת
ל"ג מקור ע"ש, ומטע לזרמות לדענן חי' נפ"מ צין עטה נל"ת נטיס פיעזום
ועיין זלכות (כ' ע"ג נלט"י ומומ' צס) לי יט' לומר זמירות לדענן מות עטה
הה"ג נטיס פטולות.

עבדים הייננו לפרקה במצרים וכו'. נגמ' פקמים (קע"ז ע"ה) ממיל' גנות
ומקיס צבנה ממיל' גנות מה טה רכ' ממיל' עוזדי ע"ז סי' וכו'
ומטוהן ממיל' עכליס סי'ינו, ונכ"ה הגילמל רטה' ולכ' יומך וטהידנ'ל ענדין
כתריא'הו, ודמיהו ויטלי ה' וטמלען למורי'הו וט"ג הלאון ממיל' עוזדי ע"ז
סי' הצעמינו ומיל' מלט' חי' לדרביס וכו', והרי ה' מטעטה שמיל' נמניל וכו' ל'
כתיינוק צנוול' ולאין לנו ימק' וטום סי'יקות עט מלט' ולמה נן להוביל צכל' מה מלט
כלהן, גס יל"ז לאון עדדים סי'ינו מה' גנות טה וטטו צן מלך צנטנה צין הפלחים
גנות טה לו צאנט'הו הפלחים ולפ"ז קול"ל' ממליל צנטמן צל' טל'ן ומקיס
גב'לטן.

והנראת נומר ללבולו יט לאקומות על כל הנם כל יי'יה מיליס שעשה לנו הקי"ה והלך כי טוע לנו לנו גם סכימינו הקב"ה לנו מיליס כל ומלמו שעמץ כי עוקץ חכינו לירד צבאלתנות כל צרול מה שוכומו גרכמה לו (שעת פ"ע ע"ב) המכ עכ"פ לנו גם השכימינו הקב"ה לנו מיליס לנו כי לירך כל הנם היה, ויזען המשל מיהלך צהדרין בית חיינו וכצפתטה סדרליה קפץ וזה למועד האית וטהילת חת צעל סצית מהצלה רפה ולג' הקפיך עד צנתרפו כמה מגני האית וצומחו טהמון על מיקילה נפכו צהיל המאפה והוא נכה על צנתרפו כמה נפאות ע"י, וכשה נמי מהי כל הצמלה והימרון צהלה זו.

והנה מיצת גלות מיליס כמו ידוע מדע כי גר ישי זרען וגוי' ועבדות ונעו מומס ד' מלחמות דנה וטהעס צנתרלו צי יטלהן נילוף זה כדי שיכלנו לנצל מה קמלה לפי צילוחו ממלח ושיו צרכיס נילוף מלך נילוף, וכן יט' מלחנלה טיטמעלן ומילוח עז, קליפה מלך קליפה עד צנתרלו צנ"י קדושים ונקי' מטוס זוממן מליח כמושג כל זה צהילציך אקדוש, מהנס צמדיש מבלס (י' ג') חמל ר' חנן הילר הקב"ה צבצטיס להט מיליס מיליס הילר לעוד צנתרלו נמלר יוקף מייס צהיל צוין צכל דנה וטה עבדים סיינו לפלאה צמלה, ונגליון הקידור צל ר' צהיל כמ"י (מדלך קמ"ד) השיל צב טוקם זה שטה מילר צבצטיס סיינו, סיינו צבוס גנות מטוס דהמוריין צבומל טוב לעוד נמלר יוקף מייס עמליס צניכס לומר עבדים צען צמלה מומי ע"ט, וכ"כ צמלה צמלה טול (עמ' קל"ה) והגנות ריה מה צהילר צמלה להט מיליס יוקף לעוד חיילס צכל דנה וכו' והצמם הוה לי כמו צהיל יוקף מצית הלהקளיס יה' למלו' גס חמננו יהנו להילוות וכן יעטה ליום המיטה ע"ט.

ולפ"ז נולדה פשות לעבדים סיינו הגנות צמלהו הצטנישות מט יוקף וטול מ' על הכליה הצטמצעות הטעמי צמלהים ונחלהן צלצלה, מ"ה צנתרגעדו צבציל נילוף צנולך ממה צאהו הגנות ממיוזם מליח צבויו מל' הטבע צנולך ה' מ ממנו ומ' דהצגעדו כל מטוס חטף מיליח יוקף, ופלג על כך קמאר' קמאר' צגוניות ר' צלום ככליות על מהויר בטעם כל עבדים סיינו מטוס מיליח יוקף ע"ט למנס מהן הילר צמלה, י"ל מטוס למספקה נן מזח טעם עיקל צע"י צנתרגעדו הטעמיינו.

הקדוש ברוך הוא את אבותינו ממצאים, הרי אלו

א"י לדעתם מה גופו קב"ה על הצעדים האלווהים ולע"ז יעקב חכיו צמיה צימכלו מה חמיאס למיליס ולעו מ"ז להרגו חצר נה יומון וליינו מתקבל על הכל מפילו מה ננטיס פטוטיס וכ"ט נצמי י', ו'ג' דליהכ"ע כי הצעדים נה סיון רוחיס נחומה מעשה כלל מ"ז רק מלך המלך הצען שעדין נשל עלייטם כקליפת כטוס מושקה כל מלך צבוי קרייט נזכר ולכן כל נאס המעשה הוא ונונגנגל הגדיר צירדו חכומו למלים והו"ג מ"ז כען מ"ט מ"ל מגנגולין זכות ע"י וכלה, צהר סתימה גוירה מתקב"ה צירדו למיליס הטעפ"כ נסתצע ציבת ע"י, ולכן חומר יומך וננה נה חמס צלחתס מומי הנה כי אס מלכים ומ"מ כי זה מ"ז גנות נה ופער מקיימין ומלמlein למרייאן זה וח גויס לכין צממה לא שעוד ע"ז כי הצעומינו צהמאל מליח נה נצלייט כי עוזד ע"ז זה גרמא סביעוד ונונגנגל הגדיר ע"ז צהצטיס מכיו מה יומך ובס מל עזמס נה כי לרוחיס נחומה מעשה אלהפ"ה נונגנגל הגדיר נאות נירוף מהל נירוף, ו"ט ממל נגנוו ומקיעס צצמא צסקב"ה והוא ימינו ממיליס.

עבדים היינו ויוציאנו ה' אלקינו משם וכו'. לנו מכל מטה לרינו בכל סדר הגדלה, ונימה לדכון מלך מו"ל כך לנו נגמר שאותינו שקי"ה ע"י צליהם חילנו נדע שקי"ה בעםנו שאותינו מטה, ח"צ לזמן ה'נו ולן מלמן ה'נו ולן שרף ה'נו פ'. ואולי מליון טה מר מטה מי לנו שאותה מה צדי יטרול ממהcis, לנו זכה שקי"ה בעממו כביכול הו"י לה.

ובָנֵינו וּבָנֵי בְנֵינו מִשְׁעַבְדִים הַיִנו לְפֶרְעָה בְמִצְרָיִם.
וְאַפְתִילו בָלְנו חֲכָמִים, בָלְנו נְבוֹנִים, בָלְנו זָקְנִים, בָלְנו

ואילו לא הוציא הקב"ה את אבותינו ממצרים הרי אנו ובני בנינו משועברדים היינו לפרקעה במצרים וכו'. שמעני מפ"ק הלמו"ר הקדוש ק"ז לדמי"ל לדמי מושעדייס סיינו ה'פ' כל ש"י פרעה מצהיר לו מותנו מעצמו למחל זמן, ופי' למתגע ה'לטס דמי שאותה לו טובת ה"ה לו לשיטות כפי טובת י"ח לו מזוז שעדן ממורה טובתו כ"ז מי שפהלו מעדרות למרות וממות למשיס פ"ה מהיען ומשועבד לו צנוגה כל ימי חיין, ولكن אף ה'ס ש"י פרעה מוויה מומנו לה'ז' ה'עפ"כ סיינו מושעדייס לו צנוגה לנו פורקן וחירות, הכל עכדי כטאולינו רקע"ה ממילאש אין לנו מושעדייס כלל לו צ"ה וכ"ז.

ואילו לא הוציא הקב"ה את אבותינו ממצרים הרי אנו ובני בנינו משועברדים היינו לפרקעה במצרים וכו'. כמעולם ישלטן וצחים המגיד מונה כלן, לדיחוורה מנהן לנ' דה'יינו מושעדייס לפרקעה, וכך נילא שאחכזון צוה דרכם מן בטבע ה'אל' ה'ומה שמושעדייס זה וועצין עמלה מיניג עדרים ג' עיגול זמן מן השמיים ש'יז'ו כס ממעדרים צין ה'לומה שצולמה עלייס וממפתין לריכס וועלית' כדי לאחערת כס ע"י מימון וכו' ז' ויז'ו למלה מסה. וכך נ' כן עס ישלטן יכמרו לס' יומל עדרות מה'אל מ"ז' לאחערת גויס', ח"ט ומילו ג' קוויל' רקע"ה לת' ה'ז' קוויל' מושעדייס סיינו לפרקעה קמאריס שעדרין סיינו מפליס וצוחרים לחיות מושעדייס ולג' סיינו ממעדרים נטה מ"ז' נועלם.

עבדים היינו וכו' ואפילו בלאו חכמים בלאו נבונים וכו' מצוה علينا לספר ביצ"מ וכל המרבה בספר הרי זה משובה. ויל' מהי קמ"ל ה'פי'ו בלאו חכמים הנו מ' שאותה מכס ליינו מזוז דמאות י"ל לציירוטלמי' גלינות ה'מלוי לטב' ז' וה'צעדי' פטוולים מן פק"ס ומון חמפילה וממה ס' ה'נו ר'טב' ז' וה'צעדי' ג' קיימו מותם ומשי' ג' מנוי וק' מנוי ולין דותין סיינו מפי' סיינו ה'כ' י"ל ס'כ' ג' כן וכן קהמר ה'פי' בלאו חכמים וכו' מזוז עליינו למפל ולין ז' ז' גנדול ג' כל קפס סיינו לרטב' ז' ומצעדי' פטוולין סיינו.

ואשר נרלה עוד נפמ"ץ לרומיו נמה נ מה מקו נרכח על הגדה עיין מהוילה"ס (קדול הגדה דג נ"ט) הקשה לריה"ף נמה אין מדרlein על קרייתם הגדה כמו שמדריכים על קריית המגילא וטלט מנות עטה ריח טהרתmal והגדת נך וכו' ומ"י כי נמה טוכר נקידות וכל ליטחת מיליס כבל ים ע"כ וכ"כ רבינו יロם (נמי' ט' רמ"ד והוניה צמ"ל קי' מע"ג מקל"ד ולר"ה סי' מע"ז סוף סעיף ו') ועיין צו"ת לריה"ס כלן כ"ד קי' ז' שכם לייה צהיר וצמתק נטה ומחרבנה צבג' וכבר מטהו עליו ונמלקו צוה המלרויים ז"ל ועיין מון עוגדיא לדי"ג הגרון הגדלן מות"ר עוגדיא יוקף צליינ"ה דג רע"ה מה שאנו צס חצן מלוריים צממהו צוה ודוו"ק.

וראיתו נמלוריים צלצינו הגדלן הגדה"ג ז"ל נ מה מנות קיפול יג"ט במ"ע וכן הרא"ס צן גבירותו נמאץ מהרו ולמה מנה מ"ע זו במנין בטבע צלו ועיין טגי"פ פעולו נכימלו על הרם"ג (עטה ל"ג) וו מנם הרא"ס צוואר הלאקייע (עתין ז"ג) כתוב דמ"ץ הרא"ס צן גבירותו מלצון הרא"ס צן גבירות ממנה נזינס נרנינה סיינו מנות קיפול יlicht מיליס ע"ס מיאו מלצון הרא"ס צן גבירות מכם עטס צלצון לדם מציב לה כמות עטה ע"ס ז"ג וטמלווניס פלפלוי נמוך טעם לצינו הגדלן הגדה"ג ז"ל, וכן למקתפייה סיינלפערן"ד נפמ"ץ קמן"ח ועוד כיוון דליך מותה לאוכל יג"ט כל יום מה רומייה לדין פסק ומ"י לדכל הילנות לי זהויל יג"ט סוף מלך פקחים גליק לארכות נמוך נפמ"ץ לעיקר מנות עטה לאוכל יג"ט סוף מלך עליינו נמפר צי"מ וכל המליצה נמפר kali זה מזונם כלומר טאוח סוף עיקר האמזה וכל הצענה ולמה יומן צק"ס לו נקידות קיוס כמ"ץ קרי"ף ז"ל הילן מותה צל כל הצענה ולמה יומן צק"ס לו נקידות קיוס כמ"ץ קרי"ף ז"ל הילן צליל פסקה והוא הילן לארכות קיפול ומ"ז וזה מותה צפוי עוגמה נמי' נרכח עליה, והוא כען טידול מותה נמנוכה ומיזה צו.

ולחווציא מותה צל נעל הגדה ודיין וטפין כלנו מכמים כלנו נזינים וכו' מותה עליינו נמפר צי"מ וכל המליצה נמפר kali זה מזונם כלומר טאוח סוף עיקר האמזה וכל המליצה סוף טידול מותה וטומן כל פוקקים דמאנז צמ"ע.

אי' לארכות הצען הגדה כ"ל צלצינו נטה"ג לילcum מ"ע צפוי עוגמה חלון מהן ממאות עטה ליז"מ לדכל יום חלון קיוס מותה לארכות ולכן קיס וטפי' כלנו חלון פקחים וכו' מותה עליינו נמפר צי"מ והוא סוף מותה צל יום צענה, ובילן פסקה ט' עוד מותה טהום כל המליצה נמפר צויחת מיליס kali זה מסוגם וכו' אין לדם סוף חלון

יוזעים את ההתורה, מצוה עליינו **לספר ביציאת מצרים**. וכל הפרבה לספר ביציאת מצרים ההרי זה משבח:

గדר צל מצוגה מין נץך, ומונן צוה ספקה שਮני מעשה כלבי הלווער ורצוי יקועע וכו' כלומר טבש קיימו הקיפור בכל המלטה נספל, וזה מונן נמי ספקה עד צנחו מלמדיות ותמלנו לאס רצומינו סגייע זמן ק"ט צל סמלית ולכלה מלה קמ"ל צוה ולאן"ל נרלה לחיון לאס עמקו בכל המלטה נספל שוחה רק ענף מהמוא לכל היומル וכו' פגענוועיס דל' מיעיס ולכן חמלנו לאס ה^{גיגע} זמן ק"ט צל סמלית צהוּל מ"ע גמורה ונלה הידול מואר וצפטע דאס ליכל נמי י"ט צהוּל עיקר המוא.

אייברא לנלה התלמידים הכלולה ליה שלוניותם ק"ל לאום רק פידור מזוה ונה עיקר מזוה ע"כ מזוס דק"ל לכל נילא יט מזוה להוציאר י"ט הצל גמלמת טס ק"ל לכל נילא נילא מזוה להוציאר וט"כ לכל פסקה כוּה מזוה צפוי עזמה ודק"ט צל סמלית מזוה צל כל יוס ונלה נילא ונלה צנחו ותמלנו לאס רצומינו ה^{גיגע} זמן ק"ט צל סמלית כלומר צרכן צוס יט מזוה להוציאר וט"כ מזות ליל פסקה נמי יט מזוה סמיופר עיקר המוא מה צהוּל לילות.

ובזה יט להנין נמי קמיכות ה"ר הלווער בן עזלי' הלי נמי כבן צניעים טנה ונלה זמייט צהממר יייהם מזריס צלינות וכו' וטימול דרמץ"ע ס"ל דעיקר מזות י"ט מזוה להוציאר לכל נילא ונילא ונלה דוקה ניל פסקה ואכמיס תומלים דעיקר זר זכירות י"ט כוּה צוים וכילן פסקה כוּה מזוה מיזמת ניל פסקה ונלה זכה למ' האכמיס עד שדרטה צן זומת נמען מוכל חת יוס קלהן מלהץ מזחים כל ימי חייך ימי חייך קיימים כל ימי חייך טליתות וט"כ גס צלינות ליכל מ"ע להוציאר י"ט וילן פסקה וכל ניל הוציאר ה"כ ניל פסקה מידות הלה רינווי סקייפר וק"ט.

ואפי' בלנו חכמים וכו' מצוה עליינו **לספר ביציאת מצרים** וכו' מעשה וכו'. ולכלה מזוה זה אכלן מזוה עליינו נספל קגי הלו כמג וטפלו כלנו מכמים וכו' מזוה נספל וטפלו ירעין ולמי דקמי עליינו, וויל' ההרמו צוה לדננה ידווע התלמיד גמוקס רגע הילן ידנער וכן קמנן נפוי גדור נלה ידנער (ויל' מ"ג קע' ה"ה) וט"כ

שי' היפך דגם ציילמת מלחים נמוקס גדולים אין מורה נקפר ציילמת מלחים הילך גדולים ולט' נקענים כמוני, ויה' כי פירושו וטה' כלנו מכמים וכו' כלנו יודיעים מה מורה מורה עליינו נקפר ציילם ולקממר עליינו לאט שמןנו חינס למשס נעמוד נמוקס גדולים וטה' להר מורה טה' וורה מרים מעשה שנטו מלמידת נקלות נמוקס מורה תמלמו יכול נמל נמוקס רכ' לטה' וטה' מיציס ברכ�ו.

אי' נפמ"ט צמאנא (הצומ פ"ה מ"ז) כל ימי גדרמי דין הוכמים ולט' מלחמי נוגף טוד' מצמיקה, ויה' כי בגודל דין הוכמים יפה לו נמי סצמיקה צע"ז זומע מהמלחים מה טה' ידע, וכמהמר המקס יפה להיות המנוח מהנו מהר' נחמן מל' מה טה' טה' ידע (עיין ס"מ קי' קמ"ב ומ' לר"ט ס"ג ונ"מ מלחמות חייט להר' טה' הו' ק"ז ועיין דרכ' טלה טט) וכמהמר דנקיפר יונ"מ חיינו כן הטה' כל הנרצה נקפר וליינו זומק פ"ז מטזגת.

אפילו כלנו חכמים כלנו נבונים כלנו יודעים את התורה מצוה עליינו לספר ביציאת מצרים וכל המרבה למפר ביצ'ם הרוי זה משובה. לנו טון טפילו ג"כ דרי מ"ד למתוס שאום חכס פטול ממאות, וכעת נרלה נתקדש היירוטלמי (כליכומ פ"ה ט"ז) ר"י צפס לטע"י כגן לנו צעומקיס צמלהו מורה טפילו לך' טה' אין לנו מפקיקין לר"י מරלה על גרכמי' כגן לנו טה' לנו עומקיס צמ"ט טפילו למפללה לנו מפקיקין ולט' מורה רטע' צמפקיקין לעצום סוכה ולעצום נולך וכו' שהלומד טה' נעשות נם לנו טה' נרלה וכו' טעמי' רטע' וזה צינון חה צינון, ולein מצעלין צינון מפני צינון, וכי' הפנ"מ מטוס דמאות ק"ט צינון ודינור טה' והן מצעלין דינור הלימוד מפני לימוד הטה' יונ"ט (ועיין מ"ט צע"ט מטען'ה ט"ג סי' ק"ז).

הכל טויה מורה דמי שמלומו מומנוו אין דוחין לימונו מטוס לימוד ולידור הטה' ולט' הכא'ג' נערין סיפורי יהיהם ממלחים כי טפ'ל טה' יהה הלימוד מפי הגדה ונקיפר כמו צמחיינו היירוטלמי היג'ן צק"ט ומפללה, ועוד' טפ'לינו טס יספפו לנו יספפו רק רהצ'י פטוקיס זקי'ור וגרכזיס, וע'ז הטה' וטה' פ' טפ'לינו כלנו מכמים כלנו נכויס כלנו יודיעים מה מורה מ"ט מורה עליינו נקפר ציילמת מלחים וכל הנרצה טה' וזה מטזגת.

ומה מheld מהי על נוכן מעשה שמניח ה"כ עד ש�ו תלמידים ותלמידו רצומיין ונגיון זמן ק"ט כל שמלית, והקוטיה מפוקתמה וכי גם ידעו רצומייס זמן ק"ט, ולהניל' יגמר לסת ק"ל כטירוטלמי וכיוון שטי' מורתן מומנעם כלהצבי סי' מיל פטוין מק"ט לדין דומין סיון מפי סיון, אבל זה דוקה מורה דומה ק"ט אבל פמי קיפור י"ט דין דומין ק"ט, נמול' לעציו נמתיו נמתיו זק"ט. וזה מעטה כר"ט ור"ז וכו' שחי ממקלים ציימת מורות כלו הילה נמול' דבוחמו הילה כזר נ' ה' קימה מורתן מומנעם לעניין שחי' פטוין מק"ט כל שמלית וכל נמול' ונמתיו נ'ה ולכן צמו תלמידים ותלמידו רצומיין שהגיע זמן ק"ט כל שמלית וכל רומו דוקה ק"ט כל שמלית לדק"ט כל ערכיהם עדין לה' נמתיו סיון צמו נ' ה' ציטלו עדין ממ"ט למ'ה לה' מלחמת, והאכמים עולמים קבשו לגם סיפור י"ט צכל' מורה ה' ופטוין לה' מק"ט כל שמלית וכו'.

אי' להרי תלמו ז'ל (פה פ"ה מ"ה) ומלהוד מורה נגד כלם, ואגם שמנואר צירוטלמי ריש' מקום לרצב' ותני' נמי מומייניס לך'יס מ'ה מ'ע'פ' שטורהם הומנוום (ועי' ט' לילן פ"ק לשנת שמולק ע"ז) מ"מ י"ל ידי' שיקיס רק' צרכיה מה צנגוותה נ' פנות ונה יומת, וט'כ' כן' בסג' דיממה לתוכה מ'ה נקפר חפי'ו למ'ה ק"ז לדין ירצה' צקופים צמאנל ע"ז לימוד חמולה וע"ז מקיים וכל המרצה נקפר ה' זה מטאונה.

וע"ז מימי ר' מה' מעשה רב ר' ור' ז' ור' ע' ור' ט' שחי' מקווין צ'ז' ושי' מקפלי' ציימת מורות כל הילה עד ש�ו תלמידין ותלמידו רצומיין שהגיע זמן ק"ט כל שמלית כלומר קיוס מ'ה מהמתה אבל נצ'יל' לימוד מ'ה גיד' נ' סי' פוקקיס.

אי' דר' ט' צן עולי' פlige על ר' ע' קו"פ פ' ע'פ' (ק"כ ע"ז) צ'ק דינ' דקוף זמן היכלה פקח ומ'ל' לפסקתו מי'ו נמל' נ' ע' ד' מ'ה, ה'כ לדעמו ולמי' דמ'ה'ום סיפור נמי ה'ינו נ' ע' עד מ'ה ומ'ט' המרצה נקפר חפי'ו נ' מה'ר השמן נמי נ' כל' מ'ה וצ'ט, וכמו ל' ע' דמ'ה'ו' עד שיעלה עמוד השמה, שחי' מעוז' זה לירע צ'ני' כרך עירו צ'ן ר' ע' אסונכ' כל הילה ומ'נו וט'פ'ה' ה'ר'ז' נקפר עד שסaging' זמן ק"ט כל שמלית, ולכן נ' מה'ר שקי'ס וכל המרצה נקפר ה' זה מצו'ה מצ'יל' לר' מ'.

ציטות להיפלו נחל שיגמר חכימת פקמ' נמל' כלהית ונמל' כלהית ליה חכמי יט
מנוסה לכל המלכה למפר סרי זה מטונם.

אי' נפמ"ץ צרכי מיל (ק"ז ע"ב) כי גדור העונה יותר מן המכברן מו' גדור
המכברן יותר מן העונה והלי גס כלון נמי נמפר ומיין נצמווע וממייל' בעין
מקפלין וטומען וכמ"ז שיט מוס גס צצמיעה וגדור האזומע מן המקפל דאין
כל' נרכות וקוחמל' לכטן כל' המלכה למפר סרי זה מטונם ונול' האזומע וטאן. ע"ז
חיי מעטה נר"ת כו' טבולם טו' מקפלין ק"ר ליזוען נן כל' נר' למרי קל' נמ'
מתהמען הר' לדיי למאינ' יקי לעטמייאו. עוד י"ל נפ"מ דק"י נמי צנמד כל'
המולה כולה חיינו מיב' עוד צווגים צו יומס ולילה ולוי לו נמה צנומד אลง' יט' סכת
כמ"ץ הרכמאנ'ס (פ"ה מהל' מ"מ) וט' כי חפטה נטעות דקיטור יי'ת' מיליס
נמי כען ליום הוה והוה ליה דין ליום המולה דמלס חנס ציודע כל' פטור ונפה
מצמיענו היפלו כלהו חכמים וכו' מזוז עליינו למפר חז' מזוז נפני עזמו הוה וכל'
המלכה למפר סרי זה מטונם.

ובל המרבה למפר ביציאות מצרים הר'ז' משובח וכו'. נר'ה נפ"מ צהמלו
ז' נ' חמל ר' נח' יפה צימtan צל' עבדי חצאות נפי הקצ'ה מתולמן צל' צnis טהלי
פלטה צל' חליעזר כפולת צמורה וסרנה גופי מורה נ' מנו חל' גראמיה (כ"ר פ'
י"ל וט' כ"ל מ"ג) וגטעס נר'ה נפי צמפלקס זה ימי ט' וטמונה צו כי
להצית חכמה ילהט ט' וטהעד סיפר מה שעשה הקצ'ה עס מצלasses וצעו וקפי'ת
הארץ ועוד עד היפלו נן' וצמוהן האממי� צט' וטמלו מה' יט' סדר' נ' וככל
לדר' וג' נפי חקיטופל פירמת צמיס יוד' למדלי צטן וועטה רוטס צל' האזומע
יומת מהלומד מורה ע"ז חמלו להצית חכמה ילהט ט' וט' נמלס נקנות עזמו
גענטה האלקיים צוה יומת מלימוד מורה צלי' ילהט צמיס.

וז' היל' היל' צדרטומיו דROUT הצעי נמעולם האלקיים צטמץ ח"ל. וכי ימפתה סמלס
אי' חמל נ' יכול לאטיג זה האלומות כי מס' נמכמה יטלה ויזיעט המולה על
הצ'לומות. נטיכאו ונחמל ר'ין מפק "צמלמוד מורה אכלו גדור מל'ל" על צהמלו
ח'ל' (ירושלמי מגינה פ"ה ס"ז) וימר הקצ'ה על עזולה זורה וג'ע וט'ל' וט'ל' וט'ל'
יחמר על ציטול מורה וכו' וט'ע'כ' לוחה [חמי] נדכתי ח'ל' "צמי צומל גופו
ונפטו להט' וט'ק צענוזלומו ישיג מלרגה גדור'ה יומת ממי ט'יה צמכל'ם

"המכמה" הומלען ברכנות (כ' ע"ה) מ"ס קמלי דמיותים לנו ייקח ומ"ט
קמלי דלען ממלחים לנו ייקח לי מזות טניי וכו' (בטייל לר' יהודא قول טניי
במקין הוא וטנן קול ממינין שבית קדרי וכו' וטהו ר' יהודא כי הוא צלף מה
מקניתה מהי מיטלה וטנן קול מזענן נפzin ומזהו קול זומין ולית דמטגה צן מה' ל'
קמלי הוא קול מקלי נפשיאו תלמידות האס מהן לנו ממלין נפzin מה' ל' (ה' כ'')
והימה בתמצונת הטנה למילוי ריחון נזען. הנה צהלו כי אין עיקר המדרגה
"המכמה" אבל הכוונה耙כלמה במעשרות בטוועיס כי במעשרות בטוועיס אין מצלים
כוונות טיעות תלמידים אבל כוונת הלא נאס, ולר' עיין הכוונה מה שולח יי מי
צכוונותיו דנקות טשי'ת גס כטהויה מהעמך תלמידים אמוניים בעייני שעמוקים
ו乾坤יות הול עוזד ה' עוזדה גמורה ומוי צהלו כוונתו דנקה טשי' גס כטהויה
חווטב לעזוזה חם האס שולח מהמו. אהלי לייזה זהה חמר הניגים נפיו
ונצפתיו נבדונו ולנו רחיק ממני (יטע' כ"ע י"ג) ונחלר קרוע מהה נפחים
ווחוק מכלומותם (ירמי י"ג ז') כי אין העקר מעשה סמאות ובקשת תלמידים
אבל מהלי כוונת הלא אין אין תלמידים, ולפיכך מהמו ח' ל' חיינין עלי דצלי לדיס
יומר מניינה בל מורה (מק' ע"ז) ובטעם זה כי דצלי הסמכים בס גדרים וסיגים
ומקנות לעקל הטעות ומי שטעטה הגדרים ומוקפת טמייה על המנות מורה
שלינו עוזה מהום כמות האנדים מלומדה אבל הכוונה גמורה חסר עקר הסמכות
ומכליהם האלים כי מי שוואתם על דרך זה אבל מורה קלה שטעטה מהמת ומודיע
כל הטעות בטוועיס וגס בעקבות הסמכויות לפי שוואתם מכליהם עוזרת ה' אבל
וזלה.

זה תלמיד שטעה הטעות הוא נמצך בכל הכוונות "לי הטעוני",
כאלה הטעות הטוועיס והתקדים מהעמוקים בעייני העולם, כמו צהלו רוחים
ההן צוועו עזביס עיקל מהזיעות והמנגה מהמו ח' ל' יומר יען גבדו
אנטיל על פלי קטעים וכטאמהויה רוחה וזה הומו צהלו בגני רומה הסמכויות
עם כל מקידותם מתמדלים בענייני העולם מהעטה כן גס מי ומי לאם תלמידות
רוחם וטהן יודעות מה רוחם כי בס אין רוחם רק חילופים תלמידים גל
פינימיות כי הגדיקים עזביס כל תלמידים טווה וכלהו יתמר הטעות
מכליהם גל דצל.

והמשיל לדגל עוד להגדל המכמיס שטהן נמה נט' יליו הפטון צין הלווף הנעוג
והרען, ובצינ' צוז מיפוי טהומן לדגלים צעוגמן צמעמקן בסן סרווף הנעוג
ממעמקן בסן ארווף סקל מעתמאץ צהס וממעמקן צהומן לדגלים עלמן
ומשיטות ולהנקיים כן ארווף סקל מעתמאץ צהס וממעמקן צהומן לדגלים עלמן
הלו' צהוופף המכם עותה צבונה ולזר בעמו והקכל עותה גל' כונס ונעל' עט כן
עניני המזות הצל' פהמוניים צהס טמפל' מיפוי הכוונה הצלמה צהס וטהולאים גס כטהונדים מה
כל עוניות עזולה צלימה מיפוי הכוונה הצלמה צהס וטהולאים גס כטהונדים מה
הכם יתגרכ' חי' עזולותם שלמה לי' הכוונה פיל' עקל' צמאות וכן צעדיות ע"צ
זהריכות. וכמג' עוד ח"ל וטהומט יתלהמת שמי' צישען עלי' צהמת' לטיות נכם
צעובי הקורה צעוזלמו' וכל מיה ציעטה המעתה יומל' רמק' מטהצע' יורש על
פיומו נטהן על הכם ימ' צהמת. ומהעטה היומל' גדור' וטיות רמק' מטהצע' הוה
מעטה הדרס' הצעיו ע"ה צעקדת' יתק' לי' נטה' נטה' לו עונס' נט' חס' נט'
יעקדנו לי' קוה' הצעי'ם צוז' ובנה' צבעיטו' לי' צי'תק' יקל' נט' זרע' חס' נט'
הכטוג' קם נט' מה' נט' גור' וככט' נודע' צוז' פלוי' קם נט' מיל' צאנטוא' ליקק' הלו'
לצון' נקטה' צאלמה' נט' ציעט' נט' חס' יממול' הדרס' על' צבעיטו' ויעקוד' מה' צנו'
ולו' קיה' הדרס' מציז'ו' "קן' לי' נט' נמה' זרע' לי' חס' זה' והצעיטמי' צו' ולי' מעצה
זה' נט' נטה' לו' עז' ונט' יטגי'ו' עונס' מוה' ולהעפ' כ' לגודל' הדרס' מה' הצעי'ת מלה'
הה' נט' נטה' מפ' הצעי'ת הצעי'ת טהלו' נט' עט'ו' נט' ט' מגיעו' עונס' כל' וזה
עלין' הערקה' וקומו' ע"צ צהלי'ום.

והב"ג ימכו ג הגדס צהין נצען השם ולבפר ציימת מליטס צה ממקלו מלימוד
סתולס ומלהמוד מורה כנוגד כולם (ונימה לח' רימה טענת המלמידים צהו ומלימו
לצומינו הגיע זמן ק"ט צל צמלית צלצלה זה צלהמת פלט להrix העזז לפני גדויל
הדור להווות הוללה צפניות וטהטו כס נס ידע וגחיציכא יטאלנו צהגעה זמן ק"ט
ולגהן ל"ל סהלי קי"ל סמולס הוללה צפוי רגען חייך מימה ומיאו למפלוציא
מליקולה חיין חכמה וחיין עזה וחיין מזונה צמוקס שיט חלון כס לין סולקן כוז
לצ' וגדיך לומר לו כך כמי' גמורא וככ"ג ה"ס ק"ל דגודל כלימוד ממיעצות צהיו
מקפليس ולכן המרי לגומיו הגיע זמן ק"ט צל צמלית נמלפוציא מליקולה (הגן)
ולכן מגיל מעשה מהני גודלים ר"מ ור"ע ור"ק"ע ור"י ור"ע צהיו מספלין
צי"מ כלomo הלייה כי נפלקס נמי ה' גודל מכל עד צהו תלמידים ומלימו

שימת מולין כל מ"מ גוריין ליום מהי הכוונה הגדולה שגас כידוע מכמה כדיין
הממ שלבתו כרומניות נצמת מולין וכותמיידיס כלם הגיעו כל זה וזה ומדובר נס
הגיע וזה ק"ט כל שמות ונתנו בסה לנו ידעו כלם רוז נטמאן מקיפור י'ג'מ
שניהם נצחים יפה שימתן כל עכדי מזומה וכני"ל.

ובכל המרבה לספר ביציאת מצרים הרי זה משובה. נראה לנו כלך קדום
לכל מלוכה לפלי קלי המכן ה' נמו"ל שאוֹת נכר קיס מם סקפוף צליל מהען
ה' נן מתחמך עס צני מו"ל ומ侃פּל ציילהת מעריס גס צליל יונ"ט כל גלויות ותומך
כל המליצה נ侃פּל ציל"מ הקלי זה מושג'ת.

ובכל המרבה למספר ביצ"מ הרי זה משובה, מעשה בראש"ע וכו'. נלחא לפiec
הסימניות לפמ"ז גגמי (צ"ק נ"ל ע"צ) מ"ר היין למדין הילכה לה מפני לימוד וליה
 מפני מעשה עד שילמדו הילכת למעשה שלן ותנו לנו הילכת למעשה ילק' ויעשך
 מעשה, ועיין זכרת צ"ס כס כמליכות, ולפ"ז ייל' הק"נ הגם שילמדו וכל סמכות
 למפל פיז"מ קלי זה מאזונם ומ"מ מפסיק למלמעשה לימוד תמורה עלייף וכו'
 מפטול וכן מלימוד תמורה ע"י קיטולי מעוזיות כל י"מ ונגן ספק מיד מעשה
 מר"ה ול"י ול"ע ול"ט להלחות כס עשו כן הילכת למעשה וממיילן כן רמי
 לעצומת.

ובכל המרבה למספר ביציאת מצרים. רקשה ממלך'ל זיל'ה קמל מל דמג'ו
לכפֶר וויל'ה קמל מקיים לדאי זא מסותם, ומושגמ ממען דליך מוג'ה לך
מצוצם. וויי זיל'ה ליטרעל נזואה לקפֶר וכל המלוכה לקפֶר כיינו מפילו גויסט צליגס

א"י דיטוג קומות ממלכתן ו"ל לדתמה עיקר מנות הקטגוריות וכל דוחה, כלומר פקט מלה ומלווי, כמו שמדובר ב"ג (פקחים קע"ז) כל שלם ממיל שלא דרישת אלו נטה יטה ידי חותמו מטעם דתני דרישת אלו יטה וט"כ וזה עיקר חמוץ מהן נפי וזה קטה לילמהה מקור להלצות קטגוריה דע"ז מתמל מ"ט מיון שפצע יטה ידי חותמו וע"ז נטה נטמלו לכל קתרינה למפר ביל"ע הרי וזה מסונם מה שחיינו מלה מ"ט הוה כבורי מלה ולמי לאירועים קטגוריה. חן נטה ודוקן נגד לימוד קתולית ומוסקונט ביטול מורה נטה חייטין כשם קיימים מלה דוחל"כ נטה יעטה

מְעַשָּׂה בֶּרְבִּי אֲלֵיעָזֶר, וֶרְבִּי יְהוֹשָׁעַ, וֶרְבִּי אֲלֵיעָזֶר בֶּן עַזְרִיה, וֶרְבִּי עַקְיָבָא, וֶרְבִּי טְרָפּוֹן, שֶׁהָיו מִסְפִּין בְּבָנִי בָּרְקָק, וְהָיו מִסְפְּרִים בִּיצָאת מִצְרַיִם כֹּל אֶתְכָוֹן הַלִּילָה,

מֵוָה נָעוֹלָם וְעַיִן מֵגַּה קִי מַרְפָּי סִקְגָּג וְכֵכֶל הַלְּרַכְמִי צָמְקוֹס לְמַלְלָה עַל מַעַשָּׂה נִירּוֹתְלִמי דְּעַנְיָן זֶה. הַכֵּל נָעַנְיָן מֵוָה חַמְלָת לְדִתָּמָת מִפְּנֵי זֶה לְמַיִן לְהַלְלָה לְוָמֵר כָּל אֶתְכָוֹן הַלִּילָה עַל מַעַקְבָּקָן זֶה פְּנַוּר מִן הַמְּלָוָה לְהַלְלָה כָּל קִיסְסָם מֵוָה וְלֹא הוּא הַלְלָה כָּל עַזְמָה מִלְמִידָהָם וְלֹא מִלְמָרוֹן נְזָמִינוֹ אֲגִיעָה זֶה קִיסְסָם כָּל סְמִילָה וְלֹא מִזְמָונָה חַדְשָׁה עַזְמָה פְּטוּר מִן הַמְּלָוָה. וְעַיִן כְּבָגְלָה עַרְבִּי פְּמִיחָס אֲפִים. זֶה כָּלֵל עַזְמָקָן זֶה פְּטוּר מִן הַמְּלָוָה.

מעשה בר"א ודר"י ורב"א בן עזורי ורב"ע ורב"י טרפון שהיו מוכבין בבני ברק והיו מספרים ביצ"ט כל אותו הלילה עד שבאו תלמידיהם וכו'. וכך נזכר בספר (מ"ג ס' פ' פמ"ח) הקאה נצטט הרכז מוסל"ד נחלתן צמפל מקלי דוד על מה שכתבו הספרדים למלמוד הילן וזה אין לך הקאה מענשה נרבי מליעזר וכו' שהיה מקודין בגני זрак וסרי ר"ע כי מלמד ר"ה ול"י וט"ז סי' מילך ומ"י מולי שחי מילמד מכר לו נמננו לו רשות והוכח נחלתן הקאה עליו כי מלמד מכר היה רק בראנו אף נחלתו מוגלה כרמץ"ס (כפ"ה מה' מ"מ פ"ט) ומוגלה פוקקים למלמד צפוי לנו נחלתו מוגלה אין לך הקאה וכו' זל ללה כי מקודשים הילן הגדולים. ובצד"ה (פ"ח כלניות מערכות כי מ"י כ') הקאה עלייה לנענמה מהס הרכמן"ס נתקדמת לר"ה כי לנו מוגלה נל"ע.

ולפום ריאטע הנה בגמי פקמיס (ק"מ ע"ה) מה להיכעה דפקטה חצ"י לדומל נפס לא יוקף אף גליכומו נכלולוה חיינו מטעם לדקור נתקאכ הילן לנו גליין הילן או צעי מיקאכ, מהנס דה צורכם לשאלמן"ס (פ"ז מ"ל' מו"מ ה"ח) כמה חכל מלמד הילן לנו חיינו מיקאכ היל"כ נמן לו רצוי לסתום משמע לדינן מסקור נדכלה. ועיין צד"ה (לו"מ סי' מע"ג) שאנו נצטט מהר"ג לדיןך נצון היל"כ הילן הס יהא יכול לאקכ וכמג עוד למקומך צלי ומיינו לדקור היל"כ מומחה צו רצוי ואל"מ השיג עליו לדמי נרלה כן מלעון בטוו וכ"י ומומה צלט הצעיל דמפורץ כרמץ"ס לדקור היל"כ נמן לו רצוי לסתום.

ואמינה מריל ותלט נעטמה, מלה נפי מה שגויים כד"מ צבש מהלי"ג למס מוכן על צלמן צפוי עטמו נליך לפאכ' ופסק כן נצ"ע (קיי מע"ג ק"ה ע"ז) ומ"כ י"ל לאם יתנו כל מה נצלה צפוי עטמו ולפלט שכן קו נוולוגין צומן בטנהליהם.

ועל הצעלית מני דה לפי דעת לי"ץ גהות וכן מקום פל"ח (קי' מע"ג) שמדובר בדעת רשות לחייב מזווה כבוד רבו נמי מזווה ומזו לאכזר מורה עדייף והיכל להרג מוחל מזווה לרקינה וכן מטעם ליטנה לדמאנר ל"ג מלה"ב וכו' מטעם דזוה נרך. ולyon לחיל מזווה צלצר למ לו לרזומית לדמות קמזה ונמננו לנו בסוף רצום זה נסיון פ"י גס טהור הפלטיש.

ועל מרצעה לו מטיינו, דנלהה לי דבר חדך דמלמד היל רבו לנו לירק סיינט
כטהו יותצ שס נערמו היל רבו והו מלמד צלע סגיא להוללה היל כל כטה מלמד
צעומו כבל הו רז וץ לו תלמידים מעוזנו ולרו חולק לו כבוד לו נירק נאימיך
וכמ"ש צב"ע (י"ד קי' רמ"ג) מלמד צלען חולק לו כבוד חולקין לו כבוד ולי"כ
הכ"ג נלי"ע טכבר הי לו תלמידים גדולים ולרו חולק לו כבוד נירק נאימיך וחא נכוון
קמ"ד ודומה לדבל מהה מחזגה. ומה מיוטן זהה עד צב"ו תלמידים ולמינו
רצומינו פגיע זמן ק"ט צל טහלית, ומלי קמ"ל צב"ו תלמידים, ולהנ"ל מהי
צפלי צמיון צבולס סיו לאס תלמידים סי מומלים להאיך ודוו"ק.

וחוד הHAMMITSIM מ"י נ"ה דנגלפערנ"ל זומר דבר מ"ט צדיק נ"זון ש"יו מסוכין ג"כ
היל"ג ש"יו מסוכין יחל צמעה ומלה נפ"מ צטס בעיל וצמיה עיל. ורלה לאני
תנאי כל מהל נ"ה ממוקס מהל וממעטה טבמו כלס והוא צפקה ג"ז הצענונג יחל גל
כל מהל צהילקניא צלו וממקפל הרצומה צהילק מהל צהילקניא צלו כלס כווננו והוא
מחמיטים נ"ייהם מ"לרים כל מומו סילמה.

מעשה ברבי אליעזר ור' יהושע וכו' שהיו מוטבין בני ברק והיו ממperfין וכו' עד שבאו תלמידיהם ואמרו רבונינו הגע זמן ק"ש של שחרית. יול"ד

כל מלו שקי מוקדין צבוי ברכך וטיל"ל צבוי צבוי ברכך, ו"ל דלטמלו צב דלטפלו
הקייפול צב יייחת מליטס נמי הימה צהקייפה לאלה לה כו' כלנו מוקדין מצמע
הפיilo הקיפול בכל ישיה צהקייפה ולדכלייטס למלו מה צהמיינוק טוחן אלה לה
כלנו מוקדים חפיilo צב מה אלה האהנות נמי טוחן צהקייפה.

ובענין מהר יט לנחל ריזוי סיפור י"מ צב הלילה וכזה יונן דיווק הפטון כל מהו
הלילה, לדמם' סמחות (פ"ה) וחזי צחאי הלילה וכו' הראי"ח ה"ע"פ טבלה מהומ
מלת מות מהי הלילה שיטה נפשס מופרפרת עד הגזוק מצל בו' ה"ל מטה מטה
נפצום עד הגזוק כדי צילמו צי' שונהייטס ע"כ, ועי' צהן עוזלה ע"פ לו' יומות
עמום פגען, למכת כחולות יש רק צבילה ע"כ, וממיינט נפ"ז יט להליריך כל
מהו הלילה עד ציליר השחר לגנט מעטה קם שנמץ כל מהו כלילה, וקכדו
הטלמייס לנגני עד גמר הלילה ה"ל דעת רזומיינו יט להליריך יומר מעוד השיעור
הרבוי נק"ט דק"ט הו' משיכיל ודוקה ציטיה יוס ממץ כדי לקיים מזוז ז' כמו
טהipa צמחיים ולפלקס ע"ז חלק ז' וט כל הנם.

עוד יגואר ע"ד צבנו הפטוקים לקורה ק"ט צבענות השחר יוה' צבגיל ק"ט צב
עלית וגבש צבגיל ק"ט צב שחלית רק צבuds מהל יוכן נkehט ידי צביאס כלמת
הס"ל מרמי למתלי ומיאו טס מהל רוה' נkehט ידי ק"ט צב ערכית והאנט ידי
ק"ט צב שחלית יה' ועיין לעין זה צבווטלמי (מגילה פ"ב ה"ג) לענין מק"ט
צבפסל נkehט צמי קדרים נkehט מנטיס צבוק מהל וטהלכו צב נמאנא כלכומ
הה"ט נkehט צמי צבאיין להה קה' חלמי זמן סיפור י"מ, ה"ל מהר בנן צוב
(ח"ז מ"י י"ט), וכיוון צבאיין להה קה' חלמי זמן סיפור י"מ, ה"ל מהר בנן צוב
הה יוס נכו"ע ולחן זה זמן סיפור י"מ צב ליל ה חג זה. ח"ט רזומיינו כבב הגיע
זמן ק"ט צב שחלית ומודיק נזון כל מהו כלילה לגס עולם השחר עד שכן צבב
ויל"ט.

מעשה בר"א ור"י וכבו' והיו מופרים ביצ"מ כל אותו הלילה. יט לדליק
צבון מהו טו"ל נמייכת כל הלילה, ונלה פטמ"ט ו"ל דלט צבומרים טו' לדווום
צהקכ"ט חלק הלילה וצחאו הרטזון נעשה נם כטהדר מהר לרצע סמלcis וטליו
טהני נטמר וגיה' לו מהות להה צב מליטס (צ"ר פמ"ג, ועיין רט"י פ' נך נך
עה' פ' ויחנק עלייס להה) ונגה פטדייקס הווכיס מהות צנענס ט' זוכיס מהו
להה יוס מהט וטה' הלילה כו' טיל' ח"ט וטיו מופרים ציג"מ כל מהו הלילה כטמל

עד שָׁבָאוּ תַּלְמִידֵיכֶם וְאָמְרוּ לָהֶם : רַבּוֹתֵינוּ, הָגִיעַ
זָמֵן קְרִיאַת שְׁמֵעַ שֶׁל שְׁחָרִית :

אמיר רבבי אלעזר בן עזריה. ברבי אני כבן שבעים שנה,
ולא זכתי שחת אמר יציאת מצרים בלילה, עד

מוות הלילה ממות טה' צמיגיס שנגמר ונמה נאס ולכן נם הרגינוו כל נסאגיע
חיום וק"ט כל שמלית לדאס מוות לינה כי טהלי התקשרו צמוות הלילה ולם מוות
מייניאו. עד טרמו תלמידה טהס כנור נם היו צמיגיס רצומיגיס והרגינוו ססאגיע
זמנן ק"ט כל שמלית.

מעשה בר"א ור"י וראב"ע וכו' והוא מספרים ביציאת מצרים כל אותו
היליה עד שבאו תלמידיהם. ויך לדמייק ומה מוות הלילה, ונלה דהנא צפ'
ע"ט נמקון לר"ע ולמה"ע זמן ללילת פקט דרלה"ע דרך ותוכלו מה הנזכר בלילה
זה נמהר כהן בלילה זה ונמהר להן ונכמי צמלה מגליס בלילה זה מה הלאן
עד מות נך כהן עד מות ור"ע פציג דנמהר חמוץ על עצה חמוץ ולר"ע מות
למהר פקט ומקפר כל הלילה חכם ללה"ע דמימות עד מות נך נמהר חמוץ
ליכם מות נך קיפול ג"כ נמהר חמוץ ועיין טות"ע צענן קלייחט הלאן נמהר
חומות ועיין לר"ט (צרכות ט' ע"ה) צנקטפק לי הלאה כל"ע מושך ערלה"ע וננה
נוי ذרך נמהר לדר"ע קוה (מנגדין נ"ז ע"ג) וממקפר מעטה טהו מקופין כל
הני מכמים נצ"ז וטמלה' לדר"ע קוה ולכן סי' מקפרי ציימת מגליס כל מוות
הלילה, ועיין צענן וה (פקמים י') ולדרות להו דהה צמוהל כר"ט ס"ג, ומשדי^ט
המלה דרכ קוה, ועיין עירובין (ל"ד ע"ה) מהליה לטמוהל קוה. חכל צהר פקט
להל"ע נם כי מקפר כל הלילה לאנטימטו דהנו חייך מקפר רק עד חמוץ וטפיף
כמה מוות הלילה דוקה.

אי' דמה צממו זמן ק"ט כל שמלים דיקף, לדצל ערכית טה' קי"ל (טוכה כ"ה
ע"ה, מותה מ"ד ע"ג) עופק צמוות פטור מן המותה ע"כ נם מטו לה, חכל סמי
קי"ל לkippol י"מ לינה חלמ' זמן טיש מלה וממור מונחים לפין וגמ' ס"פ

מעשה בר"א ובו עד שבאו תלמידיהם ואמרו רבותינו הגיע זמן ק"ש של שחרית. י"ל לדתים צו"ק ובמליטיס דליין סמוך דהמג סימה מליה עצמאית, וול"כ צלט מה החולר נ"ז שעות, לקיינו יוס י"ד וליל ט"ז יו"ס ט"ז. ובמליטיס הילנו קדושתם מטהו הלאס מלוות הילנו צלט פקח והי' נכס לילא מוס י"ל, וגויומל י"ט להצין כן ע"ד סכתמו' מקום' חמיגנא (ט"ז ע"ה לד"כ צו) סאותיכו מה ל' הילieur ול' יוקטע מהדר מהל ועקבו צמורה וליהט מה ט מניות יעו"ט ועי' מקום' גמך' כוכב (כ"ח ע"ה לד"כ כל') ועי' לט"י צס, טסי מלהלי הצלם מתקנין קניינו נצמווע ד"ת מפיו וכלי"ז מזומר צילעטמי (ליט פ"ג חמיגנא) ברכ"ה כן ערך ולייב"ז אדרתו צמעטה מלכטה וליהטס מהט ושי' מלחה"ט מקפין צפינאס צבוי חופה צמחין לממן עי"ט כל שעניין, זה מזומר צלט הקדר שמליחי הצלם יורדים נמטה נטהוין נמיופר נאם וננטלהותיו ימ' כמו"ט צערעל משינמלה פלאט צמ"ה ומזה גנטקה מה צה היל נס ולכן נט רמו צכבר הגיע זמן ק"ט צל סתרים

ההלי נין כך וכך אין לכך הילך עניל' עניל' מלבני' לא מלבני' והוא ניכר לנו כיון צנומינס זו וולחו צנומינה ככלל הגיעו זמן ק"ט אל צחלה' ותמלנו' לאס רצומינו' ככלל הגיעו זמן ק"ט אל צחלה' יוס ממשק' קוח.

מעשה בר"א ור"י וראב"ע ור"ע וכ"ט וכ"ו וכל המרבה לספר ביציאת מצרים. נלמה לנו לאנו מלמדינו מילס נעלם ממלמדינו דילך קלה (חולין ס"ג ע"ג) הכנז וזה דוקה כתיס צס המלמד כי שוכן נגמוד ומוכר מה שלו ממלמדו הכנז הרי המלמדים לנו כי ממס ח"ש עד צנמו מלמדיהם ומלממו ועד סצמתם לנו כי צס ולכון לנו יהיו למכין לך וכל סמלצתה הרי זה מוצגה.

אמר רבי אלעזר בן עזריה ובר ולא זכית שתאמר י"ט בלילהות וכו' וזה קב"ה ה' מטה מדל מטה זו מהר מה מעשה המכמיס טיבנו מוקדין נ"ג וע' ז, ולענ"ד י"ל צדיק נזון המעסה, והוא מקפליין ביליה מיליס כל "ה'מו" ה'lein ולבולו מינם מהמו מיאולם וט"ל והוא מקפליין נ"מ כל ה'lein ויל' דצמין מכ' מהמו סלינה לאגדיש לדוקה מהמו סלינה סתום ליל פמם מוכליין י"מ צלינה ח' ג' נטה לר' לילו נ' וכחכמים ליטכ' ע' וכלן מנייל מה'כ' ולחדר רב' ה'לער צלינה ח' ג' נטה מה המכמיס טימלו י'יה מיליס כל לינה עד שליטה גן זומן ח' ע' כל נטה מה המכמיס טימלו י'יה מיליס כל לינה עד שליטה גן זומן ח' ג' נטה מה המכמיס נ' דרשו הכל מהמו סלינה ונה הוציאו י"מ נק' ס' כל לינה. וזה י"ל מה צדמו תלמידים ולחדרו לזכמיין הגיעו זמן ק"ט כל שמלחין סום ליין צהדר כל מהמו סלינה ויל' דסגולמידים ק"ל לזרותיהם דלאין מוכליין י"מ צלינות כל נטה נ' נק' ס' כל שמלחין כמצעדר בירוקלמי ונטה תלמידין ולחדרו רצומיין כלומר מהם רצומיין הגיעו זמן ק"ט כל שמלחין כמצעדר בירוקלמי ונטה תלמידין ולחדרו רצומיין כהכלמת י"מ.

אמר ר' בא"ע הרי אני כבן שבעים שנה ולא זביתי שתאמר יצ"מ בלילהות. מתקיים הטעום מה רצומת לא מעין זה לסתני מי כי אם לך פ"י אין טעום טהרה מהלך כן צעריט טהרה צנעה לו נם כתזוזר צח"ל (פרוכות כ"ט ע"ה) ונגרלה דרומצ"ע נעטה נזילה וטהורה עמדו לו והנה חמלו ז"ל וה' הלקיינו עמו מלמד טהלה כמותו וככ"ג לרמץ"ע טלה צנעה לו נם מה וע"כ טהרי הלקיינו עמו מה"כ הנקה כמותו בכל מקום וח"כ כי מי כן צעריט טהרה כלומר צנעה לו נם גזלו וע"כ פ"י לנו ליקות ולגיהם מה האכמים ממנה נמקוטן כל מהלוקה שככל

שׁדְרָשָׁה בֵּין זֹמְאָה. שֶׁנְאָמַר: לְמַעַן תִּזְכֶּר אֶת יוֹם צִאָתָךְ מִארְצֵךְ מִצְרָיִם פֶּלֶן יְמִינְךָ חַיִיךְ. יְמִינְךָ הַיּוֹם. פֶּלֶן יְמִינְךָ חַיִיךְ הַלְילוֹת. וְחַכְמָמִים אֲוֹמְרִים: יְמִינְךָ הַעוֹלָם הַזֶּה. פֶּלֶן יְמִינְךָ לְקַבְיאָה לִימֹת הַפְּשִׁיחָה:

ברוך הפסחים. ברוך הוא. ברוך שנתן תורה לעמו. ישׁראל. ברוך הוא. בנגד ארבעה בניו דבירה תורה.

נהלקו צו מוקודס לפני שנעשה הנם לנו המלין כלכה כמותו כי מ"ל רמי טה' עמו ולמי' ממןנו עכלמי טעם ל' יוציא על רגליו ותמלlein מטעמינו צעם קול ומולה לנו צדמים והוא מל' מיד ולנצח הכללה כלציטים (צ"מ נ"ט ע"ב) וככ"ג הges שנעשה לנו נזכר טעה ומ"מ כיוון שמכמים חלקו עליו הכללה מכמים. ח"ט וכל' זמני טהוממל י"מ בלילה הגט שנעשה לנו נם מטוס דמכמים פליגו עליו.

אראב"ע הרי אני וכו' ולא וכיות שתאמר י"ט בלילה עדר שדרשה בין זומא שנאמר למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חירות ימי חירות הימים כל ימי חירות הילות. וזה לדעת לרשות להבד"ע כן י"ל לדעת כמו שליטטו צירוטלמי (נכחות פ"ג ק"ה) מהלך ל'azon כמי למען מוכול מה יום מהן מלחין ממליכים כל ימי מיק ימיס טהום עופק נטה זמיס ולב' ימיס זהם עופק נטה זממים וככ"לו מוק' גרכות (ל"פ מי סממו) ע"ט.

ברוך המקום ברוך הוא וכו' בצד ארבעה בנים דבירה תורה אחר חכם ואחד רשות. ול"ד טהומיל והזיל נזכר מה מקוס גס על הרכתו ומה זה טהומלה ונוללה לדינה קולד נכילה שעולם כי הול וחותן מטהמים צערתו" (ע"י רצ"י ולמג"ן נרתקים פ" י"ל) מהלך ינלה (סוטה כ"ה) היל מלמו לנו מן הפלוטים ונלה מן הפלוטים היל' מן הפלוטים, ומלהו נאל הפלוט (מלכים ה' י"ט כ"ה) מהלך עד ממי הטעים פוטען על צמי קמעיפיס להס פ' והוא מלכים לנו מהליו והם הצעעל וגוי, חהו ויכל לתקדים בין הול וצין חמוץ וכמל"ר מזוהר לש"נו צין מעניאס כל נתקדים לנו מעשי הרצאים, עני' ילק"ר שהפליל הקג"ה הפלוטים

לפינו והלכטינס למומלי קלי מזון, וזה מצויר מלך לרצקה כצעירה ליד ניחל"ג ענק מפלcum נחמד וכצעירה ע"י צימ מיפלטם עטו מפלcum נחמד ומלהן לדלאט יהת כי ויהמלו לה צני גויס צעניך וצני נחמדים מעין יפללו וגוי' ונמיינפה דעמה, וית להציג סוף קער קליון לנון הול ויל' לרצקה חבבה שמל ח"ז יلد חד פוך צענינה מלג צהו מפלcum נחמד פעוט למקומות טומחה ופעוט למקומות קדושים כהנטה הלייפול"ס רמ"ל, המכ צבונודעה צבני גויס צענינה ויחס' מהל לדיק מהל רצע נמיינפה דעמה ומענה הלייק יתי' לדיק גמור, וח"ס גלון האקס צוון וו' וכו' כנגדי ד' צניס וכו' מהל חכס ומהל רצע שקי' מהל חכס כו' ו מהל רצע כו' וו' זריך מכם ורטע ימד וע"ז צריך מקום דגש זה וכל נרכga.

לעוזותם השורף ימ"ק.

ברוך המקום ובר' בוגר ארבעה בניים דברה תורה. נולח לפסק נעל בגדי דהפילו אין הרצע מקרי אין מקום ולכן כרוך במקום דכולו נקלות ניסים ועין כלכות (י' ע"ה) הנהו צליינו לאו נצנומיה לר"מ והוא קה מעוני ליה טובך, הוא קה צעי לר"מ רחמי עליינו כי סיל לילומו, מהלה ליה צדוקה לדימתו מל' העתק מיטוס לכמצע (מקלט ק"ז) יתמו מטהים מי כמו צוטחים מטהים כמו צעי רחמי עליינו וככלוי צמאותה. ועיין קידוטין (מ' ע"ה) צווען צהטס ונונגים מנוג ניסים ממס קרייט ניסים אין ממס נונגים מנוג ניסים אין ממס קרויות ניסים לבני ר' יודה ר"מ מהר צין וכן אין קה ממס קרייט ניסים ותומר וא"י מקום הטר יהמל נאס למ עמי ממס ומהמל נאס צני אל חי ע"צ. ועיין צמר הנוגלה להטמאל"ל ז"ל מפלגה (צמר השכיעי פי' זרכת חמיעיס) וכט"ע טמאל"י (כל' מפלגה כי י"ח) ובם' יוד יוסף ובם' קב' קב' קב' (פ"ה מות י"ז) צמאל'יך מדים נאחסן על רצעי סדר שיחולו צמאותה, ועיין מנגה (מ"ג כי' כ"ט ומ"ז כי' כ"ז-כ"ע) צמאל'יכם. זמאל'יכם ועל כן נקוה לך וכן לאפנום מליך כל רצעי מלך

אחד חכם, ואחד רשות, ואחד טם, ואחד שאין יודע לשאול:

ילו ידעו כל יוצאי מצרים וכו' יקדמו כולם מה על מלכוּתן. ו"ש כנגד לרשות
כנים צורך קום.

ברוך המקום ברוך הוא ובו. מלא לtron כרונ אמוקס ולו מלא כרונ ט' וע"ז
הגדה ע"פ דקכ"ה נקלת מקום ועיין ה"ע כתימתה על מגילה מה לו וכל
פקכ"ה מגילה ומולו מוקוס מה כלומר שכמות מגילה ריהם ובכל
עמור יהודים ממוקס מהר וכונת ממוקס על האלינה, חשו כרונ אמוקס כרונ
הום פ"יינו פקכ"ה נקלת ניכול נקלת ממוקס, מקוםו כל עולם.

ברוך המקום ברוך הוא ברוך שנtran תורה לעמו ישראלי כנגד ארבעה בנים
דברה תורה. ו"ל מה הכהילה וטהר להמקוס כרונ הו על הפשט ונצלה מה על
סמכס צפירות כרונ טה ונילטה דולדלה חיון זה מעלה נקלט פקכ"ה על כסאות הרכע
ח"ז מהניש המגיד מקביל להנה צבאה צבאו יטרלן ממילאים כי עוזדי ע"ז
בדחיתה צמדת ששים טען הלאו עוזדי ע"ז והלאו עוזדי ע"ז ומה נצלה מהו
מהלו והציג לו פקכ"ה טועה צבאות מההן צוגג כמייל ומלומך כליון ונחלמת כי
זה סיתה טענת מטה צבען (צמלה ג' ה') מי הנני כי הלאו אל פרעה וכי מרים
ההה לאמר לו הנט שעתציו חיון נאס זוכמים והלאו עוזדי ע"ז והלאו מ"ט בצלות
המה לאמר לו הנט שעתציו חיון נאס זוכמים והלאו עוזדי ע"ז והלאו מ"ט בצלות
המה שיעמדו מה המלכים רמיום הס להגיה מזוהר לנכזביה מורה לרמי הפלינו
ראש לאגרן שkopfo למזרע נטהוגה ו"ש כרונ אמוקס כוון והוא כרונ שנמן מורה
געמו יטרלן ולמן שנמן מורה לעמו יטרלן לו ניכר כנגד לרשות ניכר דבירה מורה
ההה מכם ויחד רצע לע"י המורה גם הום יחו' נטהוגה וגס הום יט לו מקום
ולכן כרונ מקום מכלל.

או ימל ניוון אמוקס וכו' כנגד לרשות ניכר מורה מהד חכם ומלך רצע
להנה דרכ' לי טמלו'ת ר' מות נהמלו' מטה מקי, וכל יטרלן חייניס נקייס
כל חמלי'ג מות וכמכו טפומקיס לכל ומון כל יקיס כל סמוי עמיד למזוז

כגנגול נועה"ז ועין מלדים נאקדמא ונלהמן ש כמה מנות שלין הדר יכול
נקיס מומס ולמטה מות אנווהן כהן נעל מו גניזים וכן חמלו שיטולן עליון
זה נה וכחאלד מקיס מקיס זה לכל ניטולן זה שמקנו נמל לפני עציית מונה
צasset כל יטולן והנה יש מנות כמות שרך רצעים יחולן נקיס וכגון והב' חם
הניזלה הלי ניר נגוזן ולחה צגוז ומזר צמוצעה והאי' חם היגילה והט' נצעע
עליו והאי' חם הצעו צרלאן וממתמי יומך עליון וכן מוצעה למ"ז נכלל
צמ"ע ניר קודס מ"ז נחטף וכל קלנן טומם ומיון והב' זיט עליון דיבי
צ"ל להכות מצע ונדרן מותם וההנום צגייש חייך להטיר ועד ועוד פלטה מותם
צניט רק ע"י לטעים צמזרו צמוצעה וכל לו הימיק לנצה ומיון צה והנה כל
הלו המות צדיק ניר יכול נקיס והלי ממנו מורה כולה נכוון וע"כ כנגד כלם
דבירה מורה.

זואולי' וזה פ' סמלרכט צ"ר ישי מ"ר מהו מעמידה טן לדיקיס מוצך מהו מעמידה טן רצועיס חייני יודע לאיזה מהס מפץ הקב"ה כטהוות מומל וילע מהלקיים מה האמור כי טוב פה מהו מעמידה טן לדיקיס וליליה על הקמ"ד שפטן הקב"ה כמעמידה טן לדיקיס ולנהנ"ל חייני שפיר שאלי מהו ומהו לדמי הלקיים מייס הס מעשה לדיקיס טן לדיקיס מומת וממעשה לדיקיס אמחוריים צמצעה ומקימאים המלומת ע"י שמענו ווילטו ען מזות מיעדרות וכמו מזות מהו ממוקס מוצך ונלמות להלאר שמענו וועליאס חמליו צמוקס צבע"ה עומד ליין לדיק גמור יכול לנemoח"ס כローンה ממוקס כローンה כוונת צמן מורה לנוינו יטלהן ולה"מ והיתך קיימו כל האורה כולה ואלי הדרצה מזות יט של"ה נקיימים זולמי נציגים וכינויים צוות וויטה ממתקן כנד לדרעה נציגים לדרכה מורה מהל מס' ווחאל רצע ווחאל מס' ווחאל זלטינו יודע נטהול וכולם יט מקום ווחאל נמוראה אקופס נהורא צמצעה כוות ונלמות האי מה' נקיים כל האורה.

“אָז דַּיּוֹק נְצֵן צְלוֹךְ הַמִּקְוָס נְרוֹךְ כֵּם צְרוֹךְ שֶׁנְמַנְן מִולָּה נְעָמוֹ יַטְלָלֶל מֵהַצִּיכּוֹת הַלְּרָעָעָן גְּנִימִינָה מִולָּה עַד יְכַדֵּק נְצֵן מְרוּוֹיָהוּ לְמַכְסָה חֻמְלָה מֵהַגְּדוֹת וְהַמִּקְוָס וְכֵן וְלָכָן חֻמְלָה מֵהַעֲנוֹדָה הַוְּלָה נְכָס נְמָה קְלִיחָה וְזָה לְהַעֲנוֹדָה, וְנְלָמָה לְפָמָ"צָה (מְגִינָה ט' ע"ב) ה"ל זֶה כֵּר קֵי זֶה נְהָלָל מַלִּי לְכַמִּיכָה (מְלָחִים ג') וְצַחַמָּס וְלְלִימָס צִין זֶה לְכַדְעָע צִין עַזְדוֹל הַלְּקִים נְהָצָר נְהָעַזְדוֹל שְׂיִינוֹ לְדִיקָה שְׂיִינוֹ עַזְדוֹל הַלְּקִים שְׂיִינוֹ רְכָעָה שְׂיִינוֹ הַצָּר נְהָעַזְדוֹל הַעַזְדוֹל הַעַזְדוֹל וְלָמָעַזְדוֹל עַזְדוֹל מְרוּוֹיָהוּ לְדִיקָה גְּמוּלִי נְיִלוֹ וְלִימָעַזְדוֹל דּוֹמָה צְוָנָה פְּלִקָּה מְהַלָּה פְּעָמִים נְצֵונה פְּלִקָּה מְהַלָּה וְלִמְהַלָּה, ה"ל וּמְתָסָס מַד זִימָנָה

חכם מה הוא אומר. מה העדרת וחותקים והמשפטים,
אשר צוה יהוה אלהינו אתם. ואף אתה אמר לו:
בhalbות הפסח: אין מפטירין אחר הפסח אפיקומן:

כל כי לא נלעדו ח"ל לאן נו ולמד מצוק כל מילין עשרה פרמי' צוחי מל עאר
 פרמי' גמלוי זוחי. ופרט"י לנו דומה לע"פ שטייס לדיקיט נלעדו נסוח זוח
 נלעדו יומכ. ועיין ח"ה מהלט"ה לאזונה ק' פערמיס טו' ננד הננטה וגונינה עאר
 מהט טו' חלך מלך ממועל ע"צ.

ובש"ע המל"י ז"ל כי מילך הממוונה על זכרון מיכל"ל בגימ"ר ק"ה ומילך
 הממוונה על האכלה נקלה ס"מ בגימ"ר ק' וגונינה מילך פערמיס ומלוד נכלל
 האס מיכל"ל ח"צ צורך שמקוס בדור קום כנגד לרגען גnis לדביה מורה מהל
 חקס ומלוד רטע וכו' חקס מה טו' מומל מה פערמיס וטאקייס להל' זוחה ר' מלקיינו
 מהקס כוללת טס ר' מלה ומלוד וזוחה קרלו' עוזד מלקייס ומל' מהקה מהמור לו
 נכללות שפקה ח'ן מפטירין כלומר בטעם טמפון להלוד מהר מהפיקומן לדביס
 מהקס כדי שיטול לו טעם מה צפיו וככ"ג צבאי' זכרון טו' יטכח תלמודו, וכי
 טו' יטכח גליק לחיות עוד וטחול גמור מה פערמיס ומלוד.

אחד חכם ואחד רשות ואחד תם ובו'. ולכלורה ריל"ל מל' מכס וגוניני וטאלי סי'
 וכו' וי"ל כי נכלט מלך עשה למ טמולד וכמטנו טמום' (ע"ז ד"ג ר' ל"ה חיין בין דוד
 זול) דנטמום נני טראלן ט' להס מקוס מיומד שטחים מכס וטיניס צל'ס מלהמו
 השמוקס דנטמם קעכו"ס זול, וזה טו' מהלך מלקיי ממועל נטיכול ט' נכל' ליט
 טראלן ט' חיין צעכו"ס חס טו' טראטטה ט' להס יומר על טהר טומום וטפלו'
 נטהר טמג'ירו מלוען. ח' ט' מהל מכס ומלוד ישע וכו' כולם ט' הס מושיע טראלן
 ט' נטס מקדושת מהל ימול ומיווד ולכך מהל גליק לאדריכו למאות ר' צ"ה והקן.

חכם מה הוא אומר מה העדרות וחותקים וכו' רשות מה הוא אומר מה
 העבדות וכו' ואף אתה הקהה את שינוי וכו'. כנ"ל ידוע טקוטיט דמה דין
 מכס נטש לדבליו. ונילדה ע"ז טמופל לטמולד ייכל צליזרו וצעCKERיו וטממו כל
 הטמלות טולין מהלappa וממוץ לייצורו נלמה מהמו' ומה טו' עטוק צו כי זה
 מוקן מין. וגונינה המכס טל' לרוגע לדזוק נט' וטמלתו וטיעו מטעל ט' לרוגע נטלה

הLING עומק צמו"ג, ממייל כל דגניו נמולח ומולות. זה טלמל מכם מה פות
טומם, מה ליזרו טל מכם, וממץן מה שעודם והמקיס ושהמתפיטים וכו', כולם כל
המרלו וככל דבריו רק מה שעודם והמקיס וגמאות ה', וולף מה למור לו כרכבות
הפקה חיין מפלטיין וכו'. אבל הכרע מה פות טומל מה בעזודה, פי' כל דגניו
הס בעזודה שוהל מה בעזודה קומת מפער לנעומות ממנה מעומת ולו השיקר הס
יש בעזודה וLOSE צויהלט טומו משיך הכל חיין לטמיות מה נפשי ולחיכול ולשתות
וכו'. וטומל רצע מה פות טומל, פי' מה הס דבריו, מה בעזודה קומת וכו' אבל
על הגטניות, וכיון שכל דבריו הס בעזודה ובעזודה זה סימן טהון זו ירלהט טלקיס
וככל בעיקר צבואה לה עטמו מן הכלל ולען פקעה לה ציני וולף.

ועוד מפצל נגמר להמכתה הוחם מהלמיין ומודה שאהמלהו בס הואר לווה ס' ומלה שאלנו מקיימים הוחם מהלמיון, וכן מהר מה שעוזלה והוחם הואר לוה פ"ה כלומר שאיזוי הוה מ"ה הילקינו הולג צו י"ט צהלהות ועינויים בטעמי פלאני, חכל רצע מה הוחם מהלמיון מה שעוזלה והוחם לבס כלומר צטווען שאעוזלה נעה נכם, צהלהות נעה מכם לו היזומיכס האמליינו עוזלה זלהת ולהיעו מהלמיין שכן נגעונו מהט"ת, וכן מהה הואר לו בעזור זה עטה ס' לי נעהמי ממיליס לי ולגנו לו היינו פיה בס הולך נגלה, צפויו שאוה מון הקופלים כי מלה עמלס צעננטם ימי הפלגה.

הפקם ולפניהם נתקל מלה פה נחנד עס הומג'ליים.

א"י מכם מה כו' הומל מה הנודות והתקים והמאתפטים וכו' מה מה הומל לו מהלכות הפסח אין מפטיעין חלך הפסח להפיקוון ויל' מיון להו מכם ולמי יודע הלו מטה דכלתו כי מהלי קלי ליה מכם ונלהה לפמ"ט המהלי ז' יומם כ"ז ע"ה ח"ל ברכמה מקומות נימלינו צלמי נלים להאר כלם לפנים עטמו זהרומה חלך ה"כ יודע צערמו ושיחו להמיס מקכימים עליו שאותו לוי נך. ווין מלים רמי' נך צבליות ליעה נך ברכמה לרמי' צבליות גדולה מתלמוד צבליים יודעים לנוין צמואה למת, נלהה ולמה צלמי נכוורת. וככמה מומזקיס נמליא מורה וכטהרלה נלה נדים מה הפסח הינס מוגדים. וככל שבדליים אין מז זוכה דור על מטה לינו ועניש לה טלמות הכל השכלי צנו נחיית שבדליים וככלהם גמיך נמוך לושא לדר ונעל צמיאס כלג' למלו נמק' סנדlein גמיה וסגייל. ועל זו שהמלינה למלו כמן על צבע יתודה המקוקי שמענתהן היליך לשיכחה קהמיג' כלומר חע"פ בסיס חכמים מהים יודעים לנוין מה הצמועות להלהה ע"ב.

ובגמ' מכות (י"ה ע"ג) ה"ר שמוחן בר נממי חמל לי יונמן מהי לכמיג' ימי לרוכן והל' ימות וגוי' חלה יהודת כל הומן מ' צגה צהי' יטלהן נמדצ' עטומוי צל יהודת סי' מגולגלה נחלון עד צעמל מטה וזכה עליו רממייס חמל לפניו רצ"ע מי גרס לרוכן ציודה יהודת חלה יהודת צמעה ז' קול יהודת על מהליה נצפה לה קוה קה מעיליה ליה נמאנת לדרקיע והל עמו תפייהו מה פה קה דע נמייסקן ומיטלה צבמאנת נשי' רגען זיו רב לו לה קוה לען לפוקוי קושיהם וועל מאי' מס' ע"ב. ועיין עוד קידוצין ל'ג' ונדת' אס פיק' מורה שעומדת מפי לומדייה.

ולבן הפסל טיטה חכם גדול דקי' נמליה המורה ולפ"ה נך ימיה פה מה להלהה ולכן חמל על מכם מה צבוחל מה שעודם וסמווקיס וכו' נלהה צלן הגיע להלהה דכלתו כי היה יודע הנודות והתקים מה הס ולכן מה הומל לו כהלו מטה הפסח ה"ר מפטיעין חלך הפסח להפיקוון.

א"י דטהנת המכש מה שעודם והתקים וכו' כוונתו להקצתו מה להן כל כך ענייניס כדי לאוכל נם חמל מזה ומלו מיג' ניגול ז' כוונות קיפול י"מ ועוד כמה נן כ"כ זלירות על נם חמל ז' לי נמלול וע"ל שטחן הומו מין לה הקצע'ה

הוּא מִמְכָס נִמְהָרֶת לְכֹת כַּכְבִּידָה שֶׁתֵּן מְעִילָיו יוֹמֶל לוֹ מִקְיָלוֹ יְוָמֶל וְכַבֵּר הַקְבֵּדָה כִּנְמַה לְמַמְלָךְ רַ' מִנְיָה צָנָן עֲקַטִּיל לְהַקְבֵּדָה נְצָחָה שֶׁתֵּן מְהָמָת יְפָרָה לְפִיכָּךְ הַלְּגָנָה לְאַנְן מְוֹלָה וְמְמוֹת לְהַדְלִיזָה שֶׁתֵּן נְמָכוֹת קִיהְיָה לוֹ נְלִימָן מְהָמָת מְהָמִים וְמַיִּי לְפִיאַן חַלְבָּנָה הַ' שְׁלָמָה צָנָה לְלִי מְלָס קִיסָּה מְוֹת צָחָזָה מְוֹפָן צָהָוָה וַיָּנָה נְזָום וְלֹכְן מְקָה מְמוֹר לוֹ מִין מְפֻטִילָין מְהָרָה שְׁפָקָה מְפַיקָּוּמָן כְּדַי שְׁתַחְתָּר לוֹ טָעַם מִמָּה צְפִי טְעַם צָנָה מְנוּת יְתָהָר לוֹ טָעַם מְלָוָם וְעַזְיָן לְמַכְזָן עַזְיָן פֵּי צָהָר עַזְיָן קְדָשָׁה לְכֹל צְכָוָה צָלָמָה יְעַתָּה הַקְבֵּדָה נִמְמָלֵךְ רַעַנְעָן גַּלְעָן דּוֹל מְלָגָה נִמְהָרֶת מְנוּת זְכָרָה וְלִיְתָהָמָת מְלָאִים וְכִסְיָקָה מְזָוחָה וְיַקְבָּעָנָה עַל הַמְּתָקוֹף כְּכָר יְהִימָּן גַּלְעָן בְּמַולְתָּה חָה הַלְּכָוָת הַפְּקָה יְתָהָר לוֹ טָעַם מְנוּת צְפִי וְלֹכְן הַלְּגָנָה מְלוֹת וְמְנוּת.

חכם מה הוא אומר בו' רשות מה הוא אומר. ומהי להמכתה חמור לו כלפי מכות הפקם ולכשע חמל בקהה מה טינוויל, וכלהורה נמה לנו חמל לרעת נמי כהכלות הפקם. ונלהה לפמ"ס הילמ"ס ז' ל' בקהל' מ"מ (פ"ד ק"ה) אין מלמדין מורה חכם נמלמד בגון נלה צמעצין לו נמס חכל מה יש פולך צדריך מה טוועה מהווילין חלומו למוטב ומוניגין חומו צדריך יטלה זודקון חומו ולחמל כך מכנייקין חומו נגיימן מלדרת מלמדין חומו וכו' ע"ס ולו"כ כלון כיון שאות רעת חמור למלמדו הפלמות הפקם, וככבר חמל המכתס מכל מדס נורום קדרטו מוטך צנטו סוגה לנו (מ"ל י"ג כ"ז), ונלכן חמל בקהה מה טינוויל ולו חמור לו בעזבון וזה וכו'.

חכם מה הוא אומר וכו' ואף אתה אמור לו בחילכות הפסח אין מפטידין אחד הפסח אפיקומן. נרלה נפמ"ס די למילמל גלמייה ולכן מכם שטוחן מה העדות וכו' לין דליך לדגר היינו ולאקצ'יל לו צעקיפני הילג מצט' לו מיד כהילכות הפסח צלי כמל וצרכך, וכן לרטע צמכייל היינו מיטמען נמי היל לדגר היינו הילג בקהה מה ציינו ויקוג הילין חם הבה, ולחמור לו היינו כי סס לה כי נהיל ממס, בכל המס וצמחיו יודע לאטול היליך לאקצ'יל ולאמאנין לדברים על ציציעו גודל בנם. וממר מה פהמו לו נטען נקעה, צליך לדגר היינו דליך רך וממנוניס נירחים הס על צניהם, וכק"ל.

חכם מה הוא אומר מה העדות והחקים והמשפטים אשר צוה ה' וכו' רשות מה הוא אומר מה העבודה הזאת לכם. וכן למה יטנס כמה

מיי מנות עדות מקיס ומפטיס כי יומל טוג שמן לנו רק מפטיס הוא לך מקיס (עיין רמג"ס פ"מ מהק"ט פ"ג). חמנס כבל מלוט ו"ל לזכמה מנות לנו לך הקב"ה נגdot טעמה צלח נאככל נא וכמה מנות בס וק' נכס מסמלה צלח נעזר על מותה למלה כדרן טהמו זילוצלמי (הזונה גמומ') פקטיס ק"כ ד"ה מפטליין) ולכן הפקה נאלל על האזען צלח נזום בידי זכיה העט וסלי כו' גדר וסיג. ול' מנימן צן עקאיה הומל לך הקב"ה נוכותamt ישלהן לפיקח הרכבה נאש מולה ומנות, והקאו מדרגה מי ציט לו מואט מרגה עלי' מהו ממעט. חמנס כבל מי (עיין ייס מטה נזום פ"ה) צלרכוס צל המנות לנו יכבל מהודמןizia מותה ממייד, מטה"כ הס ריו מעניט. ולכן המל מה מהו לנו מזון מפטליין המל הפקה הפיקומן צאום נמייג גודל ו"כ לנו מתקאה נמי ציטנס כמה מיי מנות. הצל הרכבע הומל מה בעבודה זוחמת נכס כפל צעיק צלחני רואה כלל בעודה נטה"ה ולכן סקאהamt מה צינוי וטמור לו מילו כי סס לנו געל.

חכמים וכו'. נליה דהAMILוק נין מכש לישע כאנדייק צאנטלהט המכש שטהל מה
עדות והמקיס והמאנפערס ולישע ה' טהן רק על בענודה ולו הוציא מאנפערס
כלג', ונליה דהאנטן הניו מענער על מות אקליהם שאס המאנפערס רק ה' מות
מקיומ שטאום ענדותה ר' המקיס גויליה הווע מלפני דרכ' רצוי הווען טכל קהלהט כי
ה' צלט ה' מה פצל נמ' ט (מהליס קמ"ז י"ע) מגיל דבליו ליעקב מקיז
ומאנפערו ליטרעל ה' ענאה כן לכל גוי ומאנפערס כל ידועו, כלמלר ליון טליין מקובל
עליו כלו כפי צאנטמר לנו מקימי ה' כ' מה פלו מאנפערס שאס מות האקליהם נמי ה'
 יודעים, ח"ט לרבע מה הווע מל הענודה טיהת נס דהינו עדות ומוקים
ולפי צהוינט ערמו מן סכלן כפל צעיקר אנטולאי הווע על סכלן כלו יומן ולען וויה
המה דקסתה מה ציינו.

בנוגר ארבעה בנים דברה תורה אחד חכם ואחד רשות ואחד THEM ואחד
שאינו יודע לשאול וכו'. ויל' נמה מכמ' צלצון מלמד כל דין וכן פיל' מל' מלמד מכם
ובՃני רצע וכו' ולול' דמקומפינט דמייני הכל דין מלמד טהור יheid ומ' מ' יט זמיןיס
חכלו פטעמים קום צומל מכם ולידיק ופטעמים קום שומל כטהלה רצח ולפטעמים
עוואה ערכמו מס ולפטעמים שלינו יודע נטהלו וקיהמר שחכל פעם ופטעס יט לנו
בבזיז זו רבי צלצנו רון כמי חמימטו ולמנכו וער' צהמאל האכס תנוך גנער לפוי

רְשָׁע מַה הָוֹא אָמֵר. מַה הַעֲבָדָה הַזֹּאת לְכֶם. לְכֶם
וְלֹא לו. וַלִּפְיֵי שְׁהֽׁוֹצִיא אֶת עַצְמוֹ מִן הַכֶּל, כֶּפֶר

דרכו לי רקין נג' יקוּר ממנה ולען כהוֹמֶל צהָלָת מִצְבֵּחַ לוֹ הַיְן מִפְנִילִין וּכְזַבְּנִין.

בזהם ממלכים לי ונה נו היינו כי אס נה כי נגהן כי ריה מה נג' ימי הפלגה
והינו שיך נמלואה זו ולכן חיינו מוכל ממו.

רשות מה הוא אומר מה העבודה הזאת לכם ובו' ואף אתה הכהה את
שיניו. ו"ע לגמולה כמייך ויקוד העס יסתמכו על גבולם הרים ונגן רצע מילוי
עין מלילת (ונילוק"ט שמות למו ר"ט) וכמן שפך חמתו עליו. ונל"ט דכ' מני
רצעים בס, יהל סאות רצע למילוכן ולח' שאות געל חוטטה שילרו גבר עליו מ"ט
הו' יודע מהו לרץ הלהמת ומתקנה נמלט מיטרלט צומל קמואה צמלגיא י"ט על
יה"ר הילג צמחייה' רצנער נמאפ נראט האמורות בגווארת צו ולשע מה עליין יט
לו מקווה צפוי קוו' יטוג לה' זוקנוו צאימלאט כמ' האמורה וועל"ט ייגדל ניס
למורת ה' כי אין לו יה"ר צלע געלל צניעו למורה וחלילת מתקנה הוה ננס
המלחים פוליכיס דללי' ט', חפס מ"ט צמדראט (ילקון"ט וילט פג"ה) צן חכס כמי'
מכס, זהה קהי על הלהג, הילג ט' רצע צאומה מפיקוקים ומומל צלע לי שלינו צומל
הטמולה מענתמו הילג לי' קווצל מה צהמלהים מקיימים פואה ומלאות ולר עינוי
עליכם והלי הוה מקית ומלה מה האמלהים, ולשע מה הוה מוקון מלד וחלול
לדגר המו וע"ז מהלו (סנהדרין ל"ה ע"ג) צהין לאציך לו כ"ט דפרקיל טפי, וכן
הטמולה כצנחהצטו רצניש ה' שיקי' מ"ז צן רצע הילג רק למילוכן וועל"ט יה'מו
ממענו צניס טוועיס ולכך ויקוד העס יסתמכו, הילג געל הסגדה מדגר צלצע שאומ
מומל ובלאי רצע מה הוה מומל מה בעזוזה תיזט נכס כלומר ה' לי שאוח' מה'ו
מקיים העזוזה הילג מונע מהלהים מענזודה זו וצומל נמה נכס לנעוזם
בעזוזה הוהם רצע מה הוה צוות פולח ומל מדון עמו ולח' מה' קקה מה' צני
וחמלול לו בעזוזה וזה עזה ר' לי וכו'.

והנה צמ"רים ג"כ טען עחן שלא כל מיליס הילו עוגדי ע"ז והילו וכו' ואצ"נו רק כ"ה שוטה שגעולות מהה דין שוגג כמייד ורונם כלוון נמלת דכ"י סי' סס רעשים וגאנה ממלו ז"ל (ילקו"ט פ' צלמו) דצעמת ימי הפללה ממו רצעי יתהלך ומה"כ היה טען שר כל מיליס הילו והילו, ונ"כ כמו שכתבנו לרשות יתהלך שהיה היכלעם מיניס ומפיקוליםם ולכך היו נkehת ממליטים ממו נשלחת ימי הפללה וכל מיליסים למ"ז היו לך לחייבzon וכמו שהתיב לאס הק"ה מהה דין שוגג כמייד ורונם כלוון, ורונם יט"ל נמי הונם וזה כמלהמר לי עמלס מקידם (קידושין פ"ה) והמ גורם ונקם ביטלה, ולכן נשלעת מה שכלל בעיקר ולהיכלעם ממו לו צעגור זה עשה

ס' ני נסחמי ממקליס ני ולט נו מהו כי סס נט כי נגמר טשי ממת צבאתת ימי הפלילן.

רשות מה הוא אומר וכו' ולפי שהוזעיא את עצמו מן הכלל וכו' אילו هي שם לא هي ננאל. נרלה נפלט ע"ד טהמו ח"ל (מענית י"ה ע"ה) כל אלהינו מעתער עט יטלהן מינו זוכה ורואה כנוממן, והוא מון שאויל עטנו מן הכלל ולט חמץיק מה עטנו כהן מלך מלך יטלהן נמהן טטה כי מעתער צלרטן צליטלהן ממיין נט כי זוכה ורואה כנוממן ולכון מהו כי סס נט שיא נגמר. ועל דצירוטמי פקחים גרכ' מהו כי סס נט כי לרהי ליגהן.

והי לי מהרו מליכס נניכס מה קעודה הוות נכס ומליכס זעם פה טוֹת נט' וגוי. ומכלמה (צמום י"ג כ"ז) וכי לי מהרו מליכס נניכס וגוי' בטולה רעה מהצארו יטלהן צמומה שעט אטוו השורה עמידה להאטמה מיטלהן וט' מהמליס זאורה טוֹת נמאנצ'רו יטלהן צמומה שעט שאן עטליין להוות ניס וצוי ניס, וככבר מהאו האפרשת צפלוגמל רוחקה זו דער וטאפו. עוד נטפער לדרייך נט' שאן עטדיין להוות ניס וצוי ניס מהו מוקן צוי ניס היכן לרוחין כלן וטאן נט מהר רק נניכס.

ונראה לאנמצעון צמוך דוכנו וזה לאט צעו"ה לנו מים זה דרב ממות ומחל צגס נכמי יהודים הכתלים טומלי דרכ' וכו' ומוקחים נפסס על מנאי יטלהן צכל לדקדוקיה, ונניכס לאט גידלו פנו ערף ונחפכו קורלה, ומהרו לאט דרכ' מושך מהלקחות ואטלאיכו מורותה מלהטוי גoso, מהנס פלט טוֹת לאט צוי ניס לאט יקוםון לאט ישימו נס עט דער לממת יהלו יומו דרכ' מיס ומוכחת מוקר ונמגדל ברים מהו מזיו ומתקצ' מה זקנו מוקול מהלכטנו, וכטירלה כן לאט נט' ימנע צעדו ולט יכטיל מה צמילתו צכדי לנשאות נח"ר מהזיו דהיאנו לאטיך לאט צוי ניס מה צזום, ולפעמים מהפי יטלהן לאטיך אל מיק חיידות ויעמול צטלאטי טמולה, וד"ז מה צזום העולם טוֹת כי נו מהן כתנאות טיל מהל ע"ע ולעומתו צהפקילם נימל לייה, וטפי ימלות נדו עווון ונפטו מועה נטלדזון חדל לנעכט מה צמיהו יול"ס ע"ז חיין המתגזרות סייל, ולכון לויס צמוהה צמלהה צעו"ה מואר טמולה מישן ליום טמולה מזוזת על חקניהם צלה צימר טהט וטכו צnis נגזר לאזום נטימלן ממעמוקי צור ממתכים צכו נלכד.

**בעקר. ואף אַתָּה בְּקָרָה אֶת שְׁנִיו, וְאָמֵר לוֹ: בַּעֲבוּר
זֶה, עַשְׂה יְהוָה לִי, בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם. לִי וְלֹא לוֹ. אֲלֹו
הַיְהָ שֵׁם, לֹא הַיְהָ נָגָא:**

זהו ילי' כוונת המילמה וכי כי' טהלה בך לע' המועלות מלון טני' נים
געלו נולניאס צמונכו מעציו יונק שהט לנאל טקדותה ויגLOSE שנס סוח טהלה
לעכיזו, וזה טנלו כלהן ז' הפי, שעמידה מורה לאמתה מ' ז' חכל ממן לייעז וו
נדע נאש צדולות צני' נים כי לה יולד ממנו נידת, וזה יונכ רצע דרכו ולי' הון
מחזקתו יונכ כל' ה' וירממהו ומ' חלקי'ו לי' רצ'ה נקלה, זה יונכ טקלימה
ע' פחתם פמן כל צני' נים נעטה צמי' כל' מוכ'ה הון וונמיכ'ה טקלימה
לכולם וטן.

אי מה טהמל טלטוע מה טעודה השות לכם, לדתמת יט' צני' מי' עזוזות נ'!
המד ע' טהלה וטהמה, והמד ע' יוס וטפילה ובמוראה, ולענדו צכל' נבנכה ודרשו
חו' נ' מה טעודה טנלו שי' חומר או מפללה (מענית ז' ע' ה', ספלי' דנראים פמ' ה')
המנס מלי' צקדנות כגן מטהה וכיווה' זהה הצעדים לכפרה קי' נ' וטכלו' חומס
האל כפל' נס ודרשו ז' (ע' י' ע' ה') מלמד טהרכnas חוכמים וצעדים
מכפלין, הנה נ' טהרת' קדש על עזונתו וטהודת עלי' מ' מ' בכפרה חי'נו נ'!
ה' נ' טהמל טהרכnas חוכמים מבדר הקדש ז' מילמן מכפלים טהעליס' כי'
כמה גדו' כה' טהלה נ'.

ובזה יט' פלאה הגמ' (מג'ג'ה כ'ז) וידבר הלי' וזה נאלאן טבר לפ' ה' פה' מה' צמוץ
וקיס' צבאן ר' ור' ל' לאמרו מלוי'ו צוון צבאים' ק' ק'יס' מזבח מכהן על' לוד'
עכט'ו טלהנו צ' מדם מכפל עלי' ופי' רצ'י' צהנכת' מורהין ע' כ', ולפי' ה' נ' י' ז'
ה'eli' חמלו ז' (ע' מנחות ק' ז') ז' למ' מורה השולה כל' העוקב נמורת עולה
כלי'ו הקדש עולה, ופלט' ז' (ע' ק' י' ז' ע' ז' ד' ט' צהרכנעה) דקדנות' וגיאין
ז' ז' מטעט' חלה' מורה השולה וצכל' מקוט' מוקט' ומוגט' לטמי', ולפ' ז' נטה'ו'ה
כו' ז' צהעוק' צמורת' השולה מעלה עלי' המכוב' כלי'ו הקדש עולה וה' ז' נ' כל' קדש
וח' ז' מה' קדץ' נכפרה נאלאן חמן' נא' ממי'ט' צטו'ג' כל' העוקב נקדש' טלי'
כלי'ו הקדש עולה צ' מילמן כה' נ' דוק' דטה'מ' טהרה' סוח' דגרמיה

על הכהילה ולכון המכמי חקר לו כפלה עד צוות הכתומות ופי' וזה אשלטן מאר לפניהם.

והנה רצע גראםתו טווען שעזודה לייה הילג ניגר צמפלג ווועומת הילג הילג
וילטמות הין זו עזודה וויא הילג מה שעזודה האיה לנס כלומר דוקה בעזודה
האיה אל הילג נילג פקח וטהיית ד' כוקות ומי עזודה הייל וו זעלילט מיגווא
ליילג עזודה לדעמו האנטונט וויא הילג הילג האהה למ שמייל דעמו הין
זואה עזודה לנמה נמן הקצע'ה לו צינייס הילג ולבקצע'ה הילג צוס דניר הילג
געזודה הנילג (מעל ט'ז, ועי' רצ' ע"ז בחת' י' ע"ז) כל פועל ד' נמענוו, וויאס
געזודו זאה (יע' זאה ממעליים לי וליג לו היילו ד' זאס הילג זאה)
געזור זאה עטה ד' יי' זאה ממעליים לי וליג לו היילו ד' זאס הילג זאה
הילג ד' מודע ט'ז זואה נעדות קרטן פקח וליכלו וויא זוכות מיגווא הקידש ק'פ
ונגהלו חוץינו ממעליים כמה צנעה מאכון וקומו לנס הילג וגוי וויא סואו מקר
זוכום זאה הילג ד' אס הילג ד' זאה נגלה

והנה מדרך קעומת מדס הוכח צביניו סולק נורפה ומתקבך לרפהומו הוא לעוקבו, ולכלהויה וכי אין זה מלך מגופו צבניך נצמור עלייו ולחוטאו ולבמה מותיכו ומחסיליכו,

ובתי פצום לאצן הוא מלך שמו חנוך שמייעשו הילכו ולהצעיע עטמו ולכך מטהינו כערכו הילכו כל זה וזה רק כל צוון שמייענו גורם לו קוליס הילכו חס הוּא כויהנו וועזה לו קוליס נקנול ממנה חייו מהיינן הילכו להזינו ווילקו [ויהי] כל כל נס וילכו נס [שיניים] זה מלחה מולה ולהקמת לערן כמושך ופה פלו ע"ה נמי לרייך נמלוכ וילכו נס (מנומות כ"ג, ויק"ר פ"ל) כל מיינס בטהרלוג ערנה טהין זה נס מעס וכמ"ס (מנומות כ"ג, ויק"ר פ"ל) כל מיינס בטהרלוג ערנה טהין זה נס מעס וילכו ריהם, הילכו עכ"פ אין נודף רימנה לית רע וליינה ממעלה הילכו כל סמאנער ה"ה נס נסיות מלך מן הטהרלוג, ח"ס נדריך רמו צמך סוכה (ט' ע"ה) וליימן הילכו לדרליה דרכו נועס למשיכת, צלמי יתקן אדנער בגורס עיר ימי מלך מן הסמאות. ח"ס רצען מהسوּם חומר מה בעזודה האותת לנס וכו' וויה מהה קקסה מה צינוי כלומר מן לו ספנער ומתביה לו לריה מטהינו בלהס ממעלים מהו זו מויילין חומס וככ"ג חומר夷 לו כי סס נס כי נגמל כי מוקנער לדף טבקע"ה מס ענל כל צלי' ומ"מ夷 לו כי סס נס כי נגמל כיון שטוח ממעל מהו ווילן צו מואה צל ולהקמת נרען כמונע הילכו כמושך וככ"ג סמאנער גס האצן מוייליס וכק"ל נדריך למוט.

א"י נמה שהמץ ולפי שהו"יה מ"ט ע"מו מן הכלל למ"ס נגמ' (מנדרין ג"ע) מהפיקוקום כגן מלה וכו' כגן כי למלכו מלוי מהני נן רנן לדיזו קרי לדיזו מהי ח"ל מהני מה מגלה פיס נטולה נמי קרי לכמיג' להס נ"ל כרימי יומס ולילא מקומות טמיים וחרן נ"ל טמי, מתעלם מדיניות ו"ל למפיקוקום נ"ל דוקה שהו"מ כופר בזעיר קול נ"ל למפיקוקום יכול להיות לפערמים מהפי' מדקדק במקומות מנוחה שלמה ומ"ך קוגע עתים נטולה וטס מ"ך יטמע ממנו פליטת פה על מ"ח התקמגראים נד"ה צל הצלחה וחצצ' נטה וקל דעתינו לנוול שlein השulos וננה מס' קול טבש עותים נעננים הרי זה י"ט לו דין למפיקוקום ומגלה פיס נטולה צל' נ"ל הצלחה, והו"מ י"ן בגגו, וח"כ רצע מה כו' מומל מ"ש בענודה הו"מ לצט' כטולר צכל הענודה לנס הוה וממי מהני נן, לדיזו קרי לדיזו מני, וואכל לצט' הוה, ולפי שהו"יה ע"מו מן הכלל וממל שlein לו הנמה מנטס כפל בזעיר והרי הוה למפיקוקום וט"מ שמתה הכהה מ"ט ציענו וטמול לו וכו' הי' נ"ט ס' נ"ל כי נגלה צ'ה' נ"ל נגלה.

**תְּפִם מַה הֵא אָמֵר. מַה ذָּאת. וְאַמְرַתָּ אֶלְיוֹן: בָּחָזָק יָד
הַוְצִיאָנָה יְהוָה מִמִּצְרָיִם מִבֵּית עֲבָדִים:**

תם מה הוא אומר מה זאת ואמרת אליו בחזוק יד הוציאנו ה' ממצרים מבית עבדים. נולח לנו מה שחייבתי נמקום להלן צוות יכל מהן هل פקדך (ויקלה נ"ז ג') לפי מה שטמכו דוכשי רשותם מצווה ומפילה ודקקה כסוט עליוkos קול ממון וגימן מצלמתן מה' כמנין וזה מ"ש חס מ"ש צויה' יכל מהן هل פקדך סיינו מצווה ומפילה ודקקה דקלען צול מצווה ומפילה ודקקה לנו מועיל כל זה שט למם מה זלה, כל עוד שטינו רשות שכפול נא' מ"ז צול גס סיינו עותה מצווה לדבוי כבור מס הוה שאות חיינו מועד וליאנו מומזק לרטע, והמלמת חייו נמחק יד וגנו' דנה נמליטים פיו ג' מימות יטלהן נליך גמולים פינוניס רטעים, נליך גמולים מכיו וHAMMIU לרגע שכך נלהת ממוליטים, פינוניס נסח' נלהת ודרנזה הס פיעעה מקל השענוד ונומן לאס טמלו ס' נטהליס נמליטים נמליטים ומ"מ צמור עכדים לנו פיו רוזים נטהלה, כת האג' צולנו לנו נלהת נטהלה, וננה הרטעים גמולים ממו צבאתם ימי מפילה וטמי כמות נטהלהים נסח' מופן, וכל נטהלהים מעדם ימלו עצמה וכפינוניס גוותים מיליס צעל יטהן, הלה שטהלה נטהלהים מעדם ימלו עצמה וכפינוניס גוותים מיליס צעל כלהם כמ"ש הטעון ויטי צלה פיעעה (שמות י"ג י"ז) צלהם צע"כ וככמ"כ (שמות י"ג נ"ע) כי גרכו ממוליטיםחה כוותם מס שטומר מה זלה, והמלמת חייו נמחק יד הוילינו ר' ממוליטים מזית עכדים שעוזרו פ' גליך נמחק יד צלמו כי נ' פ' ר' וויה נלהת.

תם מה הוא אומר מה זאת. נלעון נקנעה וכו' וכמג היל"ה ז"ל סדרת על הילצת טמיינט בכל ענייני היללה. כי אם קה ממנה ציט טיקא כל ש פול מ"ע שזומן גרמיה וע"י"כ מה שטען י"ל דעת"ז מי' ולחדרת מלוין מקום עד פולחני כי ממלחים פי' טהראנ"כ פולחנו קודש הווען נמחק יד ולחדרו צמדלאט (צמד"ל פ"ג) נוכות נטיש דלקניות שחיי צמומו פדור נגמלנו הנטמיין ממלחים כס גלמו וכמ"כ צפמקמים ק"ס ע"ג וגפ"י רצג"ס זס) טהרת פון נטומו בסוג.

וְשַׁאינוּ יֹדֵעַ לְשֹׁאול, אַתְּ פָתֵחׁ לוֹ. שֶׁנֶּאֱמָר: וְהִגְדָּתָ
לְבָנֶךָ בַּיּוֹם הַהוּא לְאָמֵר: בַּעֲבוֹר זֹה עָשָׂה יְהוָה לִי,
בְּצָאתִי מִמָּצְרִים:

יכould מראש חדש, תלמיד לומר ביום ההורא. אי ביום
ההורא, יכול מבעוד יומם. תלמיד לומר, בעבור זה.

יכול מראש חדש תל ביום ההורא אי ביום היה יכול מבعد יום תלמוד
לומר בעבור זה בעבור זה לא אמרתי אלא בשעה שיש מצה ומדור מנוחים
לפניך. וכן כל הטעס נטה שיט מה ומלוך מונחים לפניך מה לפסר לו
להניהם מה ומלוך מצעוד יוס, ויקפל ונלה מכך קלה סמוין נטעט לט"ז
ול"ת צמכו' ורכ' הלי גלון צמכו' ונוור (קי' מנ"ח) וטהר גדול תפוקקים
שלמה צמכו' ז' למלחה שנפה קולד חותם כל ע"ט הינו יולך כי די מוצמו צפחת,
וחמי צפי נס הימרי הולג נטה שיט מה ומלוך מונחים לפניך ומצעוד יוס מה
הפסר להניהם לפניו מה טהרי הינו כטהר עד להמלח חותם והט צימפה מיד גמל
חותם וחימ נפיו מהו דיום טהרה קוה לדלהר חותם קוה כנור צין העלדים וליאו
טהרנו רוח נכל דיום ממילא הוה לך כלילה.

יכול מראש חדש תל ביום ההורא. וכן מהי ק"ג, ונלה לפ"מ צהムלו ז' ל
צמוניות עשרה צונת צוש חמוץ יומל מטהר ל' מעניות וטהר טיה נל נטהם ריו
צמוניות נטה מפני שמחילת הפלעניות חמוץ ולפי צונטהר צטבה למיל
הפלעניות טפלו' הטונה ולכן קוה חמוץ, ולפ"ז הרי קי"ל (יומל ע"ז ע"ג,
ומופתל סוטה פ"ל) מלווה מדח טווצה ממלה פלעניות, ה"כ כיון דיניק קוה
המולך השר יטועות צו מקיפות (ציפויות מוקף כל פ' הטולדך) כי נו להמיל
מלחה מולדך, וח"ט יכול מלחה מולדך מ"ל דיום טהרה וטהר ה"כ ע"כ יומל קה
גليس וטהר מצעוד יוס מה' נגע זה נס הימרי הולג נטה שיט מה ומלוך
מונחים לפניך לדוחות טעה וכתחומה רגע קוה לנעטה סגולה, וכמ"ש ישועת פ'
כבר עין (עיין מנהה ליהודה עט' 72), ורגע מוקuds מהמי נס כי זום סימן
גמולה כן כי' חי'ה נגמולה העמלה ממולס יטוח המלוכ.

**בַּעֲבוּר זֶה לֹא אָמַרְתִּי, אֶלָּא בְּשָׁעָה שִׁישׁ מֵצָה וּמַרְוֵר
מְנֻחִים לְפָנֵיךְ:**

מִתְחַלָּה עֹבֶדֶת עֲבוֹדָה זָרָה קַיּוֹ אֲבּוֹתֵינוּ. רַעֲכָשָׁיו קָרְבָּנוּ הַמָּקוֹם לְעַבּוֹדָתוֹ. שָׁנָאָמָר: וַיֹּאמֶר יְהוָשָׁעُ אֶל כָּל הָעָם. פֶּה אָמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, בַּעֲכָר הַמִּקְדָּשׁ

יבול מראש חודש ת"ל ביום ההוא וכו' אלא בשעה שיש מצה ומורור מונחים לפניך. עיין ס"ע (ה''ח קי''מ) לנוגר לומר הגדה צא"ג. ואග"ל (צמפר שעלי רחמים) כתוב שמיין לנוגר הגדה צח"ג לדעינו מלה וממורן מונחים לפניך, ולפענ"ד כי ודאי ליכל ליקור כלל הארץ נקפר זילחת מלרים ומיליכת קלי חמל לרבק"ע לנוגר י"מ כלל לילה ודרשו בן זומח, ועיין מינ"ח (מלוח כ"ה) מה טהיריך צמיפול י"מ מ"ט ממאות זילחת י"מ כלל יום, וסמיגד נל' כל רק לפטור מן חמוץ דליקל חיוך צמיפול י"מ מלחת מלח חנול ולמי ליקולח ליכל חס למוגר מקודס ומ侃ר י"מ ודז"ק.

איבראא דקיי"ל קודס ר"ה נאר כל מדר לנעוזו על מדרא המכפלות, ועיין נט"ז ע"ז
 טו"ח (קיי' מקפ"ר ט מג"ה קק"ט) צבאס האצל"ה חוהה, וכן האצ"ק נאר לנעוזו
 ספליטה עט"ק ועכ"פ קודס זיקלה, וככ"ג נאר לחיות בקי' בקריהם הסוגה לגדי
 בימיו ודוק"ק. וכך יט לאוkipן לפ"מ שטהמרו לנו יקירה מדר נהור סנור טמיה יטס
 והנה ציו"ט מקנו לנו רערצעית פיויטס צמחפלת עליונית, וכצתם מהין מומלים לנו
 מטוס דחיאצין טמיה יטס ולו"כ מיון לדלעמעיס אל ליל פקח צאנט וויאט להקוו
 לקרוות לנו סנור ולכנן מומלים צטא"ג הסוגה וט"ז רגיל וליכא למונגרא מטוס
 טמיה יטס.

ודע לרהיטי צלהני"ה כי מכ"ה ח"ל נגנו חמינווקות נתקיים ונקוות הגדלה
זיוון אגם הגדל. ובעוין כתוב נמדד לר'عمالס ונלהן סדרלים אדי נטפליר פילס
ויצנו צפחה יטהן. ולפ"ז נמזהק בטעה הוא נהי לומל הגדלה נזיהם נקי לנווי
לכני ביטו וכגן.

ישבו אֶבְוֹתֵיכֶם מַעֲזָלִם, תְּרֵחָ אָבִי אֶבְרָהָם וְאָבִי נָחוֹר.
וַיַּעֲבֹדוּ אֱלֹהִים אֶחָדִים: נָאַקֵּח אֶת אֶבְיךָם אֶת אֶבְרָהָם

מתילה עובי ע"ז היו אבותינו ובו' ויעקב ובנו ירדו מצרים. נולח דב' למן מה שינו לריכס לאעוז מיליס ולח' גראונ' ימ' לקלנסו ולימן לנו מה הוליה פ' רמי לימנה לנו כמו טהום, ע"ז קומל לדתמה מתמים הולאס ימק ענק פ' יכול לימנה מיד חלט שמתילה עוגדי ע"ז פ' הוציאנו ונטהל לנו קם פגס ממלה וה' גראן גראף מהר ילווף ולכך יעקב וכיו' ירדו מליממה.

מתילה עובי ע"ז היו אבותינו ובו'. ונגמר (פסקים קט'ז) ממליל בגנות ומקיים נצנץ, וע"ע הלי חמלו לנו מוכור לנו עונות להטווים ומלמו ז'ל (כ"מ נ"ח ע"ג) גר מקור נמל לו וכור מעטיך הרטווים וכן נצע"מ, ומלמי מתיל בגנות וצלעת שממיאג נס מלט נכלן הוציאנו פ'ז. וכי יש לך גנות גדול ממה שיזלירין לנו מעטיו הרטווים, ונולח לפמ"ט כבל לדמי' חלט לנו מלמי גינו מעטוי למעטיך הולאס ימק יעקב וענקי לאיזו יולא הולאס נמליל ממלילים מודוס רמי' הולא המלט פן מספה, ופלט' ז' שלמו' לנו נקומות נכלן פ'ז, וכל ריה נכלת נכלת נכל' חלאס כי הולם נקדושים פ' נחצ' נדריך ור' רמי' הולג' חל' נכל' חל' חלאס לנו ימאנ' נכלוט וקפה געונטוי (פסקתל רצמי פ'ג צ'ר פ'ג), וכען' ו' חמלו' נכל' יט דורך' חומו' גענלי' חילו' קיה צדרו' צל' הולאס לנו היה נחצ' נכלוט (עיין לט'ז פ' זלצ'י קובל'ה כי נחת חלי' הוהיל למ' עווי' (מליט' ח' ייז' ימ') חכו' מה צהומלי' מה ייגעו מעטיך נמעטה' הוציא' צהפי'ו צפוי הוציא' יט'ו מעטיך' מזונין. וזוא' הדרגה כסומלי' גנות' ממילא עוגדי ע"ז פ'יו הוציא' מלט חלי' הולאס ויה' זל' וווע' הקודש צל' הול' צדרלי' מלט וווע' לדקון' צוממי'ו וCOPELIN' נע'ז זא' קומ' כבל' צנבן', חה' ממיל' בגנות' דשי'ו כל' פ' מלט ודומו' ומקיס' נצטט' לאג' די' זוא' חל' הפי' צומלטן צל' הול' צומלט' נמי' מושאי' וטאַנט' צפ'ן ומכוֹפָל.

מתילה עובי ע"ז היו אבותינו ויעשו קרבנו ובו' שנאמר וכו'. פקודה לי נמי' הייניך ומילס זוד צלמה נ' ז' הול' מלט לנו נחצ' נכלן הנקות וויל' חמל' עוגדי ע"ז פ'יו הוציא' על מלט והצעמי' לנו נפ' מ' לדזומל' (מדלי'ס נ'ז) צן צל' צא'ס

הכימר מ'כלתס למ' צוילו וצמ"ר (מ"ד ד') ל' יומן למ' בון מ"מ טנה ספ' כליל למ'כלתס למ' צוילו, ול"ל למ' בון ג' בנים הכלימר מ'כלתס למ' צוילו, ומ"כ ממחליה למ'כלתס למ' צוילו עט' שעד מתחליה כי ע"י מדרגמו כפי שקיין נאכלתס גס ה' ג' הכלימר ה' ג' צמה שענד מתחליה כי ע"י מדרגמו כפי שקיין נאכלתס ממלמת וכען מלטה רקנקלטה צמוקולקן ולט' רלו למ' בעל ה' ג' ע"ה, וככע"ז פ"י צבאס ט"ק מקהילק זי"ע דמיינו עד מ"מ טנה ג' עד למ' צוילו צמדיינゴם וצאנטימוט צו כמו למ"כ, חזו שבעודה הילרטונא נחטב צעניאיסט כע"ז לעומת היעודה צליחמ"כ. וולדמו"ר הגד"ק מילוט-קלואונטורג (צליט"ה) זוקלטה"ה למ' בון גני קני'ל נפלך צמופן זה ממלה עוזד ע"ז כלומר לקודס אקליזנו האקסוס גס כס כלומר ונדיין נחטבו נטווינו ועכטיו קלענו סמוקס וטא ג' נחטביס עוד נטנומיטינו ה' ג' מ'כלתס יתקח יעקב.

א"י לידעוں (קידוצין כ' ע"ה, מגיפה י"ג ע"ז) טהין קטיגור מעטה סניוג, וכןן טהנותינו כי ע"ז מומילא מ"ק זה עצתו קלינגו האקס נונדומו וטלם וכןן טהנו ע"ז פול נעדוז מ"ק כטב כטב כטב (לו"מ ט"י קכ"ה מל"ה) וע"ז מיו"ע (קופ"ז) לנכילותם, ובמל"מ סופ"ע מגילם מתקדמת, ונפלט למ"ד דמ"ט טנה כי מיניהם כטהריה מה זורלו (כ"ל פמ"ד ד') מ"כ הו ג"כ ככל נעדז'ז היה מקודס ולח"כ הטהיר קדשנותם וכעין וזה שדרשו צפחים כן מלווע לריחסן פומי וזה צפיעס מי' מהו עגליס לע"ז (סוטה מ"ז) וק"ל דעתז'ז היו רמי'ן צנ' מיניהם רצין הקב"ה בדין הו שיטול צרכו ליין צקנעם מה קניהם ט' נענודת, אבל דראגה ע"י קידוצ'ה ט' מה הו הגרוס ציהר רמי' יורם מלהמליים ולכך גס צהום, אבל דראגה ע"י קידוצ'ה ט' מה הו הגרוס ציהר רמי' יורם מלהמליים ולכך גס צני מיניהם יילדו מילימה נקדחת האס צמפיקה נפס נכרה הנוגה'ק מכל סייג ומגס כמו צפי' המל"י ז"ל נמה'ז'ל (בעלכום ט' ע"ה) עטהו כמגדה טהין צה דגן צדקנו וליכנו כל הנזירות, זה הפ' ויקעת יומך מה כל נסף מל"מ, וכןן בטחלה, צדקנו כל חלקי אקדוטה, וע"ז קלינגו האקס.

מתחליה עובדי ע"ז היו אבותינו. ונגמ' (פרק קע"ז) ממהל בגנות ומקיש גנום וכבר כממי מה שקרה לי צני הגד"ה ששליט ה' דמלת לו נחצ מלהזמיןנו, ונילמה כעם לפמ"ש לנו ג' טnis הכליל הגדלתה מה צורלו וו"ל כן מ"ט סכיר מה צורלו וו"ל עד אםס גס הגדלתה מ"ז ל"י נכלל עונדי ע"ז ולכמולה זה מ"ז בגנות הגדלתה מהזינו הכתוב מדריך וממען וממן לה מה כי רקינה זכרם מהי הגדלתה ומהנו וכיון שהגדלתה נולד הג מלך עד שמלך הוא מה צורלו גס

מעבר הַנָּהָר, וְאֹלֵךְ אֶתְּנָהָר בְּכָל אֶרֶץ כִּנְעָן. וְאֶרְבָּה אֶת
זָרָעוֹ, וְאַפְּנֵן לוֹ אֶת יִצְחָק: וְאַפְּנֵן לִיצְחָק אֶת יַעֲקֹב וְאֶת
עַשְׂוֹ. וְאַפְּנֵן לְעַשְׂוֹ אֶת הַר שְׁعִיר, לְרַשְׁתָּה אֶתְּנָהָר. וַיַּעֲקֹב
וּבְנֵיו יַרְדֵּג מִצְרִים:

זה נומען הולך והעפ' צנוול הול עופדי ע"ז מענמו סכיל מה צורלו וצומו
הכל דליק ולה' כ' מה ממיל גנום טהור גנום טgas מה' מה' ממיללה עע'ז חכל
מקיס צטבם צממוך גנומו כה' ידי צצמו צמנעמו זכה והכיל מה צורלו וועז מה'
כל ביהם הצעו ומולדם ומלוי חז' צמקיס יעקב וכינוי יルド מיליס, כי כי' ימתק
נמי ט' לו עדין מה עט' חכל יעקב מתנו צלמא הול' להויא כל' סחנק הילע צנ'ה
ע"י מה' לנין יעקב וכינוי יルド מיליס.

מתחרילה עובידי ע"ז היו אבותינו ובו' תרה אבי אברהם. ו'ע סימן מס' ג
מל' מל'צומינו והל'ג נ' חנילס וופקיק צייניס, וגס יט' לד'יך מל' מה' חנילס
וה'ג' נמור ויעבדו מל'יס מל'יס ול' קה'מל' ויענד' [כל'מל' מל'ת] מל'יס מל'יס,
ונכל'ה דק'יה' ממיללה על' חנילס ונמור להנה' מה'לו ז'ל' צן צ'ס' סכיל
חנילס מה' צורלו ו'ה' צן מ'ס' צנה' (ע'ין מלוקת הילמ'ס' והילמ'ס' ז' ו'ה'
מלוקי מל'שתם) והנה' על' צ'ס' סכיל מה' צורלו כי' חנילס נמי' עופד מל'יס
ה'מל'יס' וכן נמור צ'ס' מה' טלה. ח'ס' ממיללה עופדי ע"ז סי' ח'צומינו כל'מל'
חנילס צה'יה' מל' מה' חנילס מה' נמור ויעבדו מל'יס מל'יס עד' ג' צנה' מה'
מ'ס' ולה' כ' צה'כיל מה' צורלו لكم' מה'ו ט' כמ'ס' וקה'ק מה' ח'ילס מעגר' הנ'ג'ל
וכו' ולה' צ'גמי ט' יכפל.

ואתנן לעשו את הַר שְׁעִיר לְדִשְׁתָּה אֶתְּנָהָר וַיַּעֲקֹב וּבְנֵיו יַרְדֵּג מִצְרִים. (ישע' כ"ז
יע"ד) וסמן' ל'ה צ'ר'ן צומל' נטממו. ילי'פ' סקמיכומ' כדי צ'ס' ס'ק'ה צ'י'מ'ק
ה'ג'ינו נתן לו רק'ב'ה יעקב' וועט', ועט'ו נתן לו רק'ב'ה מה' אל' צעל' לר'ת' מה'ו
צ'יס'ה' לו מנו'מה ויעקב' וכינוי יルド מיל'יס מנולט'ל'יס צ'ג'ל'ו'ת' ו'ה' ז' מ'צ'ל'וט' ג' מול'
ל'ג' צ'ה' מה'ם, ח'ס' צ'ר'ן המוקס' צ'ר'ן ה'ה' צ'ר'ן צומל' נטממו כי' העניין צ'ל'
עט'ו ט' כמו צמ'ינו נט'ה קדמוני' רק'ב'ה' ק'ל'נו וט'ה'לו לו (כל'מ'ט' ג' י"ז)
ועפ' מל'כל' כל' מי' מ'ין ומל'ס' ק'ל'מ'ן נט'ל' צ'עם' ה'פ'יך' מל'כל' נט'ם, ול'פ'וס

ברוך שומר הבטחתו לישראאל. ברוך הוא. **שהקדוש** ברוך הוא חשב את הקץ לעשות, כמה שאמר לאברהם אבינו בברית בין הבתרים. **שנאמר**: ניאמר

ימעט קלחת מדים גרווע מקלה נחט טמוועו מואיס לו צכל מקום צלייניגעה, מה בעין דהמאט למ' רהה האכ"ה לארכומת לו מהם מינס ולויו יט' לתוכו מו פקידותה צלה יוק מס כלול ולכון ה"ל מול עפלך ומילן צמולטן, וטה קוד שעיל נעהול כדי צלה יעמוד למועד ולט' יייח הקדשים נגיון פפקול רה"ל, חל' חל' מדים הילאון נוענט כדי ניכפו ולקלטו חלי ימ"ש ויהה רוחי נמיול נחים וע"ז השונט פילדן, ח"ט וטהן לנעט למ' אר שעיל לרעתה מהו ופטלו צוה מעל פניו חל' יענד זכינו יルドו מיליס צורן שומר הצטממו צאליכמן למיליס לה' טיה האכנה נקנעלם המורה ולחרן ישלהן ולועה"ג אפס סכל קניין מהד חה פיה מAMILם הדריך צלאס נטעתי הנולא.

ברוך שומר הבטחתו ליישדאל בדרך הוא שהקב"ה חשב את הקץ לעשות ויז"כ מהו נצון מצה מה סקץ לנעט, וגס מה טמכייס וענדLOS ועינוי מומס ד' מהומ טנא וגוי ולט' סי' רק לד"ו, ועין מומ' (צטמ' י' ע"ג) מהר לבי ממיל נר גוריים לנעטם חל' יטנה מדים צין צין צבניש צע"י מפקל צמי מליעס מילם צעטה יעקב לויוק כמוני פקיס נ מגליג סדרן וילדו חצומתו למיליס, ח"ל מומ' חע"ג לדבל' י"ה גוזר דכמיכ' וענדLOS ועינוי מומס צמיה נט' קי' גוזר עלייס עניין כ"כ צאל' ד' מהומ טנא סתחילו קודס צנוול ימק צלוטיס טנא, ומחרך"ל גראם טהלי ד' מהומ טנא סתחילו מטאנוול ימק, ודמילדור צלי"ה צפ"י על הסוגה כמו צעלין לין סדרן מונן ונילר דפי' סטומ' דגוריית צין קגמליס קימה מ' טנא מעין קגמליס חל' טהלהר כך מענו צמיליט יומק וסומיפו נאס נט' טנא, ע"ג, וצagedת גלכם סטיל.

ולפענ"ד נפמ"ט קדמוני מהד צממה לדבומה נט' צענדו עס ישלהן רק פ"ו צמיס כמזאול צמדראיך ומטי' לפמ"ט וטמיטיס עלו צנ"י מהרן מיליס מהד מוממלה עלה וולצע מסמו צמיליס ה"כ צבעם האצעוד צענדו עס ממסה סחלהיס צנולקסיס צנולקסיס חמפסה וט' צענדו למ' ישלהן ממסה פערמיס פ"ו צאוול עולה מ"ל

וח"כ ריצוי הולכים בטהרתו לטענוד כל מ"ל טהיריה祁מה רק על זרע חילא טעם לטענדם, והנה כחיך וכחץ עשו כן ירנה וכן יפרוץ ולכלה לכך טעם לטעה ולכאני'ן כיוון טהתרתו לטענדם ובקצ"ה מצה מה הקץ טיגרנו נמלה ולכן נמן במס טטה כרכום מהד נכדי לטטה לנטלית הקוסט כל מ"ל טה.

ברוך שומר הבטחתו ליראל ברוך הוא שהקב"ה החשב את הקץ ובו ואחריו בן יצאו ברכוש גדול. נינה לפמ"ס ז"ל דמק' מגדרין (ק"ה ע"ה) לדמו המהרים לפפי הילגנדר מוקדם טהרטל נטה מה טטה לנו יטרטלן ד' ממהרים צייריהם, נטפל במס גביהה צן פמיקה ותולר טטהענדו מה יטרטלן ד' מהות ויטרמו במס טכל בטענוד ולו יחוו במס, ולכלהה נמה נט טעו טהרים צענ"י נמלר עלייה ועדרות וענו מהות במס וטה למ' ריו לך לד"ז ומ"כ יחוו לפפי זמנה וקי"ל טליתות מהנה מטההמתה הולג' נקסוף (עי' ז'ק ז"ט ע"ה), צ"מ ק"ה ע"ה ע"ז ע"ט ע"ג) ועדין למ' מגיעע במס טכל, מהנים כצער מילו להגלוות ממיל מטהה טהרטלן דקצ"ה למ' כי גל יש' זרען ומ"כ כצער נטהנו הדר' מהות טה, ח"ט צורןصومל הטהרטה ליטרטלן צ"ה טהתקצ"ה מצה מה הקץ נעשות וכו' וטהג מעונן טהרטה למ' כי גל יש' זרען זהרן למ' במס כללו ה' נעשות וכלהו קיימו צפוען ועדרות וענו מהות, וממייה נטהן ומן בטענוד ולכן צפירות למ' כי יהו נטלות גדוול.

ברוך שומר הבטחתו לעמו יישראל ברוך הוא שהקב"ה החשב את הקץ. י"ל לפמ"ס ריציו הולם"ק ז"ל (ק' גירושין מ"ז) במס יכו דגומל מיליס祁מה מ"ד בטכנית ולט טימה גיהולה טליה בטלת נטהה בטקליפ טמיה וטימה גנות טמ"כ וגיהולה בטלת מהי' נעמ"ל מהקצ"ה נטעמו כי הו גויה יטרטלן ול"פ' צורןصومל הטהרטה צלטןصومל מצמע צעודصومל הטהרטה מטהון וטהיזו צמל מה פדרן שממאין עס הטהרטה צה' מענעם טהתקצ"ה מצה מה הקץ לעשות כיינו הקצ"ה הגויה יטרטל הוה מצה מה הקץ לעשות עוד. ולט כמו טהימה נטלים טהימה ע"י בטכנית וככ"ל וטה טגמי'ה ה' בטוען יכפר חז' גוזה מעל גוזהصومל (טהלט ה' ז') להקצ"ה צומל גיהולה מהלי' גיהולה על טהיה הגיהולה בטגוזה ציותה.

ברוך שומר הבטחתו לישראל ב"ה שהקב"ה חשב את הקץ לעשota. ויל"ד
 אלמנך שומר הצעתו ליטרל נ' וכי למומחה מלחמת לינו צומר הצעתו ומלה רצוחה
 שצומר הצעתו ליטרל ד"קן, וגס ייל"ד שהק"ה מפקח למת הקץ לנשות מה נדון
 מטבח ונולה דנה המפלשתים הקידו סתמי הקב"ה חמל ועבדוס ועו נומס ל'
 מלחמות דנה וגס נ' פיו נל' לד"ז דנה צמיהליים ומילויו ככמה מופנים לו דקיטוי
 העוזר פ"י מצלמים לו לרצוי הוכלמיין לו לטלמת הגנות פ"י ממילא מלהלכים ולף
 נ' נטה מעבדתו יתקח וייעקב הכל הקב"ה צורוו למחמי ומקדי מפקח לאס כהלו נ' אס
 נטה מעבדתו. וכתיילוק צין כי מי' צהס ייטרל צלמו זען הגנות לו מגיע לאס הרכוש
 גדול מה שהגנויות לאס הקב"ה הכל לי נימול צילמו קודס השם ה"כ מה ריכוז
 ציון לאס וככבר דברו מוז המפלשתים.

זהו שולחן המציג נסוחה במקורה של הכתובת, ובה מופיעים סמלים ושמות מקודמים לשלטונו של צבאות צדקה. מטרת הכתובת הייתה לחשוף את האלוהיות של מלך צדקה, והוא היה מושג בראויים לו.

ויאמר לאברם ידוע תדע כי גור יהי' ורעד הארץ לא להם ועבדיהם ועיניו
אוחת ארבע מאות שנה ונום את הגוי אשר יעבודו דין אנכי ואחרי בן יצאו
ברכוש גדול. וכקוטה מפולקמה עיין צמונה פריקט להלמץ"ס (פ"ח)
וילמצע"ס (ה' מאוגה פ"ז) למלחר שחקצ"ס גור שבעוז לד' מלחמות טנה על צי
ישראל היה נמה עטף מה קמליס שעשן לווין, וככזב פרשתמי, וכעת נולחה דרכנה
זההה שחקצ"ס המנה צפי' וכמג וגס מה הגוי לאל יענדו דין מנלי ויה' כצמלה
לטש וזה ננקטו וסוח דומה לדחמר נמציאו צור כל' זה ומצלם לי ולמי היה צנרא
מייך נצלם, ועין ב'ק (פ"מ מ"ז) קרע מה קומי צב' מה כל' קי"ג ע"מ לפניו
פטור עטה כן להיט פלווי ע"מ לפטור מייך צין לגופו צין כממוינו (עיין רמב"ס
פ"ז מהל' מ"ז וכטוט"ע מ"ז סי' ט"פ סע' ל' וקי' מכ"ל סע' י"ג ועין
מייך מטנה ה"ל). וככ"ע מנלי המנה שחקצ"ס גס מה הגוי לאל יענדו דין
מנלי, ובעת שכנלו המליס לשלטן נטעז נטה עט מנלי זה שכנלו טלח"כ ידונס
שהקצ"ס ויה' כ mamm' נמקיעו מה שמתענד צאס מכל לוי כס ויה' כ גס דין מנלי

לְאַבָּרֶם יָדַע תַּדִּע, כִּי גַּר יְהִיה זָרָעָה, בָּאָרֶץ לֹא לְהֵם,
וְעֲבָדִים רַעֲנָנוּ אֶתְּמָם אֶרְבָּע מֵאוֹת שָׁנָה: וְגַם אֶת הַגּוֹי
אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ, דָּן אָנָכִי. וְאַחֲרֵי כֵּן יֵצָא בְּרַכְשׁ גָּדוֹל:

מכסים את המצוות ומגביהם את הרכום (האריו"ל)

**וְהִיא שְׁעִמְדָה לְאֶבֶוֹתֵינוּ וְלָנוּ. שֶׁלֹּא אַחֲד
בְּלִבְדֵּי, עַמְּד עַלְינָנוּ לְכָלוֹתֵינוּ. אֶלָּא שַׁבְּכָל
דוֹר וְדוֹר, עַזְמָדִים עַלְינָנוּ לְכָלוֹתֵינוּ.
וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מַצִּילֵנוּ מִדָּם:**

שי' מליוה ט' ומש ט' קדנו להאמענד נחט ט' מדעומס וט' כ' ט' טנממיינו כל'י
חחס לפענ' ט' קרויג למממן.

ואחרי בן יצאו ברכוש גדוֹל, והיא שעמדה לאבותינו ולנו וכו'. ונלה נדרך
קמות נפרשת הקמוין לפמ"ט הראמ"ז ז"ל פ' וצולם סטקין עמו לדווין ומפלס
ומלממה וכן יעטו לדווום ע"ט ויפכל זו ויקח זה סניין לדווום, ועיין ע"ז ("
ע"ז) צולם לי' חנטוינוום וזה צטקים נדוליס וטמל לי' לטינו הקדוֹט ט' גראין
לאט ט' ט' לאט נממן לזרמן לי' קני נטמחי דהמי נטמך ודהמי מנייאו יפוק
על'יסון, ופייטץ סיינטס מגניך יוילו קוינוט נטמלי רומי בעמlein טמלי על סטער
הממוון ט' ע"ט. ח"ט וטממי כן יallow נכלוט גדוֹל והיט צעמאַה נטוממיינו ולנו
ט' ט' ט' גדוֹל עמל עליינו נכלומינו ט' ט' ט' דוֹר ודוֹר עומדין עליינו נכלומינו
ויפאַס נמן ט' לכוֹט גדוֹל ט' עמל ידי' זזה מטמלייס קרטיעס ומילנו מדס.

שבכל דור ודור עומדים עליינו לבנותנו. עיין צפוף הגדה קונטרם פרטומי
ニסא מט' ט' ט' קמרען נולו מאנגליס ימ' ט' גדרינו.

והיא שעמדה וכו' שלא אחד בלבד עמד עליינו לבנותנו וכו' והקב"ה
מצילנו מידם. נלה נפמ"ט (מעיתם כ"ה) כטגולה המלכות על טרhn טמלו מ'

כאן יניהם הכם מידו ויחזרו ויגלה המצוות

צא ולמד, מה בקש לבן הארמי לעשות לעקב אבינו. שפרעה לא גזר אלא על הזכרים, ולבן בקש לעקר את הפל. שנאמר: ארמי אבד אבי, וירד מצרימה, ויגר שם במתי מעת. ניהי שם לגווי גדול עצום ורב:

ילך לפטול מה טגייה מלך המלך, אך נמוס מצ גמו דמלומד נקמים, וכן מליינו נרכז"י (מעילם י"ז ע"כ), וכיורו שלדריס למי שצומת נטה' כל עם עותים לו חמץ נקיס צלע כדרך בטבע מלך מה נעשה לו נק ע"פ בטבע לו מל פעם צלע חמץ עניין חוץ מה יכול להמגרר ונגן, והוא צי' ישלחן כללים ג"כ מלמדים נקם טהרי בכל דור ודור עומדים עליינו כלוחמינו גמלים וכק"ה עזקה עמנוא נקיס ומילנו צלע כדרך בטבע וזה שנותן לנו כה לאמתיך ולמה ליפול ח"ז מחמת הרציעיס והרוממות, וח"ט וסימ' שעמדו נלחומינו צלע מלך בצד עמד עליינו נלחומינו וכו' והקנ"ה מילנו מידס צלע דור רוחים נקיס גנויים כימי נלחמוני ממילדים וכמו צימי מלדי ומקמר וסימ' שעמדו.

והיא שעמדה לאבותינו ולנו. ולינו נאגדות נוטין מה הכם, נלהה צדין נחות לדינה ליחל נמלרכ (עי' מרגוס צי' למגילת מלך) שהמן טען לסתותיו נארוג מה טיהודים מפני טהרה זוג נפל לכוכו זורק חזוב וצומה כיין ומלך יגוע בכוכו יטוף מה כיין ולמה יטפה מהו, ה"כ נכלולה ע"י צלע נמנעים מלחתות כום יין סקיה זו מגע עכו"ס וזה עלה לסייע גולש לנו ח"ז לכלוון, בכל דוח שיכל נטה ויטען טעם המן, מלכט הטהרה לסתענס בגלו על פמן וטמן הול מטוס יין ועל יין גרו מטוס נזומיין (צטמ' י"ז ונווט"ע יו"ד סי' קכ"ג ס"ה) ות"כ הדרנה מל' ח"ז טמיון מיינס מה ח"ז ממלאכים וממלוכים נגויים ח"ז זהה טהרה וטיה שעמדו נלחומינו וננו שונטיים הכם וממלחים הדרנה הגדל מס טיה שעמדו לנו.

צא ולמד מה בקש לבן הארמי שפרעה לא גזר אלא על הזכרים ולבן בקש לעקור את הכל ובו. נלהה לכלולה קטה מה מה נטף גנום ממילדים נטה'

וירד מצרימה. אנוס על פי הקבר:

ובזומי קה מטבח לפרעה, וגס לנו מה צעי הכל, עוד קאה מה לכמיג (לכרים כי' ג' מ') לנו מטבח מורי כי גר כיית צלינו וחיי שעדרו מה חכומינו וכשליכו מה כנישס ליהור ונעדרו זהם צפלן, מהנס נליה דקוטין מלך מהמוראה צמבלמה לממו ז'ל (יכמות ע"ח ע"ב) על צהול ואל בית הדרים על צהול צהול צהול נספֶל כלהב ואל בית הדרים על מטה רהmitt וגהוניס ופלין קה חבע אל צהול צהול נספֶל כהלה פרט"י קמצע הקב"ה צבוג צהול צהול נספֶל כהלה וכדר קמצע נספֶל כהלה פרט"י קמצע הקב"ה צבוג צהול צהול ריש לדהר ריש לחתם מלך קצצנו בפולעומיה לטהול מטה רהmitt וכו' וממי חיין לדהר ריש לחתם מלך קצצנו מה כי כל עני מץ מטה רהmitt פועלו (קפני' ז') מטה רהmitt מטה רהmitt סס פועלן פרט"י נמקוס אדרים מה הדרים סס מוליין פועלן נדקומי ע"ב.

ולפ"ז צפרעה נמי הgas צעדי עוזמת הפלך עם ישרול ויעLEN מ"מ צהאל מטה רהmitt סס פועלן וגס מזילין מה לדדי הוכות שיט עליו ולמל מה קצצנו לנו צהיא קאה מפרעה ולבן נמי לנו מטבח מורי כי גר בית צלינו והצן, ויה' כ' כ"ט לויע חנילס ימך ויעקב שיט לנולס להזיל שתחס ונטפל גטוצמן.

אי' צהאלם לדרוק מה לדהר ווה צעמדו ווי' צהול מהד בלאד עמד עליינו כלומותינו ולנו מה מטה צעמדו להם, ונליה דנה נקלת כתיב וכלהר יענו חומו כן ירצה וכן יפלץ לע"י העינוי נמלטו צנ"י ועיין למג"ן (צמבלר ג' י"ד) לנו צבע לי סי' סקען צבירותן מטה דאס מה נטה עזבון מטה במלרים ולנו נמקימה צהס סמולה צל רזוי, זה צהאלר ווי' צעמדו נלהומינו ולנו כלומר מה צהול מהד בלאד עמד עליינו נכלומינו מהד צבכל דור ודור עומדים עליינו נכלומינו וכקדושים צקען מ"לנו מידס ועי"ז צנ"י פריס ולכיס, וכדר מהר מה נקצצ לנו צה מדרמי צפרעה מה גור מה על חזכים ועי"ז נמוד מה שי' מדרמים כי' חצצ לנו נקצצ לנוקור מה פכל צמיהר מהדי מה' וג' ושי' סס גזוי גדול עזוס ורכ' הלי צע"ז צלזה לנוקור פכל זה להעומת זה מהון זה נעשה סטאפק להרצין העזום. וצפלט נפ"מ צמיהר צמיהר צמיהר יונמן (צמבלר כ"ג ה') צלגן צמיהר הו צלעט והו סי' שנומן עקה נכלומת צמיהר ובן ונמקום מהר צמיהר צה צק"ז.

וינגר שם. מלמד שלא ירד יעקב אבינו להשתתקע במצרים, אלא לגור שם. שנא אמר: ויאמר אל פרעה, לגור באָרֶץ בְּאָנוֹ, כי אין מראה לכך לאשר לעבדיך, כי כבְּד הַרְעֵב בָּאָרֶץ כְּנֻעַן. רעתה, ישבו נא עבדיך באָרֶץ גְּשָׁן:

ירד מצרים אнос על פי הדיבור, וינגר שם מלמד שלא ירד יעקב אבינו להשתתקע במצרים. ונולדה צנעה ליטך המזך שפסק הלמי מדת לוי וילדי מליהם למלחי יפלת מין ברלה ככל יעקב נזכר לנו קצת לנוקול מה כל כבל ניכר צנעם טהומות לנש יצלהן ה'כ למלך שאנטים סקצ'ה צמעה לנו ווועסו שוכן מלך ליזומיך (נרטאטית נ'ג'ג), ה'כ נמה יה' צו מגילן יצלהן נמג'יס צין טהומות לרשותם וע'ז' ממילן ירד מילימה לנום ע'פ' לאדזרו וגס זה ה'כ כי חלט נגור זמולה כגר ולט לאצמאנע מ'ז' גמלן מיליז גמלן עכו'ס.

ירד מצרים אнос ע'פ' הדיבור, וינגר שם מלמד שלא ירד יעקב אבינו להשתתקע במצרים. נל'פ' לטף צמליין ציענקה חנינו אנטק כל מסר לו מלך כנען והנילו מהו מהoot ועד שローン געל הטע'כ ה'ל ירד לאצמאנע מלט נגור נמלן לכם' (נרטאטית מ'ז' ד') וימלטו כל פראעה נגור גמלן נמלנו כי חי' מלעה. וה'כ יעקב חנינו ה'ל ירד לאצמאנע צמ'ליז ה'ל נגור צס ומיחאנמו כי' גמלן יצלהן וידען מה צמודה צמפה'ק צס צבעצ'ט הקודש ויע'ה כי צמוקס ממחאנמו צל מסס צס קומ. יט לאכנייה לרהי ומוקור מס'ק עיין עירובין (מעט ע'ג) מי צנעה צדרך ומחאה לו וממל צבימי צעקלו צל היין, ועס (ג'ב ע'ה) מי ציון נילע צער שמועלין, ולוי'ק צל לנטוגין דמעטל ערס דכמוקס צמאתאנמו צל מסס קוינה צביהםו.

ירד מצרים אнос על פי הדברו. צו'ק דה מילה דוה נגלו מה יי'ל לדלן ה'כ ט' לאדזרו נגלוות וה'כ מי' סדי'ור צטמ'ילס וה'ו ממקnis לומו גס אס ה'כ סי' לייה מילן מין צאלדו'ר ה'כ נגלוות ולכן נטנד צילד מילימה נטעומה ולמקינה

**במתי מעט. כמה שגנאמר: בשבעים גפש ירדו אבותיך
מצרים. ועתה, שמה יהוה אלקי, כוכבי הרים
לרב:**

(ועין הגדת עליyi פקחיס לזכר פלט מקי"ז ר' עמלס מסילה זלה"ה בעניין דיוגו
לדעת ולמיין).

עוד י"ל זה, דנה מלכו צגמי' נרכום (נ"ה ע"ג) כל המלומות הולין מהל הפה
פי מהל תפארון מהן צפומליים מומו, והנה כבבם יומק מהל עט כוכביס
מחמומיים לי ומלהלמיים הלוויים מהל מומו יעקב נערין מלכות כמו"כ הנוול נוול
הני ווילך ווילך לאחסחות נך מלך ויקנו צו מהיו ווילך צמל מהל סדרה, וויל
לנוול פיה פומר לו יעקב צמוף מהל נך כי נמקיס המלום ח"כ הנוול על פי
סדרו ע"פ לדנוול צפארון מהליס.

**במתי מעט וכו' ויהו שם לנו גדור וכו' עצום במה שנאמר ובני ישראל
פרו וישראלו וירבו וגוי. (צמום מ' ו') וכו' ולכ' כמה צנממר ולנצח כלמה השדה
נמתק וגוי (ימוקהן ט"ז ו'). ויש לדעיך ציון צהמאל גדול ועוותים כמה צנממר פרו
יתכלו וילכו וגוי למא"ל עוד נקרה ולכ' כמה צנממה.**

והנראה לדגמי' פלו ולכו צמלהיס אלם כדרך הנצע ולצון הקלח פלו ויטלו וילכו
משמע צמדין הנטצע פלו ויטלו ולכו אלם כדרך נם. וע"ז קסיף ולכ' כמה
צנממר לנכבה כלמה השדה נמתק. וככבר פי' סמכל"ל כמו צהמם מהנו יוול נמת
המר כמה אלם נולדים הרצה כלמך אף כי ממלדיים כלמך ע"כ וח"כ לנכבה כלמה
השדה צי' אלם כדרך בטגען.

והנה מטען הנוויים מולםיס כס מלטיס יומר מצנולדיס מהל מהל וכו' צ
צנוולדיס צטה נכליך מהל כמו צהה צמלהיס צמיזול (נרכום ס"ג ע"ג
ונמנומול צמות ה') וכו' צניס עט וויל' צטים, וויל' מהם קゾל צהו צנוולדיס
חלטיס ולכן מפלט ומלטו צמגדלו ותנווי צעל עליים פי' צלענ"ג צהוי
רציס צכלים מהל כי גדויליס וצנווייס וצעל גוף נקי וטסוו ופי מוחל מהל, ווינו
צעדי עליים כי צטס צהעדי מקצע מהל הגוף لكن סי' נקיים ומוקצתים צגופס

וַיְהִי שָׁם לְגוּי גָּדוֹל. מֵלֶךְ שַׁחַיו יִשְׂרָאֵל מִצְּגִינִים שָׁם:

**עֲצּוּם. בַּמָּה שְׁגָגָא מָר: וּבַנִּי יִשְׂרָאֵל, פָּרוּ וַיִּשְׁרָצָו, נִירְבוּ
וַיַּעֲצְמוּ, בָּמָאָד מָאָד, וַתִּפְלִילָא הָאָרֶץ אֶתְּמָ:**

ויפיס מלך וצערם גמה עיין מהר"ל מפרלטג טס. והנה צדרכנו לטפל וממחמת
קענות הדעתה נעטה דרך ע"ה למעט סדרמות ולmins חפלייט צליגוי טילולה, וממחמת
פייס ליטלדיקי ומעלולות צום כי מפהמת יוקל חמלהמי וגודל האויה עכור גידול
גניות למ"ת וכוחם ולכך מונעים עגנון מפ"ג, וע"ז מלחמו ומולח לנו המגיל ולכ'
כמו טנאמלר וכי' ולח' טהיו עשרים גם מלך ולח' ערוס וועל' טהיו עמייס
והעפ"כ גם צטלו מוש גדולה זו צזוכומה זכו להגלה.

ועוד"ז י"ל ויהי טס לגוי מלמד טהיו יטלהן מורייס טס ו"ל דהמג'יס הס צוות
גען הפל הזה צלה רלו' כרכוי צניס צלה נטמאן או צניס כמנאג להלטשים מעולם
הכל צני יטלהן הרטיעינו זהה צפלו ורכזו ונעשה לגוי גדול וכמגוזל נקוטה (ד' ג'
(ה') זה ויהי טס לגוי כלומר צמוך מאריס מלמד טהיו מורייס במאכטומיאט,
ונזח לא"פ מה טהמלו הצע נמאמכה לו פן ירצה ושי' כי מקלהנו מלחמה ונוקף
נס פוח על צונחיינו וטהר' מצטו לאה, למנס כמו צלהינו צמן זהה צונדרה
מלינויים ממרגלים על האזרחים מפני צהרים יט הס רוצי צניס ולכך גס
המג'יס רלו' צני יטלהן לניס ונטרציס לנן למלו' הצע נמאמכה לו פן ירצה
צלהו ציטלהן ממרגלים זהה סוד קוגולם חכות גדול היה להס צזוכות זה יallow
ממרגלים ושרה טס לעולר מוש נצזות צני יטלהן חצר צעונו"ה מהתמטעים
ונגראליים לאיכטן מ"ז צאה, וכד"ז לרומי צואה מקרית הלה ממלמי הליכס היל מהענו'ו
בילד וגם דמו הצע נדרת, ויל' צונכה למתיה נדקינו צאיכלו כל השגחות צונגו'
המן.

עצום ובו' ותמלא הארץ אותם. (צמום נ' ז'). נלמה לפמ"ס בגמ' קוטה (ד'
(ה') ציינו נז' יטלהן צפלה וסולידי טס צפה צכרם חד' וכטנלו סמג'יס
האטען ליהו ולסרגן נצלעו נקלעה ומלו' סמג'יס הקראקע מעלייס ח' ט על

ורב. כמה שונא אמר: רְבָבָה כִּצְמָח הַשְׁדָה נִמְתַּחַךְ,
וְתַּרְבֵּי, וְתַּגְדֵּלִי, וְתַּבְאֵי בְּעֵדִי עֲדִים. שׁוּרִים גָּנְגָנִים,

גבי מלטו מולטים ומה"כ כבגדלו חולו לכיום ע"ט. ח"ט וכי יטלהן פלו וישראלו וגוו' וסמלם קולץ מומס, סכלתו דעלץ וemmלו כל מל"ז מילדי ישלהן.

ובזה ניל' נפלט נמי קלט לסתה נמחמתה לו פן ירנַה וכי כי מקלתנה מלחתה
ונוקף גס קוח על צוונחינו ונלחמת בנו ועלה מן טהרתן (צממות ח' י'), ועיין לט' י'
ועלה כלads המולה קלעמו צלהלייס. ולטג' ניל' נפצעות כי מקלתנה מלחתה
ונוקף גס קוח על צוונחינו ע' ועלה מן טהרתן כטומר טיענו כוֹלָם מן טהרתן שאי
טומוניסים ומכווקיס זמה.

ולמ"ד י"ג ג"ל לדכל מדר נולדו מומומים ומה נעמו צוה לדמי רכינו מה"ז מארל'ן זי"ע, ח"ל ונלהה לי כי הלו י"ג כי טה זכרים וטה נקודות ע"ש מעמו ומיומו הקדושים, ולידין חמיה שפיר מלך יונן דג' מלדים היו לנקודות וג' לנכים לכך מהנה על מטה נולדו ונמקימנו לנוינו ונמבל מתקו כלomo זקן מלון המפל"ל זי"ל ולמ"ד צפיס זכיו ערך נמלר ממד.

וְשֹׁעֲרָךְ צַמֵּח, וְאַתְּ עָרֶם וְעִירִיה: וְאַעֲבָר עַלְיךָ, וְאַרְאָךְ
מַתְבּוֹסָסֶת בְּדִמְיָה, וְאָמַר לְךָ בְּדִמְיָה חַיִּי, וְאָמַר לְךָ
בְּדִמְיָה חַיִּי:

ורב כמה שנאמר וכו' ואעbor עליך ואראך מتابוססת בדרמיך ואומר לך
ברמיך חי וכו'. נילח דמס ט"יכום זה לנו ולדיבת שפיכת דמים ממונע
מיירעלן ונילח נפמ"ס (מנדרין ל"ט ע"ה) מהר לי קימל לוי מנוס מה לאו
כוון נעמך מד מהר לחי לנו דמקלין נס מאין מישו כומיכו מהון מסלימו וכו'
כומון ה"ל מימר שפיר קמאל מיאו וכו' ע"ס מצולר דע"ז צניע טרולן מלון
וממעפין דס ה"ה לאס שימערלו זגויים ה"ה להליכ"ס גמולה כתכ לטעם מילא
הו ש נעמץ כה תමוץ ומל"ז ע"ז קמלה ימענטו צני טרולן עכ"פ ע"פ דרך
שטענו ונפלטו נפמ"ס לי עלייך פולגנו כל כיוס זו מנות מילא וכן קמאל והוא
כמה צנאמל רצחה כטלה וכטעה וטהעור עלייך וטלולן מתזוקמת צדמיך
וחומל לך צלמיס חי צדמיך חי צע"ז מנות מילא מהי צדלאס מהל צה
ימעלינו צין היגיס וכטנית שימרלו צפ"ז חה פגעיס חי.

ואעbor עליך ואראך מتابוססת בדרמיך. נילח נפמ"ס ז"ל (צמ"ת י' י') עה"פ
ללו לי רעה נגד פיניכם. ופלט"י ומ"ה צמעמי כוכב חמד יט צטמו רעה מהל
לאס פרעעה רוחה חי צל"טגניות צלי חומו כוכב עולא לקליחתנס גמדגר וטיה
קימען דס והילגה וכטאנטו טרולן צעגל צקצק קק"ה לאטרגס מהל מצה צמפלטנו
(צמ"ת נ"ז) נילח יטמלו מילאש נסמל רעה קווילס זו פיח צלמאל לאס רלו לי
רעעה נגד פניכם מיל וויהם הי עעל הרעה וכטפנ לסת לאס נס מילא וכו' ע"ס ז"ל
חו"ס וטהעור עלייך כלויל צהענעלמי העלה צמאנט פרעעה עלייכס לי רעה טאוות דס
ההילגה מתזוקמת צדמיך וטפנו על דס פקם ומילא וחומל לך צדמיך חי צדמיך
חי צ' פגעיס פקם ומילא. ועין עוד לט"ז (צס י"ז ו') וטיה נס למתנחת וגו'
טיה ר' ממייה צן מלט מו' קלי קומ מומל (ימזוקלן ט"ז) וטהעור עלייך וטלולן
וגו'.

ואראך מتابוססת בדרמיך. (ימזוקלן ט"ז ו') ופלט"י לדמיך לטען רבעיס דס פקם
ולס מילא, ז"ל לזכרו כמייך וירף ממנה זו מהלה מן למיות דמייס (צמ"ת ז')

כ"ז) נמיות דמים שמים ונכמורה פיל"ל נמייה נלטן ייחד, וכיורותומי (צטט פ"ע וה"ג) נמיות מכלן נצמי מילוט חמת נמייה ולחמת פליעה. ועיין רצ"ז ות"ע וכפורה ותועה גס מי חלקי זמ"ר. ונקליס לדעת (צטט ד' כ') ויקט מטה מה הנטטו וחתם צניעו פקטה לרמץ"ז זל דהה רק כן מה שיא ליש נמזה מה וגראס וnlmas שמר צניע ות"י כנו ונני פלוות הילטן, עוד מי ימכן כי נכל גס הלייזר ע"ז ולפענ"ד ע"כ לכבר נולד הלייזר נמי טהרי מהו חור מטה למזריס מה חור נמדין ות"כ ממי נולד הלייזר ע"כ קודס. וכגד הנטמי ממילמן שיטרו ולפורה פטעו עט מטה כן קרלהון שחדר מגדרו לפי דרכה וטהרי נמזה וכן חטנו צלט ימול צנו קרלהון, ולפ"ז זו צניאס עדין מה נמוות גראס מוממת הטהרי ולייזר טהרי קבנה וננה צמלון כארהמה לפורה שפגע זו י"ד פ' וינקע המכימו ולמ"ד שנקט להמייה מה מטה (עיין נדריס ל' ב') ומתקם לפורה צור ומכלת עללה צנה סיינו גראס צטהה צנה שאמנה עמה צלט ימול וצצילה מה מל חומו וירף ממענו קטט מה בבל מה הניתן לגמali זה לאון ירכך ונה מהר ויינט מהו ועיין מפורה מה מלה מתן דמים מה ליכט נצצילי צלט הקטמיך למול מה גראס וצוג הנטמי מהן דמים נמיות כלומר שמי מילוט מילט גראס ומילט הלייזר צטניאס מה פיו מהוילס מה.

ובחוויות זהה הכתוב מה שדיין כ"ק מ"ר זוקלה"ה צדורי לרמץ"ס פ"י מה"מ ש"ה שכם ח"ל מהרו חכמים צניע קטורה טהרה זרעו צלט הגראס צנעל מהר יטמעהן וימק חיין צמילה וטוחיל ונטערתו היוס צניע טמעהן צניע קטורה יתמיינו הכל צמילה צבמיין ולהן נרגין עלייה, וד"יק כ"ק מולי ורני זוקלה"ה דהמי צבמיין ה"יל נכמוד קודס וטוחיל ונטערתו והמי פיל"ל חמלו חכמים וכו' צנעל מהר יטמעהן וימק חיין צמילה צבמיין והויל ונטערתו וכו' יתמיינו הכל צמינה צבמיין קדרין לומר צניער מילה ומ"י לפי דרכו צקוז.

ולפענ"ד נלה דהצג"ה צמי' מ"ט שפקטה קמילת לרמץ"ס לכלן פקק דיממיינו הכל צמילה מצמע לדעין עכ"פ מהו הנטמיונות צל צני יטמעהן וב"ק וצפ"ז מה"ג הכל"ד פקק מה דעלה קנטלייך וצכלן כל הטעומות וערדים ימל זה צוה וצכלן מה כל שטולס צו ועיין נוג"י מ' מה שטהליך וצנעמיי כתמי צוה לדורי לרמץ"ס נכווים צדוק לטעות וצפקתמה לחמת מה צהמלו קנטליין זל"ע מה דמץין מה מיינו להו כוממיקו מהן מהליין וטהר כוותן פ"י לייטלן טהס נמווליס

**וְיִרְעֶוּ אֲתָנוּ הַמִּצְרִים וְיִעֲנוּנוּ. וְיִתְנוּ עַלְינוּ
עֲבָדָה קָשָׁה:**

וירעו אֲתָנוּ הַמִּצְרִים. בַּמָּה שָׁנָא מָר: הַבָּה נִתְחַכֵּם הָלוֹ,
פָּנִים יַרְבֶּה, וְהַקְּרָאָה מְלֻחָּה, וּנוֹסֵף גַּם הַוָּא עַל
שְׁנָא אַינוּ, וְנַחַם בָּנוּ וְעַלָּה מִן הָאָרֶץ:

ה"ה להמערכ' בגויס צהינס נימוליס ויה"כ ז"ע היליך צלכל סנמלח'ן כל שטולס הא
נימוליס ע"כ פיו נכליס ולט' נמערכ'ו למלר הצלכל'ן נעמי ול"ל דנהמה צכל שטולס
צהינס נימולין דוקה' הצל' צהיל נימוליס גס צ"ק וצעי יטמעעל'ן יכלו' להמערכ' צהיל
צ'ס יכלים להמערכ' ווועה צני יטעהל' ג"כ נימוליס האס ווועס ג"כ מליס עטמן היל'ן
המערכ' צ'ס מלין לי"ג צנה יטמעעל'ן וווע' צהיל'נו מדינ' מ"מ למעשה פון מלין
וועס האס ליל' ז'ג צהיל'ן פלייעס למינ'ה צהיל'ס וצעי קעיל'ה מלין למינ'הס וכון
צעי יטמעעל'ן היל' ז'ג צהיל'ן יכלו' להמערכ' הצל' נט' צכל השטולס
חה מה צדיק קראט'ס וואויל' סנמערכ'ו הייס צני יטמעעל'ן צהיל' קעולה' יטמיינ'ו
הכל צמילה וועין קפל' ז'ס מ"ז קי' ט"ל.

ולפ"ז מיטע' נמי דיוק מלמוד'ר פנ"ל דליון דעיקר התיו'ג הייס מפי סנמערכ'ו
צעי יטמעעל'ן הצל' נט' תיימל דטל'פי' נמערכ'ו עכ"פ יטולו ווילו ג"כ צהיל
יטמעעל'ן פינוי צאנט י"ג ולט' צטמיינ' ולען קהיל'ר וואויל' ונטמערכ' צהיל' ז'ק
יטמיינ'ו הכל צמילה צטמיינ' ולט' צאנט י"ג ודיק' דיק' לכתוב צטמיינ' היל' מיל
המערכ'ות לנטמלה הצל' פצ'וט לי' דמילה צטמיינ' היל' דאלם מפער דלט' צהיל'
צטמיינ' היל' צהיל' יטמעעל'ן קמ"ל.

וירעו אֲתָנוּ הַמִּצְרִים בַּמָּה שָׁנָא מָר הַבָּה נִתְחַכֵּם וְנוּ. (טמות ה' י'). ול"ז
למה נט' המר כמה צנעלמר כל הצען טילוד טילורה מסליכוסו (טמות ה' כ"ג)
וליונ'ה צזה' הוה ערע צהמת צהית וצעה נטמכה נט' ה'ה ער'ן צלוס וויל'ה
למעשה היל' צלהט ר'ה דוקה' הצעה נטמכה צהיל'ו ער'ה מלו' ט'ו מומלים
צפ'יר'וש צלוייס נטול'ס וליונ'ה צו נט' ה'ו מינ'הס ער'מן לי' ה'ו עס וכ' וויל'ה עס

יעשו לברוג צבאת ולחטלים טימורה ולט' יתמן גדרס והט' להרגן הרכס להרגנו
ועיין לרמ"ן עה"מ עה"פ שם ה' בטה' נמחמתה שקי' עס ר' ופלעה ח' ציענ'ו
מלחמות גדולה עמהם ולכך מה שארעו להם המלחמות שעשו נעמן כילדיס וטומא
ועוזים לטודחים שיבנו עלי מקנות ויקנו' כל' גדור הרים ולק' כס
הישראלים ליהו' נצחות עלי מקנות פלעת פיותם ורעותם וטה' כ' טמו עלי'ם
מקיש גדולים והילכו' לעזוב עוזות הפל' נצחים הכל' וע' הצעוד ה' זה לא' ממען
לט' מקודר רוח וממעוזה קטה על מה שקרה להם עס הייליס וע' ה' הליינו' לו.

אי' לדג' ממה בטה' רעה הקב' מילפה למעטה (קידוזין מ' ע"ב ומ"ה ע"ה
ונמוק' ד' ב' ממה בטה' אס וטילוטמי לפלה פ' זלק) ועל שערת
רעא לכ' חייעך נמלחיכ' צלעט מימה ח' וירעו' למטע המלחים כמה טהוממר ה' בטה'
נמחמתה לו דעל' נמחמתה וההממחמות לגד' כבל' הו' זlein וירעו' להק' מילפה
למעטה.

וירענו אותנו המצרים. (דנليس כ"ז ז') כמה טהוממר ה' בטה' נמחמתה לו. ו' ל' מה
וה נצון ה' בטה' נמחמתה ונלה' לשנה טמלו' ז' גדור הממעיטו' יומל מן הסולגנו
(כ"ל כ"ה ה' מנה פינעם ג') ומוקול למטר' הו' נמחמות הטמייניות דע'י
שהגינויים מכנים מכםון צבוי ישלט ז' ח' ג' גורס רעה לכל' הגוף והנפש וכל'
כליה' לא' יטזון ח' ז' וכמו' שמתג היל' ז' זטזות נמחמי' קפל' לחין מי' והוא
יכלון לדור זמדור מה' כלומר' מכםות חיינו' ימד עס חכםת ה' מורה, כי' כס
שי' מגדים וכ' מרך ה' מילוטי ה' מיל' ס' מ' ה' נצ'וט' מופן טיכנ'ם נצ' ייל' דנ'י
מולה' הס' לו' נלמוד נצ'וט' ולבושים מלחימות וכמ' ומו' גדור' פלאס מכתז' ז'
צ'ים' ה' ה' לה' וכ' צ' זומני'ו' (עיין שיט' שלפי קודס ד' ד' ע' ז') ועיין ט' ל' נ' ז'
(ס' מ' ה') וצ'נעלי' ה' מטה' (צ' ע' ז'') זמל'יכם. ח' ז' וירעו' למטע המלחים
כמ' ז' ה' נמחמתה לו' פ' צה' נממו' נימן להם נחמתה מליוניות צל'ס וע' ז'
עטו' למטעו' לרעות וכמ' ז' ה' מילוט' ה' קדוט' וירעו' למטע' ש' עטו' למטעו' לרעים ח'
רא' ע' מכםות חיינו'ם צל'ס.

וירענו אותנו המצרים במה שנאמר הבה נתחמתה לו' וג'.' ו' ט' להומסף על
מה' שכם'נו צמ'ון' ד' ה' ז' וירעו' לו' ולבזי ה' מילוט' ז' זטז' עדו' ט' לא' קדוק
כמ' ז' ה' נמחמתה לו' פ' צ' נממו' נימן להם נחמתה מליוניות צל'ס וע' ז'

שרו הדרע לנו, וכל מマル מה שימה הדרעה עצה לנו ונרתעה לפראעה וטרכו לנו עט יטלהן מוגדלitis מהס נדרך חמיס ולימודס וכל רנו לא מתעלת נטה וכל מיליט טעם מהן השם ירנו עוד ארינה אלננה וצמקרה ומקרינה מלכמתה על המיליט וליטרעלן מלהת טהין להס צום ציינט עם המיליט ויחם השונן עם המיליט וכןף יטלהן על השונן צקון לדם היכפת לו ויאתלו מיליט ממתקה ולבן מפטו עתה נלהחה מופן יוכלו לא מתעלת צני עט המיליט ולו הס יתיו זרכה לא מדינה עט גדול מה שנטערנו ציינט ולבן מיל פלאה הקה נמכמתה לו ופי' טהלו הנעם הוה צנאי' המש פלמייטווען וליינס יודען השמניגט הדרעה והטען ליט אט להס מה שטנילה המכמתה כל המיליט והס רק חייס עוד כמו צמיו לפני כמה מלהות צנים האן הדרה יטנק צטנס קלמוניומט האן כטה יטנען עט מכמה גו' ממילא יטמנה הכל.

מיד התחיינו נמלט מכמה אט להס ואמרו צנאי' נמה להס לייך דיבוקה טהאן גו' צלי הכהנה יומס ולילה צרכי צnis הילג טו' להס ליכט נעריס וללמוד מכמה ורומנות וליזות צווי עליים נדרך כבוד ולהיות להס הכהנה ועטן צעליטס מיל סטודיה נטה אט ומיד התחיינו נסדר להס צמי קפל עטמים עגייפטיעט סקוקט סטודיו צילמדו אט בטעכניין החדשה ומיד נעטו מהס קרבנה מלכיטעקטין וצאלר צלי מדינה עט מארות גזוזות וטחמיינו נזנות עלי מקנות לפראעה טבנן חכמה וז צעוני'ה מכמת בעטמים העטילה רינס מהס מדרך הטעלה ומדרך חנוט נטה גו' עד צראטה נטה צטטן הצלימו אטם רנו נטה ממליטים וגעטו אט מוליטים טו'זיס כטה צטאנט צראטה מטה רני'ו להו'זיס גו' רנו נטה רודס מהס עד טהאל מהמת מלהות מהס גו' מל מומיטיס מהס יטמו וטאטל ממו צטאנט ימי טהאלפה.

וז' ש וירעו הו'נו המיליט ולח'כ' ויענוו יטנו עליינו עטודת קאטה ומלר וילענו הו'נו כמ'צ' הנטה נמכמתה לו נטה מומס חכמים נמכמות אטס זזה פוח צראטע הו'נו עיי' מכםט לכוון צלמודו מכמה אטס ויענוו צטאטינו נטצענדס מלמר צראטו צנאי' קצעו מטלות גזוזות כל הטהן מיד התחיינו טענו'ס נטעוק טיקודי נקם הכל גו' יטנו עליינו עטודת קאטה.

וַיֹּעֲנָנוּ. כַּמָּה שֶׁנְאָמֵר: וַיִּשְׂיִmo עַלְיוֹ שֶׁרִי מִסִּים, לְמַעַן עֲנָתָו בְּסֶבֶלְתָּם. וַיְכַן עֲרֵי מִסְכָּנוֹת לְפָרָעה, אֶת פָּתָם וְאֶת רַעֲמָס:

וַיִּתְּנָנוּ עַלְינוּ עֲבָדָה קָשָׁה. כַּמָּה שֶׁנְאָמֵר: וַיַּעֲבֹדוּ מִצְרַיִם אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפֶרַךְ:

וְנִצְעַק אֶל יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ, וְיִשְׁמַע יְהוָה אֶת קָלֵנוּ, וַיַּרְא אֶת עֲבָדֵינוּ, וְאֶת עַמְלֵנוּ, וְאֶת לְחָצֵנוּ:

וְנִצְעַק אֶל יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ. כַּמָּה שֶׁנְאָמֵר: וַיְהִי בַּיּוֹם הַרְבִּים הַהִם, וַיִּמְתַּח מֶלֶךְ מִצְרַיִם, וַיַּאֲנַחֵוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הַעֲבָדָה וַיַּזְעַק. וַתַּעַל שׂוּעָתָם אֶל הָאֱלֹהִים מִן הַעֲבָדָה:

ונצעק אל ה' אלקינו אבותינו כמה שנאמר לנו. (דברים כ"ז ו') וימת מלון ממליכים ומלךנו צני טרולן מן העבדות וועקו ומעל צועמס הט מלכים מן העבדות. נטלה לפלעה נסמן נס רשות להטפלן נס' וככמת פלעה חמיטו להטפלן נס' נסנה טמיימת פלעה הניט לויינמו וועקו צני יטלה נס' חס וימת מלך ממליכים ומלךנו צני' מן שעבודה וועקו וכו'.

ונצעק אל ה' אלקינו אבותינו כמה שנאמר ואנחנו בני ישראל מן העבודה ויזעקו ותעל שועתם אל האלקים מן העבודה. נטלה נס טני דברים ומלךנו צני' מן שעבודה זו מהט, וועקו זו סענית כלומר טהומנה טימה על בעבודה קטה צעעם עלייה פלעה וסමיליכס ועי' קפליע הומס מענדות ט', ועל וועקו טהין נידס נקייס מזות טס ווונט להמנון פטוליאס המלינן כמלון דעכיד דמי נס' המלינן וכמ"ט נירוטלמי הונמא כמלון דעכיד דמי נס' המלינן, ח"ט ומעל צועמס

וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת קֹלֶנוּ. כַּמָּה שָׁנָאָמַר: וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים
אֶת נַאֲקָתֵם, וַיִּזְבַּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ, אֶת אֶבְרָהָם,
אֶת יַצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב:
וַיַּרְא אֶת עֲנִינָנוּ. זֶה פְּרִישָׁוֹת דֶּרֶךְ אֶرְץ. כַּמָּה שָׁנָאָמַר:
וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וַיַּדַּע אֱלֹהִים:

אֵל הַמְּלָקִים כָּלּוּמָה הַלְּעָקוֹב נְצָפִיל מְלָקִים עַלָּה מְלָיוֹ מִן הַעֲזֹולָה כָּלּוּמָה צָמֻקָּס
הַמְּנָמָה כָּל הַעֲזֹולָה.

וישמע ה' את קלנו במ"ש ויישמע אלקים את נאקותם ויזכר אלקים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב. ויל' לפמ"ט בגמ' ג"מ (דף פ"ה) גרי יומי נלי' הלווער נלי' טמעון טנקטונו ליה נאג כטולח לי גל למל וימע' צמחיינטל לדמי' טמעיא לקליה למיל קלח דמי' נקליה לר' הלווער נלי' טמעון למכוו' ליה נדרה הו' קרי' עליה (מפלוי י"ה) פלי' לדיק עץ חמיס זה ר' יומי נלי' הלווער נלי' טמעון וכו' ע"ט בסה' ציון צצמע קליה צדומה לקליה לר' ה' נזורה קרי' עליה פלי' לדיק ח"ט ויטמעה ר' למיל' קלו' עטמן חכל קולנו דומה נקלו' כ' נזרה'ס יתקן כלמול צמף צל' סי' למל'ois מיל' עטמן חכל קולנו דומה נקלו' כ' נזרה'ס יתקן וחעקב ויזכר למיל' נזרה'ס לצעינו ווילפינו מ"ז' לו'lein פגניש למל'ois כ"כ מ"מ נצטעל הדריות למל'זומינו סולימנו ממיל'ois ועיין רמנ'ן עס"מ פ' ענק עס"פ ה' נזדוקמן וגוי' כי לו'lein ניד' קחטול צל' כ' נצטעל הצעועה שנאכע הק'ג'ס למל'זומינו וק'ל'.

וירא את עניינו זו פרישות דרך ארץ. (דנليس כ"ז ו'). דנלי' ח"ל (יום ל' ע"ז) ידועיס ויל' עוד למלמו זיל' (יום ל' ע"ז ע"ג) למיל ר' למיל ניל יעקב צמיהלה ר'יו יטRELן דומין כמליגוליס סמנקלין צמיהפה עד צמ' מצה וקנעה' לאס זמן סעודה צכתי'הו ממל'יס ר'יו מוכלי'ס כל' טעה' כמליגוליס סמנקליס צמיהפה זה' לינו מלך להן וכל' זה גרט' לאס הצעודות צל' ר' לאס פנלי' מה' לאס נאכע' רק נמן הצעודה

ונתנו מכם לך חוץ וחוץ וילך מה עניינו זו פרישות לך חוץ כלומר שעניינו
בפרישות מומס מלטנטג נאנטג דין דין.

וירא את עניינו זו פרישות דרך ארץ. (יומל ע"ד) נילקה נפמ"ש ז"ל (קוטה
יע"ג) כטנור פלעה כל סגן טינוד עמד ערלט וגינט מה אנטו עמדו כלן ונגרטו
הה נזומיאט להירה לו מריס חנוך גוילטן קטה מסלן פלעה צפלעה נט גור הילם
על האכלים והמה גולד גס על הקנות וכו' מז' ווינטה ווילטה דכני" פרטן
עטמס מדין חוץ זמ"ז נט יולדו צניטס ע"מ ציהרגס האכלים ומליינו כען זה
טהמלו ז"ל צלטיאל טמלן לו לגוזר עט עטמס צלט ליטט נטס עין גמ' (כ"ב ס'
ע"ג) וכו' ז"ל לדגמיה ליטס נמי סי פולצין מד"ה מטעס זה חוץ וילך מה עניינו זו
פרישות לד",ה, כלומר צעטמן סי מופלאטס מד"ה מטעס ווילט עטנו הלו צניטס
כמה צניהם כל סגן סיילוס מטליכו.

ויל צזה טעם דצטט לי סי קטען צנטגעטס, דצטט לי כארלו צפלעה גויל
להרוג האכלים גורו על עטמס מטעס הגנות צלט ליטט רק כדי קיוס האין
וטהכלה ואגן, עד י"ל דק"י"ל צלט יטמא צטעה צהילו צעת קלה וכל המחתמן
צערן צל יטראן זוכה ולומה צנממן.

וירא את עניינו זו פרישות דרך ארץ. (לדרים כ"ז ז') נילקה נפמ"ש זטמו
דילג כטב צפלעה גור על עט פרישות לך חוץ הילג צלט האטה נטמאה לו לאכיה
צטט האטה צלטס ווע"י מכמת הייניות צלטס גרטו עט כל להרע נטס וטהו
עליהם כל הגירות, וגס נטן פרישות לך חוץ מטעס מעטמן ולכחויה נטסה
פליאו מניאן וצפלעט למיל שטהייל ערלט מה אנטו להמנס י"ל כמו צעטונג"ה
ליהו להיעו צמדיינה זו צעטס מעטלה צכל יוס צלט להרטות צניטס כי זה קכטה
גולדלה נטולס צלט יט"י מקוס להט נטודו הילך וכיוון צו ודי צלטן הו צטטס כל
כך עד צטמייו צפירוש להפיל ר"ל מידוע מז' הges צמדיינה ב"ג נארג עט
העוגלים ומיל טמל קטה מדצרים עט הילט נטשטום וטפינו עט גער צעלי מיס
מקפידיין ומיל השטי קמיyo מיל הילן להרוג נטשטום לוייה ממיס. והכ"ג צמגיאטס
שלמו זנ"י פלו ורטו ויטלי צמיהו מיל השטמייל צמעטלה נט רצוי צניטס וצענעה
וטעמולה נטה נטמאה טהין זה צלי" עדין ופָן ייטה וכו' וטקו להט זמי צפל
להוילו ציפלטו מצעטלה צעת צוילו להטען וטיזט צו להטילות מיל

וְאֵת עַמְלָנוּ. אֵלֹו הַבְּנִים. כַּמָּה שֶׁנֶּאָמֵר: כָּל הַבָּן
הַיּוֹלֵד הַיָּרֵה תְּשַׁלֵּיכָהוּ, וְכָל הַבָּת תְּחִיוֹן:
וְאֵת לְחַצְנוֹ. זֶה הַדָּקָק. כַּמָּה שֶׁנֶּאָמֵר: וְגַם רְאִיתִי אֶת
הַלְּחֵץ, אֲשֶׁר מִצְרִים לְחַצִּים אֶתְכֶם:
וְיֹצְאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרִים, בְּ יָד חֶזְקָה, וּבְזֶרֶע
גָּטוּיָה, וּבְמֶרֶא גָּדוֹל, וּבְאֲתֹות וּבְמֹפְתִּים:
וְיֹצְאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרִים. לֹא עַל יְהִי מַלְאָך, וְלֹא עַל יְהִי
שְׁרָף, וְלֹא עַל יְהִי שְׁלֵיחָה. אֶלָּא הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא
שְׁמֵינוֹת יְהוָה מִלְיכָה מִלְיכָה מִלְיכָה מִלְיכָה מִלְיכָה
וְיֹדְעָה מִלְיכָה מִלְיכָה מִלְיכָה מִלְיכָה מִלְיכָה מִלְיכָה.

שִׁמְיָמוֹ הַיּוֹלֵד טָרֵס יוֹלֵד וְנוֹעַנוּ לְאָט לְצָוָה לִיכָּה לִיקָּוּ כָּמוֹ טְעוּנִים נָוֶה סִוְסִים
כְּעוֹנָה מְכֻלָּנָה נְצִיס לְדִקְיָוָת הַמּוֹלָה מְעִילָה עַלְיָה סְתִּירָה לְמַמְלָאָה נְתִירָה וְלָהּ עַיִן
וּוְ"ק פ' שְׁמָוֹת וְעַיִן מְמֻלָּה וְיָרָה לְתַעֲנִיו וּפְלִיטָות דָּרָךְ הַרְן כְּלוּמָל מְלָךְ מְלָךְ
מְלָלִים שְׁמֵינוֹת פְּלִיטָה עַמְּנָן מְלִיךְ מְלִיךְ מְלִיךְ כָּמָ"ט וְיָרָה מְלִיקִים לְתַעֲנִי
וְיֹדְעָה מְלִקִּים.

וַיֹּצְיאָנוּ הָמִצְרִים. (דָבָרִים כ"ז כ"ה) נְהָרָה מְלָחָה וְנְהָרָה עַיִן
שְׁלִימָה מְלָחָה קְקַצָּה צְכַצָּה וְצְעַזָּה וּכְוּ. יְהָלָל נְפִי מִתְּחִמָּה
צִין גְּמֹולָה עַיִן צְלִימָה לוּ עַיִן קְקַצָּה דָעַיִן צְלִימָה לְיָנוּ גְּהֹוָה עַוּלָם מְכֻלָּעָה
קְקַצָּה שְׁהָוָה נְגַמִּים גַּס פְּעוּלָמִים הַס נְגַמִּים לְכָן גְּהֹוָה עַוּלָם וּכְלִימָלָה
צְמַדְרָה (יְלִקּוֹת פ' צְבָלָה) יְטַלֵּל נְצַעַע נְהָה לוּ סְוָה מְטוּעָה עַוְלָמִים וְעַיִן
עַלְעַיִן פְּקָדִים נְזִקִּי זְגִילָה וְלְפִילָה וְלְפִילָה מְקַבָּה הַ"כ הַלְּקִידָה
וְלְלִיקָה מְמַגְלִים סְוִילָה נְהָה לְהָלָל נְמַתָּלָה מְקַומָה וְלֹכֶן צְמַלָּה מְקַומָה הַפְּלָרָה
וְלֹא לְהָלָל מְמַגְלִים סְוִילָה נְהָה לְהָלָל נְמַתָּלָה מְקַומָה וְלֹכֶן צְמַלָּה מְקַומָה הַפְּלָרָה
לְגַלְלָה חַ"ט וְיֹאֵלָה הַמְמַלְיכִים וּכְוּ וְזָהָה נְלָה מִהְהָרָה סְמוֹרָה נְסֹוג נְמַלְיכִים
וְנְהָה כָּן צְמַלָּה מְקַומָה מְגַלָּה צְיָהוּ מִסְלָה דְכִיּוֹן דְמַמְלָכִים סְוִילָה הַ
צְעַדְמָוּ וְצְכַצְדָוּ הַ"כ מְמַלְיכִים עַיִן יְהָלָה גְּהֹוָה עַוּלָם צְפָעוּלָה הַלְּעוּלָם
וְלֹכֶן נְהָה מְצֹועָג צְדָרָה הַזָּה עַד לְהָלָל כָּמָ"ז זָה מְכַחַת פְּעוּלָם הַצְּהָוָה נְמַתָּלָה.

בְּכָבוֹד וּבְעַצְמוֹ. **שֶׁנְאָמֵר:** **וַעֲבָרְתִּי בָּאָרֶץ מִצְרָיִם**
בְּלִילָה הַזֹּה, **וְהַפִּתִּיחַ כָּל בְּכָור בָּאָרֶץ מִצְרָיִם,** **מִאָדָם**
וְעַד בְּהַמִּה, **וּבְכָל אֱלֹהִים מִצְרָיִם אָעַשָּׂה שֻׁפְטִים,** **אָנִי**
יְהוָה: **וַעֲבָרְתִּי בָּאָרֶץ מִצְרָיִם בְּלִילָה הַזֹּה,** **אָנִי וְלֹא**
מַלְאָךְ. **וְהַפִּתִּיחַ כָּל בְּכָור בָּאָרֶץ מִצְרָיִם,** **אָנִי וְלֹא שָׁרֵךְ.**
וּבְכָל אֱלֹהִים מִצְרָיִם אָעַשָּׂה שֻׁפְטִים, **אָנִי וְלֹא הַשְׁלִיכִים.**
אָנִי יְהוָה, אָנִי הוּא וְלֹא אַחֲרָה:

בְּיָד חִזְקָה. **זו הַדָּבָר.** **כַּמָּה שֶׁנְאָמֵר:** **הַגָּהּ יְד יְהוָה**
הוּא, **בָּמְקָנֶה אֲשֶׁר בְּשִׁדָּה,** **בְּסֹסִים בְּחַמְרִים בְּגַמְלִים,**
בְּפַקְרָר וּבְצָאן, דָּבָר פְּבָד מַאַד:

ביד חזקה. (דנليس כ"ו מ') זו סדר כמה שנמלט נטה יד ר' וגוי (צמום ט' ג')
 וטרוע נתינה וו מלכט כמה שנמלט (נמלכט כ"ב כ"ג) ומלווה צלופה צידו וגוי
 וצמולה גדול וו גלי צלינה כמה שנמלט (דנليس ל' ל"ד) לו הנקה הליקס נטה
 לקחת לו גוי מקלג גוי צמוקות צמומיות וצמוופמים וכו'. וו"ל ממתק פפטוקיס,
 עוד ג"כ ממלט פנטיה (להיכה ג' ל"ח) מפי עליין לו מלה ארעה והטוען לך טוען
 ולמה לו נעשו המכוון ע"י מלמן.

ונראה לדמי כצגה קקנ"ה לפרוע לרטעים עיטה זה ע"י מלמן המכ צמוריים ס"י
 טעם צהקנ"ה ציצול צעמדו צה ע"י זה ממזהק הסלמונה צנגנ"ה נסכךנ"ה ועי"ז
 ימגלה וימקלט צס צמים כמ"ט כלל חלק עיטה לכל טה להיקס צמולייס נעריען
 ועי"ז נפלדו ממליריס נעטו עט צפוי טעםס והי' נליך טה ליקת קקנ"ה צעמדו
 זה טה מלט ניז מוקה זו סדר כה שנטה יד ר' וגוי וצרווע נתוי' זו סמליך וכו'
 וטמען וצמולה גדול וו גלי צלינה כמה שנמלט לו הנקה הליקס נטה לקחת לו גוי
 מקלג גוי צמוקות צמומיות וצמוופמים וגוי ר"ל צלכן עיטה כל זה צעמדו מטוס גלי
 צלינה וצגה לקחת לו גוי מקלג גוי נליך נליך לכל זה.

ובְּזָרֶע נְטוּנִיהָ. זֹה הַחֲרֵב. כַּמָּה שָׁגַּא אָמָר: וְחַרְבּוֹ שְׁלֹופָה
בְּיַדְוֹ, נְטוּנִיהָ עַל יְרוּשָׁלָם:

ובְּמוֹרָא גָּדוֹל. זֹה גָּלוֹי שְׁכִינָה. כַּמָּה שָׁנַּא אָמָר: אוֹ הַנֶּסֶת
אֲלָהִים, לְבֹוא לְקַחַת לוֹ גּוֹי מַקְרָב גּוֹי, בִּמְתַת בָּאָתָת

ובְּמוֹרָא גָּדוֹל זוּ גָּלוֹי שְׁכִינָה כִּמה שָׁנַּא אָמָר. סָנוּ יְדוֻן מַה אַכְלָמָכְךָ רַי
אַעֲטֵיל וְכֵן כְּמַדּוּמָה לִימָה צַפֵּס לְרַי רַי אַמְעָלָקָה מִינִיקָעָלָטָכָוָרָג עַל הַפְּקָוֹן הַזָּה
ישֵׁר מַטָּה צַקְאָו מַלְגָּחָי אַכְלָת לוֹמָר שִׁילָה הַמְּלָרָה לְאַס הַקְּבָ"ה מַעֲטִי יְהִי טְוֹצָעִים
בִּס וְהַמָּס חֻמְלָמִיס שִׁילָה וְפִי דַּהֲמָלְמִיס לֹו לוֹמָר שִׁילָה וְעַי נְעִימָות אַכְלָה
יְמִימָוּ כְּמַלְלִיס כְּמוֹ שָׂעִי צְמָמָנָה קְנַמְלִיכָה כְּמַזְוָל צְמָעָל וְהַמָּרָל לְאַס הַקְּבָ"ה דְּלִין
וְהַמָּה כְּנַגְדָּה מַדָּה שְׁהָלִי מַעֲטִי יְהִי טְוֹצָעִים בִּס כְּלוּמָר שַׁס טְעַדְוּ יְלִדי יְשָׁרָלָל
בִּס וְמַגְעֵן לְאַס מִתָּה מַדָּה כְּנַגְדָּה מַדָּה לְטְעַדְוּ בִּס וְהַמָּס חֻמְלָמִיס שִׁילָה צְיִימָיו וְה
הַיְּהָ, וְלֹכְן קָסָם וְלֹכְצָוָה לְמָה בִּיס, וְלֹכְהָוָה כְּמַן צְמָלִיס שְׂוִיָּה הַקְּבָ"ה הַמָּה יְשָׁרָלָל
צְגִילָה שְׁמִינָה צְמָמָנָה עַלְיאָס מַלְךָ מַלְכִים לְהַצְכּוֹלִיס וּמַמָּוּ כָּלָס וְלֹמָעָל יְהִי
מַלְמָךְ וְלֹמָעָל יְהִי טְרִף.

ונראה לפמ"ז בגמ' י'צמום (ע"ה ע"ב) ויזקץ דוד הַת פַּי וְצָהָל נּוּ צְמָטָפָט
סְהָלִיס נְפִי הַי וְיְהָמָר הַי הַל צָהָל וְהַל בִּית קְדָמִים הַל צָהָל צָהָל נְקָפָד כְּלָכָה
וְהַל בִּית קְדָמִים שָׁהָגָן וְעַל הַכְּלָיִים וְפְלִיךְ קָהָ מַצְעָן הַל צָהָל צָהָל נְסָפָד
כְּלָכָה וְקָהָ מַצְעָן עַל הַמָּר הַמִּימָה לְהַגְּעָנוּנִים כְּלוּמָר מַלְמִיכִי דְּמַקְמִילִי וּמַסְמִי הַיְּזָן
דְּלָמָר רִישׁ לְקִישׁ מַלְיִי דְּכַמְתָּבָצָקָא הַת הַי כָּל עַנְיִי הַרְץָן מַפְטָטוּ פָעָלוּ שָׁהָל
מַפְטָטוּ סָס פָעָלוּ, וְפְלִיךְ יְזָמָקָס צְדִינִים הַמְּלָדָס סָס מַוְלִירִין פָעָלוּ נְדַקְוָתוּ ע"ט.
וַיְיַלְלָה נְמִי שְׁהָלִי סְכָכוֹלִים עַזְוּ מַלְמָמָה עַם צְמָלִיס שְׁיַגְלָהוּ הַת יְשָׁרָלָל וַיְמִנוּ
לְאַס רְשָׁוֹת נְגַהָת כְּדַהֲמִין לְמִכָּה מַלְלִיס צְכָכוֹלִים מִי נְעוּלָס מַקְדוּ שְׁהָכָכוֹלִים
עַזְוּ מַלְמָמָה עַמָּס הַיְּכָכוֹלִים כְּיוֹן צְצָמוֹף מוֹוּ וּלוֹו לְהַזְוִיָּה הַת יְשָׁרָלָל הַי
קָהָמָא צָלָל צָלָל וְהַמָּר מַפְטָטוּ סָס פָעָלוּ וְלֹכְן מָמוֹ צְגִילָה שְׁכִינָה הַכָּל צָלָל
הַמְּלִילִים אַלְדָפוּ מַהְלִי צְנִי יְשָׁרָלָל נְהָמָא צְיַגְמָוּ מַמְלִילִים נּוּ מָמוֹ הַל צְמָמִית שְׁלָמִוי
לְאַס מַדָּה כְּנַגְדָּה מַדָּה וְקְיָל.

ובמֻפְתִים וּבָמַלְחָמָה, וּבֵיד חִזְקָה וּבָזֶרֶע נְטוּיָה,
ובמַזְרָאִים גָּדְלִים. כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם, יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם, בְּמִצְרָיִם לְעִינֵיכֶם:

ובאותות. זה הפטה. כמה שגנאמר: וְאֵת הַמְּפֹטָה כִּזֶּה
תקח בְּידֶךָ, אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בּוֹ אֵת קָאתָת:

ובמֻפְתִים. זה הקם. כמה שגנאמר: וְנִתְתַּי מֻפְתִים,
בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ.

מטיף שלש טיפין מהcorn באצבע (וילא בקמיציה) ווירק לחוץ (וילא לתוך כל)
בשעת אמרת דם ואש וגם באמירת דם צפראדע וכו' וגם באמירת דצ'ז
עד"ש וכו'

דם. נאש. ותימרות עשן:

דבר אחר. ביד חיזקה שפתיים. ובזרע נטויה שפתיים.
ובמזרא גדוול שפתיים. ובאותות שפתיים. ובמפתחים
שפתיים: אלו עשר מכות שהביא הקדוש ברוך הוא על
המצרים במצרים. ואלו הן:

**דם. צפראדע. כנים. ערובה. דבר. שחין. ברד.
ארבה. חשך. מפת בכורות:**

סביר לבני ביתו עניין מכת בכורות. שהليلة האירה כבאים בתקופת תמוז וראו כל העם
דין ה'. ובעת שיצאו ישראל מצרים ראו המצרים מתים בשוק ואין קבור, והמצרים ראו

ישראל יוצאים בצד זה וראו מתייחסם בצד היב' וג' מיתותיו הי', א' שהmittתו בכורי מצרים כל הבא בידם, ב' מיתה הבכורות, ג' שהmittה פרעה להשרים שיעצחו לעכוב את ישראל (ר"ע):

רבבי יהונֶה היה נוֹתֵן בְּהָם סִפְנִים:
קְצַ"ה עֲדַ"שׁ בְּאַחֲ"בָה:

רַבִּי יוֹסֵי הַגְּלִילִי אָמַר : מַנִּין אַתָּה אָמַר, שְׁלֹקוּ הַמְּצֻרִים בְּמְצֻרִים עַשְׂרֵה מִכּוֹת, וְעַל הַיּוֹם, לְקֹוּ חַמְשִׁים

ר' יהודיה היה נותן בהם סימניות. עיין מ"ט (מלצות פ"ה מ"ד) מה ספרilet צדורי ר' יקוֹדָה ל"ך וטהומך וכו' מלtron ליה ומלה ומתחמעון מלילו הקב"ה הומל טהומך כטהומך נטנחת מרע צע"ן ותול"ף ממולפין. עד"כ כטהומך ה'ם עטו בנקל עדרה ועיין בגדה עלני פקחים.

והנה מהכל"ס הלמודוני הקצתה על רשות עדרה נמים נעשו להנחיינו כטוליס ולג' מהר עטה הקב"ה להנחיינו כטוליס וכעדר מכות הקב"ה הכיל הקב"ה. וכי לפ"ד לרמאנ"ס דהנאמן צליינו מעתה כוכוס שי' כטוליס ולג' ביטרלן ולג' במקומות צבוי כטוליס בס הנמים ליטרלן חכל ג' שי' חכל כטלולות וכן רשות קב"ה זעיר להנחיי הקב"ה מון טלק ג' כי' עליית שעשה ע"צ. ולכן ג' שי' זעיר להנחיי הקב"ה בס צוק פלק ע"צ. ובmdl"ס כי' נפי טהומות כטוליס וכעדר הקצתה כן זמי"ט בס צוק פלק ע"צ. זגדל"ס כי' נפי טהומות צחו זמתפת ונדיין על כטוליס נך ימדס להקב"ה חכל נטנחים צנעטו להנחיינו לה ימדוס להקב"ה נפי חכל שי' שולות פלון נוֹתֵן טיסיו לרוחויס נאם כי' ג' כ' שעז"ז וכמ"ס רצ"י נטלה נפקוד וילך מהמלויות ע"כ ולבדיו מקצת זמתפה ט' נטנו זטלה נמים נעשו להנחיינו זנית המקדש וג' ג' נט' כמג עטה הקב"ה זיגווטלמי פליני זנית צבי' לי' נעשו נמים הלו' והנימה למ"ד דנעשו ה'ך לד' פיו לרוחויס נך ה'ך י"ל כנ"ל חכל למ"ד ג' נעשו זנית צבי' ולי' צבוי מזוס לד' נעטה נם רק כטסי' לרוחויס נאם ה'ך חמל'י ג' חמל' מהקב"ה.

ולולי דמקהפייה נפער"ד דצממה עטיחת נם ג' מעליהם קוח ולחמו ז' (צטט נ"ב, פקחים ס"ל) לדין סומכין על נם ומ' צנעטה לו נם מנין לו

מזכירותיו וצינוקו הינו כמו וירט יעקב שם גראס חמוץ ומלג'ה כיטרלן עוזיס רונו של מוקס זו אף אהנגה של מעלה עמאנס שלן דרך הנגע ציילס מילג מלך רע ולג'ן דרך נטן כלנו פיה דרך הנגע נט' יהונא נדליך וכמזהול צעל עקייה פ' נח ועד כמה מקומות לנדריקס אהנגה הנמיה להרך הנגע טלאס. וכל מי שליו צמדרגה זו ונעשה לו נח גרייזה ונעטו לו וגמא' (צמת נ'ג) מהרו כמה גרווע האי גערת צנטמן לו קדרי גראנט וגעטו לו בני דאין להניך מה צנו. אבל גם צנעטה ממילג נט' כי גרייזה.

ולבן נטיותם גמוריים לכמיג צאו ויהמן הגע (צמ"ה נ' ל"ח) ולמה שמלו דבר כי מהוקה נכסה הלהונגה, עד שכל הנקיס פיה לאס בטבע לנו ונעט לאס נקיס שלג ע"פ דרך בטבע מילג נס דורך נס מלג כליגו פ"י וזה דרך בטבע על גמוריים פיו שלג מומס על בטבע צל קודס טהרי המCOME שטהר פק"ה על גמוריים פיו שלג זדרך בטבע וליטרל נס יטונה בטבע וממייג כיון נקיס וכמלה"ס מלמווטי זדרך בטבע וזה פ"י בנוועס מלימליך פ"ז נאר סייע עס"פ וכי מהמלו מה נמלל נטניאת אין נס מרגע ופי' נס למאי טקלות מואר"ז לוקה לפ"ז טהרלו מה נמלל נטנק בטבע מילג נס נס יטנו מה נס נאר נרכחה צל ונשת התזוחה נטנק טניאת מילג נטניאת טקלות נמי כטול נמי כטול בטבע ומוכן נרכחה צפירות טיקפינו נטנק בטבע וח נס ע"פ דרך בטבע צל ירלה נס גידול מזומה נטניאת אהם כ' סnis והן כי קדמתי.

רבי יהודה ה' נוטן בהם מימנים. וסקשו למפלחים מה סוקיפ' לר' יולא, ומליה דארמצע' ע"מ פ"ג צאס המליכת (צמות ל' כ"ה) ומליה ה' הל מסה כלכם נועז מילימה להה כל המופטים הצל שמי' זידן ונעטם לפני פלעה וגוי' מהו כל המופטים הצל שמי' זידן וזה קמנוח שיו כמודין עליו גוטליקון לד' ע"ט צלהמ' ג'. ופי' ככמוג רלה וכקמלל צמטה הצל שמי' זידן כלומר צכל עדר' צלהמ' ג'. ומעתה לפני פלעה כצל שמי' זידן כלס צמעה זה נלמיין, ולפ' ז' המופטים צזו מעטה פלעה לפני פלעה כצל שמי' זידן כלס צמעה זה נלמיין, ומליה' לר' יולא פ' שאמאי הקימינין להה, הלו נכל כצל שיו נמלין צמטה מסה ולח' כ' ר' יהודה מה הקיפ' ולו' ל' בר' יהודה ר' נומן צאס סימנים צמננו כצל ע' ר' יהודה מה הקיפ' ולו' ל' בר' יהודה ר' נומן צאס סימנים צמננו כצל ע' סימנ' צממה מסה ולח' נטמלו כמ' צ' כמה מקומות צכוס ומוזוס ויקלוס

ולפי שמי כמطا מטה מלומזין כי ר' יהודא נומן מומן ומזכירים ליה הקימיניס וק"ל

רבי יהודה הי' נותן בהם סימנים דעתך עד"ש באח"ב. ועיין מותם (פ"ג) מ"ל) אלה קתשה כתמי"ט לדין למידות מהוoso מטעמו ומ"ט אס, ונלה דינה למלו ז"ל גמ' טלה להזכיר מהלה רעה צפוי לדורתה כרימה נאפסים וע"י לינולו ממשיך עלו מ"ז וגיהו מט להריגומי כה הלי וכמ"ל לר"י דהין נומר כל המכות צפה מלה מטעם זה טלה יגולות נעממו מ"ז רעה ולכך רבי יהודא כי נומן נטה קימיניס ל"ז עד"ט כהמ"ב ולמה יו"ה טהו ומכםיס ק"ל לשומר מותה לה דעת לדרך רע ונלה יתקנו נטה המתויה.

ר' יהודה הי' נותן בהם סימנים דעתך עד"ש באח"ב. ורכיס ממאו מה הוקיף ר"י נקימיו ולפענ"ד יט לדליק עוד מיניהם נטה הול"ל ר"י היה נומן נטה גס כי די במלמו נומן סימנים ונלה לאפס"ט ז"ל (בזועות ל"ז ע"ה) ימייך לך נטה קמיה דרכ' יהודא וימתיך וקלה מר מהמינין לדמן פי' ר"כ כי' טונה מאנמו כמהות טאהר טניאה יכלה וכן יכלה לה נטה כלה מר ר' יהודא מהר לנו נטה ספוך לדריש כנגל למלאס למול יכלה וכן יכלה טלה מקלני, עוד ימייך האוח מלצען קמיה דר"כ וימתיך וקלה מר מתקן ננטק מההאל ותליך מהלץ מיטס קלה ח"ל נטה למול יתלהו, ופליך מלתי למ"ל ומתקן דמאות דמיון ט"מ ממינמי נטל בקרלי היה מה מה מכך נטה מכניין קמ"ל ע"ט ונלה לפמי זונחים מדילנה לה יכלה וע"ז מתייך עליה טהומת וח"ט רבי יהודא כי נומן נטה סימנים נטה אקימיניס נמן נטה צעכו"ט כדי שילנקו נטה העטן מכות.

טעם לר' יהודא טה' נומן סימנים ל"ז עד"ט כהמ"ב. מלהמי כלהני"ה מוקפת פקמיס כי מ"ל ח"ל מבד זקיי רבי חי"ן פי' כי ל"ז היו על ידי הארן נטה ועד"ט סי' עעל ידי מטה טלה כמطا וגיהמ"ב עעל ידי מטה כמطا ולטה סימנים לר' יהודא כן ורנוו ינ"ה ז"ל פי' טעם נקימיניס להאל נקוט לנו סמי טחות טלהי מסומן לשינוי כניש שמן ומוצך כל מהל כי' מאטט עט חיילו כטהו כניש סי' עמו שמן ומוצך טלה טה' כניש עיקר קמלה וכן כטה' שמן עיקר קמלה כי' עמו כניש ומוצך וכן כטה' שמן עיקר סי' עמו כניש שמן מדע לטהי סוג כי' כו' קאוליס וזה כהמכתוב על זה כי':

מכות. במצריהם מה הוא אומר: **ויאמרו החרטם אל פרעה, אצבע אליהם הוא.** ועל תים מה הוא אומר: **וירא ישראל את היד הגדלה, אשר עשה יהוה במצריהם,** ויראו קעם את יהוה, **ויאמינו ביהוה,** ובמשָׁה עֲבָדוּ: כַּמָּה לְקֹדֶשׁ אֶצְבָּע, עַשֵּׂר מִכּוֹת. אמרוד

כ נ מ

ש ח ז

ח ש ר

ומתקם היה למתzon ממחך וכן ממחין וכן מכיס יסיך מחך וכן מעטה מלטס וכטמכת הולמעיס יס"י טמן וכטמכת הולמעיס יס"י כנס הלי בעור שקימינס כן צהלו נלו נלומת צלייט צקימן האמייעני זה האמיות ורבי יסודת הקמיד פ"י ליבז' יהודה זקספלי על מעשיי זכוளיס להמר ל"ז עד"צ נלהמ"ג והסמעין צוזה הקדר יש נקרות למצעי זכוளיס ולג' כלהמו מדרי זקספלי חצ"י השערוי ע"כ. ועיין געה"ת עה"מ.

רבי יהודה ה"ר נתן בהם סימנים. רקאו המפלחים מה סוקוף ר' יתודה צקימיניס הלו. ולפענ"ל נלהה לשער מכות נכלוירה נלהיס נפי לרום פען והמאלייס טענו טפס מעטה כטפיס וכן הי צעונ"ה מגנ"י צהיג ליו נלהם ולג' הולמעו צאס נמי ר' ונפהלומוי נלהמת כי כל דבר צעופה ר' לנו וכן כל זמן מן הומנייס יט מועיס ומוטזיס ציט מעטה טצען צנעטה מנצע טעולס וע"י, וגdemת כי הכל נקיס מה' וגס בטצען הום מה' וולדראגה סול' מלט הלאיס כמ"ט המל"ע כי טצע נגמי' הלאיס הלה צפין לרחות ולטהין האקמנים צקמעטה ר' וכמ"ט ועל נמי' צדכל יוס, וכמג הרכמצ"ן סוי פ' צה צהין להדר מלק במלומת מה' רכינו עד צהlein נמי' ומקליינו צכלס נמי' הין צהן צהן טצע ומונאגו אל עולס צין צילזיס צין ציחל ע"צ. ח"צ ר' יתודה כי נומן צאס קימיניס שאסמכות נלו נס קימיניס גדוளיס נגי' יטלהן על העמיד טהכל מלט ר' נטהגמה פרעיטים ומלה כנג מלגה.

מעטה, במצרים לכו עשר מכות, ועל הים, לכו חמשים מכות:

רבי אליעזר אומר: מנין שבל מכה ומכה, שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים, היתה של ארבע מכות. שנאמר: ישלח בם חرون אפו, עברה, נעם, וצורה, משלחת מלאכי רעים. עברה אחת. נעם שתים. וצורה שלש. משלחת מלאכי רעים ארבע: אמר ר' מעטה, במצרים לכו ארבעים מכות, ועל הים לכו מאתיים מכות:

רבי עקיבא אומר: מנין שבל מכה ומכה, שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים, היתה של חמיש מכות. שנאמר: ישלח בם חرون אפו, עברה, נעם, וצורה, משלחת מלאכי רעים. חרון אפו אחת. עברה שתים. נעם שלש. וצורה ארבע. משלחת מלאכי רעים חמיש: אמר ר' מעטה, במצרים לכו חמישים ומאתים מכות, ועל הים לכו חמישים ומאתים מכות:

כמה מעלות טובות למקום עליינו:

אלו הוציאנו ממצרים, ולא עשה בהם שפטים כיינו:

כמה מעלות טובות למקום עליינו וכו' עד לכפר על כל עונתינו. נולדה לכלולosa יט גלגולות זנמים ונפלמות שעשרה הקב"ה עמו נמליט שמי מי שעשו לנו מכך נמי כמיותיו כמוהו"ל (קצת ל"ג) לך ייל כל זה והשא לנו

אלו עשה בָּהֶם שְׁפָטִים, וְלֹא עַשָּׂה בְּאֱלֹהִים
כִּינְנוּ:
אלו עשה בְּאֱלֹהִים, וְלֹא הָרַג אֹתָם בְּכָוְרֵיָם
כִּינְנוּ:
אלו הָרַג אֹתָם בְּכָוְרֵיָם, וְלֹא נָתַן לְנוּ אֹתָם מִמּוֹנָם
כִּינְנוּ:
אלו נָתַן לְנוּ אֹתָם מִמּוֹנָם, וְלֹא קָרַע לְנוּ אֹתָם הַיִם
כִּינְנוּ:
אלו קָרַע לְנוּ אֹתָם הַיִם, וְלֹא הָעֲבִירָנוּ בְּתוּכוֹ בְּחַרְבָּה
כִּינְנוּ:
אלו הָעֲבִירָנוּ בְּתוּכוֹ בְּחַרְבָּה, וְלֹא שָׁקַע צְרִינוּ בְּתוּכוֹ
כִּינְנוּ:
אלו שָׁקַע צְרִינוּ בְּתוּכוֹ, וְלֹא סְפַק צְרִפְנוּ בְּמִדְבָּר אַרְכָּבָעִים
כִּינְנוּ:
שָׁנָה
אלו סְפַק צְרִפְנוּ בְּמִדְבָּר אַרְכָּבָעִים שָׁנָה, וְלֹא הָאֲכִילָנוּ אֹתָם
כִּינְנוּ:
הַמַּן
אלו הָאֲכִילָנוּ אֹתָם הַמַּן, וְלֹא נָתַן לְנוּ אֹתָם הַשְּׁבָת
כִּינְנוּ:
אלו נָתַן לְנוּ אֹתָם הַשְּׁבָת, וְלֹא קָרַבָּנוּ לִפְנֵי הַר סִינֵּי
כִּינְנוּ:
אלו קָרַבָּנוּ לִפְנֵי הַר סִינֵּי, וְלֹא נָתַן לְנוּ אֹתָם הַתּוֹרָה
כִּינְנוּ:
אלו נָתַן לְנוּ אֹתָם הַתּוֹרָה, וְלֹא הָכַנִּיסָנוּ לְאַרְצֵן יִשְׂרָאֵל
כִּינְנוּ

שם רק נטוודמיו ה'כל נס נעשה נס צע"ז ימקלך טמו יתגרך וילנו צמולה
ומיום מלודגה ירכזו הוכחות ח"כ כמה מעולם טועזות למקוס עליינו וכו' צאוילטנו
ממלחים וועצה נס ספטיס וכו' והאכילנו מה קמן ונמנן לנו מה האעם וקריננו
לפי כל קניינו ונמנן לנו מה האמור וסבירינו למלה ישלאן זונגה לנו מה דית סבחיילא
ולכל זה לנכפר על כל עונומאיו, כלומר ע"ז קידוש כס ניכת נמורא ומיום וע"ז
נכפר על הכל, ה"כ מלודגה הנם נטוודה ומגעלה כפולה ומוכפלת או מה אנקיס
המוראה ומיום ימכפלו כל עונומאיו.

אי דה' דמלמי מי שמעו לו נס מנכין לו מוכיחמי וזה רק ליטיל ה'כל כטהקנ"ס
ועשה נס נכלן ישלחן מלודגה מעלה פה וח"כ כמה מעולם טועזות עליינו כלזון
לניס ויה"כ נטוודה כפולה ומוכפלת טיל.

אלו הַכְּנִיסָנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְלֹא בָנָה לָנוּ אֶת בֵּית
דָּגִינוֹ:

על אחת כמה וכמה טובה כפולה ומכפלת למקומם
עלינו: שהוזיאנו ממוציאים, ועשה בהם שפטים,
ועשה באלהיהם, נהרג את בכוריהם, ונתן לנו את
ממוןם, וקרע לנו את חיים, והעבירנו בתוכו בחרבה,
ושקע צרינו בתוכו, וספיק צרכנו בדבר ארבעים
שנה, והאכילנו את המן, ונתן לנו את השבת, וקרבנו
לפני הר סיני, וננתן לנו את התורה, והכניסנו לארץ
ישראל, ובנה לנו את בית הבחירה, לכפר על כל
עונותינו:

(עד כאן אומרים בשבת הגדול)

רבנן גמליאל היה אומר: כל שלא אמר שלשה דברים
אלו בפסח, לא יצא ידי חובתו. ואלו הן:

פסח. מצה. ומרור:

סתכל בתבשיל של זרוע

פסח שהיו אבותינו אוכלים, בזמן שבית המקדש
 היה קיים, על שום מה. על שום, שפסח הקדוש ברוך
 הוא, על בית אבותינו במצאים. שנאמר: ואמרתם
 זבח פסח הוא ליהוה, אשר פסח על בית בני ישראל

במִצְרַיִם, בָּנֶגֶפּוֹ אֶת מִצְרַיִם, וְאֶת בְּתִינּוֹ הַצִּיל. וַיַּקְדַּשׁ
הָעַם נִישְׂתָּחוּ:

גביה הפרוסה אשר איננה מכוסה להראותה להטסובין ויאמר:

מִצְחָה זוֹ שֶׁאָנוּ אֲוֹכְלִים, עַל שֻׁוּם מֵה. עַל שֻׁוּם, שֶׁלֹּא
הַסְּפִיק בְּצָקָם שֶׁל אֲבוֹתֵינוּ לְהַתְמִיז, עַד שְׁנֶגֶלָה
עַלְיָהָם מֶלֶךְ מֶלֶכִים, הַמֶּלֶךְ בָּרוּךְ הוּא,

פה שהיו אבותינו אוכלים בומן שביהם"ק קיים על שום מה וכ"ו אשר
 פמח על בתיהם בני ישראל בנגפו את המצריים ואת בתינו הצליל. (צמום י"ג
 כ"ז) ולכלולות ג"ע לדמה כי נמי לפמות על צמי ישלה ליון רקע"ב געלומו
 עדר גמלין וולדע לאצמן דחלמל ווילען כי' ממאריס ולמ' על מלך ולמ' על די'
 ערף ולמ' ע"י טלית מל' רקע"ב בכבודו וגעלומו שנמלר ועדרמי גמלין מיליס
 ויל' להנה נמוג (היכס ב' ל"מ) מפי עליון ל' מלה לרעות וויל' כלהולה מקשה
 טיק' בכבודו וגעלומו קרב כוכלייט למלה לכמיג' וגמורי גDEL ו' גלו' סכינה
 כמה שנמלר לו הקינה מלקיים וגוו' (דרכיס ד' ל"ד) מה' יט' לומל דמיימת כוכלייס
 כי' ע"י גלא' טפינה לנץ, כי כנץ כמוג לי' למ' ילהני טפלס ומוי' ח"כ ע"י סמגלה
 בכבודו זמאריס נענייתס מהו כולם למנס ליון רקע' האmittה ע"י גלו' טפינה לנץ
 זוה גענ' ישלה מל' גל' יט' מפטמי נמייטס טלה' ילה' וילחו' גגלו' טפינה גם הס
 יומו מדין דל' ילהני הולס ומוי' מל' טכון סמגלה רקע'ה ממא'ה זמאריס ח"כ
 כי' כלהולה בגליילו כל' חל' מיליס וגס נמי צמי ישלה פטיש פנימה ולן' חמלר רקע"ב
 ופקחמי על צמי ישלה מל' רקע' טס גלו' טפינה מה' גהופן אל' יומו.

מצאה וו' וכו'. כמו מלון זקיי נဟגיה עליyi פסחים י"ל ע"ד דורות ציט' מדקדקין
 זחיינט למלה נכל' הפסק ממתכת טימוץ חוץ ממאות מזוה. ולכלולות קאפה
 דלהט קוֹל פוליט ממתכת טימוץ ח"כ מל' מזוה הטולה לו ג"כ מענעם צוי' מהפטאי
 מל"ה ועין ממ"ק (מל"ה קי' ט"ז) למי פטומת ננדוז צגיד' גמל' נצעתה המפילה
 ליון ענכם נכית הקפק ממעס שענטה צוי' חנפטאי' מל"ה וגס גל' צבע
 הקפהה אנטול זקונגליס טס (המל' צן המהנצ') יט' לחלק דל' דמי' נידיען ח"ק
 להמת צגד זה טהינו נונצ' נצעתה מפהה מענטה צוי' חנפטאי' מל"ה וליין

ילזש מהו נגד עבשו שטהויק מהו צהיקו חכל כהן יי"ל צהומת מהה ציונה נא
יש מהו נג טוי חל"ה רק חמלה מהמת חותם להמת מימוץ ע"כ.

ולפערן"ד דכלי מclin זקיי הימכר זי"ל זדקנו דכני מדקדקין נג ייחלו מהה הפיין
נטהלה פירושה מהומה מהה צהכל נטוה וכגון צהפה צהפה מהות מהה מעשרון
ונג חכל רק צ' זומיס וכן צהיל צני נג חכל חיל זים חמד ונטהלה נו חלק מן
המלה הו מהמתה צהכל מאט נטוה וטפ"ה נג ייחל מאט נטוח הקדר וט"כ
טוי ננטשי מהה מיכלה עטמה להיקול.

ולולו לדרישת הקדושים סי' נריה לי התקען לדון בקרקע דלן דמי דאמס ליון
דנטעת מפלגה מהו לודז הגנד זמר ט"כ נכון נצית הקפק על ההי נגד וטוי
הנטשי מהיכלה דליהויה גס חלחל הימפלגה חכל הכה נצעתה הנטעתה הכה פול
הו כל מהה צמיה וטופה לו מהה צבאי וזה לא רטזונה ורק מהל צהכל המלה טוי
הנטשי מהיכלה דליהויה חלחל מהה ודוו"ק.

מצה זו שאנו אוכליין על שום מה. י"ח נזיין מהה חמל מהה זו הייל נג מהה
טהוכליין ומיצת זו מיטמתה. וריהה דאל"ז הנטעתה טהיר נטנה הנטורה טעם נטילת
מהה על צוס צהיל הקפוק נטקהס וכן על הפייה מהה צהיל מהה מטיריס והה נטטו
על הנטעת מהה קודס יטיה דכמיה על מהות ומלויסים יטכלו (צמДЕר ט'
יע"). חיל' דודלי נטהינזו ננ"י נטחול מהה קודס יטיה מהלייס חכל מהו טהיוי
הה היטעת מהה נטעה טהכלו עם מהלייס חכל מהות הטלה מהה נטאות בטעם על
צהיל הקפוק חה טהמאר מהה זו טהנו מהcoliis על צוס מהה דודלי מטה טהכלו
מטוס גוילת הנטען מהה צוס מהה ומי' על צוס צהיל הקפוק.

מצה זו שאנו אוכליין על שום מה. נריהה נטמ"ט היל"ז ז"ל צהלי נטונו צהילת
מהה צמליים קודס צהיל נטחול הפטחה על המאות ומלויסים וריהה דלכלהה מתקפה
מהה טcoliis מהה ובנה חכמי עazzi מהטורות הנקן, מהנס צהילת מהה יטנס צ'
מאות מהל זכל נטילות טנטחרלו צמליים וטהיל על צהיל הקפוק נטקהס, ונגה
בטעם כל חרותה הוה זכל נטעה טהכלו צמליים עazzi השינו וטעס זה גס כסוים
יא חכמי עazzi מהטורות הנקן. חכל הטעס צהיל הקפוק נטקהס הוה ציין גס כסוים
מהה קהמאר מהה זו טהנו מהcoliis על צוס מהה זי מטוס טעם מהה טהכלו קודס

ציהו זו מטעם מהל וכלהל על אוט כל' הספיק נוקם כל' הנטמיין להחמיין
ובן.

אי' מיה זו ציהו הוכליין על אוט מה דפי' קטה ליה נמה או הוכליין צמין הוה
והי יט מיה צהילם מיה בכל נכל גס פקמ' וע"כ דיט חלוק צין טעם מיה
לניעס פקמ' ח"ט מיה זו ציהו הוכליין רק מיה וכל' פקמ' וסתמי' נפי' ציהו צגולם
ושי' קטה מהל טהרכ"ה שויימנו ממוליס צכודו וצעמו' כלהל עד צגלה
עליאס מלך מלכי המללים רקב"ה וגיהנם ודבל ט' ייקום לעולם. כי כל מעשי ט'
צ"ה נזחים טס וטהיר החדרנו לגנות וטהרתו נקי"ה צענו' צענו' צענו' צענו'
כל' היינו חזרין לגנות מצל מיוון טהמולים גרטו' מה צני' וייח' ע"י גירושם ול'
יהם מעזם נגיס נטה' לחזור לגנות ח'ט מיה זו ציהו הוכליין על אוט מה ובל'
gas פקמ' טיה נך לא יכול וע"ז כמחלץ כי גולטו ממוליס ול' יכלו' להמימה ומיון
דיזים טפי' ע"י גירוש ולבן חזרו' לגנות. וזה יט ליט' מ"ט כמדריך (ט"ר) וכי'
צטלה פרעעה מי' הו' ו' מצה' הו' ו' ז'ך לדלאבה מצה טהרכ' צה' ול' ניח'
לכון דפרעה צלה מה צני' ול' ציהו' מעזם ומינה ידע מצה' צילכו' עוד צגולם
ויכלנו' מיה צגולם ויהרו' צין להרומות ולבן' הו' ו'.

מצה זו שאנו אוכליין על שום מה שלא הספיק בצתם ובבו'. צאל'ה
(פקחים לר' ג') הקטה על מה שנמן טיג'ה נטחilm מיה טחה זכרון למחזון
החילום טהיה נטה צהילם ממוליס כי כל' חמץ כי גולטו ממוליס ול' יכלו'
להמימה, מצל מה מתחזון מעלה טוח' לעניין גיהנם ודבל טוב' הו'.
והרי כל' נטה צהיפך צניעם (ישע' נ"ג י"ג) כי כל' צחפזון מלה' וצמנוקה כל'
מלחzon. מהנים צפקוק עטמו צפ' רלה' סכמג' נט' מהכל' עלי' טעמ' צעטם ימים מהכל'
טי' צחפזון וגוי' וחפזון נט' צל' טיה הרג' צל' מיליס סכן' טוח' מומל' וTHONOK מיליס
כי צחפזון וגוי' וחפזון נט' צל' טיה הרג' צל' מיליס סכן' טוח' מומל' וTHONOK מיליס
על' העס וגוי', מצל צלי' ספק צמה טפי' לט' ז'ל' מפזון נט' צל' טימה' הלה' צל'
מיליס סמג' כן' למץ קויטה' וכן מהל' צילקוט' כי צחפזון ינט' וגוי' יכול' מפזון
ליטראן ומיליס מ"ל ולכל' צי' יטלהן נט' ימץ' כל' צפונ' נט' טוען למועל' מיליס
הימה צחפזון וליטראן נט' טיה צחפזון' ומיאו' מפיזק' צה' וקטה' צו' צממה' כי כנראה
לט' צניע' טס גס פמקה' זו וכוונמו' ליט' עכ' ט' ע"ט]. מיצרא' לדמדריך יט' טס

פלוגה כי נִפְגַּשׁ מֵתָה לְפִי שָׂנְגָמָל צְגָרָוֶל מְלִירִים וְמְלִימָם מַתוּ שָׂמְפֹזָן זָה
שָׂמְפֹזָן מְלִירִים לְבַיְסָן קְרַמָּה מְוֻמָּל זָה חֲפֹזָן צָלִילָן עַכְבָּעַ וְעַכְבָּעַ מַה שָׂמָּה.

ואשר נִלְפָעָנָה יְדָעָה צְבָקָדָס עוֹד דִּיּוֹק שְׁהָמָל מַתָּה וְצְהָנוּ מְוַכְּלִין עַל צְוָס מַה
וְלֹא הַמְּלָא מַתָּה צְהָלָלָנוּ חֲנָמִיתָנוּ וְלֹא קְמָס מַתָּה צְהָנוּ מְוַכְּלִין, וְנוֹלָהּ לְכָבֶר הַקָּשָׁו
שְׁרַמְּאָזָנִים צְטָעָס צְכָתָן צְמוֹלָה צְלָגָה הַמְּפִיק צְזָקָס וְסְלִיָּה
וְלֹא צְזָמִינָה נִגְטוֹו עַל אַלְכִילָה מַתָּה קוֹדָס יְלִימָה מְלִירִים צְסָקְרִינוּ קְרַעָן פְּקָה מְלִירִים,
וְנוֹלָהּ דְּגָגָמָה לְמַד דְּמָרוֹר צְזָהָיְזָה לְרַעַנָּן וְמַתָּה דְּלוּוּיִמָּה מַיְזָה צְהָלִי
עַל מְוֹתָה וְמְלוּוּיָה יְהַכְּלָוּוּ וְמְטָמָעָה לְכָהָדָי נִינָּוּ, וְצְמָקוֹס הַמְּלָא כְּגָהָמִי לְפָמָמָה
(פְּמָהִים קְיָהָכָה עַל) הַמְּלָא רַגְלָה מַתָּה צְזָהָיְזָה לְלוּוּיִמָּה מְרוֹר לְרַעַנָּן רַגְלָה
הַמְּלָא וְהַמְּלָא וְהַמְּלָא כְּוֹמִיתָה לְרַעַנָּן צְצָתָה יְמִיסָה מְהַכְּלָל מְוֹתָה וְצְיוֹס הַצְּבִיעִי
וְגַוְיָה מַה צְּבִיעִי רַצְוָתָה מְלָא צְצָתָה יְמִיסָה רַצְוָתָה יְכוֹלָה לִיְלָה הַרְמָלָא רַצְוָתָה
וְמְלוּוּיָה יְהַכְּלָוּוּ לִין לִי הַלְּגָדָן צְזָמִינָה קְיִיסָה מִן צְזָמִינָה קְיִיסָה מִן
צְעַלְגָּתָה מְהַכְּלָוּ מְוֹתָה הַכְּמָוֹג קְדָעָוּ מְוֹתָה עַכְבָּעַ, וְעַיְינָן לְמַכָּבָה (הַלְּגָדָן
וְצְזָהָיְזָה צְבָה צְבָה). וְנוֹלָהּ דִּישָׁה צְעַלְגָּתָה מַתָּה וְסְמִילָהּ צְיִינָן צְזָמִינָה
קְיִיסָה מְוֹתָה הַכְּלָמָת מַתָּה מְקָרָה דַעַלְגָּתָה מְוֹתָה וְרַמָּה צְזָהָיְזָה צְזָעָנוּיָה
הַמְּקָדָש מְרוֹבָה שְׁמָאוֹת מְקָרָה דַעַלְגָּתָה מְהַכְּלָוּ מְוֹתָה וְרַמָּה לְכָבֶר צְעַלְגָּתָה
צְנָטוּ גַּנְלִי עַלְגָּת הַעֲפָבָה מְוַכְּלִין מַתָּה.

אלָא דְּטוּמָה צְעִי מִין דְּהַכְּמָה צְגָלוֹת מַן וְצְמָצָאָה צְרִינָן כְּמוּ צְלִין מְוַכְּלִין פְּקָה
מַתָּה מְלֹדוּיִמָּה כָּן מַתָּה וְמַה נְשָׁתָנָה הַמְּלִילָה מַתָּה, וְנוֹלָהּ דְּכָיוֹן דְּלִמְתוֹת הַמְּלִילָה
מַתָּה יְשָׁאָה טְעַמִּים טְעָם הַמְּלָא זְכָר לְיִלְיָה מְלִירִים כְּמוּ פְּקָה וְמְלוּוּזָה זְכָר
פְּקָה עַל צְמִי צְנִי יְהַרְלָל אַחֲרָה לְיִמְלָרָיו הַמְּלִילָה קְלָיָה זְכָר לְגַלְמָס עֲוֵי הַמְּלָלָה
צְמָלִיסָה הַכָּלָמָה מַתָּה יְשָׁאָה עַד טְעָם צְלָגָה הַמְּפִיק צְזָקָס לִיחְמָן יְסָמָפֹזָן
מְמִלְרִים, וְלֹא כָּלָמָה לְנִין טְעָם זָה כְּיוֹן סְכָבֶר נְלִימָה צְהַלְכָלָת מַתָּה. וְהַמִּי לְפָמָמָה
הַמְּלָרָיְזָה וְלֹא דְּשָׂמְפֹזָן שֵׁה מַד יְהַרְלָל צְגָהָמָה עַדְיָה לְמַה שְׁגִינָה זָה
צְעַמְּדִיסָה קְיָוָה לְקִיּוֹת הַלְּגָדָן מְלָהָוָת צְנָה צְמָלִיךָ לְמַה צְוָיָה
צְמָהָמָת צְנָכָנוּ צְמָמָט צְעַדְעַט צְעַדְעַט וְלֹא יְלִינָה נְצָמָהָוָה עַדְעַט רְגָעָה
מְזָקְעִיסָה צְעַלְגָּתָה וְלֹא בֵּית מְקוֹמָה צְעַוְנָה יְהַרְלָל וְלֹא צְעַדְעַט צְעַדְעַט
צְמָמָנס וְצְמָפֹזָן, וְלֹא צְמָה הַמְּפִיק צְזָקָס לְמַמְמָה שָׂמְפֹזָן צְיִינָה צְלָגָה
וְלֹא צְמִי צְפִילָה קְוִצָּה תְּצָלְעָה זָה צְהַמְּפֹזָן צְמָמָת צְמָה קְיָיָה לְמַעְלָה וְגַס

ונאכלם. **שניאמר:** ר'יאפו את הבצק, אשר הוציאו ממצרים, עוגת מצות, כי לא חמץ. כי גרשו ממצרים, ולא יכלו להתמה מה, וגם צדקה לא עשו להם:

גביה המרו לחראות אחרים ויאמר

מزاد זה שאננו אוכלים, על שום מה. על שום, שפדרדו המצריים את חיינו אבותינו במצרים, **שניאמר:** נימברדו את חייהם בעבדה קשה, בחמר ובלבנים, ובכל עבדה בשעה. את כל עבדתם, אשר עבדו בהם **בפרק:**

טה מר מותה זו טהנו מוכליין על טוס מה כלומר כיוון צפוקם לנו מהר רק פספס שחיינו מוכליין מתו מותנו וכוי. **ה"כ** גס מותה לנו למלויים וטוחן מותה זו טהנו מוכליין על טוס מהומיי על טוס צלח סקפיק זקס ליטמן כלומר טמותה זו לינו כמותה שחיימה זומן בכיהם אלה מכם לטעם וחיל למלות ומותה זו טהנו מוכליין בטעם צלח סקפיק ומופון וכ"ל. וזאת מירען דמלור יט למול דבוח לדבנן כיוון ליליכט פקם לנו הוא אלה זכר נמקדת לנו זכל ליטימת מורות ולן כוילין מותה ומורו.

ולפ"ז נרלה לטב מה צה מר כל צלח מהר צלאה הלאן צפוקם לנו יהי די מונכו וטהנו דין פקם מותה וממור ו**ויל** צטהייט טינס למלויים מהר מותה נידך, ונרלה לפמ"ט רצ"י לקדושים נמי נוֹסָג זוֹה^ז מזוס ונטה למבה פלייס צפמיינו וככל העוקק צמולה עולה בכם כליינו קקליג (ועיין צ"מ ק"ד ע"ה). וכן צלאה צמולה מותה מטה כהוּמָה צקיקמו זומן צפיאטמ"ק ה"ה כעת ולן מהר כל צלח מהר לפקם ומותה וממור מה צקיקמו זומן צפיאטמ"ק ה"ה כעת ולן מהר כל צלח מהר צלאה דצליס וכולן מותה כהוּמָה נמי צטעהה בכל ליטימת מורות ומירום אין מקיימין רק נטלמיה ולן צהילא דמלילא מותה לנו מטעם זכל נטילות כמו פקם וממור מהר מהר על צלח סקפיק וטנן כי קלמי.

מרוד זה שהוא אובלין על שום מה. עיין פסחים ל"ט צחצצ מימי מלור ציוגהן צאט. ונרלה דהגה כמה מיי מלור יט ועיין רצ"י צמומה כל עטן מל קלוי מלור

בְּכָל דָּוֹר וְדָוֹר חִיב אָדָם לְרָאֹת אֶת עַצְמוֹ, בְּאֵלּוּ הוּא יֵצֵא מִמּצְרִים. שֶׁנֶּאֱמָר: וְהַגְּדָתָ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לְאָמֵר: בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְהוָה לִי, בְּאֶתְּנִי מִמּצְרִים: לֹא אָת אֶבְוֹתִינוּ בְּלִבְדֵךְ, גַּאל הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא, אֶלָּא

מ"מ' כמו ב מג"ה (קי' מע"ג ק"ז ט"ו) לד"ה חיינו י"ט רק כמייסים שטענו מכמיס ועל צלול מייסים אין לנו דבר לעניין שקי' קלוי מרווח נצעת מ"ט ונלהה בטעס לסתורו והוא זכר לימלריו וקסם מרווח מל' מהמל' ועד סוף הכל' מרווח ענטוונו ממוק ממהמל' ומכל לנטוקף וכמו שאלטו ז"ל נפרק ממהמל' נפה רק ולנטוקף בעזודה קappa ח"ט מרווח זה שאלנו מוכלן ר"ל דוקה מרווח ולפ' כל דכל' מל'.

בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו באילו הוא יצא ממצרים וכו' לפיכך אנחנו חייבים להזכיר וכו'. נלהה לנו חיינו דומה מי שיטב נשים מקוליס מוטך ענן וערפל עד לעודם ונעשה לו נס וסגולתו מן השעוזר ולפ' עוד נלה' צמולי'יו עטחו רלה' על מעתצדי' למ' שצמע מהיה מגיל לו ממקפל מעמידות מקדש צהמוד מלהcum הלזומו נעשה לו נס מה והוא מתני' צבוי ה'כל' חיינו מרגישת הסרגש הזה וסהצטל' ממילג' חיינו יכול להזכיר לנו כהומו הסרגש ח"ט צלול ודול מיינ' מדס לרמות מה עטמו כללו והוא י'ל' ממיליס ומיע' לרמות עטמו כללו והוא חי' משועבד לשטע ועמדו צומץ וחלפה ולו יוכל לטבע לה' ח"ט לפיכך מטמו מיע'ים להודות וכו' למ' שעש' להלזומו ולנו מה כל הנשים סיינו שהנשים נעשו גם לנו הווילנו מעמידות למלחמות סיינו ממת' טויה הומנו ומחלפה נמר גדול וכו' ונמל' לפני טירח מדשה.

בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו באילו הוא יצא ממצרים שנאמר והגדת לבנך וכו'. (צמום י"ג פ'). ונלהה לדמדך קעולס צהילו יכול למחר ולטמור צטוב מל' מה שצערנו לנו מה מקדשים נינו צלהב' לנטמעה הסרפתקהות אל נלה' שעדתו עלי' ה'כל' מה שצמע מהמל'ים יט' צו כדי להתקפק ח"ט מיינ' מדס לרמות מה עטמו כללו והוא י'ל' ממיליס צהמאל' וסגדת לנין' צויס סאה' וסיגון דצעני נומר לבנק ולכן חייב לרמות עטמו כלילו והוא י'ל' ממיליס.

בכל רוד ודור חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא מצרים. נליה דקמי מה שמה דקמלה לעיל פה שמי לוחמיינו מוכלים וכו' מה שמה עלי כוס מה מילוי וזה שמה מוכלים עלי כוס מה עלי כוס קיימים עלי חותמיינו מימה שנעשה להם כמלים יפה ונעון עלי כוס מה לנו ונכל הגדלה השורה מה שנעשה להם כמלים וכמו שמלינו כמה פעמים שמלמו על המקשה טיהר כי דבר זה מלפניהם וממנו עלי מה לדודה פוי (עיין בגמ' פקמיס ק"ה, יומת ט, ל"ז) וכן מהר דכלהן חיינו כן מה מה שצכל דור ודור חייך לרוחם מה עליו כלנו וזה יהי ממילא וכמו שמלמר זההה והלו לנו למ חוליה הקב"ה מה חותמיינו ממילאש עליו והוא ובנינו מצועדים סיינו לפראה כמלים וכלן מתייעשים ג"כ נצמות בכל הנ"ל ונוגע כלנו מהנו יהנו ממילא.

או יהליר לידעו לנחתה שטjis לרזון יוזמי מילאים נכל נצמת כל יטרלן עד סוף כל סדרות לידעו יהליר מן וכן בס קדשו המולא בכל יטרלן עד סוף כל סדרות ונחתה כל מהר וחדל כי מה שטטעת מתן מולה (ועיין סכת קמ"ו ע"ה) יטרלן שטמדו על ארקי כי שכם עמדו ט. ולרכ מה גרים נמי מזליהו קו מדכמי מהר ישנו פה עמנוא ומה מהר יהגנו פה (דרישס כ"ט). ועיין מות' (ע"ז) ו"ל לפ"מ אכמצעו לדען דוקה שטjis לרזון צבאי ישלהה שטטעת שטטיעה, ר"ה. ולכך צמונד ארקי כי זעיר דוקה שטjis לרזון נגדי שטjis לרזון מהות. ול"ע ולכך צמונד ק"ל הרי שמי יטרלן ב' מלפיט וכו' ונחות פמות מה לד נמי יה וגורס נצלאה צחמאן מיטרלן משמע דכ' רצונות די לאפרהה שטטעה ציטרלן, ווע"ק.

עוד י"ל צפאות כל דול ודור חייך לדם לרוחם מה עליו כלנו וזה יהן ממלאים נחתה נצמתו ג"כ קימה טס נכללה וככ"ל. זה שטטאים נפייך מהנו חייכים להודם וכו' נמי שנעשה מה חותמיינו ולנו מה כל נקם טהו צגס לנו ננטו נקמים יהלו.

אי נפי היודע מניפילם נטלפלוון מוטל הגרפמי צמלמלה עם גראוטים ולדפו מהלינו להרגו וככמ נגיד יהודי מהד ונתקט נטטאו ונטטה כן ולמהר כן מול נטטם וומן להיאורי כתט צטלהה זמן טיליה יפה לרוחמו יעיב עמו ויהודי להמל זמן הט נטטם וומן צכל שטטוד הדרוי וקרלה כל שטטיס ומפל להט טיאורי

אֲפָ אָוֹתֵנוּ גַּאֲלָ עַטְהָם. שָׁגָאָמֶר : וְאָוֹתֵנוּ הַזָּצִיא מִשָּׁם,
לִמְעֵן הַבִּיא אָתֵנָה, לְתַתָּה לְנוּ אֶת הַאָרֶן, אֲשֶׁר נִשְׁבָּע
לְאַבְתִּינוּ :

יכמה המצוות וכח החוכם בידך ואמור בקול רם ובשםחה עצומה
לְפִיכָּךְ אָנֹחָנוּ חִיבִים לְהֽוֹדֹת, לְהַלֵּל, לְשִׁבְחָה, לְפָאָר,
לְרוֹמָם, לְהַדָּר, לְבָרָה, לְעַלְהָ וְלְקָלָס, לִמְיִ שְׁעָשָׂה

זהו טליתו וממר לו ציטעלן מה ארורה ימן לו והיהודי זמוק פדרלייס טעלן לאקייל
מג'יד לי טיינך הרגטה צטעה צטעה טומך ומיל נמלל הצעלה נמאפֿן
נעלפֿהילוין למשח מהר מלען כעט ווילימה לי משכ וו נזיען גמליכת ופקד מיל
לאתלען למלומו על עץ צעוז צעמייס וווער רונה נקמת געטמו לרטות האטלה
ויהודי צכה וסתהן לו וווער צהאל מיד נכנעם למדרו ומפֿלוּ פֿדרלייס געט יכלו לדבל
המו וצעוז צעמייס מקנו האטלה ר"ל וווער נעלפֿהילוין ועמל געטמו לרטות פֿילְך
ציטעלן היהודי טאנ"ל טטלילו וווער צטכלו לאטלה עוד צכה וסתהן לו ולען הוועיל
ונעל האטלן ותלה מה היהודי טעלן נמלר צכבר מלשו מיל זוה נטמוך מה האטל
ווער לטליזו וויה וטאיצ' לו נעלפֿהילוין קע מי הרגטה לומל מה טעלט מהוי
לאטער נך טיינך הרגטה חה ט"ה לאטער רק קס פֿוּ ג"כ ניגול ממות למאיס.
ולען טמאל האטיג פֿיעַ מילס לרטות מה עטמו כתילו קוּט געט גומalias וווער צפֿיל
הייניס לאטודות צטילה מילטה צכל צהה וטנה.

לְפִיכָּךְ אָנֹחָנוּ חִיבִים לְהֽוֹדֹת להלֵל לשבח וכו'. הַמִּיל כָּלֵן צְבָעָה מַיִי
ואודלה וכדרין חז"ל כנוגד צְבָעָה לְקִיעִים, וווער מומלייס צְבָס כנוגד צְבָעָה פְּלוּעִים,
מי ממל להודאות כנוגד מְלֻרָתָס לְצִינוּ אָנָמָן הוֹלְדָה נְפָא, וממר לאטלן כנוגד יַמָּקָה
הַצִּינוּ, וממר נְצָהָה כנוגד יַעֲקָב הַצִּינוּ, וממר נְפָלָר כנוגד הַכָּרְבָּחָה
צְכָוָה, ווילוומס על מטה לְצִינוּ צְלוּמָמוּ צְנַכּוּהָ, לאדר על דוד מלך יְשָׁלָה,
וילקען על צְלָמָה הַמֶּלֶךְ סְקָלָם מה סְקָבָ"ה, עד כמָכָה הַמְּלִיכָנָה לְצְבָעָה כְּלוּתָה
י"ל כנוגד ז' דְּרָרִים וּמְעוּלָות טוֹזָם אָקָנוּ צְיִילָתָמָיס. ה) מִילָות, ג) נִקְמָה
מִתְוִיזִיס, ג) מִמּוֹן וְאַלְגָן, 7) כְּזֹוד וּמְעַלָּה, ה) הַמְּנוּה צְלָמָה, ו) הַמְּוֹלָה מְלִיקִים,

לְאֶבְותֵינוּ וְלָנוּ, אַת כֵּל הַנֶּפֶשׁים הָאָלוֹ: הַוְצִיאָנוּ
מְעַבְדּוֹת לְחִירּוֹת, מִגּוֹן לְשִׁמְחָה, וּמְאָכֵל לַיּוֹם טוֹב,
וּמְאָפֵלָה לְאֹזֶר גָּדוֹל, וּמְשֻׁבּוֹד לְגָאָלָה. וּנְאָמָר לִפְנֵי
שִׁירָה חֲדָשָׁה. הַלְלוּהָ

הַלְלוּהָ עֲבָדֵי יְהוָה. הַלְלוּ אֶת שְׁם יְהוָה: יְהִי
שְׁם יְהוָה מָבָךְ. מַעַתָּה וְעַד עוֹלָם: מִמְּזֹרֶחֶת שְׁמֶשׁ עַד

ז) יוציאם סְלִיחָה גַּנְגָּלָת, וְלֹפֵי שְׁאָכֵל סִי אַלְמָן כְּלִינָה הַטְּבָעָה הַלְּבָדָק נִמְגָּלָי
וְלֹא כָּל מִלְּמָדָה לְהַזְמִינָה וְלֹא מִמְּלָא כָּל הַנְּמִיסָה סְלִיחָה.

שירת חידשה. נטונ נקבה והכי מיל נצמכלמה כל פאילוות נטונ נקבה מוץ מסילה
לעומת דלעון וכלה, ולפי המומ' (පמ' קט' ז ע'ג') ד"ה ונמלמל כמו טהנקגה יס
נה צער לידה מ' ר' כל הנמים יט מהליהס צער מוץ מעומת דלעון מהליה צער, וכן
יקד פפייט צוולט לי פתרום (ז-ה צל' פמח) ועיין צל' ה' סוף ממ' פסחים נצימול
דעוי סטום'. צ"ל מי גיהול מג'יס רימה צילה מדטה דלעון נקייה דהיענו צעומ'ו
וזכוזדו קו' ויאו'ה נסיכל קלען ה'ק מפינוי כל מהלץ מהמס נעמיד דלעון זכל
עמה מקוס יהמל יס'ו'ה וליה כו'ס ייל זמוד הור הלאנָה כהו'ר ה'המ'ה ע'ג'.

מה טלית מוגליך ניל פקח צעטה נמים כמו צליל מנוכה לפי טמגליך צלפיקן מה
כל הנמים ה'הלו וכו' (מנגוי מהל'ה טילנה).

מצאות ה'לל קליהמה מעומד כ"כ צצבי ה'לעט צטס ה'ר"מ והטעס כמג'ה'
צ'מיין ע'ג' ה'כמ'וג (מהל'ים קל'ה ז') ה'ללו עזדי' ה' ה'עוומ'lis וממה אקוולין צליל
פקיחס ציטיגה ממו'ן שמלוקין מומו'ן טולמין עלי'ו לעמוד ועיין ז'י' ה'ס סי'
מכ"ג טכמ'ג עוד טעומייס.

ה'ללו עבדי ה'. (מהל'ים קי'ג). וכלהו'ה כיו' טה'לן זה נ مكان על האם סי' ג'י'
ל'דרך יט' מומלים ל'דרך נ'קל'ה ול'ג' נ'ג'מו'ר לפי טמג'יקין צהמ'ען ועיין טמו'ה קי'

מִבְזָאוֹ. מֵהַלֵּל שֵׁם יְהוָה: רַם עַל כָּל גּוֹיִם יְהוָה. עַל הַשְׁמִים כְּבוֹדוֹ: מֵי כִּי אֱלֹהֵינוּ. הַמְגֻבֵּיהַ לְשָׁבַת: הַמְשֻׁפֵּילִי לְרָאֹות בְּשָׁמִים וּבָאָרֶץ: מַקְיָמִי מַעֲפֵר דָּלָן.

מע"ג צענין ברכם ההן ניכר פלוגמה לדיכויו של יי"צ"ה כי מכך עליו צ"פ מחת קודס מלילה וחתת נמלל מיללה וכן כי נוגה קר"מ מרטונינוק וכ"כ כך מה ולכ' ומה ולכ' ערמות. וכך כל קד"ץ גימומ ותפי העזיז כמו שlion נזכר עליו הכל נפי טולקין היוו נזירים וכן כי נוגה גם הרג'ה ז"ל וכן רמי לנשות ויש מקומות שנוגין נקודות ההן צ"ה ציינור כדי צלט ינערתו נזכר עליו נצעת הגדלה ומה צוע ומה נעים ההו מנגדו וית לו מקום צמכת קופלים וכו' וכחשה קולו צבויו ח"ז נזכר שכך צירך עליו לוביס וצבי ספלה נוגין למומרו וגס הילנא מעני לתקנו נוגין לממרו וית נכוון נצעת מיליה נזכר עליו נצמן הצעודה ומוםס שלין מומליין צביב"ע יט לאלהר בגבינה קודס מAMILIM ההן עכ"פ.

רָם עַל כָּל גּוֹיִם ה' עַל הַשְׁמִים כְּבוֹדו מֵכֶה אַלְקָנוּ המגְבִּיחַ לְשִׁבְתָּה
הַמְשֻׁפְּלִי לְדָרְאֹת בְּשָׁמִים וּבְאָרֶץ. (מְגַלִּים קי"ג). וְנִרְאָה לְפָרָס עַפְרָם סְפִי
הַמְלָכִיךְ ז' נְעַמְפָט פ' צְבִיּוֹן גְּדוֹלָה וּרְסָקָה עַל כָּל הַעֲמִים, לְסָטָה מְחוֹזִיךְ שִׁיבָּה
גְּדוֹלָה ג' כְּשַׁהַפְּלֵר מֵהַסְּקוֹה לְסָטָה גְּנוּזָה הַלְּבָנָה מְגַלְּחָה חַלְמָה דָּק וִיסְטָה
שְׁקוֹה גְּדוֹלָה נְמַכְּלִית סְגָלָות. וְאֵתָה מְחוֹזָה שְׁעוֹלָס מְפִי מְחוֹן סְמָלְמִים נְבָה
מְחוֹזִים נְמַמוֹנָה נְפַקְדָּת מְצָל ת' צ'ה וּצ'ש הַזְּנִים הַצְּגָמָתוֹ מְלָמְדָה עַל הַמְלִיכָּה
וּרְקָן יְצָצָה עַל הַצְּמִים. וְהַמְלִיכָּה מְמַנְּן לְצִיְּנָה מְלָס שְׂכָס יְעַטְּזָה כְּלָוִונָּס מְגַל צְבָי
סְמָלְמִים נְבָה שְׁתִּילָה כָּל הַמְלִיכָּה כְּבוֹדו וְלִימָה מְלָר דְּפִי מְיִינִי ח'ש פ' צְבִיּוֹן גְּדוֹלָה
שְׁמָלְמִים נְבָה שְׁכִיּוֹת נְבָה שְׁוֹה גְּדוֹלָה שְׁכָס מְחוֹזִים שְׁמָלָה כָּל
וּרְסָקָה עַל כָּל הַעֲמִים שְׁלָגָני שְׁעָמִים הוּא רַק לְסָטָה שְׁכָס לְיִנְסָמָדָה שְׁמָלָה כָּל
שְׁמָלְמִים כְּבוֹדו. ח'ש לְסָטָה עַל כָּל גּוֹס כ' כְּלוּמָה שְׁלָגָני הַגּוֹס הוּא וְלֹוּמָה הַגּוֹעַס
מְפִי שְׁעַל הַצְּמִים כְּבוֹדו שְׁכָס מְמוֹרִים שְׁלִיק עַל הַצְּמִים כְּנוֹד ה-ל- מְגַל מֵכֶה
מְלָקִיעוּ הַמְגַבִּיחַ נְצָמָה הַמְסֻפְּלִי נְלִיחָה נְצִמָּים וְזַמְּלִיכָּה פִי נְמַנְּנוּ צְבָי
סְמָלְמִים מְקַבְּצָה מְגַבִּיחַ נְצָמָה מְגַנְּנוּ מְנַחְנוּ מְצֻפִּיל נְלִיחָה
צְמִים וְזַמְּלִיכָּה וְלִכְמָן מְקִימִי מְעַפְרָל דָּל וְמְהֻכְּפָתָם יְלִיס הַצְּיוֹן וּמו'.

מְאַשְׁפֵת יָרִים אֲבִיוֹן : לְהוֹשִׁיבֵי עַם נֶדֶיבִּים . עַם נֶדֶיבִּי

רָם עַל כָּל גּוֹיִם ה' עַל הַשָּׁמִים כְּבָדוֹ וָגוֹי מֵה' אַלְקִינוּ הַמְגֻבִּיהִי לְשִׁבְתָּה
הַמְשֻׁפֵּילִי לְרֹאֹת בְּשָׁמִים וּבָאָרֶץ . וַיְלַכֵּל שָׁמָרְלָה סְמִינְתִּישׁ לְצַבָּתָם וְלַכְּבִּישׁ מִשְׁפֵּיל
לְלָהּוּמָה צְמָרֵךְ וְלָמָה חַמְרָה קַמְשָׁפֵילִי לְלָהּוּמָה צְמָמִיס וְאַלְיִישׁ סְסָבָדוֹ וְנַלְמָה דָּלָל
טְעוּמִים צְהַקְבִּישׁ כְּפִיכְלָל סְוּחָ מְוֹגְבֵל וְצְמָמִיס כְּבָדוֹ וְנַלְמָה דָּלָל
מְעַלָּה וְמְטָה לְוָסָ וְעוֹמָקָה , מְכָלָה חַמְנוּמָה מְלָהָיִם לְכָבְדוֹ מְלָהָיִם שְׁוָלָס וְלִימָה פָּנָוי
מִינִיתָה חַיָּכְלִין נְפָ"מְ חַס סְוּחָ עַל חַמְרָחָן וְאַלְכִין סְמִינִיס כְּכָבִי" נְלִין
וְכָה חַמְרָה כְּיָהָה סְמִינִיס כְּמָלִי וְחַמְרָחָן דָּלָס רְגִילָה מְחָזָה צִימָה חַבָּנוּ לִי וְחַמְרָה מְקוּסָ
מְנוּמָמִי (יְצָעִי" קְיָי" חָ) וְחַיָּס לְסָ עַל כָּל גּוֹיִם כְּיָהָה מְלָהָיִם שְׁוָלָס מְוֹגְבֵל וְלִימָה עַל
צְמָמִיס כְּבָדוֹ מְכָלָה מִי כְּהָהָה חַמְקִינוּמָה מְגַבִּיחָה לְצַדָּם וְיִצְחָם צְמוּפָן קַמְשָׁפֵילִי לְלָהּוּמָה
צְמָמִיס וְצְמָרֵךְ כְּלָוָמָר צָגָס כְּמָרָחָן וְצְמָמִיס צָנִיאָס צְגִינִים מְשֻׁפֵּילִי וְלִימָה נְפָ"מְ צִינָה
חַרְצָן לְצָמִים צְהָוָה גּוֹזָה מְעַל כָּל גּוֹזָה וְצָכָולָס צִיָּחָן מְשֻׁפֵּילִי לְלָהּוּמָה .

מִקְיָמִי מַעֲפָר דָּל מַאֲשִׁפּוֹת יָדִים אֲבִיוֹן . (מַחְלִיס קְיָי"גְּ). נַלְמָה לְפָמָ"ס (עַמּוּס
כְּיָהָה זָ) נְפָלָה נְהָ מְוֹמִיקָה קָוָס נְמוּלָה יְצָלָלָן כְּלָוָמָר כְּשֻׁפְפּוֹל נְמוּלָה יְצָלָלָן וְלָהָן
לְגַפּוֹל צְבָס חַיָּזְוָן צְפָלָל קְמָנָה חַוָּס מְזָוָה סְיָעוּשָׁה וְעַיְינָן סְפּוֹלוּנוּ עַסְ"פָּה וְסִיחָה
וְלִעְנָץ כְּעַפְרָה חַמְרָחָן וְפְרָלָמָן (צְלָהָקִים כְּיָהָה יְדָ) חַיָּלָה חַמְקִין צִיָּהָיִם וְלִעְנָץ כְּעַפְרָה חַמְרָחָן
כְּעַנְיָן וְמְתִימִי כְּמִין גִּיּוֹן וְסִיחָן לְעַזְוְלִיס חַהָה צִיָּהָיִם צְמָלִים הַצְּפָלָתָה הַצְּפָלָתָה
כְּמִלְוָן מְפָרוֹן חַמְרָחָן שְׁוָמָה צְוָכָה עַלְיָהָה צְבָל כָּד יְמָה וְקַדְמָה וְלַפְוָה וְגַגָּה וְכוֹי כִּי חַמְמָס
חַזְוּעָם הַהָלָן הַעַמְדָה מְסִיָּה הַחֲרָלָה צְלָהָלָן צְפָלָה צְלָהָלָן צְגִלָּהָס הַחֲרָלָה
יְהָיָה כְּמָ"ס זָל (סְנָאָדְרִין פְּיָהָלָק) חַס רְמִית דּוֹל צְלָוָתָה רְצָוָתָה עַלְיָהָה כְּנָהָר
צְנָהָמָל כִּי יִצְחָה כְּהָר (יְצָעִי" נְיָטָה) וּמְקִמְיךָ לִיהָה וְצָהָן נְלִיּוֹן גּוֹהָלָן וְעַיְינָן צְעָה"מ
(רִיצָה פְּיָהָלָק) מְנוֹקָלָם הַגָּרָה חַמְרָה נְמִנְלִיּוֹת קִימָלָה חַוּלָמִיָּה עַל כָּל
וְהַוָּמָה וְלָהָן מְהַהְמִי הַוָּמָה צְפִילָה יְצָלָלָן וְסְמוֹפָן הַהְמַעְלָה כְּמָ"ס (יְצָעִי" מְעַט זָ)
כָּה חַמְרָה כְּיָהָה גָּלָן יְצָלָלָן קְדוֹטוֹ לְצָהָה נְפָשָׁת לְמַמְעָגָה גּוֹי לְעַנְדָה מְלָכִים יְלָמָה
יְקִמוּ צְלִיס וְיְתִמְחוּוּוּ . וַיְהִי מְקִיְמִי מַעֲפָל לְמַהְשְׁפִיטָה לְיִשְׂרָאֵל לְצִיּוֹן צְמָמָה זָקָן יְעַקָּב
וְלְמַוְנָל צְלָהָלָן צְפָלָה הַחֲרָלָה כְּמוֹזָה נְהָהָיָה צִיָּהָיִם חַמְיָון וְכִי מְהַמְּלָא
צִילִיס לְהַיּוֹם צָהָה עַס נְדִיָּה עַמוֹּוֹ וְלִימָה מְקִיָּס מְצִיעִי עַקְרִים צִיָּהָנָה נְגָיָה

עַקְרִל וְכָל הַעֲמִים טָפָל .

**עמו : מושיבי עקרת הבית. אם הבנים שמחה.
הלויה :**

**בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז : היה
יהודה לקדשו. ישראלי ממשלותיו : הם ראה ונין.**

בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז היה יהודה לקדשו וגנו. (מלחים קי"ד). ויל' אלכט נחלת יטרלט ממיליס ונצח יעקב מכש מעם לעז ולמ' זכר ציינו ממיליס ועוד לימת צמדת לזכות נשים נדקניות צבומו דוד נגלו הטוטמיו ממיליס ולפום לרעה נלה פטמ"ש צמדת (ט"ל) קמדת זהה לנכס מהר ליה הקב"ה נמטה צמדת זהה חמת נגהלים היל' מטה ובלה מה מה מלך ועדים ועינו חמת לרגע מהות טה ועדין לה היל' הקב"ה כי אבא הקמו עדר שנינים נלו צהירן (טה"ט ה' י"ג). וכחמי נמקוס מהר צאס גלון קדמון לה דקממר צילוטלמי (ע"פ) כמה מקו ד' כוקומ נגד ד' נזונם צל גהולה לזכרם כי רוחו לטימות צאיס לרעה יטרלט צטיענוד מיליס מ"ל טה ונלה ציו מושעדים להל פ"ז צויס צטאצינוד המהיל מצאנולדה מליס דסימה זט פ"ז ציינוע צני יטרלט ממיליס [נגימ' כ"ק] היל' שרדי עס צבי פרים ורדים צלט מלך בטבע הצליטים הצעוד לכתיב ומושדים עלו צנ"י ממיליס לש"י חומת ילו ודר' מלכים מטו צטלאט ימי הפלגה היל' כי יטרלט ד' פערמים צאיס לרעה ול' ודר' מלכים מטו צטלאט ימי הפלגה היל' נליין נסיות בגנות רק צאיס לרעה צנבר פערמים צאיס לרעה וגנתה לה סי' נמי נמיה שאלייזי צהוכלאין כמו צאיו בגנות מ"ל טה ול' פערמים כו"ק ילה קודס השם מכה לחיי סעם, 344-86-4 (430).

4x86=344 ועיין פר"ד פ' נה.

והנה חמור ויל' (סוטה י"ג) לעמלס גדור פדור כי עמד וגילט למ' חמור ועמדו כולם וගלו נטומיהם עד צהמלה לו יוכגד גורתך קאפה מצל פרעעה לה גור היל' על האכלים ומה עלה האכלים ועל הנקיות וכו' עמד והזעיר מומה עמדו כולם וטהורי נטומיהם וטהר"כ לה מהמו לאזרקן נטומיהם עד צהמלה נטירם גמלותם טזנאות וגלמו נאס נהוריד ח"ט ממת המפות עולמתין כמגואר זה כל צמדת היל' קאנטיס הא צגלו נלדיי סganis ח"ט נאס הקב"ה שננים נלו צהירן דהמלו

במלצת שמי מולדין ששה ברכם מהלך וכטלו המליכים לארגן צלען מהלך ומל"כ כהנמגלו יתנו מן הכהן עדليس וחולו הרים ח"כ (טה"ט מה' י"ג) היליגיט נלהו זמץ' והיו יומר מן הטעור וסת הצלומו למ"ל טהו וטהי צפיף נפ"ז צביג נשים לדקניות נגהלו היזומיו ממיליכים ששה גרכו נאס לודק נאס וילדו ששה ברכם מהלך וע"י נכס נכינזות.

והנה מהרו ז"ל (הצום פ"ב מי"ה) לר' ירושע בן מנינה מהרי يولמו ומתי' הגדלותו צלו צהלו שילדתו, וממלכו לקומת צמה וכות לבניש כס"ג (וימל' מ"ג) מליכת מנה' מהלי ז') ועוד ידוע כי קדמת יטלהן חלי קדמת טהמות ולכך מהלך ביהם יטלהן ממיליכים בית יעקב מעס לוועו שטנית יעקב גרכו נטהם ולכך טימה יהודא נקי'ו יטלהן לממתקלמי'ו.

ונראה עוד נפ"מ דמיון במליכת מנומומ (קי"ד ד' ויקרא נ"ג ד') לדוכום ד' ברכיס נגהלו היזומיו ממיליכים צלה צינו מה צמן, ולג' צינו מה לטונס, ולג' צינו מה מלזוטס, ולג' גיבו ממולין שטה ועיין חילופי' גירקומות ילק"ט מהו ולכמולה מה זה מלוי הגרולה צטני' נטונ מהנס רהימי' נגהלו מפלה'ק ז"ל לעיקר טgres הגרולה צביג צלה נטומחו צמאריכים ולג' נטערבו ציעיס ווח עיקרו ע"י הנשים צלה נטאו על העליות וממלכו מהם הימה ופלרמאה המכוג (קנדליין פ"ז ועיין רצח' ויילר כ"ז ורכ' צמות ז' י' ובגמ' קנדליין נ"ח) וסיל' צלומיות צה לבי ולכמולה מה יוצת עלייה מטה ובלג' לה צמאל ובעועל עצמה צהרי סבולה טהו צעהה לדמיון במליכת שטה'ק טהו'ק טהו צעהה ובלג' מהצמו וקצורה טהו צעהה מהנס י"ל לחיטה צוואר דקוקס היוזג ט' לדבר עס מהצמו צלה ממסלף צדלים ומה נגידו מן העליות צזה שגדרו צלה נידר רק נטה'ק וידוע צלהין המיליכים מביביס נטה'ק שהרי מהפיו פרעה לה האין נטה'ק וטומית צה דברי פליה הגדל ולג' טמלה צלית נטונ לדבר נטונ עמה צלה'ק ושימה פירושה ולדרכה צלהון מורי ווח גרט לה סבולה טהו צעהה ובלג' פירושה טימה וע"י צפלקה גדר נטונ צה לדי' מומלה עליות וטהם הימה ופלרמאה המכוג נטה'ק צע"י צבמלו עטמס ולג' צינו לטונס נטמלו מעליות וט'.

והנה צי' יטלהן שחי מזוענדים צמאריכים והיו גרכיס לדבר עס המיליכים צעניני מליככם, נמדו לטונס עכ"פ לדבר עמלה נטן הנשים נה' לו לדבר כלג' צלהון

הירדן יטב לאחור : החרים רקדו כאילים. גבעות בبني
צאן : מה לך הים כי תנוו. הירדן טב לאחור :
החרים רקדו כאילים. גבעות בבני צאן : מלפני

עמים ותְּהִלָּה למדו הפלילו נזונם וככבר פרטתי מקום מהר וליד מילימה חום ע"פ
 שדנור שדרכו מלחמת וננה מי שלם היה נזונה עכו"ס יודע להצמין זהה נזון
 מלחמי חה נזון חטוי וכדומה חלן מי שלה נמד אשר נזונם רק נטה"ק חינו
 יודע להצמין חלה כל נזון מומה מהלה נקלה נזון"י כולם נזון עס ול ח"צ ימהו
 יטלהן ממילאים טהנתים ידענו יי"ה ממליטים שידעו להצמין צין נזון נזון חלן
 כית יעכג מעס לנו צלה ידענו להצמין צין נזון מיליטים לטהר נזון עמים כן יי"ה
 מעס לנו נזון עס ור צלה נמדו כל נזון עכו"ס ממנה לפ"ז שמי לדקניות לנו
 רימה ישודה להצמו יטלהן ממחלמי וכמי נקמיה שוכמה נכביס גודליס קן וכו'
 הס לממתקלה. וសרגה יט להצמר מעניין צנעוו"ה מדליים נלמוד נבנות דוקה
 מכמות עכו"ס ומילימוד נזונם חלקאות מוי לי מס מומל מוי לי מס לה
 מומל ול"ל.

מה לך הים כי תנוו היורדן תMOV לאחור ההרים תרכדו כאלים גבעות
 בבני צאן מלפני אדורן חולין ארץ וגנו. (מלחיטים ק"ד) נלהה דנהה חכמי
 האמוקר מקריו שנמש צנעוו יטלהן מה בס דעת קלהם מלה דהו"מ צינוי בטבע
 לדיוקן צלוות ר' לרפי חיט משענד להס נגעגע וע"ז הקאו בבעל השקליטים
 ועוד דהלי כנ"ל מהר הachsן אין כל מדת מהם שטמא ולכך פילטו קלהם אך קהנה
 הקב"ה במעשה צלהנתים וכן הועגע צעולמו צכיזו ור' העמיס הלו"ז יטמנה בס
 טגע צלהנה ור"כ מין כלן מדת מהם דצלהמת וזה קוח בטבע שכך נעלם
 שעולם. ח"צ מה לך כס כי חנוך היילן מקוב להמור טלית מליקו כלהיט ובהל
 זה נגד בטבע כל מדת מהם שטמא וע"ז נ"ה המטול והומיך מלפני מדור
 חולין מלך צהקע"ה נלהה שטולס כמזרל לחולי נזון צלהנה הוה מלון ממלול
 וכו' צורה שטולס ור"כ כך קהנה נטעם בכילהה ומן וזה צינוי בטבע שגע

הליך והונגע בס נויר יטלהן.
 ויל' נזון חלו"ה יעכג דנהה י"ל דהן שמן כל מדת מהם שטמא חלן רק לכל
 לנ"ר שטוח ע"פ לרך בטבע מינה משועבדה לו חלן לנ"ר שטוח נמעלה מן בטבע

הטבע מטענכם לו ובנה ידוע מה טהמרו ז"ל ענ' מה טהמרא בקכ"ה הטבעת נ' מהיינטיגנותך נ' לכנ"י נולדו צל'ן כדרך הטבע לטערטס ר' עקר מטעב י' כמותם ס"ל) וטהמלו עוד במלצת יעקב ה'cars פלה מה טערטס לטערטס ר' מוקן ליטרף נ' כוכבן ה'cars ה'cars נ'ל'ן צ'ו ע"י נמרוד צל'ן זוכות יעקב נ'פה. ועיין סנאדרין (י"ט ע"ג) לנ' כה להמל'ה' לא' גיהם יעקב ה'cars פלה מה טערטס ר' טערטס ר' (ט"ע כ"ט), וכיון מ'ג'ינו זיעקב צפל'נו הטבעת, מ'מר רב' יפודה צפל'נו מ'ג'על גידול צנ'ים. עכ"פ כל דרך ה'ח'יס א'ל'ס צל'ן כדרך הטבע, ה'ל'ן למעלה מטעב, ו'ה'כ ל'ט'רל'ג מלך הטבע מ'ן נ'ס מקום מהזאה וקיים בעולם ה'ל'ן צ'ס למעלה מן הטבע ו'ה'כ הטבע מטענכם נ'ס ח'ס מה נ'ק' ח'ס מ'נו'ג' וגו' ה'ל'ן מ'ן כל מ'ד'ך מה'ם ז'ואר צ'י ק'ע י'ק'וט ר'וח'ני צ'ל'ם עה'פ' חיל פל'עה) ה'ל'מנס ה'ימ'ג' צ'מל'ץ דמן'י ה'מ'נה בקכ"ה צ'מע'ה צ'ר'ה'צ'ת צ'יק'ע ח'ס נ'ג'י' צ'ט'ל'מו מ'מ'ל'יס ו'ל'וע צ'ל' צ'מ'ל'י צ'מע'יס ה'ס ק'ל'ק'לו מע'יא'ס ה'י'מ'נו נ'ס ה'ל'ן כל צ'ט'ל'י צ'מ'ל'י ה'ג'ר'ה'מ'ה ה'ין נ'פ'מ' ה'ס ר'מ'וו'ס ה'ס ה'ו נ'מ' לי'ונ' ל'ז'ו' מ'נ'ל'י צ'מע'ה צ'ר'ה'צ'ת, וכ'ה'ג' ט'מ'ר'ו ה'ס ה'ל'ן מ'ו'ז'וק'ם נ'ו מ'ל'ג'ומ'נו ה'ין כה צ'ח'ט'ל' ה'ל'יר'ו'ת' צ'ל'נו, וכ'כ'ג' ה'ין כה צ'ח'ט'ל' נ'צ'ט'ל', ועיין ר'מ'ג'ן עה'פ' (פ' ע'ק' עה'פ' נ'ל' נ'ל'ק'מ'ק') כ'י ה'ין צ'ח'ט'ל' נ'צ'ט'ל' ה'צ'צ'ו'ה' נ'ל'ג'ומ'ינו. ח'ס מה נ'ק' ח'ס מ'נו'ג' ט'יל'ן מ'ק'ו'ג' נ'ל'ה'ו' ו'כ'ע'נ'ה' ה'צ'ל' צ'ל' מ'ל'יס ה'ל'נו' ו'ה'ל'נו' ו'ע'י' כ'מ'ל'ץ' מ'ל'פ'י' מ'ל'ו'ן' ח'ול'י' מ'ל'ץ' מ'ל'פ'י' ה'ל'נו'ה' יע'ק' צ'ט'ו' צ'ל' ה'ל'ץ' ו'ה'מ'נה' צ'מע'ה ה'ג'ר'ה'מ'ה' נ'ס' ו'ט'יל'ן נ'ה'צ'ק'ו'מ' ו'צ'פ'ר' נ'ס', מ'ל'פ'י' מ'ל'ו'ן' צ'נ'מו' ו'ק'ל'.

מה לך חיים כי תנומם הירדן תסוב' לאחר הרהרים תר��דו באלים וגוי' מ'ל'פ'נ' א'ד'ו'ן ח'ו'ל'י א'ר'ץ' מ'ל'פ'נ' א'ל'ק'י' יע'ק' ה'ה'ופ'כ'י' ה'צ'ו'ר' א'ג'ם מ'ים ח'ל'מ'יש' ל'מ'ע'נו' מ'ים. ו'ה'כ' מה' צ'י'כ'ו'ת' ז'ה' נ'ז'ה' ו'נו'מ'ה' נ'פ'מ'ע' (מו'ל'ין ז' ע'ה'ל') נ'ל'פ'צ'י' ז'ה'ו' ק'ה'ז'ל' נ'פ'ל'ו'ן' צ'נ'ו'ן' פ'ג'ע' צ'יה' נ'ג'י'נ'ה' נ'ה'ל'ה' ה'ל'ג'ל'י' מ'ל'וק' ז'י מ'מ'ק' ו'ל'ג'נו'ר' נ'ק'

אָדוֹן חֹלֵי אֶרְצָן. מִלְפָנֵי אֱלֹהֶה יַעֲקֹב: הַהֲפָכִי הַצּוֹר
אֶגֶם מַיִם. חַלְמִישׁ לְמַעַינָנוּ מַיִם:

אווז הכוון בידו עד גאל ישראאל ואומר בשמחה עצומה:

ברוך אתה יהוה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אשר גָּאָלָנוּ
וּבָאָל אֶת אֲבוֹתֵינוּ מִמְּצָרִים, וְהִגִּיעֲנוּ הַלִּילָה הַזָּה
לְאָכֵל בּוֹ מַצָּה וּמְרוֹר. כן, יהוה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵינוּ
אֲבוֹתֵינוּ, יִגְיִיעֲנוּ לְמוֹעֵדים וּלְרִגְלִים אֶחָדִים, הַבָּאים
לְקַרְאָתֵנוּ לְשָׁלוֹם, שְׁמָחִים בְּבִנְיָן עִירָךְ וּשְׁשִׁים
בְּעֻבּוֹדְתָךְ, וּנְאָכֵל שֵׁם מִן הַזְּבָחִים וּמִן הַפְּסָחִים
(במושאי שבת אומרים: מִן הַפְּסָחִים וּמִן הַזְּבָחִים) אֲשֶׁר

ה"ל מהו הולך נעצות לר'ון קון ומני הולך נעצות לר'ון קווי מהה ספק עותה
ספק לי מהה עותה מי ולמי עותה ה"ל מה מולך גחלין עלייך צלול
יעברו לך מיס ליעולם כי הקב"ה מカリ עולם ציד נדיקיס לקדש
לעומך.

והנראה דעתה הנאר עט ר'פ"ז סיימה כיוון שאכל נרלה לנכחו ומי הולך נעצות
לר'ון קווי ומני ובירור וצמלה צרול עלייך מה ימלך הנאר יתגעל הנאה מעומות
לר'ון קוינו וממן"ל דעתך גדולה ממי ווע"ז כתיב ל"י ר'פ"ז מה לי מהה מולן
ଘחלין עלייך צלול יעקרו לך מיס ליעולם כי הקב"ה מカリ עולם ציד נדיקיס לקדש
שםו וסמקדשים שםו וטה ממלך יש"ה זה קידוש פasset צבamura נדייק מהס ומה
יגוזל עלייך צלול יעברו לך מיס ליעולם וילמו צפק"ה גחלין מנעל ועי"ז
יתקדש שם צממי, ח"ז כס ליה ויונם ומלך נאכו מיס כמו נד האלים לקדשו
שלין ושה מדריך הענצע אלטא וטומל מה לך כס מני מונק היילן מקוב להטול וגוי
ומה רלה על כהה לאניהם מלעתות לר'ון קוינו מדצער יוס וויס ווע"ז משיכ ונומו
טעס לבכן נם מלפני מדור חולין מלפני הולך יעקב השופט הול להגס מיס
חלמיה למעינו מיס כלומר קלי הולך יעקב יטמע נגידיקיס יוכל ליגט כס ושיילן
ליעולם ויאפוק גור נאגס מיס מלמיט למעינו מיס.

יגיע דםם, על קיר מזבחך לרצון, ונודה לך שיר
חדש, על גאלתנו ועל פדות נפשנו: ברוך אתה יהוה
גאל ישראל:

kosh sheni

הריני רוצה לקיים מצות כוס שני מאربع כוסות שהוא כנגד אחת
ראשונה של הויה ב"ה היא בינה והן תרין ריעין שלא מתרשין והוא
כנגד רוח זנות לבטל אותו. לשם ייחוד קוב"ה ושכינתיה ע"י והוא טרי
ונעלם בשם כל ישראל: ויהי נועם וגור.

**ברוך אתה יהוה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בָּרוּךְ פָּרִי
הֲגַפֵּן :**
ושותין בהסיבת שמאלינו מברך אחריו

ר' חציה

רחצה מוציא מזח מרור כורץ, אומר עתה בפה מלא כל הסימנים אלו כדי שלאזר
נטילת ידיים לא יצטרך להפסיק במה שלא צריך. ואומר הפסוקים לנמי' ולשם יהוד
להטוציא כפי מנהגו.

הנני מוכן ומזומן לקיים מצות עשה של נטילת ידיים כמו שתקנו חכז"ל.
לשם ייחוד קוב"ה וכורץ ויהי נועם וגור.

**ברוך אתה יהוה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אָשֶׁר
קָדְשָׂנוּ בְמִצּוֹתֵינוּ וְצַפְנוּ עַל נְטִילַת יָדֵינוּ :**

מוציא

יקח המצות כסדר שהניהם, הפרוסה בין שתי השלימות ויאהו שלשותם בידו שייח' לזרם
משנה ופרוסה משום לחם עוני (ודרכו של עני בפרוסה) ויברך, ומקודם יאמר:

הנני מוכן ומזומן לקיים מצות אכילת מצה. לשם יהוד קוב"ה ושכינתייה על
ידי הוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל.

**ברוך אתה יהוה אלְ�הינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמּוֹצִיא
לְחַם מִן הָאָרֶץ :**

מצה

אה"כ מניח המצאה השלישית התחתוננה מידייו ויהאו בהعلינה והפרוסה ויברך על
אכילת מצה ואה"כ משבר מהשליטה העילונית ומהפרוסה מכל אחד כיון ויקחם ביחיד
لتוך פיו ויאכלם, ואם אין לו לאכלם ביחיד יאכל של המוציא תורה ואה"כ של אכילת
מצה, וכתחילה יש לבלו כזית מרוסק ביחיד, ובדייעבד יצא באכילת מעט בלבד
שלא ישחה יותר מכדי אכילת פרם, וכן במרור, ולא ישיח בדברים שאינן מעין הסעודה
עד אחר שיאכל הכריכה:

**ברוך אתה יהוה אלְּהינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אָשֵׁר
קדשו במצותו וצִנְנוּ עַל אֲכִילַת מְצָה :**

מדור

נותל כזית מרור, והטרור לא יהיה כבוש דהיינו שרו במים מעט לעת ולא מבושל,
ומטבלו בחרוטת, יונער החרוטת מעליו ובברך אחר הטיבול יכוין לפטור בה נס המטרור
שבבריכה ואוכל בלבד האסיבה, ומקודם יאמר:

לחירותת יקם מפומיס ממוליס זכל למפטום, עיין לטכ"ס (קט"ז) וליכ"ק קי"ה
לנטען צו מפטום דלית ציה קיוח זכל למפטום וקס להין לו מפומיס ממוליס יטול
צו מילמל לדית צי' קיוח ומפטמן דלע' גני צי' צמיגל נמכוכו, עיין לט"ז סס
ונטוק' צי' ומומן עיין הל"ז. ונkapfel הנג'יר דף מ' לעתם המלוקות מי"ג מיליס

הנני מוכן ומזומן לקיים מצות אכילת מרור. לשם ייחוד קוב"ה ושכינתייה על ידי והוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל. ויהי נועם וגרא.

**ברוך אתה יהוה אלְהִינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אָשֵׁר
קָדְשָׁנוּ בְמַצּוֹתֵינוּ רְצָנוּ עַל אֲכִילַת מְרוֹרָה:**

פָּרָךְ

נותל כויתת מצחה מהמצאה השלישית וכויתת מרור וטובלו בחרופת, וכורך עם המזאה ואוכלם בהסתיבה ואומר:

כגדי לך כוותת לגמולה, ולך למלעלה לנאהותה מהוות, ולך לנמהות לימויו סמיטים.

ולענין מרור שמצוות נקבעת סנקטורה סקל יו Merlin מלכט חיל הפלקט יוסל דף 29 כ"ז צו מכמיס וממקיק מלמודה (פרקיס ל"ט וצנוועצ"ע הל"ט סי' מע"ג) למצואות נמצוות נמלים יומר מלכט מצוש לנתקרעה מקום לחתם לרמנת עלה וכמג נגנתה לכיyo פלאן על האמצעי (מי' ל"כ) לדרייך למזרע עלייו ומחפילו לנאות צדמיס יקרים.

ועל חמיכא טקווין כליאן כמג (נכלקט יוסל האנ"ל) שיט לרוא ליקט ממכל ע"ט כי ממכה ימינך (מלחיט ק"ג ט'). ולהין מארכין זרפה למזרונה.

שלחן עורך. מוכליין נהיימה ובירה, בקדוטה וטירה, מלחלייט עלאזיס לכנוך טממת יוזע, רק צלטת ימלה כרומו עד צלטת יכול נמכול מהפיקומן למילודון. וכל מהל ימיזק צמונת לנטומיו מהפי' צמייני מלחלייט ולט יטנו ונפרט נילל הקדושים זהה.

במספר קנייר דף מ' צלטת נמכול נקיום מעודה פירום וכל מיי ממייקה נילל טמאל. ולכמולה גס קהמאפוץ ומיוגה צו נכלן.

זכור למקדש כהילל. אין עשה הליל, בזמן شب'ית המקדש היה קים. היה פורח פסח מצה ומרור ואוכל ביחד. לך מה שנאמר: על מצות ומרורים יאכלו:

שלוחן עוזרך

אוכל ושותה כברכת ה' אשר נתן לו לכבוד היום, ונוהגין לאכול ביצה מבושלת, ויסב בכל הסעודה, ואין אוכליין בשר צלי בבי הלילות, אפילו בשלו ואח"כ צלאו, אבל דנים וביצים צליים מותר, והואר שלא לשוח שיתה בטילה על זה השלחן אשר לפני ה' כי כלו קודש לעבודת ה', וכיון כאלו יושב בירושים ואוכל שם מן חובחים [אכילתבשר הפסח בלבד ט"ז הוא מ"ע מה"ת ומזכה לאכלו על השובע ולבן אם הקריב שלמי תגינה אוכל מן התגינה קודם ואח"כ אוכל הפסח על השובע ובכויות אחד יצא, ומברך אשקב"ז לאכול הפסח, ועל התגינה לאכול הזבח] והואל גם בשר בלילה לשם יו"ט ולא ימלא בריסו יותר מדי, שלא יוכל האפיקומן אכילה נסתה, והואר שלא יישן קודם אכילת אפיקומן:

צפון

אחר גמר המועדה נוטל כשתי יותם מהמצה השמורה לאפיקומן ויתן לכל המוסכין [ואם אין די מצחה זו יקח מצחה אחרת שנאפיית נשמרת לשם מצח מצה ומוצרף חלק מזו עם אחרת] ואוכל יחד זכר לפסח ואחד זכר למצחה הנאלת עם הפסח, והואל בהטבה, ולכיהפ לא יאכל פחות מכך, ולא יאכלנו בבי מקומות דומיא דפסח, ולא יאכלנו אכילה גסה, והי זהר לאכלו קודם החזות להכיהפ בלילה הראשונה, שכח ולא אכל אפיקומן עד שנטל מים אחרים, יאכלנו או ולא יברך המוציא דלענין וזה לא מקרי היסח הרעת כיוון שהוא עיקר החביב באכילה זו, ואם נזכר אחר ברכת המזון ועדין לא בירך בפה"ג על המכום,יטול ידיו ויברך המזיא ואכל האפיקומן ויחזר ויברך ברהמ"ז ויברך בפה"ג ישתח כום שלישי, ואם נזכר אחר שבירך בפה"גיטול ידיו ויברך ויאכל האפיקומן, ויברך בהמ"ז בלבד. אם נאבד האפיקומן יאכל כזית מצחה שמורה אחרת, ויאמר:

הנני מוכן ומזומן לךיים מצות אכילת אפיקומן. לשם יהוד קוב"ה
ושכינתייה על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל. ויהי נועם וגוי.

אכילתבשר הפסח בליל חמישה עשר של חודש האביב מצוח עשה מן התורה שנאמר ואכלו את הבשר בלילה ההזה צלי אש ומזכות על מרורים

יאכלוهو, מצוה מן המובהר לאכול בשר הפסח אכילת שובע, לפיכך אם הקרבן שלמי חגינה בארכבה עשר אוכל מהן תחילת, אך "ב' אוכל בשר הפסח כדי לשבווע ממןנו, ואם לא אכל אלא כוית' יצא י"ח. ושנihan אין נאכלין אלא צלי אש, וצרכין ברכה לכל אחד בפני עצמו, על הפסח אומר אשר קדשנו במצותו וצונו לאכול הפסח, ועל החגינה אקב"ו לאכול הזבח, הפסח טעון הלל באכילתנו, וא"ר משום ר"ח כזיתא פסהא ולהילא פקע איגרא. זו היא מצות אכילת ק"פ הרחמן והוא יזכנו לאכלו בעיר מקדשנו בב"א ויקרים בנו מקרא שכחוב כי לא בחפazon תצאו ובמנוסה לא תלכנן, כי הולך לפניכם ה' ומאספכם אלקי ישראל, כי מי צאתנו מארץ מצרים יראנו נפלאות ודבר אלקינו ייקום לעולם, ימינו רוממה עשו נוראות.

טוב לזכיר מאמר חזhor (פ' בא) מענייני יצ"ט (הגדת עדבי פסחים).

רמזו לנו שטעופין רקיעים להלפקומן נלטה לדלפקומן והוא להלפיקו-מן מלויינו להלפקה נלאויל הכנמה ענ' כל האטה ולכך גותגן להנימ קלה מהלהלפיקומן כל השטנה וכמו כן (גרלהITEM מ"ז י"ג) נמס נפי הטען לדקיעים גוטlein יומר להם ולכך מוטפין רקיעים להלפקומן להלחות גוטlein נמס מזונות מלויות בסיס ימס עליינו וועליס ימן לי וסומך.

עוד טעם זנוגין היילדים להטען להלפיקומן י"ל דהiliary כה' מהן צמלה ויקם צליכן וצמדליך פלייה נט' מהן צמלהה צמלהה קמולה קויל' להלפיקומן וטמל ליין מפלירין מהל הפלמה להלפיקומן ייקם צליכן ואגה מהו יוסט צכרכ' ימקה מה' יענק פקח ט' כמו צהמלו זי' נטה"פ (גרלהITEM כ"ז ט') קמ' לי צלי' גדי' עזיס מהל נק"פ וטמל להגינה וע"ז צהויל יענק להלפיקומן זכה לצליכם ימק ולבן נגה להטען ולהויל להלפיקומן כדי נוכמת לצליכות וגזה יט' להכין מה טטלידים מתקבשים ציגנעם נמס מהן צהום ממולת להלפיקומן וממיילים להלפיקומן.

ויל' צדריך נמות ציענק הצעינו צביצטו על קמדל קויל' להלפיקומן מממת ימק חכינו וציקען מהכינו ימק צימן לו הצליכות וצגניהם צצליכות. י"ל צמדליך צה' מהן צמלהה קמולה קויל' להלפיקומן וטמל ליין מפערילין וכו' וטחה צמלהה קמולה צדריך לה' זי' נלכטולה נמס הצענעם ימק הצעינו נגין' מה' יענק צטצעיל צלקם להלפיקומן כי' נו ימק מה' מהל וטכלו להלפיקומן ויל' נפי מה דק"י' נט' ע

deg' מיום צל ניל פמם קריין נהיית מעארון מהד ולמייך לממן צהן כהן לנו
ויטרלן, וח"ל הרט"ש חמפור' (כלע"ד קי' ס') ונגנו צהרכנו וצלהרפה נועצות
צלהה מיום צל מזוה מעארון מהד וכל נסמי מודה וכו' וועצין נאש סימן לדעת
היאו לרשותה ואיזו טני' וטליתם ע"כ. ועיין טור (מי' מא"ט) ונל' קי' יכול ליקם
מזה מהלמ' [ומף קליין רוכ הנולס נוהגן כעם כן עין צמלרוייס בטנען,
ונענקי'ת הניי מהדר צכל צהן לפ' קהילטער בעומי' נועצות כן]. מהל' דהכמי מהי'
כווי קמי' קי' לו נספוחת מלה מהדר ולסכללה.

והנראה לנו ימוך מכל פקח מלה ומלווי צימד כהן לקיי"ל כוותה לנכמיה לה עכ"פ ולמן קיי"ל לפקח לנו מכל חלון עד חנות (עיין מסנה ריש גלכות ונפ' מהזו מזקמן לרמב"ס פ"ה משק"פ הג"ז כבר צילרנו וכו') וימוך נודע לו קודס חותם כלכם יעקב ההפיקומן ונלה כי לו שאות נלהבות מלה טהרת ורשות ימוך נמלוכ בצל הפקח נגעמו וטה"כ ימלוכ מלה ההפיקומן כטיהפה לו וללה ימלוכס ימל לדליעד מהי (עיין רמכ"ס פ"ט ה"ג) חכל מעיקר סמויות לרין לקייס כמו צעקה חלן כוורך פקח מלה ומלווי ומלוכ בימד לקייס מה שנגמר על מזום ומרווישים ימלכוונו וזה ענגב נחכמת טמונה וטה"ל אין מפטירין מהר הפקח הפיקומן שאר"ה נמלכו מהר הפקח לנו לרין נמלכו עס פקח ימל וללה כי נימוך בלילה חלון נצלכו.

אי' צה מפיק זמכמתה כמורלה לפני הפקדמה ה-ג' ניענק לסתם ה-המפיקוון ולסת' ייכל ימוק נמלוכ ה-הק' פ' מלט מחקה מלטיה ג' מפה מותה למלה וו' ג' לסת' ס' נו' צאטו' אכבר ס' קודס חיות וועל ציולפה מותה כבר יענזרו' הזמן מלט דמקאה נמלט חממיין ימוק עס למילט הפקה עד מותה ולט מלט מיד מלט למלה האכווניס וו' לס' ס' רולטה צהן נו' מותה המכמי ס' נו' ומונ' למיפות למלה וצפרדע' לפ' מה' לק'י' ג' נו' זלייזן מוקדיין למונות ומיד שיכל נקי'ס ס' נו' נקייס וועוד דק'י' ג' צ'ע' מוטפין מותה צליל פקחים (פקחים ג' ט' וק' ער' צ'ע' טו' ח'ס' ק'י' ח'ע' 3), וו' נו' געלוטע על הדעתה עכ' פ' ציקלה מה'. וו' ג' דולדויין כן ס' צדעתה ימוק מלט למנות צל פקח הו' כדי נמפל יי'ימת מורייס נצענו' כדמאניך והגדת נצען ציוס טטוא' (צמות י'ג' מ') וו'צען צויהן ושהן מטבח וו'יכל מותה סייפול יי'ימת מורייס וכל המלגה נמפל הי' זה מנצחם ומיד צליל הפקה ה-הטן יענץ' טפינו' נפקחות קוטיות זמכמתה ה-המולה ה-המליך נפלו' וצקציות ומירויים עד סמוך למנות וממיינט' לי' קוט'י'

מיטס זריזין דאיו שומקין גמ'ות הוזען צנ' סיפול כלילה וסמוון למ'ות מיד ליה
הכינו ימ'ק נ'חכל פקם עט חמ'ה כה'לן וע'י' ע'ק' ע'ק' כמלמה' נ'חכמתה ט'מל'ה
ונ'ז'ין יט'ק' נ'חכל פקם עט חמ'ה כה'לן וע'י' ע'ק' ע'ק' כמלמה' נ'חכמתה ט'מל'ה
ונ'ז'ין יט'ק' נ'חכל פקם עט חמ'ה כה'לן וע'י' ע'ק' ע'ק' כמלמה' נ'חכמתה ט'מל'ה.

א"י הימל' נמלרכט צעל מהיך נמלרמא נמכם מולמו האויל' מהפיקומן וואלה לא
וועיגל נגאלה עליינ' פקחים נידמאנ'ה מולדות הווע ייז' ווילר לא נפמ'ה ז' ז'יל' האוקול
נאקדיש כל' ניכמי' ועפארה נאל פ"ה לא' ווועס לא' נגוזה חיין חדס רצאי' נטהלאיס
הט' כל' ניכמי' על' מהט' כו"כ צ'יז'ה חדס מייב' נהי'ה חמ' על' ניכמי' וויכז'ו סל'ה
וילר' צ'ד צס דקמ'ה צעל' יאה' חדס מוויל' ומפקיל' ניכמי' ווילר' נוילך מוי'ה
וילר' וויל' מוי' מאונט' נמונו' ק"ז ממקדש, וגלווה' מוו' דטלפי' נומוק על' טיפא
נמלה מולה דער' מלץ צ'יז'ה חדס חמ' על' טיפא (רט' ז'ס' ז'ס' ז'ג'). ואינה עשו
ס' נהורט' מהל' מהט' ה'ג'יל' ווועיגל' ניכמי' וועזול' מיז' עדלאיס מכל' חמ' נכלומו
וונטן ליעקב' חמ' כל' מהאל' לו וויל' חמ' על' ניכמי' ווועיגל' נחט' וויל' חיין רמי' לו נכלט
יעמק' צ'יז'ה מיטל' האצמיס' ומאנטי' הילץ ניכמי' ס' צן יעקב' חמ' על' ניכמי'
צ'זמיגט' לדיקיס' מנצע' עלייס' ממונס' יומל' מגופט' ווועז' על' פלייס' קטעיס' צצ'ח
(חולין ג'ה'). ואינה האה' פיקומן מוכמ' חמ' על' מהכל'יו ווועל' סהאי' ומיניא' סהאי'
הגדול' ענ' נאכ'ז', זהה צהמאל צעל' מהיך נמלרמא נמכם מולמו שטמלה מולה לאקו'ל
געז'ו ניכמי' וויל' מוי' מאונט' נמונו' וויל' מהפיקומן וואלה לא' לפון צ'ערץ'
געז'ים ולפפון קנט' צויכל' נעלם' מולה.

עוד נלכה נמת טעם נמניג הנעלים לגנוג ההפיקומן אלכמולה ג"ע, וממחילה נפלך נזון הגמ' (פרק מיס ס"ה ע"ג) מנה כל מהר ומהל ומן פקתו צענוויל נטהוריו מהר לך עיליש טיענות, וככל כמתמי נפלך נזון טיענות מה הול ומאכין נימן טעם נמניג השulos שתקניעס גונזיס ההפיקומן אלכמולה נילן קדושים ועתה יתנו הנקניעס עניין כל גיניכה ופסג כי הוה נטס עניין מ"מ כי מהר דלן מה יתנו הנקניעס עניין כל גיניכה ופסג כי הוה נטס עניין מ"מ כי מהר דלן יתמן כום כל שאחמיינו لكنן דילמה ימלך עיין עירובין מ' וצמום' צס וגס כום כל הגדלה צמ"ב ולענין ב Mattis מילא ציו"כ כמה כלכלייס לילכו מי יטהם בכום ועיין צו"ת היל"ז ונסלענין לרזמי מהר זגמ' דמומר נליכם לרזם מגיסים קטעיס צילחו כמה קטה כמה כל לרזם ולחה לה וכל כום דילמה מהר נמיילך וללמוד מה"כ מ"ט בכלה.

ובעת נרלה לרץ"י (פרק ט' ס"ב ע"ג) מנה כל חמד וחדד נומן פקטו נעורו
ומפקל נטהוליו מהר רב עילית טיעות פ"י לרך סופלים יטמעלים הוה זה ומיהו
כגמ' (ט"ג ל"ז ע"ה) דמ"αι בס דנאלדי טיעני סמי. ופלטנ"ס ז"ל טיעני
יטמעלים וגניות ע"כ, וכגמ' בס מחס טיעני כלומר גנטיס יטמעלים הוה
צפיק לגרותיiso נמיין נמיין ל佗עה וכדרי נמייןiso נמיין צמייה כי הוה מידת
דנען הטהמות לדוחה ומידת דרעה לידת דנען הטהמות וכו' ע"ט ושה
פלג לד"כ חמלי פ"י כלהן טיעות קותלים יטמעלים ולה גנבי. ול' זה כוונת
רצ"י נמי כלון זפקה ממל רכ עילית טיעות לרך סופלים יטמעלים הוה זה,
ולפי בס גנטיס וגניות זה מזה ולכן נומני נטהוליאס הקומות אלה על
כמהיס מחס צמייה, נמיין גנבו מס.

ולפ"ז נרגלה בטעם צהן קריין נטהיקווען צהו נמקוס הפקה
וכמ"ז המהכר ונומנו למחלט נטהיר והטעם מפני צהו דרכ טיעות צהיסטעטליס
גנטיס בס ולכן קריין צמייה מפני הנטיס וגנטיס דליך גנטיס הוה נטהיר ולכן
נהנו גנווע הטהיקווען צרכי שקי' דרכ טיעות כדרכ עילית וגנווע זה.

ובדרך רמו יש לנו של האלי עיקר גלות מיליס צבאי חטף מלחת יומק
ההמנס הלי גוירה כיימה בכירית צין הנטיס הוה צהינגן פדרר וכטו נמליס
ווארצ'א"ס פ"י נפ' ויצט' (גרתא' ל"ז כ"ח) ויעזרו מאניס מדיניס קודס צהו
יטמעלים עכשו הנטיס מדיניס מיליס דרכ בס ורטווע צזר ומטכו זה יומק
ומכלוועה המדיניס ליטמעלים וטהר הוה צהה נומר ימכלו יומק ליטמעלים כי
המיו מיכלווע צ"ל בס זו למדיניס קומלייס למוועכו מן הצור ע"ט, ולפ"ז יי"ל
ההמאליס מאנכו מן הצור וכפאותם אקלים ימכלו זה יומק ליטמעלים צההה
צמאנכו מן הצור צהו היטמעלים ונמננו למדיניס עאריס כהה וגענו זה יומק
ויצייהם מיליס ההמאליס רק סולימואו מן הצור וווניגה הוה נעשה על דס
ויהלמיים הוה צדערס למיכלו מלה ציטעל צזר זמן מה וווח"כ יצה' למוכן
ויהוילקו הלה נזיו והיטמעלים בס צגנוו מלהו מוקס וגיניזו למאליס נושא
צסקותלים יטמעלים בס הנטיס ווילמיין זקלען פקט טיעות צהכל צה
ע"י היטמעלים וטהר רכ עילית טיעות קותלי יטמעלים בס גנטיס וגנבו זה
יומק ובס גרמו זו הנטיס צמאליס וויל' צימקיס צוממיו נלה צער ווומנו צהו
יטמעלן חרען צב"ה.

ברך

ברך, מוגין כום שלישי ויטול ידיו מים אחרים ומברך בהט"ז בנחת ובגעימה ובכוננה, מצוח לחזור אחר ג' ליטמון, ואם בא מבית אחר לצרף לא יאכל אפיקומן בביתו אלא יאכל כאן אפיקומן, ונהנו שבעה"ב מברך, שותה כום שלישי בהסיבה ולא ישתה יין ולא שאר משקה המשכר בין שלישי לרבייעי, מיהו מכוון שלישי יכול לשותות יותר והכל נוחש כשתיה אחת רק שיזהר שלא ישתכר:

שיר ה^המעלות בשוב יהוה את שיבת ציון קיינו בחלמים: אָז
ימלא שחוּק פִּינוּ וְלֹשׁוֹגַנוּ רָנָה. אָז יָמְרוּ בָּגּוּם הַגְּדִיל יְהוָה
לעשות עם אלָה: הַגְּדִיל יְהוָה לְעַשׂוֹת עַפְנָנוּ קִיּוֹם שְׁמָחִים: שׁוֹבָה:
יְהוָה אֶת שְׁבִתֵּנוּ פְּאָפִיקִים בְּנֶגֶב: הַזְּרִיעִים בְּדִמְעָה בְּרֻפָּה יְקַצְּרוּ:
הַלּוֹקֵץ יַלְקֵץ וּבָכָה נִשְׁאָה מִשְׁקֵחַ הַזְּרָעָה. בָּא יָבָא בְּרֻנָּה נִשְׁאָה אַלְמְתִיו:

הנני מוכן ומזומן לקיים מצות עשה של ברכת המזון שנאמר ואכלת
ושבעת וברכת את ה' אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך. לשם יהוד
קוב"ה ושכינתיה ע"י היהוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

א"י נפ"מ טמנואר גמלרט ציענג ועטו חלקו געולםות עטו נטול עוס"ז וייענד
עוס"כ וייענד סנקט עוס"ז סייח רק כדי להגיע לעוס"ז וכמ"ט ז"ל סמוך עטמן
כפלוחדור כדי שטגניע לטראקלין ולען קרלה דכל מה טמולל פפקה טוֹר רק כדי נטול
לטמפליקומן טאנגע עעל נטול וטווֹר כדי טינטל לדי מורה טענ"ז טיכַה לעוס"ג.
ח"ט דה לחיין צמלהה זמכם מולמו וטוויל טפליקומן והרלה טהכל צעוטה
בעס"ז טוֹר רק טיטיא טלמן ערוץ האפון לעוס"ג כטמנואר גראט"ז (משמעות כ"ט)
טהרלוֹנוּ נוּ נחלהס עטידי צדיקי ליטען צטלאן לדנטה וטלטול טפומו לדנטה ולו"ק.

מה טונגן להניא מלהפיקומן לכל בטנה י"ל נפמ"ט צוות"ק פ' גמלרכ דמלא
מכרם מוקין כמו צס עד"י הכםוג גמזהה ועל לד מקליז מותען דעניד מזומל
נמי מזיקין וכו' ע"ג, ומלה טעס מיניות קטן מלהפיקומן טוֹר עיקר בטנה
ציווילין נס לדי הילם מזא ומיניות ממנה על כל טנה נטנלאים טמייקין מטנייט,
ו"ה כל צויל מזא מאיילן מן הפלורניאום.

- רְבָוֹתִי מֵיר ווַיַּלְן בְּעַנְטְּשָׁן.
הַמּוֹזֵן:
יְהִי שֵׁם יְהוָה מָבָרָךְ מְעֻתָּה וְעַד עוֹלָם.
- יְהִי שֵׁם יְהוָה מָבָרָךְ מְעֻתָּה וְעַד עוֹלָם. בְּרִשׁוֹת מֶגֶן
וּרְבָגָן וּרְבָוֹתִי נְבָרָךְ (אֱלֹהֵינוּ) שָׂאַכְלָנוּ מִשְׁלוֹ.
- בָּרוּךְ (אֱלֹהֵינוּ) שָׂאַכְלָנוּ מִשְׁלוֹ וּבְטוּבוֹ חִינָּנוּ.
הַמּוֹזֵן:
בָּרוּךְ (אֱלֹהֵינוּ) שָׂאַכְלָנוּ מִשְׁלוֹ וּבְטוּבוֹ חִינָּנוּ.

(יחיד אינו אומר) בָּרוּךְ הוּא וּבָרוּךְ שְׁמוֹ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַזֶּן אֶת
הָעוֹלָם כָּלֹו, בְּטוּבוֹ, בְּחִנָּה בְּחִסְד וּבְרָחְמִים,
הוּא נוֹתֵן לְחַם לְכָל בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חִסְדָוּ.
וּבְטוּבוֹ הַגָּדוֹל, תִּמְיד לֹא חִסְר לָנוּ, וְאֶל יִחְסַר
לָנוּ מִזֶּן לְעוֹלָם וְעַד. בָּעֲבוּר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל, כִּי
הוּא אֶל זֶן וּמִפְרָגָס לְפָלָל, וּמִטְיב לְפָל וּמִכִּין
מִזֶּן לְכָל בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא: בְּאִמּוֹר. פָּוֹתָח
אֶת יְדֵךְ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רְצָוָן: בָּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה הַזֶּן אֶת הַפָּל:

נוֹדָה לְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל שְׁהַנְּחַלְתָּךְ לְאָבוֹתֵינוּ, אֶרְץ חַמְדָה
טוֹבָה וּרְחַבָּה. וּעַל שְׁהַזְּאוֹתָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֵאֶרְץ מִצְרָיִם,
וּפְקִידָתָנוּ מִבֵּית עֲבָדִים. וּעַל בְּרִיתְךָ שְׁחַתְמָתָךְ בְּבָשְׁרֵנוּ, וּעַל
תוֹרַתְךָ שֶׁלְמִדְתָּנוּ, וּעַל חַקְיָךְ שֶׁהָזְעַתָּנוּ, וּעַל חַיִם חַן
וּחִסְד שְׁחֹזְנָתָנוּ, וּעַל אֲכִילַת מִזֶּן שֶׁאַתָּה זֶן וּמִפְרָגָס אוֹתָנוּ
תִּמְיד, בְּכָל יוֹם וּבְכָל עַת וּבְכָל שָׁעָה:

וְעַל הַכָּל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבָחָנוּ מְוִדִּים לְךָ,
וּמְבָרְכִים אֶתְּךָ, יְתַבְּרֵךְ שְׁמְךָ בְּפִי כָּל תִּי,
תָּמִיד לְעוֹלָם וְעַד: כְּתֻובָה. וְאַכְלָתָ וְשְׁבָעָת
וּבְרָכָת אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיךְ, עַל הָאָרֶץ הַטְּבָה אֲשֶׁר
נִתְןָ לְךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה עַל הָאָרֶץ וְעַל
הַמִּזְוֹן:

רְחִם נָא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, עַל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ, וְעַל יְרוֹשָׁלָם עִירְךָ,
וְעַל צִיּוֹן מִשְׁפָּנָן כְּבוֹדךָ, וְעַל מְלֹכוֹת בֵּית דָוד מִשְׁיחָךְ, וְעַל
הַבֵּית הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שְׁנָקְרָא שְׁמָךְ עָלָיו. אֱלֹהֵינוּ, אֲבָנָנוּ,
רְעִנָּנוּ, זָוִנָּנוּ, פְּרִנְסָנוּ, וּכְלָפְלָנוּ, וּהְרִיחָנוּ. וּהְרִיחָנוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ מִהְרָה מִכָּל צְרוֹתֵינוּ. וָנָא, אֶל פְּצִירֵינוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ, לֹא לִידֵי מִתְנַת בָּשָׂר נָדָם, וְלֹא לִידֵי הַלְוָאָתָם. כִּי
אָמַר לִזְקָךְ הַמְּלָאָה, הַפְּטוּחָה, הַקָּדוֹשָׁה וּהַרְחָבָה, שֶׁלֹּא
גִּבּוֹשׁ וְלֹא גִּכְלָם לְעוֹלָם וְעַד:

לשבח

רְצָח וּפְתַלְיאָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוָתָה, וּבְמִצְוָת יוֹם הַשְׁבִּיעִי
הַשְּׁבָת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ הַזֶּה. כִּי יוֹם זֶה גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ הוּא לְפָנֶיךָ,
לְשָׁבֵת בּוֹ וְלִנְנַח בּוֹ, בְּאַהֲבָה, כְּמִצְוָת רְצָוָה. וּבְרָצָוָה הַנִּיתָן לְנוּ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, שֶׁלֹּא תְהָא אֶרְחָה וְיִגְוֹן וְאֶגְנָה, בַּיּוֹם מִנּוֹתָתָנוּ.
וּהְרָאָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, בְּנִיחַמְת צִיּוֹן עִירְךָ, וּבְבָנֵינוּ יְרוֹשָׁלָם עִיר
קָדְשָׁךָ, כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הַיִשְׁעוֹת וּבַעַל הַגְּמָמוֹת:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהִי אֲבוֹתֵינוּ, יָעַלְהَا וְיָבָא, וְיִגְיַע, וְיִרְאָה, וְיִרְצָחָה,
וְיִשְׁמַע, וְיִפְקַד, וְיִזְכֶּר זְכָרוֹנוּ וְפְקָדוֹנוּ, וְזָכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ,
וְזָכְרוֹן מֶשֶׁיחַ בֵּן דָוד עֲבָדָה, וְזָכְרוֹן יְרוֹשָׁלַיִם עִיר קָדְשָׁךְ,
וְזָכְרוֹן כָל עַמֶךְ בֵית יִשְׂרָאֵל, לְפָנֶיךָ. לְפָלִיטה, לְתוֹבָה, לְחֻנָּה
וְלְחֶסֶד וּלְבָחוּמִים, לְחַיִים וּלְשָׁלוֹם, בַיּוֹם חַג הַמְצׁוֹת הַזֹּה.
זָכְרָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְתוֹבָה, וּפְקָדָנוּ בּוֹ לְבָרֶכָה,
וְהַשְׁעִינָנוּ בּוֹ לְחַיִים טוֹבִים. וּבְדָבָר יְשֻׁעָה וּרְחוּמִים, חֹטֶ
וּחְגָנָנוּ, וּבְחַמֵּץ עַלְינוּ וְהַשְׁעִינָנוּ, כִּי אֶלְיךָ עִגְינָנוּ, כִּי אֶל מֶלֶךְ
חַנּוּן וּרְחוּם אַפָּה:

וּבְנָה יְרוֹשָׁלַיִם עִיר הַקָּדָשׁ, בְמַהְרָה בִּימֵינוּ.
בָרָוך אַתָּה יְהוָה בּוֹנֶה בְבָחוּמֵיו יְרוֹשָׁלַיִם.
אָמֵן:

אם שכח לומר יעלה ויבוא ולא נזכר עד שהתחילה ברכות הטוב, חוזר לרأس ברהמ"ג.
ואם נזכר קודם שהתחילה ברכות הטוב אומר:
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר נתן ימים טובים לעמו
ישראל לשzon ולשמחה את יום חג המצוות הזה. ברוך אתה
יהוה מקדש ישראל והזמנים.

ואם חל יו"ט בשבת ושכח לומר רצה וגם יעלה ויבוא ונזכר קודם ברכות הטוב אומר:
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר נתן שבתות למנוחה
לעמו ישראל באהבה לאות ولברית וימים טובים לשzon
ולשמחה את יום חג המצוות הזה. ברוך אתה יהוה מקדש השבת
ישראל והזמנים.

ואם לא שכח אלא של שבת בלבד, אומר:
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר נתן שבתות למנוחה
לעמו ישראל באהבה לאות ולברית. ברוך אתה יהוה מקדש
השבת. (דרך החיימ) .

ברוך אתה יהוה אלְהַיָּנוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל אֲבִינוּ,
מֶלֶכְנוּ, אֲדִירָנוּ, בּוֹרָאנוּ, גּוֹאָלָנוּ, יוֹצְרָנוּ, קָדוֹשָׁנוּ,
קָדוֹשׁ יַעֲקֹב. רֹעֵנוּ רֹועָה יִשְׂרָאֵל, סַפְלָךְ הַטּוֹב,
וְהַמְּטֻבָּב לְפָל, שְׁבָכֶל יוֹם וַיּוֹם הוּא הַטּוֹב, הוּא מְטֻבָּב,
הַוְאָ יִיְצְבִּיב לְנָנוּ: הוּא גִּמְלָנוּ, הוּא גּוֹמְלָנוּ, הַוְאָ יִגְמְלָנוּ
לְעֵד. לְחֵן וְלִחְסָד, וְלִרְחָמִים וְלִרְנִיחָה. פְּצָלָה וְפְּצָלָחָה,
בְּרָכָה וְיִשְׁוֹעָה. נְחָמָה, פְּרָנָסָה וּכְלָכָלה. וְרִחְמִים,
וְחִימִים וְשִׁלּוּזִים, וְכָל טוֹב, וְמַכְלָל טוֹב לְעוֹלָם אֶל

ימְשִׁרְנוּ:

הַרְחָמָן, הוּא יִמְלֹךְ עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וְעַד:

הַרְחָמָן, הוּא יִתְבְּרַךְ בְּשָׁמִים וּבְאָרֶץ:

הַרְחָמָן, הוּא יִשְׁתַּבְחַ לְדוֹר דּוֹרִים, וַיִּתְפְּאַר בְּנוּ לְעֵד וְלִגְנָצָחָה

נְצָחִים, וַיִּתְהַדֵּר בְּנוּ לְעֵד וְלִעוֹלָמִי עוֹלָמִים:

הַרְחָמָן, הוּא יִפְרְנַסְנוּ בְּכָבוֹד:

הַרְחָמָן, הוּא יִשְׁבּוֹר עֲלֵינוּ מִעֵל צָנָארָנוּ, וְהַוְאָ יוֹלִיכָנוּ

קוֹמָמִיות לְאַרְצָנוּ:

הַרְחָמָן, הוּא יִשְׁלַח לְנוּ בְּרָכָה מְרָכָה בְּבֵית הַזָּה, וְעַל שְׁלַחָן

זה שָׁאָכַלָנוּ עַלְיוֹ:

הַרְחָמָן, הוּא יִשְׁלַח לְנוּ אֶת אֶלְיָהו הַנְּבִיא זָכוֹר לְטוֹב,

וַיִּבְשֶׂר לְנוּ בְּשׂוֹרוֹת טוֹבּוֹת יִשְׁוֹעָות וְנְחָמֹות:

הַרְחָמָן, הוּא יִבְרַךְ (אם יש לו אב ואם יאמר) את אָבִי מָורי

בָּעֵל הַבֵּית הַזָּה, וְאֶת אָמִי מָוְתִי בָּעֵלֶת הַבֵּית הַזָּה.

(נשוי אומר) אָוֹתִי וְאָשָׁתִי וְזָרָעִי וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לִי. אָוֹתָם

וְאַת בֵּיתֶם וְאַת זָרֻעֶם, וְאַת כָּל אֲשֶׁר לְהֶם. אָוֹתָנוּ וְאַת
כָּל אֲשֶׁר לְנוּ, כִּמו שְׁנַתְּבָרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ, אֶבְרָהָם יַצְחָק
וַיַּעֲקֹב, בְּכָל מְפָל פָּל. בָּן יָבָרֵךְ אָוֹתָנוּ, כָּלָנוּ יְחִיד,
בְּבָרְכָה שְׁלִמָּה, וּנְאָמֵר אָמֵן:

**בְּמִרְוּם יַלְמָדו עַלְיהֶם וּעַלְינָנוּ זָכָות שְׂתָהָא
לִמְשָׁמְרָת שְׁלוּם, וּבְשָׁא בָּרְכָה מֵאָת יְהָוָה,
וְצְדָקָה מֵאֱלֹהִי יְשַׁעַנָּנוּ. וּגְמַצָּא חָנוּ וּשְׁכָל טֹוב
בְּעִינֵּי אֱלֹהִים וְאָדָם:**

לשכת: קָרְחָמָן, הוּא יְנַחֵלֵנוּ יוֹם שְׁכָלוֹ שְׁבָת וִמְנוּחָה, לְתַיִי
הָעוֹלָמִים:

קָרְחָמָן, הוּא יְנַחֵלֵנוּ יוֹם שְׁכָלוֹ טֹוב, לִיּוֹם שְׁכָלוֹ
אֲרוֹךְ, יוֹם שְׁצָדִיקִים יוֹשְׁבִים וּעֲטָרוֹתֵיכֶם בְּרָאָשֵׁיכֶם
וְגַהֲנִים מִזְיוֹ הַשְּׁכִינָה, וְיִהְיָה חָלְקָנוּ עַמָּהֶם:

קָרְחָמָן, הוּא יַזְפְּנוּ לִימֹת הַמָּשִׁיחַ וּלְתַיִי הָעוֹלָם הַבָּא:
[נ"א: הרחמן הוא יזכה לגאות המשיח ولכני בית המקדש ולהחיי
העולם הבא]

מְגֹדָל יְשֻׁעָות מֶלֶכֶת, וְעַשָּׂה חֶסֶד לִמְשִׁיחָה, לְכֹוד
וְלַעֲרוֹעַ עד עַזְלָם. עַשָּׂה שְׁלוּם בְּמִרְוּםָיו, הוּא יְעַשָּׂה
שְׁלוּם, עַלְינָנוּ וּעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן:

יראו את יהוה קדשו, כי אין מחסור ליראיו: כפירים
רשוי ורעים, ודורשי יהוה לא יחסרו כל טוב: הוזע

ליהוה כי טוב, כי לעוזם חסדו: פותח את ידך,
ומשביע לכל חי רצון: ברוך הגבר אשר יבטח
ביהוה, ויהי יהוה מבטיחו: נער היהתי, גם זקנתי,
ולא ראיתי צדיק נעזב, וזרעו מבקש לחם: יהוה עד
לעמו יתן, יהוה יברך את עמו בשלום:

נער היהתי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם. כל היות מונן
ומולא חרטו לגרכה נרלה לפ"מ שמלנו לה ר' חייל לדצימאו (צטמ קינ"ה ע"ג) כי
המי עניל לקדימיinya נינה ליפתח כי פיט דלקתנו לנין, פי כיumi עני נפקת לגרכה
מקדים לו נחט נחטלי כי פיט שיעטו כן לנינה שלמה לנו מילט קה ליטט לנו
כלומר קה מקלחת נצעי שקיוע ענייס וילכו על הספחים נפקת לנו זוחלי מסוס
דרחם ר' חייל סימה מהה קפלניות כמנוחל צינומות (ס"ג ע"ה) ר' חייל הוא קה
מענעם נינה לדצימאו מנטה שמקלחת נצעייהם חמל לה קלה קה כמיג כי נגעל לדבב
זהה ומגלה דני ר' יטמעל גלגל סול שמחור גולם ע"ה. וח"כ נער סיימי גס
זקנמי ולג רחיimi לדיק נעזב חרטו מבקשת נחט ולכלוחה הרי גלגל סול שמחור וע"ז
חמל כל היות מונן ומולא חרטו לגרכה ולג נקלה כמו שלמה לדצימאו מהל
 לגרכה צוומו בכל היות מונן ומולא.

אי' לדיק נצון מקדימו נינה ליפתח ולטון מקדימו נינה קטה פיל"ג מהו לו ליפתח
כי פיט דימנו ולמה דוקה מקדימו הלא דלכמורה קשים קלים טallee נפי הדרכות
לפיק חמל ר' חייל גלגל סול שמחור מדרכות ר' יטמעל גלגל הדרב זהה ואלי
חמל הכםוג נער סיימי גס זקנמי ולג רחיimi לדיק נעזב חרטו מבקשת נחט ולו' מייל
డליק ר' חייל צממת מ"ז קלה סול ולכך דליק ר' חייל נצון בקהל ליטט מדרכות
ולג רחיimi לדיק נעזב חרטו מבקשת נחט ומפלס ר' חייל לדקמת נחט סול דרכיהם
זיוון נדיק, כלומר טהס יטער ורשו כל דליק נילך על הספחים ולבקשת נחט וזה
סום ציוון, טהין נומינן צלי נפקת הצל נחט נחט ומקדימים לו ליפתח מהן וזה טיין
נדיק, ולכך חמל לדיק נעזב חרטו מבקשת נחט מבקשת דוקה הצל נחט מהן לו יקבל
חטא שמל ר' חייל לדצימאו דוקה נצון וזה טהיה נמי נמנים רק
ההמאל נפקת נחט ורועל נה ר' חייל מקדימו לו ליפתח כי פיט לדיק נצעי נצעי
וטה לג הנינה ומנטה טהס וזה גלגל נחט ולג רחיimi לדיק נעזב וטה מ"ז דגלג סול

הנני רוצה לקיים מצות כוס שלישי מרבע כוסות שהוא כנגד אות ו' של הוי"ה ב"ה שהוא חפארת ושהוא נגד חמדה רעה לבטל אותו לשם יהוד קובי"ה ושכינתי ע"י והוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל. ויהי נועם יהוה אלהינו עליו ומעשה ידינו כוננה علينا ומעשה ידינו כוננו:

ברוך אתה יהוה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בָּרוּךְ פָּרִי

ה ג פ נ : ושוטין בחמיבת שמאל ואינו מברך אחריו

המחל וlein זה הכלל נועז לעניות מענש גלגול מהchlor מהו מטעש עונש נדיק לו על זענו.

וזהו מה שמלינו נרכי הלווען אין פדת שנולד במול כל עניות נאם' מענית (כ"ה ע"ה) דחנן וניס ויתר הקב"ה עמי' ושה ויה' עד מתי הילטער נאלה' עולם ויה' ל' הקב"ה הלווען צני ייח' נך לדפליה נעלמה מליציה היפאר דמחייבת נטהעהן דמווני הימר לקמיה יכול המי וויפאר ע"צ. כי הימר לאה הקב"ה סטפilio יולד צנית הולי יולד במול כל עניות, ויה' ליט' מילוק ורק צניות צה' לו למלא צטביל עונש על חנתיו עני מה מזקע למס ולבן כספי' ר' חי' גלגול הו' מהchlor הילג כל' שקיימו שני קלחי קלחה לדם להמי יאליך נועז חרעו מזקע למס וקלח דגנגל הו' מהchlor הילטער לאה ליפת' צדרן כוד וlein זה הכלל הקלגה הילג מזקע למס פוח' עניות מד' עונש וסוח' קללה וככבר הילרכמי לפrect ולהילק כעין וזה צין מונחת העופ' שמנצ' העני וחלמלה מורה להקליגו על המזונ' בנו'מה נאדר קרבען צל עני ומונחת דלי לדות' חמלין צל' יאה' קרבען מואדר כי מלי כס' זה שמןמת מולו יאה' קרבענו מואדר כי נפאו הו' מקריב' זה שגעונטו שואה דלי לדות' נ' יה' קלבענו מהודר ומלי מי' עניות ועניש' כס' וסגן כי קלמי'.

שפוך חמתק אל הגוים וכו' כי אבל את יעקב ואת נoho השמו שפוך עליהם זעמיד וחרוץ אפק ישנים תרדף באפק ותשמידם מתחתשמי' ה' לא לנו ה' וגוי' למה יאמרו הגוים וגוי'. ויה' מה הימר כי הכלם ים יעקב וליה' חמל הכלם ים יעקב עד צ"ע הצעיקות נ' לנו גס נקלם מונגים חומלים מהר ממתק צמי' ה', כוון סג' רצ'י.

מוניגין כוס גדול עם יין ונותנין על השלחן וקוריאין לו כוס של אליו והוא זכר לזכות חמישית שנדרלקו בו חוץ' (ועיין בספריו בק"ז המורה"ל זצ"ל). ופותחין הדלת לחודיע ולוכור כי הואليل שימורים ובכובות אמונה יבא גוא"ץ ב"ב. [ויש נהוגין שעומדים מכסמים ואומרים ברוך הבא רבבי].

**שְׁפָךְ חַמְתָּךְ אֶל הֲגוֹיִם, אָשֵׁר לֹא יִדְעֹךְ,
וְעַל מִמְלָכֹת אָשֵׁר בְּשָׁמֶךְ לֹא קָרָא: כִּי
אֲכַל אֶת יַעֲקֹב. וְאֵת גַּוְהַ הַשְּׁמָנוֹ: שְׁפָךְ
עַל יְהָם וְעַמְךָ, וְחַרְוֹן אָפָךְ יִשְׁיָּגָם: תְּרַדֵּף
בְּאַף וְתִשְׁמִידָם, מִתְּחַת שְׁמֵי יְהוָה:**

ונראה לנו נימן נגלהו ובנימן עמלין ליגמל (ל"ה י"ה ט"ז י"ב וזיל צ' ק"ג) וכטנה נימן והמנמו מלכים נגמולה ולמ' צמה זו חלילת צנ"י נופlein צעינין כי עוד למ' וכי נגמולה צלמה וע"כ צלה צלה מטעס שאכל מלאי צמאונה ועדין למ' צנו הכנל טענת צנ"י כן חمم צנ"י לינס כי' נמוס כ"כ נמוס טמעלות צענו"ה הכנל כלט הגויס עוד פהומיס וגלויס מסת הכל הצעינות וצנ"י עכ"פ יודיען ומלהמייס צה' נלה כן הטעו"ס וגס מה צנ"י מ"ז לינס מתנאניס כטורה לין וזה מקולון מעולם ורעד הצלasses מדור קדש מלט צנגוויס הס הגולמייס מה' מהם רוד הגולות וטהנטנו מיום ליטס צאס צולמים ומגרזים מומס מגמיאס ולוקמייס מסת מה' הכל וטהגלוות והארות גולמייס צע"ז מ"ז נופליים מלהמוונס וככ"ט היל"י סקדות וירעו חומנו הקמליס צעטו חומנו רעים. זה טהנמו ממתנאניס נפפי הקב"ה שפוך חממן מה' הגויס מה' דעך' ג"כ לינס מתנאניס כדכע' וע"ז סרי הס גלויס יומל מישלאל ומ"ת הכל צנ"י ג"כ לינס מתנאניס כדכע' וע"ז נומן טעם לי הכל מה' יעך' ומה' נוה' הטעו' כלומר צאס הכלו מה' יעך' ובס גלמו נכל' וזה צלקי' מסת מה' הכל ולכן שפוך עלייס זענן מלודף צמ' וטמאלס וטומלייס צרו' צמ' רדי' כלומר צינ' מליאו נצער מה' נגמולה וממטיך ומה' מה' העפ"כ לין מה' לרוחיס נך' נון חומל מה' נו' ה' למ' נו' כי נצער מן נבוד' מה' יטמלו' הצעיס גו' מה' צמ' מה' חומנו לרוחיס נך' מה' סוף כזוח' מלהולן מ"ז ע"י טהנמו מצחיס צין הטעו"ס.

א"י להנה עיקר סקלוקל צעונ"ה נגיד יעקכ' סוח' לזר הטעם לו להמלמות לגויים צעונ"ה ופערן צייני הסתמייס ממה ששי' נ hog מעולם צשי מותם ושהבדל בינותם זה בקרין זיוות זו חה בקרין זיוות זו וכן צהיר כל הצעית לזר ננ"י שי מהלייס מוש כל הדורות זה מקור לקדושים הצעית וכבר חמר צלען לרשות מה טויזו מהלך יעקב' מצונזם יטלהן צ"ד פ') ונלהה מהכחות צזית יטלהן לאריך לאיזט מושונגה מצעית השעכו"ס ולג' כן צעונ"ה בכל מהל רוזה להמלמות לאס פ"ז כי זה מצעית מושונגה מצעית נקדושה ח"צ צפוך ממתק אל פגויים וכו' כי מכל חם יעקב' וחתם וויזו הצעית כלומר ע"י צהצמו מה וויזו צשי מומס וזהצמו הקדושה מהס ועי"ז חכל הצעית כלומר צהצמו מה נויזה צשי מומס וזהצמו הקדושה מהס ומולן חם ננ"י מה יעקב' כי זה כל הנולדת צהצמים מהר הלווקום נצעים זה יכול חם ננ"י צעונ"ה ומוי הגולת מה רק בגיס ולבן מטען מטען צמי' ר' ולג' ישי' לנו לפיקה.

ולזה יש למן טעם היגון מה פוממן הדרת וקוילין מה הליאו שמופשין לטעם היגון על פמימת הדרת ולהנ"ל י"ל, דהמגנו פוממן הדרת להרלהות פינס צצעמיינו מצעונה מצעי הוגויים ולג' רוזים להמלמות לאס וצוכות זה נגלו מוצמיינו ממולאים צהצמו נמייס נקדושה וגערלה, ומצעציס זוכות זה צינע הליאו נצערליינו מיד על הגמולה ולסרחות מי לרוייס מהנו לך.

או יהמל נפי הנו"ל לדצל פטה נעם מהנו סוגרים הדרת מיטס צלה יכנתו הליינו מנגני ודליך הוגויים ח"ז נצעמיינו חכל צישמאל הקב"ה מה פגויים מה נוות עוד צינעם עליינו ההפקרות מהרטוג ולג' פומחין הדרת צפוך מטען.

שפוך חמתר על הוגויים אשר לא ידרוך ועל מלכיות אשר בשمر לא קראו כי אכל את יעקב ואת נוהו השמו תרדזות באפת ותשמידם מרחתהשמי' ה'. וית שנגנו לומר מוד חמר צמיימו צפוך ממתק צורך פטה רצוי.

ונלפער' דהנה יLOW צביסלהן הקב"ה מנגף מהצגה טויזה למעטה וכעכו"ס מהצגה רעה מילפה לממעטה (עיין קידוזין מ' ע"ג נטומך ל"ה ממעטה) וכבר המלכמי נזקס חמל בטעם זהה. ורלמי הנטיד"ה ז"ל צאניה צטס קדרמן חמד ליטכ' קוטית הסמפלציות פה דהמג'ר הקב"ה להגלהס יLOW מדע וגוו' וענדלאס וענו מומס מרצע מהוות צהה צמץ' למ' לאס ובהין הווילס צעל"ז צהה. ומוי'

להמג'יס פ"י צמתקתנים הראעה נצעך מה יטולן ד' מלהות טנה וממתקה רעה רקע"ה מירפה נמנעה צעלו"ס והוא כהלו צעכוו מומס ממץ וגוז מיוונן נמי מה צמתקה טהור נטלו לרשות מג'יס כיוון ציילו קולדס זומן והוא גול גביו ולפי כן"ל ייחל לדחו כהלו צעכוו עמלס.

ובזה נלפער'ל נומר לזכר יקל נס"ד סמ' לדרכו ז"ל צפ' וכי יעקב (כלהות מ"ט ח') המקפו ומגילה נכס מה טבר יקלם למכת צמתקה סיימייס (ונע"ר טוגן לרט"ז סס) ציקס יעקב נגנות מה רקע' ונטולקה ממנו השכלנה טמפל'ל טומל לדער'ל חמ'יס ולכיהורה ג"ע ממ"ג לי ידע זומן רקע' למלה נטולקה ממנו וטה חי אפ'ר נגנות מהי על דעת מבינו נגנותם ולמה נמגה' לו.

ונראה לנו יטולן נצעכוו ר"י צים ואדי'ר לארה'ס פ"י ד' מלהות טנה מה נצמ'רו ק"ב טנה טבר יallow מקודס בגימ' ק"ץ ושה טהמו ציקס יעקב נגנות מה רקע' ק"נו ק"ץ טנה וטילו קולדס זומן צל ד' מלהות טנה כי קץ סס נומען ונטולקה ממנו שכינה וכוכומו לדחמן צוג חלי' צמתקה טה טל מיל'יס טה כי' נאס נטול'יס צמתקה רעה רקע'ה יטול'ה נמעטה מהensus טה טפי'ו מל'יך חיין נידון ע"פ צמתקה לדמתקות מדס מקומות הס ולein יLOW טל'ן לוועד ממדקות רקע'ה צעכוו ולען ד' יכול נגנות מה הזון דזה סול' פדר' שרך רקע'ה צעכוו יודעחה ציקס נגנות ונטולקה ממנו לפקע'ה היודיע' ממדקות וטגן.

ובזה י"ל נמי טענת מצה לאפקע'ה (טמות ג') ויהמ' מצה אל' טול'קיס מי טני' כי טל'ן אל' פראעה וכי הוציא מה צי' יטולן ממל'יס ויהמ' כי טבי' ענן זה נ' טהות כי טני' טלמיך צהויניך מה שעס ממל'יס מעבדון מה טול'קיס על' סאל' הו'ה. ופלצ'י' מה זכו יטולן צעמדה נאס נם וטוי'יס ממל'יס וכו' וטאול'ם מה זכות יט' לאטולן לזכר גדור יט' לו ען הוויה זו צפ' עמיד'ס ל'קען האט'ה ען טה' הוה נטוף ג' מדיטים ציילו ממל'יס וכו'.

ולכואורה מה זה טענת מצה מה זכו יטולן והלא רקע'ה נטגע נטזותיאס להוינ'יס ומוקלח מל'יך דבר' הקטוע וטהלי' כן יallow זרכ'וט גדור (כלהות ט"ו י"ד). טהונס נטל'ה דמתה ידע מוש' צויל'יס הפקע'ה הצען זומנו קיינו מל' ד' מלהות טנה וזה צממה מה זכו יטולן הוציא'יס קולדס זומנו וט' קא' לו קותם טמפל'יס

בעדין נס עדר הומן וע"ז הצעינו החק"ה כרמו צהוילך וגוי' כלומר סלי מלחה ציירlein מטוס דמגזרון מט מילקיס ועמיליס נקדל מט האמור לי מי מווילס מטוס דמגזרון טוואטה החק"ה מילפה למונטה וול"כ הכה"ג לסייע למיליס נצ'ר דמגזרון טוואטה החק"ה מילפה למונטה וול"כ הכה"ג לסייע למיליס נצ'ר מספדיםם הרגע מנטרפה למעקה וממיילם לי זכות לאוילס ואכן.

והנה ידוע קותם שלמג"ס צבמיה פליקס וכפ"ז מאר' טהר מלשיטים מהלך גוזלה מכממו ועכlös וענו לומס ד' מהות צנה לנו אלה זה ענץ פרעה בעשר מקום והלך צליחותה לדתמנל עבד, ומ"י דצחהמת היינו עשה פרעה כן מפיו שכן זהה הקי"ה נט' כי' ונענט על זה אבל חלו ברכעותיהם מילוי מי' נט' ידעתי מה כי' וככלו זו חלילה ולמה טענדו מה ישלחן רק לטובכם וגס קרונות נלכחות מה צני ישלחן חיליל צהמאלס פון יילס וגס גאנטום סטמפלון צעונ"ה צהנו זו כן כו' מהן צהמאל הקי"ה ואגדמות נגויים הצל' בס ארבעים ימ"צ מינס עוזיס ווות צבניל גוו' הקי"ה הצל' מה מהמת לשעטם וממיילם לאקי"ה להוילנו מצעיאס וו"מ צל' נטהם הוון הוא שעדין נט' זכינו kali הקי"ה יגרף ממתכמת קרען לאחסן האמן וממתכמתנו הטעינה צנקצל על ענמניו נוכחות.

זהו טהנו מומלכים צפוך ממתק נס הנקיים נס ידעך ואל סממלוות נס
צמוך נס קלמו וסכוונה שאגויים המצחצדים מומנו לינס יודיעיס מומך צוה צלה מה
הגלימינו ציינס וגס כבאס מצעצליס צנו נס קלמו צמוך וכוונתם רק לי חכל נס
יעקב ונואו קצמו וכל מגමנס רק מלילה נס כלול ולכלות צויניאס צל טרולן
ולכן צפוך עלייס זעמייך ומילון מפק ישיגס מלודז' נס ומחמליס ממתק צמי ר'
ולכן מומלכים מיד צלוך קטע רבי שככל נס העם צינח גליהו נצאל נס בגיהול
במן גיהולם מילס.

הַלְלָא

מושגין כוס רביעי ונומרין את ההלל

**לא לנו יהוה, לא לנו, כי לשמדתנן כבוד, על חסדיך
על אמתך: למה יאמרת הרים, איה נא אלהיהם:**

ועל מלכות ה' אל צמוך לו קומו כי הס נלכעםם בלאם גורמים כי הכל ח'ם
יעקב כיינו שג צי יטרול נמלטים ונתממים ע"י וחתנו השמו צעוג'ה ח'ה רק
ע"י רצעת הגויים ולמי רצעתם יטרול כי טודים ולן שפוך עליאם זעמן וכו'
מלחודף נלהך ומטעדים ממחם צמי ט' ונלוך ה' כל רצ' וזה חליון ויוציאנו מה נמי'
כלנו יודעי צמך ולומי מורתך נטמא.

שפוך חמתק אל הגויים וכו' כי אבל את יעקב ואת נoho השמו. (מלחדים
ע"ט ז'). נרלה נפמ"ט כק"ז ז"ל נבגדה ע"פ דלכמולה למא יענדו מה"ע על
צטנצלו ח'ם יטרול ולמ' הו' גוילת המקומות והס צלומי לדתמננו וכמ"ט ארליך"ט
צפ"ז מה"מ ונרלה טלי' חמורו לדין ח'ם נכנם מטה רצינו להריך יטרול ולמ' צנה
המקדש לדין סי' צולמים צונחים צמעתי ידי' כל מטה ולמ' טיה יכול ליחוך
וכההיליך הקב"ה צהמ"ק שפוך חממו על עלי'ו ומגנו'ו והגלה ח'ם צי יטרול דין
המוות להליכם ועיין (אלכ"ר ד' ט"ז) ששפוך הקב"ה חממו על העדים והאנשיים
להקל ח'ם ציו ה"כ הקב"ה ברוח רחמי פירח חומנו דין המוות להליכנו מן
הכלו'ן ולהאר נחmis ומאכן בטחמ"ק חמנו'ו מה"כ כאנגלו צי יטרול דין
המוות טיה להס למ'מוות הרים נחאטיבם צייניס ולאניומס כלו'ן הבו'ר,
ובקריה (ויקרא כ"ז מ"ד) ולח' גס ז'ת צהו'ם צהירן מוי'תס ח'ם מהקםיס ולמ'
געלים'ים לכלומס מ"ז ח'ל' הס ח'ל'ו ח'ם יעקב וברגו ח'ם יעקב וגנו'ו וחתנו
האמ' וטהלי'ו סי' פיך לר'ן נצול'ה ששפוך חממו על עלי'ם ולחניש ומרוי'ו עביד
לאו מ"ז ח' ששפוך חממך סי'ו האמא ששפוך על צהמ"ק שפוך עליאם התמה
הזה כי ח'ל' ח'ם יעקב וחתנו השמו הס מלמי הרים יטרול ושרפת מקדש
ולן מלחו'ף נלהך ומטעדים ממחם צמי ט' אלכ"ר, ומ' נוגין לומר צוין ה' כל
רצ'י לרמו על חליון ציט'ו נגמלנו צמלה צמי'ו ח'מן.

וְאֶלְהִינוּ בָּשָׁמִים, כֹּל אֲשֶׁר חַפֵּץ עָשָׂה: עַצְבֵיכֶם כֶּסֶף
וְזַהַב, מַעֲשָׂה יְדֵי אֱקָם: פֶּה לְהָם וְלֹא יְדַבֵּר, עִנִּים
לְהָם וְלֹא יְרַא: אַזְנִים לְהָם וְלֹא יִשְׁמַעוּ, אָף לְהָם וְלֹא
יַרְחֹן: יְדֵיכֶם וְלֹא יִמְישֵׁן, רְגֵלֵיכֶם וְלֹא יַהֲלֹכוּ, לֹא
יַהֲגֹר בְּגָרוֹנֶם: כִּמְזֻהָם יְהִי עֲשֵׂיכֶם, כֹּל אֲשֶׁר בְּطַח
בָּהֶם: יִשְׂרָאֵל בְּטַח בֵּיהוָה, עָזָרָם וּמְגַנָּם הַזָּא: בֵּית

עִנִּים לְהָם וְלֹא יְרַא אַזְנִים לְהָם וְלֹא יִשְׁמַעוּ יְדֵיכֶם וְלֹא יִמְישֵׁן רְגֵלֵיכֶם
וְלֹא יַהֲלֹכוּ. וְקַבֵּשׁ הַמְּדֻמָּלִים עַל צִינִי הַלְּשׁוֹן דְּכַפָּה כִּמֵּן הַס וְלֹא דְּכַנוּ
עִילִּים לְהָס וְלֹא יְלֹטוּ חָזִינִים לְהָס וְלֹא יִשְׁמַעוּ מַף הַס וְלֹא יִלְמֹן וְכַלְיָהָס כִּמֵּן
יְדֵיכֶם וְלֹא יִמְזֹון רְגֵלֵיכֶם וְלֹא יַהֲלֹכוּ מַה יַּהֲגֹר צְגוֹנִים וְלֹא כִּמֵּן יְדֵיכֶם רְגֵלֵיכֶם
לְהָס וְלֹא יִמְלֹחֵס לְהַזְכִּיר חָלָגָות וְקָלָמִים מַהְסָה הַס נְזִוִּין עַזְמָה דּוֹקָה וְקָלָמִים הַס
לְזֹוֹרֶךְ הַמְּלִיחָה הַפָּה יְמִין לְדַבֵּר לְהַמְּלִיחָה מַה לְהַמְּפִלֵּל הָהָר וְעַיִן צָעֵל עַקְיָה
צָעֵל נִתְמָה. הַעֲמִיס הַס הַס לְהַרְחֹת מְלֹאָקָם מְמוֹן לְגַופוֹ, חָזִינִים לְצָמוֹעָה מְרוֹמָק מְמוֹן
לְגַופוֹ מַף לְהַרְחֹת מְמוֹן לְגַופוֹ וְהַס לְהַרְחֹת טְהָרָתוֹ טְהָרָתוֹ לְהַרְגִּישׁ דְּכַרְלִים
הַמְּמַלְמִיטִים עַם גּוֹפוֹ וְכֵן קְרַלְגָּלִטָה הַס נְזִוִּית הַגּוֹן שָׁהָוָה מְלָקָם מְשֻׁגָּף וּפְעוּלָמוֹ
וְלֹא כָּמָר יְדֵיכֶם וְלֹא יִמְזֹין וְרְגֵלֵיכֶם מַה יַּהֲלֹכוּ וְוְגַן.

א"י דְּכַמְּמוֹן נְהָמָם יְטָרֵלָן מְמַלְמִיטִים סִימָה לְקַדְצָו יְטָרֵלָן מְמַלְמִיטִי וְכֵיוֹן צַנְמַקְצָדוֹ
יְטָרֵלָן מְפִילָוּ סְדוּרָס ט"י צו סִימָה קָלָם וְמְמָר סִימָה לְמָה וִים פִּילְדָן יְסָג לְהַמְּמוֹן
הַסְּלִיטִים רְקָדוּ כְּלִילִים גְּכֻועָת כְּנִי תְּלִין סִנְהָה מְמַמָּמָה רְוֵג קְדוּשָׁת יְטָרֵלָן גַּס סְדוּרָס
קָלָם קָיִום לְהַרְחֹת מְמַלְמִיטִים יְטָרֵלָן כְּמוֹ שְׁמָרָה יְטָרֵלָן מְמַלְמִיטִי שָׁוָה
הַמְּמַלְמִיטִה שָׁגַם קְדוּשָׁת הַסְּלִיטִים וְגְכֻועָת מַחְטָה וּמִיס נְמַחְטָה לְגַעְלִי מַיְהִין שְׁלָמוֹ
הַמְּמַמְּמוֹת הַעֲולָם כָּן כָּלָס נְמַפְעָלוּ וְנוֹגָעָו כְּמוֹ כָּל מַבְלִיל עַזְבִּיאָה כָּל גּוֹס כְּמָפָעָה וְחַפָּעָה
מְעַטָּה יְדֵי מְלָס פָּה נְהָס וְלֹא יְדַבֵּר כְּמוֹ כָּל עַזְבִּיאָה כָּל גּוֹס כְּמָפָעָה וְחַפָּעָה
מְשַׁמְמִתָּה שְׁטַח יְטָרֵלָן וְלֹא כָּמָעָקָבִיס מַה נְעָו הָהָר וְלֹא צָהָב מַף מְלָד וְכֵמוֹ
שְׁטַח נְצַעַם מִתְּנִזְנָה מְוִילָה יְטָרֵלָן מְוִתְמִיךְ יְמַקְדֵּשׁ צָמָךְ צָעוֹלָמָךְ.

אהרן בטחו ביהוה, עזרם ו מגנם הוא: ירא' יהוה בטחו ביהוה, עזרם ו מגנם הוא :

יהוה זכרנו יברך, יברך את בית ישראאל, יברך את בית אהרן: יברך ירא' יהוה, הקטנים עם הגדלים: ישף יהוה עליכם, עליכם ועל בניכם: ברוכים אתם ליהוה, עשה שמים ואڑץ: השמים שמים ליהוה,

ישראל במח בה' בית אהרן בטחו בה'. וכל האמיל צית כלוי צפמו נה', כמו שמלך"ל ז"ל מי כל הכלל הוא על המקד וטהו שפקד"ה עוזה עס יטלהן, ומפני שאלוים לזכים כמדת דין וכל ית מוחת המלה המקד וטהו لكن כל הכלל נג מכל כל צית הכלוי עין דבר נגידים.

ה' זכרנו יברך. נרלה לפמ"ז (מצל"י) זכל לדיק לגרכה וכס רצעים ילקג וליאן מלול על הגוים עודדי ע"ז וקהלת כמס יאו עותיקס כל חאל צוטם צאס למול זוג מהן יטלהן הצעומיס נה' لكن זכרונו יברך גבניות זכל לדיק לגרכה ועין גבירות ט' מיlein הפי זיכרן הוכליים טה"כ סי' קרי"ט ציל"י, רק פירושו רקב"ה שעולה זכרונו לפני יברך מה זכרונו לטועה.

השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם לא המתחים יהללי' וגו'. (מקליים קע"ז). נרלה לפמ"ז ז"ל נרכחות כמות נה' טהרן ומולחה וכמות הרים וגוו' והמלך נמן לנו מדים ומטעי כלון קודס לגרכה כלון למולר נרכחה ולכםורה כן נג זכר כלום זרואה למולר נרכחה ממנס י"ל לאלה למולר ז"ל (גרכות י"ט ע"ג) רצעים גמייס קורייס ממיס ומוי טהירנו מברך סומ' לשע ולו נג ימן טהרן זהה פול' הנטמן הרים צמיס נה' והמלך נמן לנו מדים ומלה מתקשה מטה לדלה' טהרן ומולחה לדלה' המתייס יתלנאה ועליהם נמללה נה' טהרן ומולחה מכל חנמנו נברך י' מעטה ועד עולם הכלוי' וממייג טהרן נמן לנו מדים.

אי' צדוק נברך י-ה הרים זה דוקה ונרלה לפמ' טהירנו צגמ' מנומות נ"ל כי כי-ה ט' זול עולםcis ציו"ד כל עוז"כ וג"ה נלה עוז"ז זה לכמיינ' בגבורס

בזה' גלום ונהן המלו כיוון שגם מלה נעה מפה מטה מורה ומן המותם (טעם נ') והמץ יקח צמי עולמות והלי לוד המעו"ה ה מל מגולה מהלך עולמים (י' המותם י' יושבמי זרכות פ"ג ה"ה) בועה"ז וכעומס הצע ממן נרלה לרבעים קומ דונעשים מפזרים המכדי קדיקיטים קרויסים מייס וצעלי מותם הס (עי' ג"כ ע"ד מוד"ה פמקי) וכן מליינו זרכינו הקדושים שעתה קידושים למחר פטילמו להוילם ג"כ (כמו צום ק"ג) וסהמאות ממהללים כל יוס כמגולם בגמ' (ג"ה פ"ה) מעשה דהיליאו צחין ממהללים ימד כל הצעה הגדולה כל צומנה וכמה מעשיות צעלו ומהימת לדרקיע ונגמר' (זכרום ס"ד) ילבו מהיל כל חיל לדיקיט מין נס מנוחה וכל צעולם הוא וכל בועה"ז ח"כ כל המהים יהלמי' וכל יולד זומה בסס מון צממו נעצים מפטרים מן המותם המכדי ונהנו נזכר י-ה כיינו צמי עולמות מעמה ועד עולם יהלמי' והכוונה מעמה חזות עוגה"ז ועד עולם חזות עוגה"ז נעלם נזכר י-ה.

א"י נפמ"ח הכהן מלמד ז"ל נג' שממיס יכלנא' כי ההיילן פום נתקב"ה
מיד המליחות טיש לנכלהים צמולה על הממליה וכל הנמליחים בס' נמליחים ננדוו
ימ' דרכמיג (יטע"מ"ג) כל הנקלה צטמי וגוי' מונס שממיס סקצלו' למימה כנ"ל
ולך ילו' דומה הלו' שmmo מוח' י"ז חודש כיוון צלינים צלנג המליחות לינס וויתnis
עכט להקכ"ה והנחנו סקצלו' סמולה נדרך י-ה וגוי' ודו"ק.

אם נסב לפלמ"ח צמדת (צ"ר) וכי מור מל'ו מעשיות כל גדייקיס ומי מותך
 מל'ו מעשיות כל רשותים מי יודע מה טהרה קוקצ'ה וכוכ' ופי' דרכוינה
 לע"י מעשיות כל רשותים אילו הרים כמה בס מקולקלים מוחקיקים נטב ונמטכים
 יהל'ר מעשיות כל גדייקיס. וכמ"ח בס המקדים מכל הגדלים (קהלת כ' י"ג) ימלון למכמה
 מן הקכלות ימלון יהל'ר מן המותך. ומיניה ומיניה ימקלם נליי, אבל בראען
 שבקולם צה ע"י קלוקול מה' מה' צה' צה' מה' צה' צה' צה' צה' צה' צה' צה' צה'
 יהל'ר מימה וככ' נטמאן מל'ר מה'ר זר' ילהצ'י' (צטט קני"ז ע"ג) דאיי קפומ'ל
 דאיו קפלי צמראעל דרצ' נטמן ונחל צה' ל' מה' וטמאנו לי' לרצ' נטמן נחל צן
 גדרה וטמא לר' נטמן וקפל עמו וגצ'ה חז'ה דמי' צה' ממטה' ודכ' זה סוו' זה
 קידוש הפס נדול איזו הרים צל'ה'ר מימה נמי קדושים מטל צמראן האה' גס
 מעשה דרצ'ה צצ'ה (צ' ע"ד) עס דו' הנדרת שלקמת קי'ית מה'ר מטה' ול'ם
 יכל'ן נט' מט' נט' דה'ה'ל'ים מה' נט' מה' מימה מדריכים לה' ומתקנים מה'ו ח' צ'

וְהָאָרֶץ נִתְןָ לְבָנֵי אָדָם: לֹא הַמִּתְים יְהִלְלוּ יְהָ, וְلֹא כָּל
יְרֻדִּי דּוֹמָה: וְאֶנְחָנוּ נִכְרַךְ יְהָ, מַעַתָּה וְעַד עֲזָלָם,
הַלְלוּ יְהָ:

אהבתתי כי ישמע יהוה, את קולי תחנוני: כי הטה
אָזְנוּ לִי, וּבִצְמִי אָקְרָא: אֲפִפּוֹנִי חַבְלִי מִות, וּמַצְרִי

לְגַם הַמִּתְים יְהִלְלוּיִי הַיּוֹנוֹ צָמֵי עֲולָמוֹת וְלֹمֶל כָּל יוֹלְדִי דּוֹמָה הַכָּל הַנְּמָנוֹ נִכְרַךְ יְהָ
צָמֵי עֲולָמוֹת מִעֵמֶה וְעַד עֲולָם הַלְלוּי.

לא המתים יהלויות ולא כל יורדי דורה ואנחנו נברך " מעתה ועד עולם.
וְיַעֲשֵׂה כָּלֵין לְלֹמֶל פְּמִים יְהִלְלוּיִי הַיּוֹנוֹ גַּם הַנְּמָנוֹ לְמַרְמָה מִמֶּה לְמַיְלָנוֹ וְקִילָּנוֹ
וְהַנְּמָנוֹ נִכְרַךְ יִי מִעֵמֶה וְעַד עֲולָם, וְנִרְמָה לְפָמָ"ס זְעַל נְדִיקִים צְמִימָתָן קְרִיוֹן
וּרְצִיעָתָן צְמִיאָתָן קְרוֹיָתָן מִמְּסָטָן שְׁעִיקָּל הַמִּוּת אָוֹם נְצָמָת מְלָקִים רָום מִיסָּס וְקָנָה
הַרְצִיעָתָן צְמִיאָתָן הַס הַמִּמְּסָטָן שְׁגָנְטָמָה כָּל מְלָאָה מַסָּט, וְלְמַלְלָה מִימָּה הַגְּמָנִית גַּס
יוֹלְדִי דּוֹמָה נְצָהָל מִמְּמִיתָה חַ"ז לְגַם הַמִּתְים יְהִלְלוּיִי כָּלּוּמָר הַקְּרִישׁ מִיָּסָמִים
הַס קְרוֹיָתָן מִמְּסָט וְלֹמֶל יְהִלְלוּי יִי וְלֹמֶל כָּל יוֹלְדִי דּוֹמָה נְמַלְלָה מִומָּס הַכָּל הַנְּמָנוֹ
מִהְמִיאָתָן צְבִי מִלְמִיאָתָן נִכְרַךְ יִי בְּעוֹתָיִז מִעֵמֶה וְעַד עֲולָם הַלְלוּי דְּלְעָולָם קְרוֹיָתָן
מִיסָּס וְנְדִיקִים הַזָּהָב מִזְהָב מִזְהָב וְלְכָלָב מִזְהָב וְמִזְהָב לְזָהָב
עוֹלָם הַלְלוּי.

אהבתתי כי ישמע ה' את קולי תחנוני כי הטה אָזְנוּ לִי וּבִצְמִי אָקְרָא. עיין
(פרקמים קי"מ ע"ג) לרשות ר' נפקה מהרלה נקמת יטלהל לפני הקב"ה ר' נפק"ע ליהמת הַיִי
הַטּוֹבָה לְפָנֵיךְ זָמֵן שְׁתָמָה שְׁוֹמָעָ קָול מִנְוֹי דְּלָומי וְלִי יְסַעַּת הַעֲגָג שְׁלָמִי דָל מָן
הַמִּוּתָה לִי נְהָה לְהַסְטִיעָן וְלֹ"ג. וְנִרְמָה לְפָמָ"ס צְמָמוֹן וְיִצְמָעָה הַיִלְלָנוֹ כַּמָּה
צְנָהָרָל וְיִצְמָעָה לְלִקְיָס הַט נְעַקְמָס וְחַכְלָה לְלִקְיָס הַט נְצָלָס הַט יְלִקְמָק
וְהַט יְעַקְבָּז וְלְכָלָוָה מִמְּחַלְל וְיִצְמָעָה הַיִלְלָנוֹ כַּמָּה קְוִלָּמוֹ וְכוֹי
וְנִרְמָה לְפָמָ"ס צְמָמוֹן פְּמָ"ס ע"ה ר"ה ל"ה צְרִי שְׁמַעַן הַיִלְלָנוֹ הַיִלְלָנוֹ צְרִי
וְאַיְלָעָ רְנִי נְמַלְיָה מִקְמָלָה וְמִצְמָלָה לְרִי שְׁמַעַן צְנָהָרָל מִלְלָיָה
לְמוֹעֵט כִּי גָדֵל הַמָּה יְמִינָה צְמִימָתָן לְרִי שְׁמַעַן הַלְלָה הַמָּלָה הַלְלָה דְמִי לְקָלָה

שאול מצאוני, צרה ריגון אמצא: ובשם יהוה אקרא,
אפה יהוה מלטה נפשי: חנון יהוה וצדיק, ואלהינו

לרי"ט כר"ט למלו ליש צלי טוח קרי עלי פלי לדיין עז מיס וכו' ע"א, מוגול
 לרני צטמעו לקליה לבנו ב"ט צ"ט זכר מה ר' מלעיזר ע"י הקול טסי טה
 נט ב"ט חי' וצטמעה בה מה קולנו וכו' ואצל הלקים מה גדרתס מה גדרתס מה
 ימאק מה יעקג צע"י קול יטראל נוכר מצזועמת לגדתס מהני וטפילו מה'ו הינס
 חי'ס כ"כ לר'יס מ"מ סידיות וכגדית לגדומינו התקודיטס כדאי לאוילנו
 ממיליס. זהה שומරיס נגנ'ן הצעות מצוען צינס ומטייל גהוולה נכני צינס. וככ"ג
 חמל הגדמי כי יטמעה בה מה קולי מתנווי מה פילו לדומי ול' יטוען ע"י
 ציטמע קולי ואוכל מה גדרתס מהני וכנ"ל.

אפפוני חבלי מות ומצרי שאול מצאוני צרה וייגון אמצא ובשם ה' אקרא
 וג'ו. (מהליכים קט"ז) נטלה נפמ"ט לעולם יטפלן מדס צלה יטלה צהס חלה
 חמומייס לו הצע' זכות וטפער (צעט ל"ב ע"ה), ונגמר סנדירין (מ"ד ע"ג) לעולם
 יקליס מדס מפללה נורה וכ"כ צירופטליי מענית פ"ג הצע' דוד טטפלן טפילו
 כטנבר לפסוני הצע' מות ומורי טהויל מהני כלה ייגון מהן צכבר טוח געם
 נורה ורך מה' מוכר לקליה נטה בה' וטפ"ב מה' מטלטה נפשי כי מנון בה' ולדיין
 וטנקינו מלכם טפילו מה' ועל"ז למלו (דריכום י' ע"ה) מהר מוקיטו הקמל ליטען'
 הצע' מוקודליי מציהם מה' טהויל מה' מלה מונחת על' גהוילו צל' הלאה ה'ל
 ימנע עגמו מן הרכמייס. וטהממר נמי רבי יומנן ור' הטנער להמלוי מלוייסו טפילו
 מה' מלה מונחת על' גהוילו צל' מדס מה' ימנע עגמו מן הרכמייס אטמל (טיעו'
 י'ג) סן יקעטני לו חייל.

אי' נטפוך נפ"מ דכמיב ויטמע הלקים מה קול טגער (טרלחאים כ"ה י"ז וככ"ל
 בס) וצרכ"ז בס מלון ציפה מפלת חמולה מהפלה מהליס וטיה קודמת לנטקודל,
 ועיין ר"ב ט"ז, ولكن ויטמע הלקים אל קול טגער. זהה טהממר לפסוני הצע' מות
 וג'ו' ונטה בה' טקליה, טטפלן מענת נורה מה' מטלטה נפשי מה' מנון בה' ולדיין
 וטנקינו מלכם.

מְרַחֵם : שָׁמֶר פִּתְאִים יְהוָה, דָּלֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: שׁוֹבֵי נֶפֶשִׁי לְמִנוֹחִיכִי, כִּי יְהוָה גָּמַל עֲלִיכִי: כִּי חַלְצָת נֶפֶשִׁי מִפְּנָת, אֶת עֵינִי מִן דְּמֹעָה, אֶת רָגְלִי מִקְחִי: אֶתְּהַלְךָ לְפָנֵי יְהוָה, בָּאָרֶץְתְּחִיְּמִים: הַאֲמִנְתִּי כִּי אָנָּבָר, אָנִי עֲנִיתִי מֵאָדָּם: אָנִי אָמַרְתִּי בְּחַפְזִי, כִּלְתָּאָדָּם פָּזֶב:

מָה אָשִׁיב לִי, כִּל תָּגַמְוֹלֹזְהִי עָלִי: כֹּס יְשֻׂעָות אָשָׁא,
וּבְשָׁם יְהוָה אָקָרָא: נִדְרִי לְיְהוָה אָשָׁלָם, נִגְדָּה פָּא לְכָל
עַמּוֹ: יָקָר בְּעֵינִי יְהוָה, הַמְּנֻתָּה לְחַסִּידָיו: אֲפָה יְהוָה,

יקר בעני ה' המותה לחסידיו וגוי נדרי לה' אשלים וגוי. לרוח נפר"ס ז"ל
(מליטס י' ע"ג) מניין צלע ימאל לה' עליה לה' מעתה חלע עליה לה' מעתה לה'
ועיין צלע מה טהරין צו טהר מיום ונמיה טויה צ"ט נטלה ח"ז עוד מלו
טעה טהר יטכם לו ימלצל לאכילה רקレン ונמיה טויה צ"ט נטלה וויה לטעם
ארלהון טהר מיום דוד יקר צעוי ט' הומוה למגידו עקפה לו נפקנ"ה
טימות מסיד וול"כ יכול לטעט טהר ימות וגס מעט טהר יטכם ימלצל ליכל
חלע ציוו נצין עטמו חכל צפוי כל טעם חי' למות טהר יטכם ימלצל צנודלי
חילרושו וול"כ יכול לנדור לה' ח"ט יקל צעוי ט' הומוה למגידו וליכל לטעט
טהרה ימות ולכן נך הוזם זעם מודה וגס נך הומוה נקיון נכס ט'
וגוי מטוס הטעם טכני חלע נדרי לה' חכל גנדס נך הכל עמו סיינו צפוי העס
וליכל לטעט לנילוט ועיין סג' ע"פ נCKER ז' ז"ל.

יקר בעני ה' המותה לחסידיו וגוי לך אובה זבח תורה ובשם ה' אקרא.
ול"מ מיון זיקר צעוי ט' נטמי מגידו ה"כ למלה ממיימס. וסתמי' לדמיילן מקלייב
טטעומיאס אל צדיקיס ועיין חוק' צלע' מונחות (ק"י ע"ה ל"ה ומיכלן ער בגדול)
חה מה לנטיג (ויקרא ה') מלה כי קליינ' מוכס קלן ווינר טרלכמי' זמוקס מהל
(מאנ"ה מ"מ ק"י ק"ה) ומלה נך הוזם זעם מודה וגס ט' הקרלה ויטוי זעם
לקレン זטוקס נטמיים טלזיקיס.

כִּי אָנִי עֲבָדְךָ, אָנִי עֲבָדְךָ בֶּן אַמְתָּךָ, פְּתַחְתָּ לְמוֹסֶרְךָ:
לֹכֶד אָזְבָּחַ זָבָח תָּזָה, וּבְשָׂם יְהוָה אֱקָרָא: נְדָרֵי לְיְהוָה

אי' דסדרין הגד לכפר על כלן יטלהן שפטעו ונמלתס (פ' מהלי טונה גלטס") כמה נקמלה מימה צני צני טהון ליו"כ לומר לך מה יו"כ מכפר לך מימה סדרין מclf. ומclf. וצמדראש (מנמום פ' פינחט י"ג) מעולס לך נן לדס צילוטלים וגיזו עונ, פילד ממיד כל שחר מכפר על עונומ צנעטו צילגה, ממיד כל צין העלטס מכפל על עונומ צנעטו ציוט, מ"מ לך נן לדס צילוטלים וגיזו עון צנ"ה (יטע"ה) זדק יlein צה. וכליון צממיד כל שחר נכפר על עון לילה וממיד כל צין שערכיס מכפל על עון חיוס ולפ"ז נל ימומו הגדיקיס נכפל על סדרו טהרטען מכפל. ח"ט יקל צעניע ט' קמומה נחיקתו הילג זמה גנטה, לך מזעם זעם מודה וגטס ט' טקלו וממילג ימיו הגדיקיס.

נדרי לה' אשלים נגירה נא לכל עמו בחצרות בית ה' וגנו. נלהה לפמ"ט (נויר י"ט ע"ג) מי טמר נזילות קרדזה והכליסים הם מילמו ולחמ"כ צה נלהך צט"ה מיר צלוטס יוס וגזה"ה ניר צמיהלה מעשה צביגני המלה צהך ננה למלה מלה ומלהה הס יפוז ננה מן המלה מה נירלה צבע צניש וציה ננה מן המלה מלה וכוי' ולצמוף צבע ציס עלה נלהך והוולה צ"ה סמה ווילה עוד צבע ציס למלה ועיין לרמ"ט פ"ג מהל' מירות הכה"ה וח"ל אין טמיינות וווגם הילג צט"ה ומוי צנור צח"ל הונקין חומו ומחייבין חומו לטאות ליה"ז ולהיות ניר צט"ה כמאין סימיס טמר, ולפ"ז נלהה ח"ט נדיי נלה' הצלם צמירות צים ט' צמוכי ירוטלים וכל צמו"ל להמת טפינו צמר נזילות מחר וגוג צט"ז.

אי' דטהרג"ד טס האיג על קרמץ"ס צמצע לפיקך מי טמור צו"ז חמ"ל כופין חומו לטאות יה"ז ולהיות וווגם צס מירות עד ציימתו לו עד ציננה סמקדת וייניל קרצניזיו צמלהם ימי נלו וכמג הלהרג"ד יה"ה כמה קופין חומו וכו' וכי טס טארה והילג כלנו טמלהין וליין כהן הפלט צין יה"ז נחו"ל וווקול לאיל כל מקוס ע"ט ויה"ל צו"ט נדיי נלה' הצלם נגירה נל כל עמו כלומר כטכל יטלהן צט"ז וגאלות צים צס סיינו ציננה סמקדת צמוכי ירוטלים הילג זען צינכל פיאמן"ק אין נפ"מ וכדעת הלהרג"ד.

**אֲשֶׁר, נָגַדְתָּ נֵא לְכָל עַמּוֹ: בִּחְצָרוֹת בֵּית יְהוָה,
בְּתוּכֶיכָּי יַרְשְׁלָמִים הַלְלוֹיָה:**
**הַלְלוֹ אֶת יְהוָה כָּל גּוֹים, שְׁבַחוּהוּ כָּל הָאֱמִים: כִּי גָּבר
עַלְיָנוּ חָסְדוֹ, וְאֶתְמָתָה יְהוָה לְעוֹלָם, הַלְלוֹיָה:**

הלו את ה' כל גוים ונוי כי גבר עליינו חמדו. (מקבים קי"ז). ועיין מה שדרשו ז"ל (פקחים קי"ט ע"ג) מה הלו שמהלכים חנמים וופלים דקון עזיז הכהן"ה נאדי"יו הן לדגר עליינו מקדו נ"ה כ"ג. ומלחה עוד לפמ"ץ דהמיע"ה לו יולמו וגויים הגדלן כי נועחות עם הלה הגדלן כי נועחות עמננו סיינו שמאים (מקבים קי"ו צ"ג), לכל ומן צגנ"י צגולות ומלה פדין צורה עלייס לו מ"ז נמחנן צ"ז צ"ג רוחניים צומלים ה' נ"ה הלאיאס צל הלו ולח ניניס כס ה' נמה עוזב ווין נלע מושיע וכטענת מטה רצינו עלייס (צמות ל"ג י"ג) נמה יולמו מיליס נלען מצלמי יcolm ה' לאכיה לומס, כי לנגד נ"ה מליס הין לו יcolm צ"ז וח' גולס למילן האס הגדלן האבר לו הכה וקממתלה בעלווניס וצממותnis הצל כטהרומת רוחיס יטועות ס' נועמו יוצב על כהן רחמים וממןאג צממידות מועל עונות עמו וכי עזקה לדורות כל עת האס עמאות צמאל וצלהmis לו רוחיס שיט הלאיאס צופעים נולין ולין צע"ז הלאיאס מועלם ח"ז ה' נלע נ"ה נ"גיס צבאיוס כל מהומות ולג' ישחטו ה' נ"ה הלאיאס כי גבר עליינו מקדו ולחמת ס' נועות הלאיאס.

הלו את ה' כל גוים שבחו הוה כל האמים כי גבר עליינו חמדו. עיין פקחים (קי"ט ע"ג) לפיריך למומות מה עגידתייסו ליטצמו כי גבר עליינו מקדו ומפני הלאיאן ה' כל גויס צמומו כל הלהומות על שנמים וגבורות לדערן ומכ"ז ה' נו לדענין נצטומו כי גבר עליינו מקדו, ומלחה לפמ"ץ שיט צע מיי קידושים האס הול הולי מות צני צני הלאיאן חמר מטה נולאן זקלוני מקדש וע"פ כל העס ה' נלע וכהה קידושים האס גדול מבל ויזום מהארן כי קידושים האס ה' נלע וכהה כמ"ץ מטה, וכל צית ישרון מה טרפה הולמת נולן יט קידושים האס טבקע"ה עזקה מקליס גדוילים ונמים וופלים לדיינו עס קרוינו יטלהן קדושים וטהוממות השולם רוחיס שנמים ונהלנאים נ' ווילומיס הגדלן ס' נועחות עם הלה וע"י המקליס נתקדץ צ"ט וגס יטלהן צממים, ח"ז ציר המעלות נטוג ה' ה' נטוג ליאן סיינו כחולמים לו ימלה שטוק פיי ונטנינו רינה מה מעס מפי צלו יולמו וגויים הגדלן

הָוְדוּ לִיהֹוה כִּי טֹב,
יֹאמֶר בָּא יִשְׂרָאֵל,
יֹאמְרוּ נָא בֵּית אַהֲרֹן,
יֹאמְרוּ נָא יְרַאֵי יְהוָה,

מִן הַמֵּצֶר קָרָאתִי יְהוָה עֲנָנוֹי בַּפְּרָחֶב יְהוָה: יְהוָה לֹא לֹא
אִירָא, מָה יִعְשֶׂה לִי אָדָם: יְהוָה לֹא בָּעֶזֶר, וְאַנְיִ אַרְאָה

ה' נעצות עס היל הגדל ר' לנעצות עמו כיינו שמחיס טע"י בטווות ומקלי' גדלותן צעודה ליטלה נעני' העמיםamo יתקדש וימכרן, ח"ט כלנו שם ר' כל גויס' בכם'ו כל המים כי גבר עלי'ו מקדו וhma ר' לנולס הילוי' שייחו' כלם יטהנו' להטס על הטווות ומקלי' שגבל על עס יטלה ועי'ז יתקיים' מהם ר' נעלם.

אומר סודו לנו' כי טוֹג כי לעוֹלָם מְקֻדּוֹ וְמוֹת נְכַלֵּת כָּל הַגָּדוֹל וְיכָל שִׁיפָּה צְלָמָה, עַיִן זָהָב (קִי"ג) צִימָמָר הַמְּהֻמָּד לְצִמְּנִיס וְעַיִן טוֹר קִי מַעֲגָן וּמִנְגָּס קִי זֶה וְעַכְעַפְס מֵי צִיעָנָה מְהֻלִיאוֹ וַיְהִי צְהֻעָזָה הַקָּדָל טוֹר מְוֻמָּל טוֹדוֹ וְאַמְקּוּזִין עוֹנוֹס כָּל"ח הָיוּ כָל הַמְּרוֹחַ. וְיכָס כ"ז פְּעֻמִּים כי לעוֹלָם מְקֻדּוֹ נְגַדְּכָי"ז דּוֹרוֹת אַגְּנוֹג חַמְדוֹלָה עַבְּדִיל הַקְּנָה מִמְּקַעַּד דּוֹר לְכָי' דּוֹרוֹת.

בשמניע להו דו כל הלאה יומל בהודו צנוגינה וגהונין יענו ג"כ צנוגינה. וכמ"ד הר' ט מפלוחה דכירוטלמי גדי סליח נזול מצטלה לזר מלול השוד מה שקרה עוניון לחדריו ה"ל זיל נקופת, פ"י מרגנות אל קלע יפה כלומר הכה על הקלווע בו יוציאו לאיה נלהה נך כל מה שלחמה נזוק הקלווע יענה נך נכלן כ"כ מה שפ"ט מלול השוד בון עוניון לו קדו וגהונינה על הנטם קול שמחה וכ"ג הגונין בס' קצ"ק וגלים נענות כהן"ט וזה דבר מדין.

מן המצער קראתני י-ה ענני במרחוב י-ה. נללה נפמ"ס (חנוך פ"ד מ"ה) כל שמקיים למת סמולא מעוני סופו לך"מ מה מעוזר וכל קמנכל למת סמולא מעוזר קומו נפנלה מעוני ח"ס מן סמ"ר קלמתי י-ה אקיס למת סמולא מעוני ענני גמלתני י-ה שחקה לך"מ מה מעוזר.

מן המצער קראתני י-ה לי לא אירא. נללה נפמ"ס (סנדין) מ"ז ועוד מקומות צט"ס) דנטשה טהרה מינער בכיוון שכינה מומלת קלני מליחתי קלני מולעuni וכן לך נפנער על מה שע"י ח"ז כל גער נטכינה ולג עלי גער עגמו וטהמו ז"ל שאקע"ס כטהורה טהרה מינער נטכינה רקע"ס מוחינו צטכיגל גערו וח"ס מן סמ"ר קלמתי י-ה כטהני מי קולו צטכיגל גער הטהינה ולג צטכיגל עגמי מי ענני גמלתני י-ה הט"מ עונה הווי ט' לי גם הילך מה ענאה לי טהרה כלומר ט' עותה לו ח"ס עני חמלה י-ה (סמות ט"ז ז') כטהני גמפלן עני חמלה י-ה צטכיגל ט' מי וקי לי ליטועה.

וז"ש נעמי הטהני כי יטמע ט' הם קולי מתנווי וגוי הפהווי חכלי מות ומורי צהול מיהו נלה יגון חמץ ט"ז טפ"ר עלי ממתו צכל מיעי לכות ויגון והפ"ס מי צטס ט' מקרם שאעיקר שאטכינה נטער הניה ט' מלטה נפשי שאעיקר להילן הנפה טהו נטמם ט' וטה"מ מונן.

ה' לי לא אירא מה יעשה לי אדם ה' לי בעורי ואני איראה בשנאי. נללה דנה נטמות צמפלת טטונט למ' כל טהרה זוכה ולוט שאילו ט' נטמות מל' מפייט מהליך (כרהצית י"ט י"ז) געל סי לריחס נטמות צמפלת מהליס וטא נמי געל נטנו היל' זוכות הדרתס ולג זוכות עגמס וטהת לוט שאטכינה מהליה נועצת ניעז מלת, עין נרכום (י"ט ע"ב) טהרה מוקיאו (יטע"י נ"ח) דנה נטלאס מר לי מל' ומחל ריב"ל צטטשה צטיגר לו שאקע"ס לモקייאו צטס צטכיגל דוד מל' למ' חל' גען מי שאקע"ס מפ"ז זו וועותה לו נט צטכיגל טהו צטס צטכיגל דוד מל' נטמו דוד מל' נט נטמה צטונהי וטמי שאט"י צמגליים (פ' צטלאס) וויל' ישלהן להם מעריס מה על צפם טס דנה היל' מלקיט ינקט מה גאנדר' ח"ס מן סמ"ר וגוי ט' לי גם הילך מה יעצה וננה היל' מלקיט ינקט מה גאנדר' ח"ס מן סמ"ר וגוי ט' לי גם הילך מה יעצה לי טהרה שאקע"ס יגילו חכט עס כל זה מיו לרהי נטמות צטפניהם צונהי, היל' ט' לי צעחמי הס טהו נבדף וט' ע哈尔 לי כלומר זוכות טלי ולג רק צגנעל אמרוי נבדף וט' היללה נטנהי.

בשנאי: טוב לחסות ביהוה, מבטח באדם: טוב לחסות ביהוה, מבטח בנדיבים: כל גוים סבבוני, בשם יהוה כי אAMILIM: סבוני גם סבבוני, בשם יהוה כי אAMILIM: סבוני כרברים, דעכו באש קוצים, בשם יהוה כי אAMILIM: דחה רחיתני לנפל, ויהוה עזרני: עז זומרת זה, ויהי לי לישועה: קול רנה וישועה באחליל צדיקים, ימין יהוה עשה חיל: ימין יהוה רוממה, ימין יהוה עשה חיל: לא אמות כי אחיה, ואספר מעשי זה: יפר יסני זה, ולפנות לא נתנני: פתחו לי שעורי צדק, אבא בם אורזה זה: זה השער ליהוה, צדיקים יבואו בו: אורך כי עניתני, ותהי לי לישועה: אורך כי עניתני, ותהי לי לישועה: אבן מאסו הבונים, קיתה לראש פנה: אבן מאסו הבונים, קיתה לראש פנה: מאת יהוה קיתה זאת, היא נפלאת בעינינו: מאת יהוה קיתה זאת, היא נפלאת בעינינו:

לא אמות כי אחיה. י"ל كذلك מות לנו לפעמים יט מי טליינו מות מל טליינו כי נ"כ, חה פנקלט קליפת נוגה פעמים זה ופעמים לטיפן, וכן מות מל טליינו טליינו צוממת.

אי לו מות כי טליין, מל חמיס מי מצקך רק כדי טול כל נקפל מעטה י-ה.

זה הַיּוֹם עֲשֵׂה יְהוָה, נֶגְלָה וְנִשְׁמָחָה בָּו: זֶה הַיּוֹם
עֲשֵׂה יְהוָה, נֶגְלָה וְנִשְׁמָחָה בָּו:

אֵن־אָ יְהוָה הַוּשִׁיעָה בָּא :

אֵن יְהוָה הַוֹשִׁיעַ נָא:

אָפֶא יְהוָה הַצְלִיחָה נָא :

אָנָּא יְהוָה הַצְּלִיחָה נָא:

בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה, בָּרְכָנוּכֶם מִבֵּית יְהוָה: בָּרוּךְ
הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה, בָּרְכָנוּכֶם מִבֵּית יְהוָה: אֶל יְהוָה
וַיַּאֲרֵן לְנוּ, אָסְרוּ חָג בְּעֹבֶתִים עַד קָרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ: אֶל
יְהוָה וַיַּאֲרֵן לְנוּ, אָסְרוּ חָג בְּעֹבֶתִים עַד קָרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ:
אֱלֹהִים אַפְתָּה וְאוֹדֵךְ, אֱלֹהִים אַרְוֹמָמָךְ: אֱלֹהִים אַפְתָּה וְאוֹדֵךְ,
אֱלֹהִים אַרְוֹמָמָךְ: הַזְדָו לְיְהוָה כִּי טֻוב, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדְךָ:
הַזְדָו לְיְהוָה כִּי טֻוב, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדְךָ:

כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד הוּא;

הַזֶּדֶד לִיהוָה כִּי טוֹב
הַזֶּדֶד לְאֱלֹהִים הָאֱלֹהִים

הוֹדוּ לְה' בַּי טוֹב בָּלְחֵת, הוֹרוּ לְאָלֵי הַאֱלֹקִים בָּלְחֵת. נֶרֶלה דָּאַס יְקוּן קַיִם
לִמְמִיס גִּמְולִיס וְזֹוֹגְטָוּנְטָה נְכָל, וּרְמִמְיוֹן עַל כָּל מַעֲשֵׂיו, לוֹ כָּל מַלְסָמוֹת לָה' כִּי
לְעוֹלָם מַמְדוֹן, הַכָּל כְּפָמָנוֹ מִלְתָה סְדִין צָאוֹת הַלְּקִיטָּס תָּוְלֵט וּכְיָסְדִין הַמָּתָּן קְדָשָׁה
לְהַזְוּות הַכָּל בְּגַמְ' מִיעַן מַלֵּס נְגַרְעַן עַל פָּרֻעַה כְּסֵס שְׁמַנְצָרָן עַל פָּטוֹדָה וְהַמְּלִיאָה
לְקָדוּשָׁינוּ וְצְמַמָּה (גְּרָכוֹת מ' ע"ב) מִמְלֵר' הַמִּמְמָה מִזְוָס ל' נַי מַלֵּי קְלִילָה מִקְדָּשׁ
וּמִצְפָּת הַצִּילָה נַךְ ד' הַמְלִירָה חַס מִקְדָּשׁ הַצִּילָה וְהַס מִצְפָּת הַצִּילָה ל' צְמוֹלָל צָל
נִקְמָנִי הַמִּלְאָה מִשְׁכָּן נָה' הַכָּל נְכָל נְלִיקָּס הַכָּל נְכָל נְכָל נְכָל נְכָל נְכָל

כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדְךָ:

הַזֶּדֶה לְאָדָנִי הָאָדָנִים
לְעֵשָׂה נְפָלוֹת גָּדוֹלֹת לְבָהוּ
לְעֵשָׂה הַשָּׁמִים בַּתְּבוֹנָה
לְרוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמִּפְּרִים
לְעֵשָׂה אֲוֹרִים גָּדוֹלִים
אֶת הַשָּׁמֶשׁ לְמִמְשָׁלָת בַּיּוֹם
אֶת הַיְּרֵחַ וְכֹכְבִּים לְמִמְשָׁלָתוֹ
לִמְכָה מָצְנִים בְּבָכוּרֵיהֶם
וַיֹּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם
בַּיד חִזְקָה וּבְזָרוּעַ נָטוּיָה
לְגַזְרֵי סֻוף לְגַזְרִים
וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ
וּנְגַעַר פְּרֻעה וְחִילּוּ בָּיִם סֻוף
לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמְדָבֵר
לִמְכָה מֶלֶכִים גָּדוֹלִים
וַיְהִירָג מֶלֶכִים אֲדִירִים
לְסִיחָן מֶלֶךְ הָאָמָרִי
וַיְלַעֲזֶג מֶלֶךְ הַכְּשָׁנִי
וַיִּנְתַּן אֶרְצָם לְנִיחַלָּה

טוענה נהילקיס מהלך לנכ"ל זו מלה פלענות וכו' ע"צ, ח"ש טהילה הודה לה' כי מוכן כי לעוולס מקדו וגם הודה להליך נהילקיס צבוח מלה פלענות ומלה קדין מהפ"ז כי געולס ספַּדו.

כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדֶךְ
כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדֶךְ

נַחֲלָה לִיְשָׁרָאֵל עַבְדָו
שֶׁבְשִׁפְלָנוּ זָכַר לְנוּ
וַיִּפְרַקְנוּ מֵאֶרְינוּ
נוֹתֵן לְחֵם לְכָל בָּשָׂר
הַזָּדוֹד לְאֶל הַשָּׁמִים

נִשְׁמַת כָּל חַי, תָּבֹרֶךְ אֶת שְׁמֵךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וַיַּחַתֵּל
בָּשָׂר, תִּפְאֵר וַתְּרוֹמֵם זָכַר מִלְבָנָנוּ תָּמִיד. מִן הָעוֹלָם
וְעַד הָעוֹלָם אַתָּה אֵל. וּמִבְּלֻעַדְךָ אֵין לְנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל
וּמוֹשִׁיעַ, פּוֹדֵה, וּמַצִּיל, וּמִפְרְנָס, וּעוֹנָה, וּמְרַחֵם, בְּכָל
עַת צָרָה וַצּוֹקָה. אֵין לְנוּ מֶלֶךְ עוֹזֵר וּסְומֵךְ אֶלָּא אַתָּה:
אֱלֹהֵי הָרָאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרֹנִים. אֱלֹהֵה כָּל בְּרִיתֶת, אָדוֹן
כָּל תּוֹלְדוֹת, הַמְהַלֵּל בְּכָל הַתְּשִׁבְחוֹת. הַמְנַהָּג עַוְלָמוֹ
בְּחֶסֶד, וּבְרִיאוֹתָיו בְּרַחֲמִים. וַיְהִי עָר, הַגָּה לֹא יָנוּם
וְלֹא יִשְׁן. הַמְעוֹדר יִשְׁנִים, וַהֲמַקִּיז נִרְקָמִים. הַמְשִׁיחַ
אַלְמִים, וַהֲמַתִּיר אַסְוּרִים, וַהֲסֹמֵךְ נַופְלִים, וַהֲזֹקֵר
כְּפֻופִים, וַהֲמַפְעַנְחַ נַעַלְמִים. וְלֹךְ לְבָדָךְ אַנְחָנוּ מְזֻדִּים:
אֶלָּו פִּינּוּ מַלְאָ שִׁירָה כִּים, וַלְשׁוֹגְנוּ רַגְהָ כְּהַמּוֹן גַּלְיָן.
וַשְּׁפֹתֹתֵינוּ שְׁבַח כְּמַרְחָבִי רַקִּיעַ. וַעֲגִינּוּ מַאיְרוֹת
כְּשֶׁמֶשׁ וּכְירָחַ. וַיָּדִינוּ פְּרוֹשָׁות בְּנֵשְׁרִי שָׁמִים. וַרְגַּלְיָנוּ
קְלוֹת כְּאִילוֹת. אֵין אַנְחָנוּ מִסְפִּיקִים לְהַזּוֹת לְךָ, יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אַבּוֹתֵינוּ, וְלִבְרֶךְ אֶת שְׁמֵךְ מִלְבָנָנוּ. עַל
אַחֲת מְאַלֵּף אַלֵּף אַלְפִּי אַלְפִּים, וּרְבִי רַכְבּוֹת פָּעָם,

הטובות נסיט וְנִפְלָאות, שְׁעֵשִׂית עַם אֲבוֹתֵינוּ וְעַמּוֹ: מִמְצָרִים גָּאַלְתָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ. בְּרוּב זַנְתָנוּ, וּבְשַׁבָּע כָּלְפָלָתָנוּ. מְחֻרב הַצְלָתָנוּ, וּמְדָבָר מְלֻטָתָנוּ. וּמְחֻלָים רְעִים רְבִים וְגַאֲמָנִים דְּלִיתָנוּ: עד הַנֶּה עָזָרוּנוּ רְחוּמִיךְ, וְלֹא עָזָבָנוּ חָסְדִיךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְנִצָּחָה:

ואלו פינו מלא שירה בים וכו' על בן אברים שפלגת בנו ורוח ונשמה שנפחת באפינו הן הם יודו. ו"ג כיוון לדמל וטה פינו מלך איליה וכו' חיין חנומו ממפיקיס וגאג' ע"פ קנייה מט"כ צעל לפלה (סוכה נ"ג ע"ה) טמלו עליו על הלא תוקן כטה' טמה נסחמת בית השוחה מלך הס כלן כלן חס ליט חיין חיין מי כלן הוות פלה על עונמן כהלא נומר כן ולפי ז"ל דיט ב"ה טומesis מי חנמי טהוכל להאטפנן לפני מלך מהמ"ל הקב"ה ומה נמאכ' ילד להט הנוגר מטפה קרומה נגד כולה ימ"ש מלך חיין קץ לגודלו וטהן מקר מלך חז טעות כי לא' גס מליחי מעלה טים לרוח נקdem ולוועוד להקב"ה דהלא מדמוני וטהו יתמלר קדא', ח"ש הלא חס חיין כלן מלך צפנ האתיסיס וגאה כמושי וטהו לעודו חט פ' זו ממייל הכל כהן קבוי' ממי טהרי שפומות מטה וטה חיין חיון כלן כלומר טהרי חיין לרוח להאטפנן ולטמות לה' ממהם קטעימי לא' גס חיין דהו גס מליחים לה' יוכלו וכל טהני שחק כהן וטהק וטה כס כהן גס חיין כלן.

ולפענ"ד נרלה להוקין נמי סמנן למציירו מין כל' זמר וטוע עטה קעודה והמקבל הממנה נה צכל' זמר צלו וטהר טירה חמלה צכל' זמר א"ל וטה יתמלר לו הצעל טמה מה טמה מזמר חס כל' פהומה כו' מציב' לו צעל טמה נמה לי חס הכל' זמר מצינ' טו, ח"ש וטה פינו מלך טירה כס כלומר טה' טיר צלו וטה צלו וטזון צלו הטפי טה' רינה כהמון גלו' וטפומתינו טנה כמלטבי טראקי' חיין טחמו מפקיקיס כי מי זה טיכול למאל ולטמן טנה וטורי' לפני ממי'ה ולכון למליין על כן הצערים שפלגמ צו' ווות ונכמיה סנפחת נטהפינו ולען מלך טשר סמת צפינו כן כס ידו וילרכו כלומר כל' זמר צעל הצערים צעל מה טהמה יתלה צו' ונכמיה

שנפחת נטפינו ולצון מצר שמת נפיו אין ידו וינרכו יפללו ויטולו וירוממו
יעלייו ויקלישו מה טמן מלכנו ממי.

אין אנחנו מטפחים וכו' ולברך את שمر מלכנו על אחת מאלה אלף
אלפים ורבי רבבות פעמים הטובות נשים ונפלאות שעשית עם אבותינו
ועמננו ממזרים נאלתנו וכו'. וצ'ן לzon רני רגנום ויט גולדין רגנום,
ונגס צ'ן טמץן ממיליס גולדמן.

ונראה לפ"מ לכמי וממותם עלו צנ"י וגוי' ובמדרשת (מנחות) פלגי מ"ה מחד
מהמטה עלו, שמותן ק' רצון שעלו לו כי הולך כ"ה מלך מימי ממה שפיו נבר
וד' פעמים כהה ממו נצלחת ימי הפללה, ומ"ה מחד מממשים ומ"ה מחד מהמש
מיהו, וכן הפלגו נפקוק ואלטישים על כלו, מ"ה נצלחה על כלו כולם שאמצעים
שלפפו מהר צנ"י ציו ג' פ' גמל כולם ומ"ה נצלח מלחות, ופי' גולדיס
לי כס קודריש נמל כדלה ליה ולמל כדלה ליה שפרעה לקע עמו על כלו נצל
ישלחן כפי מה שפיו נבר קודש נצלחת ימי הפללה, שארלי כס לה ידעו שממו מטה,
וינה פולדיס מכוויס אטלנו ג' דעתם צבמונת מיליס, אין ס' לדעתם צבמונת
ישלחן, גס מה זה לעומת זה מועט כנגד קמרוגה צלופן דמונת שפיו לדעת כולם
צוחה מצעדים הלא רצום, וגסה מר מלא מלך, ולמה פלגי רק
צבמונת ישלחן פלגי.

וזהו סדרן, דמלן דקנור פי' וטליישים נצלחה צבמונת מיליס שפיו על מה ישלחן
מלם, כו' קול שטוכר פ' נצלח וממותם עלו מחד מהמטה מיהו, שפיו ישלחן קודס
ימי הפללה מ"ק פעמים ק' רצום, לשינוי ס' פ' מ"ק רצון שאס נ"פ הלא רצום
ול"כ מיליס שפיו נצלח פעמים כנדן שפיו נ"פ הלא רצום, ומ"ד וטליישים ר' נ' ל'
פעמים כנדן, כו' שטוכר וממותם פי' מחד מהמטה עלו לשינוי שפיו קודס ימי
הפללה רק מהטיט פעמים ק"ר שטאום צין הכל נ' הלא פ' פעמים כ' פעמים ס'
כו' נ' הלא פ'ים, ול"כ פרעה צבומיך עלייתם נאס נ' פעמים לשינוי נ' פעמים ג'
הלא רצום שרי ג"כ נ"פ רצום, ומ"ד צבמונת מיליס וטליישים פי' וטלא מלה
צלקה פרעה נגד כל מחד ישלחן ג' מלהות הווע שטוכר צבמונת ישלחן וממש
על פ' נ' מהמטה אט' שפיו נ' מהמלה כי נ' מהטה פעמים ק' רצום צין צין

על כן. אֲבָרִים שְׁפַלְגָת בָנָו, וְרוֹת וְנִשְׁמָה שְׁגַפְחָת
בְאֶפְנֵנו, וְלִשְׁוֹן אֲשֶׁר שְׁמַת בְּפִינו: הֵן הֵם. יוֹדָה
וַיִּבְרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאַרְוּ וַיִּרוּמָמוּ וַיִּעֲרִיצוּ וַיִּקְדִּישׁוּ
וַיִּמְלִיכוּ אֶת שְׁמֵךְ מַלְכֵנו תָמִיד: כִּי כָל פֶה לְךָ יוֹדָה.
וְכָל לְשֹׁוֹן לְךָ תְשַׁבָע. וְכָל עֵין לְךָ תְצַפָה. וְכָל בְּרַךָ לְךָ
תְכַרְעָ. וְכָל קֹמָה לְפִנֵיךְ תְשַׁתְחֹווּ. וְכָל לְבָכּוֹת
יִירְאָךְ. וְכָל קָרְבָ וְכָלִיות יִזְמְרוּ לְשֵׁמֶךְ. כִּדְבָר שְׁכָתוֹב:
כָל עַצְמוֹתִי תָאַמְרָנָה, יְהוָה מֵכְמוֹךְ: מֵאַיִל עֲנֵי

הכל ג' מלהות רצוח ויה"כ כתפיו מלרייס כנגדן צי"ן פערמיס כהה יעוז ג"כ י'
ח' נף לרצוח כי כל עארה פערמיס כהה חס ג' ח' נף לרצוח וכרי צי"ן ח' פערמיס
עטלה טהס ל' פערמיס ג' ח' נף לרצוח הא' י' ח' נף לרצחות, ולכך חמלו ח' ל' כציד
הקד"ה ח' ח' המלרייס עט היס ירדו עמו י' ח' נף לרצחות מלחי מצללה דריינ
cumpler סטמְלַרִיס טימצ'ל כל מלון ח' מס, מוטל"ר מצלлас הלו. (פערם ח'ל)
ע"ש והו מה פלגי.

ולפ"ז נולדה חז"ס וח' פיעו מל' ציריה כיס וכוי' מין ח'נמנו מקפיקיס להוותה נ'
ה' ח' נולקינו וכוי' על חמת מהלך ח'נפי ח'לפיים ולכדי לנכות פערמיס בטוענות נסמי^ה
ונפלחות שעטיהם עט ח'נומינו ועמננו מלפניהם מלרייס גמלמןנו וכס נעטו רבי^ה
לנכות ולכדי לנכות. הנקיס כל חד לפי גירקמו סרי סי' י' ח' נף לרצוח נגד עס
ישראלה וסקנד"ה ברוג רחמייוILD אל סטמְלַרִיס ציס עט י' ח' נף לרצחות מלחי
ח'ללה טימצ'ל כל מלון חד מס' כס הנקיס ונפלחות סטג'למןנו מלרייס ומלה
וועל ה' נס ערונו לממיך ולג' עזונו חמדייך ה' ח' נולקינו ומ' מיטשינו פ' ח' נולקינו לננות
המן מל'ה.

מציל עני מחוק ממנו וענוי ואביוון מגוזלו. ויה"כ קיל"נ מיל' מל' מחוק ממנו
ולמס עני דוקה וחלפיו עטceil חלך נמי וגולדקיס יקק'ס מה סנדף צין עני ויגין
עצי. גס עני ויה"כין מגחן ה' דכיוון טהו עני מה' ח' נזול ממנו קיל"ל

מְחַזֵּק מִפְנָגֶן, וְעַגִּי וְאַבְיוֹן מְגַזְלָוֶן: שׁוֹעַת עֲנִיִּים אַתָּה תְּשֻׁמָּע, צָעַקְתָּ הַדָּל תְּקַשֵּׁיב וְתוֹשִׁיעָ: מַי יַדְמָה לְךָ, וְמַי יִשְׂחוּ לְךָ, וְמַי יַעֲרַךָ לְךָ. הַאֲלַהֲגָדוֹל הַגְּבוּר וְהַנוֹּרָא, אֶל עַלְיוֹן, קְנָה שְׁמִים נְאָרָז: נְהַלְלָךְ וְנְשַׁבְּחָךְ וְנְפַאָרָךְ. וְנְבָרָךְ אֶת שְׁם קְדָשָׁךְ. כְּאָמוֹר: לְדוֹד, בָּרְכִי נְפַשֵּׁי אֶת יְהוָה, וְכָל קָרְבִּי אֶת שְׁם קְדָשוֹ:

הַאֲל בְּתַעַצְמוֹת עַזָּה. הַגְּדוֹל בְּכָבוֹד שְׁמָךְ. הַגְּבוּר לְגַנְצָח. וְהַנוֹּרָא בְּנוֹרָאוֹתָח: הַמְלָךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כְּפָא רַם גַּנְשָׁא:

שׁוֹכֵן עד. מָרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ: וְכַתּוֹב. רְגִנְגָ צְדִיקִים בְּיְהוָה, לִישְׁרִים נְאָה תְּהֵלָה: בְּפִי יִשְׁרִים תְּתַרְוּמָם.

ועאל מגחנו. וניכלה לדין רודף כל סקלרונ גַּרְיךְ נְהַלְלָנוּ וְעַנְיִי כְּמַעַז וְעַנְיִי מְאַלְוָן מה לכה וְצָפֵן רָום וְעַנְיִי סָוֶה מְדוּלָה וְצָפֵן צְרוּמוֹ וְלָעָמוֹ וְלָכָן כְּאַחֲמָזָק יוֹהָ נְהַיְקָנוּ וְהַקְּצָבָה זָכוֹן לְמוֹתָנוּ מֵאַיִל הַלְּדָף וְחַס מֵאַיִל עַנְיִי מְחוֹז מְמוֹנוֹ וְהַגָּה הַמְלָאוֹן מְיַיקָן צְוָלָטִין הַלְּמָה דְלָנָר הַקְּמוֹי מִן הַעֲזִין הַלְּמָה דְלָנָר מְקוֹיס וְסָפָר וְמְנוֹס וְמְמוֹנוֹה מְלָמִין נְסָס צְלִיטָה וְכַיּוֹן שְׁעַנְיִי הַוְּהַזְּוּן מְמוֹנוֹס צְקָנָנוּ עַפְרָוָה לְיָנוּ מְקוֹיס וְסָפָר כַּי צָמוֹנוּ מִמָּה סְקָנָץ מְהֻמָּלִיס וְלָכָן יְכוֹלָן לְהַזִּיק מְמוֹנוֹ וְלְלָקְמוֹ וְיִמְמָנוּ. הַוְּהַפְּנִימִי אֶת סְלִיחָן עַל סְדִיר וְסְעַדְלִי יִים סְעוּנוּ צְבִיטָי צִימָטוּ הַוְּהַזְּרָעָן חַכְלָה שְׁעַנְיִי וְהַוְּהַזְּרָעָן גַּרְיךְ נְהַלְלָה מְיוֹמדָת.

שׁוֹעַת עֲנִים אַתָּה תְּשֻׁמָּע. נְצֹון לְבִיס. גַּעֲקָם כָּל מְקַצֵּב וְמוֹתִיעַ הַפִּילָנוּ יָמָד. נְרָמָה דְעֲנִים כְּאַמְתָּלְלִים יָמָד מַזְאַבְבָּה צְוּמָע הַכָּל גַּעֲקָם כָּל הַפִּילָנוּ יָמָד מַזְאַבְבָּה מְקַצֵּב וְמוֹתִיעַ [צְמַלְנוּ כָּל כָּל כָּוָה לְמֹקֵם יּוֹמֵל מְעַנְיִי].

ובשפתינו צדיקים תtabרנו. ובלשון חסידים תתקדש.
ובקרוב קדושים תתחלל:

ובמקהlot רכבות עמק בית ישראל. ברכיה יתפאר
שםך מלכנו, בכל דור ונדור: שפָן חותת כל היצורים,
לפניך, יהוה אלֵינוּ וְאֱלֹהֵינוּ אֶבֶתינוּ. להודות להלל
לשבח לפאר לרים להדר ולנצח לבך לעלה
ולקليس. על כל דברי שירות ותשבחות כוד בן ישע,
עבדך מSHIP:

ובכן ישבח שםך לעד מלכנו. קאל, הפלך הגדול
והקדוש בשמים ובארץ. כי לך נאה, יהוה אלֵינוּ
וְאֱלֹהֵינוּ אֶבֶתינוּ: שיר לשבחה, היל זמרה, עד
וממשלה, נצח, גדלה וגבורה, תהלה ותפארת, קדשה
ומלכות, ברכות והודאות לשםך הגדול והקדוש.
ומעולם ועד עולם אתה אל:

יהלוך יהוה אלֵינוּ כל מעשיך, נחסידיך צדיקים
עושי רצונך. וכל עמק בית ישראל, ברכיה יודו ויברכו
וישבחו ויפארו וירוממו ויעריצו ויקדישו וימליך
את שםך מלכנו תמיד. כי לך טוב להודות, ולשםך
נאה לזרעך, כי מעולם ועד עולם אתה אל: ברוך אתה
יהוה מלך מהלך בתשבחות:

אומר זה בכ' לילות

ובכן וניה בבחצ'י הילילה.

אז רוב נסחים הפליאת בלילה. בראש אשמורות זה הילילה. גור אדק נצחותו כנחלה לו לילה. וניה בבחצ'י הילילה:

ונת מלך גור בחלום הילילה. הփחדת ארמי באמש לילה. וישראל למלך נוכל לו לילה. וניה בבחצ'י הילילה:

زرע בכורי פחרוס מחצ'ת בבחצ'י הילילה. חילם לא מצאו בקומם בלילה. טיסת נגד חרשת סלית בכוכבי לילה. וניה בבחצ'י הילילה:

או רוב נסחים הפליאת בלילה. פי כי גלגה נmis נגעו להצומינו ולנו ורוכס מהפלהות לנו חמיה צלילה, ומממלל נמצוג, גללה חצמורת, נגמג' מלכנו לי נ' לו ל' מצמורות חי צלילה, וגלוות חצמורות חיינו נמלך לרוחן אל צלילה, גל זתק, זה חללה חיינו צמלחן לו צלילה ונעם מה ה' מליט צלקמו מה לוט צן חמיו וזה צמאי הילגה כאנטה לו הנם. וכלת"י שפק"ה מלכנו צמאי יס עמיד לגמולה.

מלך גדר. זה חנימליך, צלקם מה צלה ולקה עזורה. הפלמת מלמי, זה נן צלאף מלר יעקב וגיה מלוי צמלוט צלה ידגר עס יעקב מטוב ועד רע. ויטלהל ישל, חיינו כאנטך עס צלו צל עזיו ונעטה לו צל יוול לו עד צללה וחתמן לו.

בכורי פתרות. מליט נקלה פמלוק. מהלט מלטן מהן ללה על מלץ לנֶה (מליט ק"ז ו', מנוקן ג' י"ג) מהמא רלה מזית לטע וואו עיין לכלה ולייה. חילס נ' מהלו. ממונס נ' מהלו צלקמו ישלהן מה ממונס, כן פי'. ולפענ"ד

יעץ מחרף לנוף אוי הובשת פגירו בלילה. ברע בל ומאבו באישון לילה. לאיש חמודות נגלה רז חזות לילה. ויהי בבחזאי הלילה:

משתכר בכל קדש נהרג בו בלילה. נושא מבור ארויות פותר בעחותי לילה. שנאה נטר אגני וכתב ספרים לילה. ויהי בבחזאי הלילה:

עוררת נצח עליון בגןך שנת לילה. פורה תדרוך לשומר מה מלילה. צחה כשמר ושח אטה בקר וגם לילה. ויהי בבחזאי הלילה:

לחילם קמי מימי, חילם לך מיהו נקומיםليلת, צה מלך ואלה כל הממנה, ועל זה מומיף טימת, מלפני עם גמולו מה צפלו עארה יmis כיוס לה. נגיד מלחת, סימלן טאי של ונגיד צעל צבמה מלחת. סלית בכוכבי לילה. עט"ה הכוכבים ממוקלים נלמו עמו.

יעץ מחרף. זה סינאלג, לנוף, על אר ליאן עט"ה ינופף ידו על אר נם ליאן. והאש ימ' פונעם כלומר נמלטו פגירוليلת צולם מהו ונמלטו (מלכים ב' כ' ב'). כרע כל, זה בע"ז צבמה כל צאנצאנלהليلת עט מלה נצעה צלחות יטיעס. נאиш חמודות זה דיניל צנгла לו סוד כל חלום נ"ג חמוץ מן הכאמים.

משתכר בבל קוידש. זה צלאל צבמה צללי המקדים. נושא מזור מליות. זה דיניל צינול מזור מליות. פומל וכו'. פומל החדרונות צמצעין מה מלדיםليلת. הונגgi. זה כמן המנגגי צנטר צנלה ולט ליה נצלה יד צמילדין נצדו כי היגדו לו מה עס מלדי. ספירים, חיינו היליגרים ומצלמות ספירים ניז קראיים צמיגלה.

עוררת נצח ובו.ليلת הסהה נדה same המלך חה ננד צנלה לילה כל הנטורות. פורה, גם. נצומר מה מלילה, זה צעל עט"ה מלי קולו מסען צומל

קרב יום אַשְׁר הָוֹא לֹא יוֹם וְלֹא לִילָה. רַם הַזְׁדֻעַ כִּי לֹכֶד הַיּוֹם אַף לֹכֶד הַלִילָה. שׂוֹמְרִים הַפְּקָד לְעִירָךְ כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלִילָה. תָּאִיר כִּאֹור יוֹם חִשְׁבָת לִילָה. נִיהֵי בְּחָצֵי הַלִילָה:

אומר זה בכ' לילות

ובכָן נִאֲמְרָתָם זָבֵחַ פֶּסֶח.

אמץ גְבוּרוֹתִיךְ הַפְּלָאת בְּפֶסֶח. בֶּרֶאשׁ כָּל מִזְעָדוֹת

מה מלילה שומר מה מילג' (ישע"י כ"ה י"ה). לרמת, נתן ענקה צפיפות לעשרה הרגשי מלכות נר' יטמען כה"ג נמל לרדו' אל רון צב"ג ונרת עליו נ��ול מל כהופר, האכ"ה יעק כצומר למלה זוקר נליקיס וגם לילה נלשתיס.

קרב יום. ע"ט הכתוב (זכלי"י י"ד) וכי' יוֹם הַמֵּד שָׁוֹר יְדֻעַ לְכָה נֶה יוֹם וְנֶה לִילָה והיא לנעם ערבית יהה' מlor. ועיין רצ"י וא"י יוֹם הַמֵּד מִימּוֹנוֹ אֶל הקב"ה שָׁוֹר סְיוֹס ילווע שאווע לאכנתם ישעו אֶל הקב"ה. שומרים הפקד, עט"ה (ישע"י ס"ב ו') על חמומומיך יロצלאיס הפקדים שומרים כל יוֹם וְכָל הַלִילָה חממי נֶה ימְטו וְגוֹ וְעיין מנחות (פ"ז ע"ה) כמו' על חמומומיך וגו' תנימא נֶה ימְטו והמוכלים מה' ה' מל דמי' לכם, מה' חממי כי' מהר רצ' נר' צילם מה' מוקס מלהמס ליאן רצ' נר' ימחק מהר צונא יロצלאיס ה' ומעיקרה מה' הו' חממי מהר רצ' נר' צילם כי' חמאל ה' ציון מה' נמואצ' לו. ות' נעמיד נֶה עמידים הסמְלָה לְסִוְתִּים שומרים ולומר לי צמר ציון. מהר כהו' יוֹם חִשְׁבָת לִילָה. מהר שגנות הדומה נלילה כהו' יוֹם וְיִמי נֶה נְהוֹרָה וְתִמְפִי נְהוֹן צְהָמָן נְהוֹמוֹת הַעֲלוֹס הַלִי"ר.

ובבן אמרתם זבח פטה. נרלה לפמ"ט כל העוקב צמוהת עולה מעלה עליו הכתוב כלנו פקלינ' עוללה וכל העוקב צהילם פקח כללו מהר כהמ' הפקה וכן מהר למס' זבם פקח צנ"י צמיהת פקלינ' מהר למלמו'.

נשאָת פֶּסֶח. גַּלְית לְאָזְרָחִי חֲצׂוֹת לֵיל פֶּסֶח. וְאַמְרָתָם זְבַח פֶּסֶח:

דְּלָתָיו דְּפָקָת בְּחָם הַיּוֹם בְּפֶסֶח. הַסְעִיד נוֹצָצִים עֲגֹת מְצׂוֹת בְּפֶסֶח. וְאֶל הַבָּקָר רַץ זָכָר לְשׂוֹר עֲרָךְ פֶּסֶח. וְאַמְרָתָם זְבַח פֶּסֶח:

זָעָמוּ סְדוּמִים וְלֹהֲטוּ בְּאָשׁ בְּפֶסֶח. חַלֵּץ לוֹט מֵהֶם וּמְצׂוֹת אֲפָה בְּקַצְבָּעָה בְּפֶסֶח. טָאַטָּאַת אַדְמָת מְרַף וְנִיר בְּעַבְרָךְ בְּפֶסֶח. וְאַמְרָתָם זְבַח פֶּסֶח:

אוֹמֵץ גְּבוּרוֹתִיךְ הַפְּלָאת. נְלָהָ דְּגַנּוֹר כָּל צְלִינָיו מְלָהָ גְּבוּרוֹתָיו נְלָהָ גְּבוּרָה אֲוֹמֵץ הַסְעִיד זָנוּן שְׁאַרְבָּתוֹן נְגֻלוֹתוֹ מְרַפְּלָסִים נְגֻלוֹתִים וְשְׁהָמָן, וְהַ שְׁהָמָר מְוּמָן גְּבוּרוֹתִיךְ כְּפָלָמָת צְלִילָה צְנַפְּלָה נְגֻלוֹתוֹ מְלָטוֹן כְּפָלָה וּפָלָה וְסִי' וְהַ צְלִיל חָג הַפְּקָמָה, צְלִילָה וְכֵי כְּלִילָה רְגִלִּיס מְחוֹג וְחַג הַמְּרוֹתָה וְהַרְאָתָה כְּמַהוּאָל כְּמַקְמָה, רַ"ה פְּקָמָה לְרַ"ה נְלָגָלָת. נְלָוּתִים, וְהַנְּרָאָתָה לְצִיּוֹן הַנְּקָרָה לְצִיּוֹן הַלְּמָרָיִם וְכַחֲינָן וְיָמָקָן עֲלֵיאָת לִילָה (צְלָהָתִים י"ד ט"ו) וְצְלָהָתִי לִילָה, וּמ"ה צְנַחֲלָק קְלִילָה וּמְחֻמָּות כְּלִילָה צְנַחֲלָק נְעַטָּה לוּ נְמָה וּמְלָיוֹתָה נְצָמָר וְנְהָה לוּ מְחוֹתָה לִילָה צְלִילִים וּמוֹ גִּילָה לוּ מְחוֹת לִילָה פְּקָמָה.

דְּלָתָיו וּבָוּ' בְּחָם הַיּוֹם בְּפֶמֶת. וַיְלֹה הַלְּיוֹן כְּלִילָה מְמִילָה, הַלְּגָלָה צְלִילָה צְיָוָס הַפְּקָמָה, וְצְקָמָן צְסָס וְמְתוֹת לְפָה וְיְהָלָלָה וְפְלִיטָה פְּקָמָה צְיָוָס וְכְנָלָהָה סְיוּס הַלְּרָאָת עַלְכָה פְּקָמָה. הַסְעִיד נוֹלְאָתָה עֲוֹנוֹת מְוֹתָה כְּפָקָמָה, מְשֻׁמְעָן צְעַדָּה הַמְּסָמָה, וְצְחָוָל (ב"מ פ"ז) וְלָחָם הַלְּגָלָה צְפִירָה שְׁלָה נְדָה, וְאַפְּיָעָן צְלָמָן הַסְעִיד עֲוֹנוֹת מְזֹומָה לְמַלְאָכִים צְסָס נְזָויָה הַצְמָעָן דְּנָמָן לְסָס פָּת וּל"ע. וְלָל אַכְלָה רַץ וְכָרָה צְהָוָה זְכָר לְמַגִּינָה צְמָה מַן הַכְּנָקָר וּמַן הַלְּמָן.

וּלְהָטָו באָש. צְנַחֲלָפוּ צְלִילָה מִן הַצְמָים דְּכִמְיכָ וְהַסְמָטָה עַל קְלָוָס מְסָס גְּפָלִים מִן הַצְמָים אֲחָה צְיָוָס צְפָקָמָה. חַלֵּץ לוֹט, מְלָטוֹן מְלָהָה נְחַלֵּץ צְפָוּיָהוּ מְלָהָה

יה, ראש כל און מחלוקת בלילה שמור פֶּסַח. בביר עלי בן בכור פֶּסַחַת בְּדִין פֶּסַח. לבלתי תחת משחית לבא בפתחי בפסח. ואמרתם זבח פֶּסַח:

מסגרת סגירה בעתותי פֶּסַח. נשמה מ דין בצליל שעורי עמר פֶּסַח. שרפוי משמעי פול ולוד בקיד יקוד פֶּסַח. ואמרתם זבח פֶּסַח:

לעט מס. טהראת, מנחה טה כלי שמלכדיין דו למ' ה'ית. ומוף וגוף, כס עריס צלץ מיליס.

ראש בל און. רוח כל בכור כמו לרמית חוני. מהמא. עניין הכלשה וריליאן ממן רוחן על הרן רנה (מהליס ק"י, מגוק י"ג, ועיין פלה פ"ה מ"ה) ולמ' נטולי הממן ונקופ טהורות ונגמר ע"ז ע"ל ע"ג ה'גמ ושהמן והוות כל ה'זוקע וצמוכו קעלוות עיין לריב"ס פיש"מ פלה טם, נמי, רקנ"ה נקלת ה-ל כניל, על נן כוכב, לכמיכ נני צולוי יטלחן, דלט פקטה. לכמיכ ונטמת על טמי השמחות ועל חמץוק, ולמה ט' מנות דס מילה ודס פקטה. נכלמי מה מצחית, כלומר רקב"ה צעומו פקח על צמי צולוי יטלחן ושרה חט כוכלאת, ולמ' ע"ז מלך המשלימות, ליון דינין לטומת למתמים לינו מצחית ולכן נכלמי מה מצחית לנוכח צפחתם יטלחן רקב"ה צעומו פקח.

מסגרת שנרת. כייל יליינו שחיימה קגולה גמלתמת יהודע ונמקלה ליטלהן צווען תפסת. סגירה, נמקלה. נטמדה מדין, גמלתמת גדרון. בלילה, צוכום השומו, ונצלל פי הייעב"ץ עוגם נחס שעוளיס, ונקלת ושרה נלל שעוளיס מההפקה, ולפערן"ל מולו ע"ל מלצון נלי שחייו זולין מה שצעוளיס לעומר כמצומל גמנחות (ל"ג ק"ז) מ"ל מהציך זה מהציך קלוי נחס מלמד שחייו יטלחן מהנאהצין חומו צחס כי נקיס מיום קלי לדמי ר"מ ומי' למכמים עכ"ס קו קלוי. שורפו וכו' גזולי חיל צל קמאליג שנמליג צל פול מלך מצור (מהליס ב' ע"ז) נטרפוי ע"ז מהו צל מלך גניליג צליל ט"ז גנילן.

עוד היום בלבן לערמוד עד געה עונת פסח. פס יד כתבה לקעקע צול בפסח. צפה האכפית ערוץ השליחן בפסח. ואמרתם זבח פסח:

קָהֵל כֹּנֶסֶת הַדְּסֵה צוֹם לְשִׁלְשָׁה בְּפֶסַח. רָאשׁ מִבֵּית
רְשֵׁעַ מִחְצָת בְּעֵץ חֲמַשִּׁים בְּפֶסַח. שְׂתִּי אֱלֹהָה רָגֻעַ
פְּבִיאָה לְעוֹצִית בְּפֶסַח. פָּעוֹז יְהָדָה וְתָרוּם יְמִינָךְ כָּלִיל
הַתְּקִדְשָׁה חָג פֶּסַח. וְאִמְרָתָם זָבֵחַ פֶּסַח:

כִּילוֹנָה, כִּילוֹיאָה [כְּתַר מֶלֶוכָּה]
אֲדִיר בֶּמֶלֶוכה. בְּחוֹר בְּהַלְכָה. גְּדוּקִין יַאֲמִרּוּ לוֹ:

עוד היום בנווב. ממלטו לו מוחי כוכביס לנטולין לי מולדת הילדיינו יכלם לנו ולי נט לה יכלת לנו, מה עתה מורה דכען לנטגוי עשרה ימיס קגי צהד יומלה, לי מטה לירודליס המר מה לי נטראום על מקום קען חממי עד למחר ונן הוועו לילא צונכ מליד וסיא צלילא הסיא יהלט מליח ז'. געה מלצון הגיע פטם. פם ז', צנדיילט צנדיילט צקעוווטו ראה צקף סי' כותנה ולט ז' לו פטרוונס עד צפמלה דניאילט צמאנקר מלכומו, לערקען זולג נעקור צווארה אל צעל צנקרטה זולה. נפה טנטיפת. צלצצ'ר סי' מעמיד זופיס כדרך המלכים לרימות מס נהייס עליו לפ' צה' ירע מלוכס ודליות ובזוזו ערוץ בטלאון וולכל המר הבזפה כי נהו כרות ודליות עליו ובי' צפסט.

קהל במנה הדרה. זה שומר טהרה נך כנום מה כל פיאודיס ולימיו עלי צדקה
וכי' וזה נפקה. להס מרים לטע מהלט גען. וזה הטע טרי רחץ מלך גען גבוח
חמתיס הומה נפקה. טמי מלך רגע. ניטען מי' שומר ומכוונה נך טמי מלך רגע
פיש ט' שכול, והלמון, לועויה, הרט. מעוז ייך, מזקדים ממון כסם טמען ייך
גההניינו כמו שגההניינו כילג גהויה ממליטס כן מגהלו זמלה זימינו חמן.

לֹך וְלֹך, לֹך בַּי לֹך, לֹך אָף [נ"א גם] לֹך, לֹך יְהוָה
הַמֶּלֶךְה. כִּילוֹ נָאָה, כִּילוֹ יְאָה. [כֶּתֶר מֶלֶוכֶה]:
דָּגָול בָּמֶלֶוכֶה. הַדּוֹר פֶּהְלָכֶה. וְתִיקְיָוִו יְאָמְרוּ לוֹ:
 לֹך וְלֹך, לֹך בַּי לֹך, לֹך אָף [נ"א גם] לֹך, לֹך יְהוָה
הַמֶּלֶךְה. כִּילוֹ נָאָה, כִּילוֹ יְאָה. [כֶּתֶר מֶלֶוכֶה]:
זָכָאי בָּמֶלֶוכֶה. חֲסִין פֶּהְלָכֶה. טְפֵסְרַיוּ יְאָמְרוּ לוֹ:
 לֹך וְלֹך, לֹך בַּי לֹך, לֹך אָף [נ"א גם] לֹך, לֹך יְהוָה
הַמֶּלֶךְה. כִּילוֹ נָאָה, כִּילוֹ יְאָה. [כֶּתֶר מֶלֶוכֶה]:
יְחִיד בָּמֶלֶוכֶה. כְּבִיר פֶּהְלָכֶה. לְמוֹדְיוּ יְאָמְרוּ לוֹ:
 לֹך וְלֹך, לֹך בַּי לֹך, לֹך אָף [נ"א גם] לֹך, לֹך יְהוָה
הַמֶּלֶךְה. כִּילוֹ נָאָה, כִּילוֹ יְאָה. [כֶּתֶר מֶלֶוכֶה]:
מוֹשֵׁל בָּמֶלֶוכֶה. נֹרָא פֶּהְלָכֶה. סְבִיבָיוּ יְאָמְרוּ לוֹ:
 לֹך וְלֹך, לֹך בַּי לֹך, לֹך אָף [נ"א גם] לֹך, לֹך יְהוָה
הַמֶּלֶךְה. כִּילוֹ נָאָה, כִּילוֹ יְאָה. [כֶּתֶר מֶלֶוכֶה]:
עָנוּ בָּמֶלֶוכֶה. פּוֹדָה פֶּהְלָכֶה. צְדִיקָיוּ יְאָמְרוּ לוֹ:
 לֹך וְלֹך, לֹך בַּי לֹך, לֹך אָף [נ"א גם] לֹך, לֹך יְהוָה
הַמֶּלֶךְה. כִּילוֹ נָאָה, כִּילוֹ יְאָה. [כֶּתֶר מֶלֶוכֶה]:
קְדוּשָׁבָמֶלֶוכֶה. רְחוּם פֶּהְלָכֶה. שְׁנָאָנוּ יְאָמְרוּ לוֹ:
 לֹך וְלֹך, לֹך בַּי לֹך, לֹך אָף [נ"א גם] לֹך, לֹך יְהוָה
הַמֶּלֶךְה. כִּילוֹ נָאָה, כִּילוֹ יְאָה. [כֶּתֶר מֶלֶוכֶה]:
תְּקִיעָבָמֶלֶוכֶה. תּוֹמֶךְ פֶּהְלָכֶה. תְּמִימָיוּ יְאָמְרוּ לוֹ:

לֹך וְלֹך, לֹך בַי לֹך, לֹך אָפָי [נ"א גם] לֹך, לֹך יְהוָה
הַמֶלֶכה. בַי לוֹ נָאָה, בַי לוֹ יְאָה. [כתר מלוכה]:

כוס רביעי

הנני רוצה לקיים מצות כוס רביעי מארבע כוסות שהוא כנגד אות ה' אחרוןנה שבסמך הויה' ביה' שהוא נגד רוח הטומאה לבטול אותו. לשם יהוד קוב'ה ושכינתיה ע"י והוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל: ויהי נעם יהוה אלהינו עליונו ומעשה ידינו כוננה עליינו ומעשה ידינו כוננהו:

שوتים כוס רביעית וմברכים ברכה אחרוןנה

בָרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בָּרוּךְ אָמָן :

ושותה בהסבירה שמאל. שכח ולא היסכ' בבי' כוסות האחרונות אינו חזר ושותה.

אחר ד' כוסות לא ישתהין ולא שר משקין חוץ מן המים (מג"א סי' חפ"א ואחרונים). חולה אפי' אין בו סכנה יכול לשחות כוס חמישי ויכוון לשם כוס אם צרי:

**בָרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. עַל הַגְּפִן וְעַל
פָרִי הַגְּפִן, וְעַל תְּנוּבַת הַשְׁדָה, וְעַל אֶרֶץ חַמְדָה טוֹבָה**

לאחר שתמה ד' כוסותlein נטמת מלך כדי צלט נטול טעם מלא צפפיו ויס ממיין נטמות מיס למים מפיגים טעם מלך ומוליל רק מיס קליס דמייס ממים שפאל מפיגים טעם ונצ"ע כי מפ"ל ק"ל כמצ מלך ד' נטמותlein נטמתין מלך מיס מטהע לממלך לכ"ע, ומיטה בטומם (קי"ז ע"ג לד"ה כלכני) ולטל"ס כי לאג כמצו למקול נטמת מלפי' מיס וכן נטיל המלדי נטס קר"ס מלול"ה ועיין רוקם כי לפ"ג וקמ"ק כי קמ"ל צלכני פרץ, ומטען קלה נטס מיס ק"ל לדין נטמות ועיין ז"י כי מע"ט. וננה היפויין לטה"ג כמצ ונצלכני

הן נמי לאנו, כל יטועס כלום נטומת מיס יכון, חס מולח וו' הו מקטנין, וצעי למתמי מלוך משוש הווים, נומר צממייטי כל גודל יטאנן. וצפי (בר"ש מפלואלה) פי' מעת מיס יכול לנעם ולנטומת חס הו נמי לחיינס מפיגיס טעס מלה ע"כ מתגען לך' לנטומה מיס רק מעט וויל ציטס מלטה, וויל צחים יטמה קראת הכהן מפיג טעס המלה רק מעט מיס חי'ו מפיג היל דקצת לדבני קמום' וכלה' א' מטה מעט טאנינו לדמוכר נטומת חפי' מעט מיס.

ולויל דמקמפנייה נלה' דמלוי צלעון ספיעון דהמוד' מפלטי כיכ' ורבייע בז' יטועס כלום נטיכו וכלום מטמעה הפיilo מיס חי'ו נטועס, חלום דצוב כתוב קמען נטומת מיס יכון חס מולח הו מקטנין כלומר לך' נמולח הו מקטנין גומאל נטומת מיס וקלי' הא' קמען אלמנטה חס הו מולח הו מקטנין וויל היל מעלה ובריעי וכו' כל יטועס כלום ולכך מיס מומאל נמולח הו מקטנין, וצוב הווקף וצעי למאתמי מלוך מומם כלום כלומר צזה' יומאל מומאל הו מקטנין וויל היל דוקה' חי'ו נומר צממייטי כל גודל ולנטומת, נמי'ו צפירות מומאל ויין גס נמולח וארקנין היל דמס מיס נמי היל מומאל נטומת רק נמולח וארקנין מומאל ויין גס נמולח.

מה קלמי' זאגה ערבי פקמים צלען צרכיה חמלינה ונחכל מפלרי' ונצנע מטווצה וכו' ח"ל ודבש היגל"ה לחם נומר ונחכל מפלרי' וכן הנוקה צמג'ה ס"י ר"מ קקנ'יז וויל ע"ד צהמורי צגמי' גדי מטה (קוטה י"ד ע"ג) ומי נחכל מפלרי' הו נליך וכו' לך' שמעמי מלהמו'ז מלה'ו'ג זאגה'ק מו'ה'ב עמלס מסידלן זי'ע הטר מ"כ צעה'ק לפט מונצ'ה' ה' פפי' לדפירות ה' יט' לאס קדרותה ימילה עד שמקדשים ומטעלים האחן הומס ומוחך ומחרף מומלים וויל' חס מולח לי נחכל מפלרי' ונצנע מנוצה וויל' ממי'ל' וויל' עלי' קדרותה ומטעלה אס' יקדשו מומנו קדרותה ומתקלה לדפמ'ה עכ'ל.

ולפענ'ד מלהמי' לדנער מפורה' כן צדורי הצע'ה על בטול צמוי'ה נמי' ס"ל צד'ה'ה וכמג' וויל' ונחכל מפלרי' ונצנע מטווצה וויל' לחומלו' וכו' ח"ל מימה' כל'ן קדרותה היל' הנצבעה בה מקדשות היל' עטילינה פיל' נצבעת גס צפירותה צויניקס מוקדשת האכנית האכנית זקליך' היל' וכו' ועל כן ניח' צה'ו מכיימין

וּרְחַבָּה, שְׁرָצִית וְהַנְּחַלָּת לְאֶבֶותֵינוּ, לְאֶכְול מִפְרִיחָה וְלִשְׁבוּעַ מַטוּבָה. רַחֲם נָא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ, וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, וְעַל צִיּוֹן מַשְׁכֵן כְּבוֹדְךָ, וְעַל מִזְבְּחָךְ וְעַל הַיכְלָךְ. וּבְנָה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקָּדָשׁ בַּמְּהֻרָה בִּימֵינוּ. וְהַעֲלָנוּ לְתֹוכָה, וְשִׁמְחָנוּ בְּבָנְיָה, וְנִאֲכַל מִפְרִיחָה, וְנִשְׁבַּע מַטוּבָה, וְנִגְבְּרַכָּה עַלְיָה בַּקָּדָשָׁה וּבְטַהֲרָה: (בְשִׁבְטָה וּרְצָחָה וּחְלִיאָנוּ בַיּוֹם הַשְׁבַת הַזֶּה). וְשִׁמְחָנוּ בַיּוֹם חֶג הַמְצֹות הַזֶּה. כִּי אַתָּה יְהוָה טֹב וּמַטִּיב לְפָלֵל, וְנוֹדֵה לְךָ עַל הָאָרֶץ וְעַל פָּרִי הַגֶּפֶן: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה עַל הָאָרֶץ וְעַל פָּרִי הַגֶּפֶן:

מי שאין לוין לאربع עסימות (או חוליה) ושתה מעד או שאר משקין אומרים ברכה זו:
ברוך אתה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. בזאת נפשות רבבות ותחרותן,
על כל מה שָׁבְרָא לְהַחֲיוֹת בָּהֶם נֶפֶשׁ כָּל חֵי. בָּרוּךְ חֵי הַעוֹלָם!

גְּרִיעָה

נרצה, אם עשה בסדר זהה, נרצה לו לאיל ישועתו, וכל המקימים מצות פסח כהילכתו, לעד עומדת צדקתו ומגן ה' בעזרתו, ואמרו ז"ל כל העוסק בתורת עולה מעלה עליו הכתוב כאלו הקריב עולה וכ"ש למצות אכילת ק"פ שעושה כל העניינים דוגמא מעלה עליו הכתוב כאלו הקרבנו הק"פ במועדו אכ"ר.

נכילה זו ונכלל מפלוי' ונתקע מטוועה כי נחכימת פירומיה לנו נזוניים מקודמת
טאכטילית ומונקלה מה ונתבע מטוועה ע"כ.

חַסְל סָדוֹר פֵּסֶח כְּהַלְכָתָו. בְּכָל מִשְׁפְּטוֹ וְחַקְתָּו. פְּאָשֵׁר זָכִינוּ לְסַדַּר אֹתוֹ. בָּן גַּזְבָּה לְעִשּׂוֹתָו: זֶה שׁוֹבֵן מַעֲוָנָה. קּוֹמָם קְהֻל עֲדָת מֵי מַבָּה. בְּקָרוֹב נְהָל גַּטְעִי כְּבָה. פְּדוּיִם לְצִיוֹן בְּרִבָּה:

לְשָׁנָה הַבָּאָה בִּירוּשָׁלָיִם : (ג"פ)

חמל פידור פסה בחלבתו כאשר זכינו למדר אותו בן נובה לעשותו. ויל' מי רצומה זכינו למדר לומו ומה גודל סמעץ זה, עוד יט לדיין דכת"ע ה"מ (מי מע"ג ק"ו) כמה סמאנר ייק מלה הלהמעית ויזעננה לטמים ויתן חייה להלד מן סמוקין לאומלה נחפייקוון ווונמיאן לוחה מהט האפה, יט לדיין טמייה זו למה וגס מה צלמג צנומיה להלד מן סמוקין למה מן סמוקין דוקה וגס מהט האפה למה.

ונראה גם"ד לפמ"ס סמカリ"נ לכל סעודת ליל פסח מוה להכלול דוגמיה לקלין פסקת, וכיון דבעי דומיל דק"פ דוקה לנין כמכ דימן להלד מן סמוקין לאומלה סמאנר (קי' מע"ז) להלד גמל כל סמעודה הולכים ממלה צמולה מהט האפה מיה מיה נחת נכל חד זכר נפקה טנעלן על הסודען ויהללו זהקידת ויל' יזכר עליו, ה"כ מלך מלה זו נעטה מקום קלין פסק והפסקה נפל נרימת הדעתה ווי' ליריך צמירה, וכן סמיה טהולן נכס קלין וכמו שפסקה ליינו נאלל היל' למניין ותקימת שדעתה צלפס פוקלה נו ותמלו יטנו כולם נפל נפקה יטנו מקומות היל' נפל נפיקת פדעתה, כן זריך לאומלה להלד מן סמוקין טהור כמו סמויין להומו פסקת, וכמו שפסקה ליינו נאלל היל' נמס נמס להלד لكن יטמלו צהומה מוקס וצומוחה מזורה, ווונמיה מהט האפה כליך פסקה טפי' וווננו צעוורי ונגמי' (פסקה ס"ט ע"ג) מיל' כל מלד ומלד נומן פקמו צעוורי ומפטיל נחמוריו מלר לט עלייט ע"ג עין לט"י אס ולכן סי' נומנה מהט האפה כמו טביגתו אס, ונלהה דמהמי עיניהם נמי נסגו מנו ולכזומינו נתחולקים המהה להלן נוקמין פאלק צמיהין

למהפיקומן ווותנו למהוליו והולך זו ווותנו זהה כמו טעמים ולפנ"ל מהי שפיר מלה דמיון דמג'ידין הומו לפסקה היל עותין כמו צעטן זקלין פסקה כל מהד ווותן פקמו בעווינו ומפטישלו למהוליו דרכ טיענות ושבן, יהה סכל דוגמא לפסקה.

והנה מהלו זיל' מיחצ' נעדות מליה ווותנא וליה עטה מעלה הכתוב סכלו עטהה ועיין ר'ת"י ב"ת (קי"ל ע"ג) וקדשים נמי [וותג זהה י' כזומן ה'בימ] כדכמי' וככל מקום מוקטן ומוגש לסתמי ווותני הול' מ"ה שטומקין צהיל' עוזולה הכל מקום מעלה עליין הכתוב כליאו מקליעין הומו ננית סמקדש (מנחות ק"י ע"ה) ויוען מהרני מלודלין שפעס נמכן דליך צדרית ווותנא ווותעכ' ודיה גיהל' הדרית ווותער מהל' הצעל' נלית והרני מלודלין הול' לו צל' ימענד' ומלודזה סול' סמם לי עכציו קיס' המ�ה כל' סנדק'ות צאול' זמוקט' קלין הכל' דקזוקיה טהרי מעלה עליין הכתוב סכלו עטהה ולכון מהליעין חכל' פסקה נאלכטו הכל' חקמו ומפסטו כל'שר זליין למד' הומו כן עוד נכח נעדותו, מה'יב'.

חמל סידור פסקה בהלכתו בכל משפטו וחיקתו כאשר זבינו לסדר אותו כן נובה לעשותו. ו'ג' ווותה לפמ"ס זיל' (מנחות דף ק"י) וככל מקום מוקטן ומוגש לסתמי הול' תלמידי מכמיס השעומקין בהלכות עוזולה הכל' מקום מעלה עליין הכתוב כליאו מקליעין הומו ננית סמקדש ועיין ר'ת"י ב"ת (קי"ל ע"ג ד"ה צהיל'ב'ה' נ' מליינ') דמס'ע' קדשים ווותג זומן זהה ויה'כ שעומק נאלכום קלין פסקה מעלה עליין הכתוב סכלו שקליע' קלין פסקה ממש.

ובזה נלהה לפרש חכם מה טול' הומל מה שעדרות ווותקים ווותמפטעים ה'אל' וזה כי הולקינו מהכם ויה' קמה להמור נאלכום הפקה ליין מפטירין מהל' הפקה מהפיקומן ו'ג' מה מצונח זו על נאלכלה ולמה'ל' דהאחס' הומל מ'ה טהורים שאלכום נומדים נאלכום פסקה וכיוק' ניל' פסקה וצצלה מה' זומן ננית סמקדש קיס' ומקליעין קלין פסקה וועותין כל' נאלכום שפיר ה'כל' צג'ל'ות שמי'ין לנו גם כאן צעוזותנו וליה לוי צדוכנו מ'ה שעדרות ווותקים ה'אל' וזה ס' הולקינו מהכם ווותג וזה נאלכמת' נמתיח' וליה עכציו וכמו שמקדין בגמ' מה' קמ'ל' ה'לכמת' נמתיח', וע'ז' מה' הומל לו נאלכום הפקה מה' מפטירין ה'אל' ה'לכמת' פסקה וכו' וכל' שעומק נאלכום הפקה כל' מקום מעלה עליין הכתוב סכלו שקליע' פסקה ויה'כ וזה סכלו שקליע' קלין.

אֲדִיר הוּא. יַבְנֵה בֵּיתוֹ בָּקָרֶוב.
בְּמַהְרָה בְּמַהְרָה, בִּימְינֵנוּ בָּקָרֶוב. אֶל בְּנֵה. אֶל בְּנֵה.
בְּנֵה בֵּיתְךָ בָּקָרֶוב:
בְּחִיר הוּא. גָּדוֹל הוּא. דָּגָול הוּא. יַבְנֵה בֵּיתוֹ בָּקָרֶוב.
בְּמַהְרָה בְּמַהְרָה, בִּימְינֵנוּ בָּקָרֶוב. אֶל בְּנֵה. אֶל בְּנֵה.
בְּנֵה בֵּיתְךָ בָּקָרֶוב:
הַדּוֹר הוּא. נְתִיק הוּא. זְפָאי הוּא. חָסִיד הוּא. יַבְנֵה
בֵּיתוֹ בָּקָרֶוב.
בְּמַהְרָה בְּמַהְרָה, בִּימְינֵנוּ בָּקָרֶוב. אֶל בְּנֵה. אֶל בְּנֵה.
בְּנֵה בֵּיתְךָ בָּקָרֶוב:
טָהֹור הוּא. יְחִיד הוּא. כְּבִיר הוּא. לְמוֹד* [לוֹחֵם]
הוּא. מְלָךְ הוּא. נֹרֵא הוּא. סָגִיב הוּא. עַזּוֹז הוּא.
פּוֹדֵה הוּא. צָדִיק הוּא. יַבְנֵה בֵּיתוֹ בָּקָרֶוב.
בְּמַהְרָה בְּמַהְרָה, בִּימְינֵנוּ בָּקָרֶוב. אֶל בְּנֵה. אֶל בְּנֵה.
בְּנֵה בֵּיתְךָ בָּקָרֶוב:

ולפ"זumi שפירomi נמי מילא פקמ' כהאלכמו כל' משפטו ותקמו זקילינו
 למ' הפקמ' עס כל הלכומו ומיטפומו והרי מעלה עלי' ככמהן כללו עלהו טנדף
 ממפליגיס כהאל זכיינו למדר למ' ע"פ הלכה זו כהילו קליינ' קלען פטח כנ'
 מכיה לעצומו צפועל ממץ ולט נקיים עד רק מפלת ההיכלה וח' מילאון סלק
 קליין פטח כהאלכמו ומעטה לטה נטה מטה לעצומו זקליג' נטל נתני כנה פלאיס
 לנוין צרינה וקס נעדרן צירלה כימי עולס וכאניס קדמוניות.

* בଘנותות חת"ס לשׂו"ע או"ח טי" ת"פ כתוב דהאומר "למוד הוּא" הר'ז מחרף וטנדף
 וצ"ל "לוחם הוּא". ועיין בעה"ט פ' בהעלותך דחשיב ע' שמות של הקב"ה ע"פ א"ב
 ובאות למ"ד לא נמצא שם וכינוי כלל, וופלא.

קדוש הוא. רחום הוא. שדי הוא. פקייף הוא. יבנה
ביתו בקרוב.
במהנה ב מהנה, בימינו בקרוב. אל בנה. אל בנה.
בנה ביתך בקרוב:

שיר קדש בשפת אשכנז בעין תרגום הפעם אידיר הוא
(הוועתק מסידור של"ה)

אל מעכטיגער גאט נון בויא דין טעמאפיל שירה.
אלزو שיר. אין אלזו באלאד. אין אונזורך טאגן שירה. יוא שירה. נון
בויא. נון בויא. נון בויא דין טעמאפיל שירה:

בארים הארץיגער גאט נון בויא דין טעמאפיל שירה.
אלזו שיר. אין אלזו באלאד. אין אונזורך טאגן שירה. יוא שירה. נון
בויא. נון בויא. נון בויא דין טעמאפיל שירה:

גרוסר גאט. דערמוטיגר גאט נון בויא דין טעמאפיל
שירה.

אלזו שיר. אין אלזו באלאד. אין אונזורך טאגן שירה. יוא שירה. נון
בויא. נון בויא. נון בויא דין טעמאפיל שירה:

הוכיר גאט. ווערדיגער גאט זיסר גאט. חעניגער גאט
נון בויא דין טעמאפיל שירה.

אלזו שיר. אין אלזו באלאד. אין אונזורך טאגן שירה. יוא שירה. נון
בויא. נון בויא. נון בויא דין טעמאפיל שירה:

טוגליקר גאט. יודישר גאט נון בויא דין טעמאפיל
שירה.

אלזו שיר. אין אלזו באלאד. אין אונזון טאגן שירה. יוא שירה. נון בויא. נון בויא. נון בויא דיין טעטפיל שירה:
כרעפטיגר גאט. לעבדיגר גאט. מעכטיגר גאט.
נאהפטיגר גאט. סענפטיגר גאט. עביביגר גאט נון בויא
דיין טעטפיל שירה.

אלזו שיר. אין אלזו באלאד. אין אונזון טאגן שירה. יוא שירה. נון בויא. נון בויא. נון בויא דיין טעטפיל שירה:
פארצומר גאט. צימליכר גאט. קינגליכר גאט.
רייכר גאט נון בויא דיין טעטפיל שירה.
אלזו שיר. אין אלזו באלאד. אין אונזון טאגן שירה. יוא שירה. נון בויא. נון בויא. נון בויא דיין טעטפיל שירה:
שיינער גאט. תרייסר גאט נון בויא דיין טעטפיל
שירה.

אלזו שיר. אין אלזו באלאד. אין אונזון טאגן שירה. יוא שירה. נון בויא. נון בויא. נון בויא דיין טעטפיל שירה:
דווא בישט גאט אוון קיינער מער. נון בויא דיין
טעטפיל שירה.
אלזו שיר. אין אלזו באלאד. אין אונזון טאגן שירה. יוא שירה. נון בויא. נון בויא. נון בויא דיין טעטפיל שירה:

אחד מי יודע

אחד מי יודע. אחד אני יולדע: אחד אלהינו שבשים
ובארן:

שְׁנִים מֵי יוֹדָעַ. שְׁנִים אֲנִי יוֹדָעַ: שְׁנִי לְחוֹת הַבְּרִית.
אֶחָד אֱלֹהִינוּ שְׁבָשָׁמִים וּבָאָרֶץ:
שְׁלֹשָׁה מֵי יוֹדָעַ. שְׁלֹשָׁה אֲנִי יוֹדָעַ: שְׁלֹשָׁה אֶבֶוֹת. שְׁנִי
לְחוֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהִינוּ שְׁבָשָׁמִים וּבָאָרֶץ:
אֶרְבָּעָה מֵי יוֹדָעַ. אֶרְבָּעָה אֲנִי יוֹדָעַ: אֶרְבָּעָה אֶמְהוֹת.
שְׁלֹשָׁה אֶבֶוֹת. שְׁנִי לְחוֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהִינוּ
שְׁבָשָׁמִים וּבָאָרֶץ:
חַמְשָׁה מֵי יוֹדָעַ. חַמְשָׁה אֲנִי יוֹדָעַ: חַמְשָׁה חֻמְשִׁי
תוֹרָה. אֶרְבָּעָה אֶמְהוֹת. שְׁלֹשָׁה אֶבֶוֹת. שְׁנִי לְחוֹת
הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהִינוּ שְׁבָשָׁמִים וּבָאָרֶץ:
שְׁשָׁה מֵי יוֹדָעַ. שְׁשָׁה אֲנִי יוֹדָעַ: שְׁשָׁה סְדָרִי מִשְׁנָה.
חַמְשָׁה חֻמְשִׁי תּוֹרָה. אֶרְבָּעָה אֶמְהוֹת. שְׁלֹשָׁה אֶבֶוֹת.
שְׁנִי לְחוֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהִינוּ שְׁבָשָׁמִים וּבָאָרֶץ:
שְׁבָעָה מֵי יוֹדָעַ. שְׁבָעָה אֲנִי יוֹדָעַ: שְׁבָעָה יְמִי שְׁבָתָא.
שְׁשָׁה סְדָרִי מִשְׁנָה. חַמְשָׁה חֻמְשִׁי תּוֹרָה. אֶרְבָּעָה
אֶמְהוֹת. שְׁלֹשָׁה אֶבֶוֹת. שְׁנִי לְחוֹת הַבְּרִית. אֶחָד
אֱלֹהִינוּ שְׁבָשָׁמִים וּבָאָרֶץ:
שְׁמוֹנָה מֵי יוֹדָעַ. שְׁמוֹנָה אֲנִי יוֹדָעַ: שְׁמוֹנָה יְמִי מִילָה.
שְׁבָעָה יְמִי שְׁבָתָא. שְׁשָׁה סְדָרִי מִשְׁנָה. חַמְשָׁה חֻמְשִׁי
תוֹרָה. אֶרְבָּעָה אֶמְהוֹת. שְׁלֹשָׁה אֶבֶוֹת. שְׁנִי לְחוֹת
הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהִינוּ שְׁבָשָׁמִים וּבָאָרֶץ:

תשעה מי יודע. תשעה אני יודע: תשעה ירחי לדה.
שמעונה ימי מילה. שבעה ימי שבתא. ששה סדרי
משנה. חמישה חומשי תורה. ארבע אמותות. שלשה
אבות. שני לוחות הברית. אחד אלヒינו شبושים
ובארץ:

עשרה מי יודע. עשרה אני יודע: עשרה דבריא.
תשעה ירחי לדה. שמעונה ימי מילה. שבעה ימי
שבתא. ששה סדרי משנה. חמישה חומשי תורה.
ארבע אמותות. שלשה אבות. שני לוחות הברית. אחד
אלヒינו شبושים ובארץ:

אחד עשר מי יודע. אחד עשר אני יודע: אחד עשר
פוכביה. עשרה דבריא. תשעה ירחי לדה. שמעונה ימי
מילה. שבעה ימי שבתא. ששה סדרי משנה. חמישה
חומשי תורה. ארבע אמותות. שלשה אבות. שני
לוחות הברית. אחד אלヒינו شبושים ובארץ:

שנים עשר מי יודע. שניים עשר אני יודע: שנים עשר
שבטיא. אחד עשר פוכביה. עשרה דבריא. תשעה
ירחי לדה. שמעונה ימי מילה. שבעה ימי שבתא.
ששה סדרי משנה. חמישה חומשי תורה. ארבע
אמותות. שלשה אבות. שני לוחות הברית. אחד
אלヒינו شبושים ובארץ:

שָׁלַשָּׁה עִשְׂרֶה מֵי יוֹדָעַ. שָׁלַשָּׁה עִשְׂרֶה אֲנִי יוֹדָעַ: שָׁלַשָּׁה
עִשְׂרֶה מְדִיאָ. שְׁנַיִם עִשְׂרֶה שְׁבָטִיאָ. אַחַד עִשְׂרֶה כּוֹכְבִּיאָ.
עִשְׂרֶה דְּבָרִיאָ. תְּשֻׁעה יְרָחִיא לְדָהָ. שְׁמוֹנָה יְמִי מִילָּהָ.
שְׁבָעָה יְמִי שְׁבָתָאָ. שְׁשָׁה סְדָרִי מְשָׁנָהָ. חֲמִשָּׁה חֻמְשִׁי
תּוֹרָהָ. אֶרְבָּעָ אַמְּהוֹתָ. שְׁלַשָּׁה אֲבוֹתָ. שְׁנַיִם לְחוֹתָ
הַבְּרִיתָ. אַחֲרֵי אֱלֹהִינוּ שְׁבָשָׁמִים וּבְאָרֶץ :

חד גְּדִיאָ. חד גְּדִיאָ.
דוֹזְבִּין אָבָא בְּתָרִי זְוִיָּ. חד גְּדִיאָ. חד גְּדִיאָ:

חד גְּדִיאָ חד גְּדִיאָ אָבָא בְּתָרִי זְוִיָּ חד גְּדִיאָ חד גְּדִיאָ. ונלמוּ הַמְפְּרִיטִים
למַהְ פְּמָרוֹן עַל הַפְּיִיטָן הַלּוֹה שָׁסָ מְכוּקִים וּנוּגְלִים, וְכָל פְּלִיטָתִי. וְכָעַם נְרָה
צְמַד לִישְׁלָמָן נְמַשְׁלָנוּ נְשָׁה לְכָמִיכָה פּוֹלוֹה יְלָהָלָל, וְכָנְנִילָתִה
כְּרִלְתִּים גָּרָה הַלְּקִיס צְבָעִיל יְלָהָלָל שְׁנָקְלָמוּ לְהַצִּים לְכָמִיכָה לְהַצִּים יְלָהָלָל נְשָׁה
וְנְגַזּוֹת (פְּזַ"ז מְ"י) הַמְּסָה קִינִים קִנְהָה הַקְּכַ"ה צְעוֹלָמוּ וְלָנוּ כֵּן חַוְהָה קִנְיָן הַמְּלָאָ
אַמְּסִים וְמָלָץ קִנְיָן הַמְּלָאָה קִנְיָן הַמְּלָאָלָל קִנְיָן הַמְּלָאָה
סְפִ"י עד יְעַזּוֹר עַס זוּ קִנִּים, וְהַנָּה צְעַדְתָּה מְלָאָה מְלָאָה נְגָרָה הַעֲולָם, וְמוֹין לְמְמָסָה
קִינִים קִנְהָה הַקְּכַ"ה צְעַדְתָּה מְלָאָה מְלָאָה הַקְּכַ"ה צְעַדְתָּה
גָּדִילָה שָׁסָה יְלָהָלָל, וְהַלְּגִילָה שָׁסָה הַכְּלָסָה הַקְּכַ"ה צְעַדְתָּה
גָּרָה הַעֲולָם הַלְּגִילָה הַלְּגִילָה הַלְּגִילָה הַלְּגִילָה הַלְּגִילָה
צְעַדְתָּה צְעַדְתָּה צְעַדְתָּה צְעַדְתָּה צְעַדְתָּה צְעַדְתָּה צְעַדְתָּה
וְצְעַדְתָּה (צְמַומַּת י"ט ה') הַוְּלָל חַזִּיכָה וְלָמָה מְהֻמָּה נְדָלָס צְלִי וְלָמָה לִי
עַמְּלָס וְמָה יְשָׁה לִי עוֹד צְמַחַת חַזְמָס נְכִילָה לִי כָּל הַמְּלָץ וְהַסְּעִיר וְלַפְּנִי
לְכָלָס, ח"ז מַלְגָדָה מַלְגָדָה וְלָמָה שְׁמַן נְוֹתָרִים וְלָכָן מְמַתִּיקָה נְגַדְּסָה שְׁמַן נְוֹתָרִים
הַמְּלָץ הַלְּגִילָה לְזִכְיָן הַכְּלָס נְמָלִיאָה מַלְגָדָה וְלָמָה שְׁמַן.

וְאַתָּה שׁוֹנֵרָא. וְאֶכְלָה לִגְדִּיאָ. דָזְבִּין אָבָא בְּתִרְיִ זָווִי.
חַד גְּדִיאָ. חַד גְּדִיאָ:
וְאַתָּה כָּלְבָא. וְנִשְׁךְ לְשׁוֹנֵרָא. דָאֶכְלָה לִגְדִּיאָ. דָזְבִּין
אָבָא בְּתִרְיִ זָווִי. חַד גְּדִיאָ. חַד גְּדִיאָ:
וְאַתָּה חֹטֶרֶא. וְהַכָּה לְכָלְבָא. דָנִשְׁךְ לְשׁוֹנֵרָא. דָאֶכְלָה
לִגְדִּיאָ. דָזְבִּין אָבָא בְּתִרְיִ זָווִי. חַד גְּדִיאָ. חַד גְּדִיאָ:

ועתה סומיף ויהי טונלה ומכללה נגידיה. צילדו הַנוּמִינוּ מַלְיִמָּה וְהָרְנוּ מַסָּס
וְטוֹבָעוּ מַוְסָּס צִיסְׂסָס וְכִמְׂסָס צָעֵל סַגְלָה צָפֵן מַמְמָקָן מֶלֶל סַגְוִיס
קְרָמָה כִּי מֶלֶל מַמְעַקָּה וְזַיוּנוּמִין מַוְסָּס צְנִינִין חָסָה כִּי מֶלֶל
נוֹסָה הַצָּמוֹד שְׁאַכְלִיקָםוּ מַוְסָּס צְנִינִיס חֲצִין הַנְּהָרָה צְמִילָה
גְּדִילָה כִּי מֶלֶל שְׁאַלְמָל כָּל שְׁעִינְוּיָס נְטָהָלוּ צָבֵי יְצָרְלָלִיס צְהַמּוֹנָמָס נְהָרָה
הַעַס וְהַפִּילָו מְטָה לְצִינוּ טָעַן וְהָס גַּם יְהִמְמִינוּ לִי כִּי יְהִמְמִינוּ גַּם נְרָמָה
הַמְּמָמָה רַיָּה הַטִּיפּוֹן כִּי וְיְהִמְמִינוּ כִּי מְלָמָר שְׁנָטָה
הַצְּוֹלָה נְסָס.

ועתה סומיף ויהי כלגיה ונתקן נטונלה. לכמיכ וילכל צָבֵי יְצָרְלָל גַּם יְחִלָּן כָּל טְנוּוֹ
וכלגל הַמְּוֹלֵה לְמַכְלָל גַּם מַה שְׁוּמָעָן כִּי שְׁלָגִי מַלְיִים יְמִילָן כָּל נְטָנוֹ וְזַיוּ
טְוֹלְפִּין הַמּוֹמָן וְזַטְכִּין נְבָס וּמְהָרָע קְדָלוּ שְׁכָר שְׁלָגִי לְאַטְלִיךְ נְסָס הַנְּגִילָה
מְזֻהָמָס מְעַדְלִין עֲלוֹת לְקָמָס, הַוְיָמָר לְדַכְוִילָה מַלְיִים נְקָרָמוּ כָּלְבִּיס שָׁבָס
עַס הַמְּלִיס שְׁנָמָלָר לְמַכָּה מַלְיִיס צְכּוּלִיס כִּי לְעוֹלָס מְלָמָד וּמְן
שְׁלָמָמוֹז וְהָס זֶה וְהַמְּהָרָע נְלָגָדָה וְנְתָקָנָה לְמַכְלָל נְגִילָה וְזַיִן
סִי' לְזָרָה מַה לְלָגָדָל עֲוֹנָה נְאָס, מְזָס לְמַלְגָּדָל גְּדִילָה.

והוֹסִיף ויהי טונלה וככיה נְלָגָדָה. וְזֶהוּ לְמַלְמָכָה לְקָקָצָה לִיקָּם גַּם סְמָנָה צִידָו
וְעַזָּה צָוּ מְוֹפִים לְיְצָרְלָל וְעַזָּה מְכוֹת לְמַלְיִיס לְפָרָעָה וְלְכָלְמִיכָּה וְלְמַמְכִיכָּה
הַמְּמָטה הַזָּה מְקַמְּתָה צִידָן לְמַלְמָכָה צָוּה מְמֹפִים וְכָכָה צְכּוּלִיס צְמָמָה צְכּוּלִים
וְיְדֹוע לְאַרְמָמָצָן עַזָּה מְמַעַתָּה לְצָסָס כִּיְלָה מְאַרְמָמָצָן צְמָוֹרָה לְמַמְלָה נְמַהְיִינוּ הַנְּצָרָה
צָסָס מִימָה וְתִי מְזָס דְּבָרָן נְלָמָוּ עַל קְדִיעִים וְכַיּוֹן צָלָמָע עַזָּה נְסָס דִּינָס נְמַהְיִינוּ

וְאַתָּה נוֹרָא. וְשֶׁרֶף לְחוֹטְרָא. דְהַפָּה לְכַלְבָּא. דְנַשְׁעֵךְ
לְשִׁינְרָא. דְאַכְלָה לְגִדְיאָא. דְזֹבִין אָבָא בְּתָרִי זָווִי. חֲדָד
גִּדְיאָא. חֲדָד גִּדְיאָא:
וְאַתָּה מִיאָ. וְכָבָה לְנוֹרָא. דְשֶׁרֶף לְחוֹטְרָא. דְהַפָּה

כולם מימה וע"צ צהיליות. ולפ"ז כי ככלות שכאו צמליים נהמיכו מימה לפי
שהלן עשו דיעיס צמליים וכפלטן אכלו חממילו ולם עשו נהמיכו כולם מימה. וע"צ
וחמת חוטריה וככלו כלכלן דנטך לאונלה ולם חכלו לנטונלה חמץ וחתול טונלה
והכללה לנדרה וככלדיה רק נטך לאונלה ולם חכללה לאונלה ולם פותה מדה כנדג מדח
ולכן חמת חוטריה מטה מטה וככלו כלכלנה וממה כל כוכו נחלן ממלים.

ואתא נורא וארכף למוטריה. ניטה לפמ"צ הילצין קקדות נט מכעלו חט בכל
מוחזומייכס צויס האצטן לקחי על חט אל מלוקה וממלוקה נקלען נטזון הייט
מען צפילט זיך מיין לייען, ונגמר, סנדליין צעדר לטבה נט כר מנה ושרה לו האי
טיע� מוקוס ציונה מסען וחתול נו צהו מוקוס צאנלעו קרלה ועדתו ולייט
וצמעה צוועקים מטה חמת ומרומו חמת וחמינו צדלים, ווינה מיד ציינו צי
ישרעל ממוליס נעשו ד' כמות הילנו חמלו נמה רלה ונטווה מוליה וטלנו חתמו
ללחוס ערפס וטלנו חמלו נקפוץ צמן כס וטלנו חמלו ננטען לה' חלקיינו
ויהםלוקה גולמתה מ"ז לפלירוד לנטזות ועוד כמה קלוקוליס ר'ל' ח"צ וחתול נויל
חט אל מלוקה וארכף למוטריה כל הנקיס צעטה מטה חמץ חמץ נאר ציזו צהמיטה
מוריה על חמלהות דכרי חמד לדור טול מקל וטן על קדרתס וחתול נויל וארכף
לחותריה ומעמה צווג הנם עלisis נט בעסה נטטוחה חלט חמץ בעטה קרס מה
מן ונטה ייך על כס לילומル קרס מלזון לרלו מטוקה העדה ולם בעטה עוד עס
המעה חלט נטה מה ייך על כס ובקעטו ציך ולם צמנע וכמיג ויט מטה מה ידו
על כס ולם חמץ ויט מטה מה מטה מה ידו על כס כי חט ס mammelokim
גולם למוטריה חלט יפעל עוד רק צדייו וככען וט צהיליטע צטלה מה גמי ומקלנו
בציו ולם הועיל מי על הדין קלקל וכקילוט כס גдол כטהנעם ננטה ע"י דומס
המוחטריה וע"ז ידו כנער נטמעט נט גולס מה נויל חט ס mammeloket.

לכְלָבָא. דַנְשָׁךְ לְשׁוֹנֶרֶא. דָאַכְלָה לְגִדְיָא. דַזְבִּין אֲבָא
בְתַרְיִ זְוִיזִי. חַד גִּדְיָא. חַד גִּדְיָא:
וְאַתָּה תֹרֶא. וְשַׁתָּא לְמִיאָ. דְכַבָּה לְנוֹרֶא. דְשָׁרֵף
לְחוֹטֶרֶא. דְהַכָּה לְכְלָבָא. דַנְשָׁךְ לְשׁוֹנֶרֶא. דָאַכְלָה
לְגִדְיָא. דַזְבִּין אֲבָא בְתַרְיִ זְוִיזִי. חַד גִּדְיָא. חַד גִּדְיָא:
וְאַתָּה הַשׁוֹחֵט. וְשַׁחַט לְתֹרֶא. דְשַׁתָּא לְמִיאָ. דְכַבָּה
לְנוֹרֶא. דְשָׁרֵף לְחוֹטֶרֶא. דְהַכָּה לְכְלָבָא. דַנְשָׁךְ
לְשׁוֹנֶרֶא. דָאַכְלָה לְגִדְיָא. דַזְבִּין אֲבָא בְתַרְיִ זְוִיזִי. חַד
גִּדְיָא. חַד גִּדְיָא:

וְאַתָּה מִיל וְכָנָה לְנוֹרֶה. וְלֵין מִיס הַלְּגָ מַולָּה וְמוֹרָה נְמַלָּה לְמִיס וְסָנָה כְּעִילָה
מִן קִס וְקַעַו וְצַהַו לְאַל קִינִי וְצַעַו מְמַמִּים סָהָלה וְפִי זַיְן כְּלִיטָה מַלְדָה צַלְגָה מַלְדָה
נְמַמְלָות גַּמּוֹה כִּי עַל יְדֵי הַמַּוֹּה יְמַלְדוֹ צַנִּי יְטַלְמָלְלָה כִּי חַיְלָה נְמַלָּה נְקִיָּס
מַלְיָג מַזְוּזָה הַלְּגָ עַזְיָה הַלְּדוֹת יְטַלְמָלְלָה וּכְמַיָּצָה קְוֹדָס קִיּוֹס הַמַּוֹּה צַפָּס כָּל יְטַלְמָלְלָה
וּזְוֹלָה עַזְיָה וְהַעַתָּם לְרַעַן כְּמוֹן שָׂהָוָה כָּלְלָגָדָל גַּדְוָל זְמַרָּה שְׂזָלָם זֶה חַיְלָה לְקִיָּס הַמַּוֹּה
חַה וְחַמְלָה מִיל וְכָנָה לְנוֹרֶה שָׁהָמִים כָּל מַולָּה כָּנָה נְמַשׁ כְּמַמְלָוקָם דְאַרְף לְמוֹעֵלָה
וְכוֹן מַל גָּלִילָה מַל גָּלִילָה.

וְאַתָּה מַולָּה וְצַמְתָה לְמִילָה. דְכֻעָנוֹגָה מַיד עַטּוֹ הַעֲגָל צַמְגִנִּית צַוְּרָה הַוְּלָל עַטָּנָג וְגַלָּס
צַמְמָה לְצַיְנוֹן צַיְלִידָמוֹ שְׁנַרְלָה לְלָמָוֹת וְדַלְתָס קַיְיָן צַעַלְמָוֹת מַוְטָב צַיְיָוֹן צַוְּגָגִין וְאַלְלָה
יְסָוֹן מַזְדִין הַלְּגָלָל מַזְדִין מַזְדִין נְצַחְנוֹת שְׁלָמָה עַיְיָה הַמְּלָאָרָה קְלָעָה הַלְּגָלָל
הַמְּמָהָה וְיִלְחָה הַמְּעָגָל וְמַמְלָתָה יְמַלְלָה הַמְּמָהָה וְיִצְלָךְ מַדְיָה
מַמְתָה הַסָּרָה וְכִמְמָה נְכָל הַסָּרָה שְׁמַוקָּה וְלְכָל הַמַּוֹּה סָגָדָל הַסָּרָה עַזָּה נְעִיָּה כָּל יְטַלְמָלְלָה
וְשָׁנִילָתָה הַלְּמוֹתָה צַעֲנוֹגָה, חַזָּה וְחַמְלָה מַולָּה וְצַמְתָה לְמִילָה וּמַיָּצָה עַלְיָהָה מַשָּׁה
לְמַמְמִיס וְיִלְמָדָה כִּי קְלָמָה יְכַלְלִין וְהָה מַל גָּלִילָה מַגְיָה.

וְאַתָּה הַצְוֹמָט וְצַמְטָה לְמוֹרֶה. לְכַטְלֵל מַשָּׁה לְצַיְנוֹן מַעֲמִיס נְמַחָל שְׁנִילָתָה הַלְּמוֹתָה
וַיְקַח הַמְּעָגָל הַסָּרָה עַטּוֹ וְיִטְלָךְ נְמַשׁ וְיִמְלָר נְכָנִי לֵי כָה הַמְּמָלָה כִּי הַלְּקִי יְטַלְמָלְלָה

וְאַתָּה מְלָאך הַמִּנּוֹת. וְשַׁחַט לְשׂוֹחַט. דְּשַׁחַט לְתֹורָא.
דְּשַׁחַט לְמִיאָ. דְּכַבָּה לְנוֹרָא. דְּשַׁבְּרֵף לְחוֹטְרָא. דְּהַכָּה
לְכַלְבָּא. דְּנַשְּׁךְ לְשׂוֹנְרָא. דְּאֶכְלָה לְגִדְיאָ. דְּזַבְּין אֲבָא
בְּתִרְיִ זָזִי. חַד גִּדְיאָ. חַד גִּדְיאָ:

וְאַתָּה קָדוֹש בָּרוּךְ הוּא. וְשַׁחַט לְמְלָאך הַמִּנּוֹת.
דְּשַׁחַט לְתֹורָא. דְּשַׁחַט לְמִיאָ. דְּכַבָּה לְנוֹרָא. דְּשַׁבְּרֵף
לְחוֹטְרָא. דְּהַכָּה לְכַלְבָּא. דְּנַשְּׁךְ לְשׂוֹנְרָא. דְּאֶכְלָה
לְגִדְיאָ. דְּזַבְּין אֲבָא בְּתִרְיִ זָזִי. חַד גִּדְיאָ. חַד גִּדְיאָ:

צִימָו שִׁיט מְלָצָו עַל יְלִיכָו וְאַזְעָו מְטֻעָר לְטַעַר בְּמִמְנָה וְסַלְגָו שִׁיט שָׁם לְמִיאָ
וְשִׁיט שָׁם רַעֲנָה וְשִׁיט שָׁם קְרוּבוֹן וְשִׁיט לְמִתְחַמֵּט מִשָּׁה לְבִינָו וְטַחַט לְמִולָה דְּצַמָּה
לְמִילָה שָׁאוֹל הַמּוֹרָה וְכֵי חַד גִּילָה מִד גִּילָה שְׁמַמְקָר נְפָאָו עַלְיָס כְּדַכְמִינָה וְלָסָה
לְזִין מִמְיָה נֶה וְנַסְמָלוֹ מִד גִּילָה.

וְאַתָּה מְלָמֵךְ הַמּוֹת וְטַחַט נְשֻׁומָה. דְּגַנְתָּה צִימָה צִימָה מִמְּלֹאִים וְקַנְגָּו סְמוֹלָה
עַמְּלִיסָה קַי צָלָה יְמָמוֹן לְעוֹלָם וְהַמָּס הַדְּקָקִים צָלָה הַלְּקִיכָס מִיסָּס כְּלָסָס שִׁוּס וְכִמְיכָס
שְׁגִיא הַמְּלָמִי הַלְּקִיכָס הַמָּס וְצִיָּה עַלְיוֹן כְּלָסָס וְדַלְתָה חַמְמָה מִמְּלָה נְעַזָּה
צִיָּה מְלָרָה מְרוֹת עַל הַלְּחָוֹת עַל מְקָרֶה מְרוֹת הַלְּמָה מִמְּלָמֵךְ קְמוֹת וְלְמָה
שְׁמַעְלָה מְלָרָה מִמְּה צְעוֹלָה הַקָּן כְּלָסָס מִמְּמוֹמָן וְכִמְהָד הַאֲלִיסָס מְפּוֹלָוָן, וְצִצְבָּיָה
שְׁמַעְלָה וְגַזְעָל עַלְיָהָס נְהַלְלָה צְמַדְנָה נֶה נְכַנְתָּה מִשָּׁה רְכִינוּ לְמִרְחָן חָה וְהַמָּה מְלָמֵךְ
הַמּוֹת צְנַגְּרָה עַל מִמְּיָה מְלָכָה מִמְּהָ וְצִצְבָּיָה וְטַחַט נְשֻׁומָה שְׁגָס מִשָּׁה רְכִינוּ נְהַלְלָה
שְׁסָס וְמְזָוָה שְׁלָה קַי רְלָהָי נְמָות מִדּוֹעָה הַלְּמָה כִּי שְׁחִצָּה מִמְּיָה מְלָכָה יְמִינוּ וְיְצִמָּה נְהַלְלָה
לְעַמְּדָה חָה מִד גִּילָה מִד גִּילָה שְׁלָה יְהָכָה.

וְאַתָּה פְּקַדְתָּה וְטַחַט נְמָלֵךְ הַמּוֹת. לְעַמְּדָה פְּקַדְתָּה צְעַדְמָו יְנָה וְיְגַמְלִיאָנוּ וְטַחַט
נְמָלֵךְ הַמּוֹת הַוְהַטְעָן כָּלָה הַנְּמַלְקִי וְהַכְּנַעַן סָסָס גְּרָמוֹ לְיִטְרָהָל כָּל הַלָּה וְנַגְעָבָה
הַיְדָה נְצָדוֹז כְּיָסָס הַהָּאָה וְלָהָיָה נֶה עַל יְדָיָה מִמוֹלָעָן וְלָהָיָה עַל יְדָיָה שְׁלָמָה וְכַעַם יְלָמָל
לְיַעֲקָב וְלְיִטְרָהָל מִשָּׁה פְּעָל הַ-הַ-דְּחַטְמָה נְמָוֹלָה דְּצַמָּה לְמִילָה דְּכַכָּה

גנולח לטרף למוטריה להכה נכלעה דבצק לטענה למקלה נגידיה חד גדיי חד גדיי ומלל טלמהו כל המתגננות ומלל חמוניות נומיניס פימייס נט' יטלהו רק וכח פולח טרולן ושי' ר' נמלך עלייט ומיכומו בכל מטה וטא"מ יחו' נגמלינו ננ"ה.

חד גדייא חד גדייא דזבון אבא בתרי זוויי חד גדייא חד גדייא. י"ל נפמ"ט ז"ל כמ' מגילה ט"ז נטביל מלי קלעים מילת שמן יעקב ליוקף נמנגן סדר וירדו לוזמיינו למתקים וגדיים נקלמו טרולן כד"ה שא פולח טרולן ח"ט חד גדיי חד גדיי דזבון מה שיענו יעקב לוזמיינו טרולן מה שזבון י"ל נטמן נטמן מכר שיח דזבון כמ' זוויי שיינו נטביל צני קלעים מילת נטמן ליוקף נמנגן סדר וירדו לוזמיינו נטמ"ס לעודדים חמוניות.

ואתא טונלה. קות פלעת צלע הכיל צורלו כהמול טלינו מカリ קוינו (כחותיות י"ג ע"ה) כך ממל מי ר' טהרטמע בקளו. ומקלה נגידיה, אם צני טרולן טבעד צאס וארגנו מאט לדכמיג ליט מלי מכה לא עברי מלהוי, וטא"לינו הוות נטילום וטמנו פילדיס ורחץ נטמס.

ואתא נכלעה ונתקן לטונלה. טרולן צטמומו אדור זעקו מן השעודה צלע נטס צמים רק יוומו נכלעה (כמוצולר צוז"ק היינצי לדוחי נכלעה) וטעפ"כ נעל' צועמס אל חמוניקס ועי"ז נטנו לטונלה פג"ל. זו ימלר מה לדכמיג ולכל צני טרולן במ' יחרץ נטב נטנו ומכלע נטו מה שזומע אין צלמאניקס נטנו והמיומו מאט נטכליס וח"כ מה נכלעה ונתקן לטונלה צאס חמוניות ממא.

ואתא חמונלה וככה נכלעה כי ע"י פקידה להטונה ונילמת מרע"ה ומכלע השעודה על חמוניקס ויכו חמונלי צני טרולן ושיינו חמונלה כל נוגזים, זו ימלר חמונלה מטה לרפיינו וככה במקלו עלatis ויתןatis נטמן לפניהם זקל וככל טבנו ציס סוף וטא"נו ולחם חמונלה מטא' וככה וכו'.

ואתא נולח וטרף למוטריה. כס מוקף ליעיט נמצע מכות צמלו' הטעמיה המכוון נטלה שעודה מהצומינו חמוניות חמוניות ומילל מיל' וככה נכלעה נפמ"ט ז"ל צnis סוף

קודו הַמְּלִילִים כִּי כֵ' נָמָס לְהַס כְּמֹלִילִים וְנָכְנוּ וְזָכוֹרֶת זֶה וְזֶה לְקַצּוֹרֶת גַּס כִּי כְּמָה מַהֲס נְמַגְּלִירּוּ וְהַס הַעֲלָתָן לְכָבוֹד.

ואתא מולך וצמה למשיח. סיינו צערתו צור מוכל עטב וצמה למשיח שמים כי ה' העלה ר' צערתו עוגן, וצמה למשיח צערת מטה לר' צערתו שטוחה כתולה צנומתלה למשיח.

ואתא ה'צומת. מטה לזכר (צמות ל"ג כ') ויקם ל'ה טעגנ' וגוי ייטרף נמה' ויטמן עד מטה לך, חקי טעם קיימיו ווקע מומס וצמי לוי הרגנו ליט' נחלתו.

ואתא ה'מליך' הצמות זה ונגרס למטה שטחה מה טמלווע ול'ה זכה ליכנס למלך כמ"ז עין ל'ה כל מה הנמנחים כי לא קדישתי על מי מליצה.

ואתא סקצ'ה וצחט למ"ה. ו'ה' מלחמת הממים וצ'ה' מד גדי' מד גדי' כנמת יטלהן' ועין דרכות מ"ק לפמת.

חר גדריא חדר גדריא ובו'. ו'ג' ומה מני' מטה' זה עס הדר' וגער'ה ווועמ' ודומס רום ומילך' וקצ'ה' כפיכול.

ונראה דהנה נחלהן' ה'לְהַטּוּנִים נְהַצְגָמָה עַלְיוֹנָה מֵה טוֹה וְזֶה קְוָגְלִיס שטהצגמה הפלנית טוֹה רק על האון' כוֹלו צעל'ן' געטל'ן' מן שעולס לו על הוועה אטלה'ה ול'ה על כל הדר' רק על צדיקיס גדוליס יט' הוומלי'ס על כל הדר' ה'צ'ן' רק על מין פהנווט' ה'צ'ן' נ'ה על בנטה'ה ומיומ' צה'ה' ה'צ'ע'ל' מי ו'ה' דגס על צע'ה' יט' ה'צ'גמה' ה'צ'ן' נ'ה על האונ'ה ו'ה' דגס על האונ'ה ה'צ'ן' נ'ה על קדומים ורום וט'היל עיין רמץ' כמורה נוכיס (מ"ה פנ'ה' ופי'ג' ומ"ג פכ'ה') ובועל העיקרים (מ"ג פ'ג') ובדרך ה'מעונה' צענאל'ה מלהמראס ובעעל' העקירה (בעל' נ"ד) ווועינען (מ'ווע' קמ'ע'). ה'להמנס נפי' קצ'למאן' ה'להממי' ה'הצגמה' ה'פלנית' טוֹה נ'צ'ן' ד'צ'ן' וע'ין ה'לטיך' ה'קדוש' ער'ט' ה'המצלם' מענ'יס' וגוי' על ה'צ'גמיט' ה'פלנית' עעל' כל י'וו'ו' עולס ה'ג' גס ד'ק'ל'י ה'ה'ל'יכ'ות וע'ין י'וו'צ'ל'מי' צ'יע'ה' ק'ו'ג'ל' צ'מו'ק' ע'ז' ט'ז' ע'ג' ה'פ'ילו' נ'יפ'ול'ה ק'ל'ל'ג' מ'צ'ל'ע'ד' צ'מי' נ'ה מ'ה'ל'ה' כל' ז'ק'ן' כל' ה'י'ינ'ט' ע'ג' וע'ין ד'ג'

עה"מ מס'ג"ק מלהנו צפ' מקץ לפסח הגניל, ועיין מהנה בלאו מ"ז ס"י פל"מ עד הקופ וצערען חמונה צהליות.

ולפ"ז חמץ ספир טהර מל גלילה מד גלילה חזין חמץ זוחי מד גלילה וטהר שוניה וטהר לא נטהר גלילה וטהר כלתיה ונטהר לא טהור וכו' עד להטהר הקב"ה מלך מלכי המלכים בעצמו והכל מושגמ מלהמו אין הצע"ט וכון תרומה טהור טהור טהור וכו' האף והרומם הכל כהאר לכל מהמת הצעממו ומידル הפשיטן וזה להחר כל אסדר לא רמות טהרט טהרטים טעכדו חומנו ג' ס"י זה מעמדו חלון הכל הצעממה ומלה שנענטו טוח כען מגלגן זכות ע"ז זכלו וכופו ממייפין יטופון וק"ל.

אי נפ"מ טהרטןקו טהרטוניס לי סייך טכל ווענט צבעני חייס, ועיין לרמ"ז עה"פ (טלחת ט"ו ו') צופין דס הטהרט דמו ישך ומיד כל מי מלטהנו, וטהרטלמי זא. וטהרט מל כל דטהרטה על הכל ויכן הכל מהד טכל ווענט, טהרי שוניה טנטך לגליה נענט וכןם, והכל מושגמ מלט כטיכול.

חד גרייא חד גרייא דזוביין אבא בתהרי זוחי חד גרייא חד גרייא. ו"ל מה צי'comes זה לא נטהר ולפייה מלהיס וטהר הנטון קטה לאזין ולפרט וככבר לוומי קמלי דקמלי וגס דליק לאזין כפל קדושים כל מד גלילה סול"ל מד גלילה חזין חמץ, וגס יט לדליק לאזון חמץ זוחי מה ג' כמה חמץ זוחי.

והנראה דמיון טהרטט לפי טרימה יעקב ליהק בגלי עזיס נענט גס טוח טהרטו לנו ציו גגלי עזיס ויחסנו [גדי] טער עזיס ויענדלו כהונמ יוקף צדים (טלחת ט' ל'ז) וטהרט מטהרט (פ"ה י"ה) וטאנו לט"ז צפ' וטכ עה"פ (טלחת ט' ל'ג) בגה טהרטט הוה לפי טרימה מה יעקב לאזין גגלי עזיס טהרטטיל כהונמ יוקף צדים רימונו גס ליטודה גגלי עזיס ולפ"ז לדשטייל עונש יעקב טרימה מהציו צמלי גלי עזיס דכמיג קה לי צמי גלי עזיס ונטל הטרכות מעטו מגלגן האדריל וילדו חונטינו נטאליס.

אלא לי' לא קאותה הס כטהרטט טהרטט יעקב על טרימה ליהק בגלי עזיס ט"כ כיוון לאחס ט' ז' גלי עזיס טוינס ה"ג ע' הי'ל נטול מה כהונמ יוקף צדים צמי גלי עזיס ולג' גגלי מהד כמו יעקב טיהר מהד כהנד מהד וטאנו ליטודה עוד

לעננט ג"כ צמלי גדי עויס וכיוון לדג טבלו רק חד גדי ע"כ לנו מטוס צלימה נטעו והוא העונת ליעקב, הdag טעם מהר יט והוא לא פ"צ למלו צגמ' (טבמ' י"ע"ב מגילה ט"ז ע"ב, מנוחה ויטב) לטולם הלא קדים מדס צן צין הבניא טהרי צצבייל תלkom יעקב כמונה צמלי קלעים מילם נהגנאל הדבר וילדו מזומינו למלאים נמאן הטועס שילדו מזומינו למלאים כי צצבייל צמי קלעים מילם שנמן יעקב ליוםך ומינן לדבר בטבלו הטעונת צדס להרמות טהו צצבייל הטעונת תלkom צקאים כל ליוםך צטמגנאל הדבר ובפיר קהיל מוד גליה חד גליה כלומר תלkom תלkom צקאים כל הטעונת ליה הפניין לידע הגולים שילדו מזומינו למלאים וקהיל מוד גליה כלומר מוד גליה חד גליה צלט מחותוב להטעס מטוס צלימה יעקב לימת צמי גדי עויס שכן מוד גליה חד גליה מוד גליה צלה ריה רק גדי מהל בטבלו צדמו וגס גדי מהל זיהודה וט"כ מין הטועס צצבייל צמי גדיים הdag הטועס שילדו למלאים הו מטוס הטעונת חזין הצעה צמלי זוזי כלומר צצבייל צמי קלעים מילם זה גרס צילדו למלאים לטולם הלא יקרים מדס צן צין הבניא וטהר וטהר מוד גליה חד גליה, ולט צצבייל צלימה יעקב ליוםך.

והא לדג נענט יעקב על צלימה לימת צלה יתקן תלוך מה עטז וטל יעקב לפ"צ יעקב וטעו חלקו ציינס יעקב لكم לעצמו עזה"ב וטעו لكم עזה"ז וליאו דצדרוכות מטל שאטמים ומטען קהילן כמואז ווועז דגן ומיזווע לה"כ חייל זה ציך נטעו תלkom ערקי פ"מ מהל מלכים כי"ה פסק צכל (המוד מצל טולס) האמצע צבע מזות ונואר בעזומן קלי זה מהסדי מווע"ע ואט זו חלך נעה"ב. וככ"מ מליין דפלוגמיה דר"ה ווועז יאוטע (קנטליין ק"ה) וזה דלער טלייעז ערזה"ע מין להס חלך נעה"ב וללבז יאוטע יט להס ופקק הארטע"ס כר"י וליאו דיט להס חלעזה"ב ע"כ לדג למקייס המנלי צאטנו ציינס עראו יעקב מה"כ לנו רימה כלגע יעקב לימת מהדריגת מגיעו לו יעקב ערזה"ג ג"כ.

ובירושלמי מגילה פ"ה כי"ה ופ"ג ב"ג ב"ג צהיל חנטוינוק נדי לי מוכלי תלוזיקן עלעלמה דלהמיה ה"ל אין ה"ל ממן חיים פיקחה ה"ג מוכלמי ומלוויין עלעלמה דלהמיה מוכלי ה"ג ומה געדיך נך צמיהר פקחה כחיצ' וכל ערל ה"ג ייכל צו ע"כ טינה חנטוינוק סי' נמד ק"ז מפסח צהין לו חלך ערזה"ב צהו צה מעאו ועיין צפ"ט וכן חייח צילקוט פ' צה וצמלה"ה צהין ערכו"ס חלך ערזה"ב צומתנה צפ"י דלהנות

כל יטלהן יט' נס חלך נועה"ג, וע"ז צער"י ניכומת וכפ"מ והשיג' לו רצינו
הקדות טיט' לו חלך נועה"ג וכיוון טין יט' גס מהומות השולש טיט' נס חלך
נוועה"ג נמרות המכילוק עולמות וט"כ טין הרכבת ליעקב וליכט' ממייה כלג.

ובזה ט' נכוין זקץ יעקב ליטט' צבולה קפץ עליו רוגזו צל' יוקף כלוואר זקץ יעקב
ליטט' צבולה צועה"ז ג"כ לדיקיס מגיעיס נס צ' עולמות טהרי קדול הרכבות
נוועה"ז הילג טקפס' עליו רוגזו צל' יוקף סייע' צבאת' יוקף כמוני פקסים צבאי
קליעיס מילת זהה בטיעס צל' יכול ליטט' צבולה וט' מזוז טהין מגיע' לו עות"ג
(רכ"י פ' וטב) ודיקיס לה' די נס צמה' צמוכן נס נועה"ג הילג מזקזיס גס
ועוז"ז צניהם כלהו שן הו' גהמת צל' די נס צבולה הילג צרלים' צ'
עוולמות.

ובמה סכנתמי יט' ליטט' עוד קו"ץ עזום מה אתקאדו מפלשי' הסנדת' ג' ולמל
מה זקץ נגן האלמי' צפראעה למ' גור הילג על הוכליים ולטן זקץ יעקוואר למ' הכל
וממו מה לו נגן צהגהה ובכימפו' י'ילת מליס ולט' עוד הילג צעטה' נגן עיקל
ופראעה טפל נגן זקץ יעקוואר למ' הכל' ופרעה למ' גור הילג על הוכליים, ולהב'יל
נראה כיוון לדקיפת' צנמגנגל הדכ' וירדו חצומו' נמלים צבאי' צני' קליעיס מילת
אתקזיס יעקב ליטק' צין הצעיס ולכוהלה יט' נועין וטטו למ' דעת יעקב מוש הילג
דייעקב מ"ל ליטק' הצעיס ובהכורו וטמן פ' צnis' ומגיע' למ' הכהנות והאנעים טענו
שליח'ן הצעיס והנ'וי גרס צנמלה' כוכרטו צל' יוקף נגן צהחליף למ' מה' בחל'ל
ומז'ה למ' המכטול ליטק' צל' פ' הצעיס וט' כ' ג' ולמד מה' זקץ נגן האלמי' וכו'
צנמאל' מלמי' עונצ' הני' וירדו ממלימה' כלומר צער' צמלמי' לימה' למ' יעקב והחליף
לו מה' בחל'ל נרט' ציעקב ירד ממלימה' ה"כ עיקר הගוס' לגנות מליס' פ' נגן
ולטן צפיר קהמל' ג' ולמד מה' זקץ נגן האלמי' וכו' וכני'ל' והגן'.

והנה מלרו ז"ל חצום פ"ב מ"ז מ' ס' הו' רלה' גלגולת חמת צלפה על פ' המיס
וילמר לי' על דהייטפה' מטפוך וטוף מעיפין' יטופון' ויט' נתקשות' צטלאה' הגלגולת
צל' ז' ברוות' טהרה' מליס מגיע' לו בטוענן' להרגו' מידה' כנגד מל'ה הילג' הילג'ן
טהרגונו' פ' עט' צליחות' המקום, טהרי' נהמת' מגיע' זה' טונט' מימת' וטומתי'
הילג' וטוף מעיפין' יטופון' ועין' מט' כ' זה' כק' צמו'יט' ומלה' טהרי' פ' זה'
צלה'ים' והעיקר' זה' מה' צה'ם' ז' (עלין ט' ז') מגנגיין' זכות ע' זכי' וחות'ה

סדר ספירת העומר

לשם ייחוד קוב"ה ושכינתייה בדוחילו ורוחחמו ליחד שם י"ה בו"ה דיחודא
שלים בשם כל ישראל. הנה מוכן ומזומן לקאים מצות עשה של ספירת
העומר כמו שכחוב בתורה וספרותם לכם מהחרת השבת מיום הביאכם את
עומר התנופה שבע שבתות תמיימות תהינה עד מהחרת השבת השביעית
תשפכו חמישים יום והקרבתם מנחה חדשה ליהוה. יהיו נועם יהוה אלהינו
עלינו ומעשה ידינו בונגה עליינו ומעשה ידינו כוננהו:

ברוך אתה יהוה אלְהינוּ מלך העולם אשר קדשנו במצותו וצונו על ספרות העולם:

הַיּוֹם יֹם אֶחָד לְעֹמֶר: אֱלֹהִים אָנָּא חֶסֶד שְׁבָחָסֵד

ע"י חייך וככבר הילכתי צוה ולכך ומוק מטעיפין כיון שנמגנגן סדר ער"י יטוף גס כס ע"י חייך מהלך. וכך ממשיך להזכיר"ה מושמע ניעולם דהמלה צונחה ומלחה נגידיה ומיד מהה כלגדה ונמשך נצונחה ולח נצך נקמתה חילג' לפי צחלה נגידיה עזרו רחטעה לוזין חנוך כמלי זוח' מסות כן מהה מוטריה וככה נכלגדה וסתעס מסוס נמשך נצונחה וכו' וכן מהה נולדה וארף למוטריה וכו' אך הוא קמדר ניעולם רקפ"ה מושמע וזה יכול מה זה חס ווקך מה ואכל נזירים עליון פמגמיין ולג' נס צמתקלה וממיליג' חילג' בכיוון וצחאנמה מיוםדם עד ולח מהן מלמן' כתום וצחט נצומט וכו'.

והנה להרו ז"ל נון כו' הצען וסוח' סמלה' סמוה יורד וממעין וועל'ה ומלאין
ומקטריג ולכו' ג"כ נון כי' הגולס לכל'ה זה שאלת'ן נמה' נמל' וצוב' ומחה' מל'ה'
המום וצחט' לטעמ' ולפי' שאוח' סגולס' לכל'ה ולכו' חיון ענה' חיל' נגיון' רקע'ה'
צענו' יעה' ויגה'נו' וצחט' למלה' סמוה' שאוח' נון' צגרס' לכל'ה גורות' סה'נו' נדי'
ישר'ן לדגלו' הא' נ' הי' צי' ישרא'ן יורדי' למ'רים ויעטה' דין' למלה' המום
ויתחטטו' ויהיל' מה' בגדי' שאוח' צה פורה' ישרא'ן מיד' מכאו' ויגה'נו' גה'ולם' עול'ם
ה'מי'ר נ'ה'.

הרחמן הוא יחזיר לנו עבודה בית המקדש למקומה במהרה בימינו Amen סלה:

רבונו של עולם, אתה צויתנו על ידי משה לבדוק לספור ספירת העומר כדי לטהרנו מקליפותינו ומטומאותינו כמו שכחבת בתורתך "וספרתם לכם מחרת השבת מיום הביאכם את עומר התנופה שבע שבתות תמיימות תהינה עד מחרת השבת השבעית חספרו חמישים יום" כדי שיטהרו נפשות עמך ישראל מזוהמתם. ובכן יחי רצון מלפנייך יהוה אלהינו ואליה אבותינו מזוהמתם. שבחות ספירת העומר שספרתי היום יתוקן מה שפגמתי בספירה חסד שבחסד ואთה ואתקדש בקדושה של מעלה [ועל ידי זה יושפע שפע רב בכל העולמות ולתקן את נפשותינו ורוחותינו ונשמותינו מכל סיג ופגם ולטהרנו ולקדשנו בקדושתך העליונה] Amen סלה:

במצות ספירת העומר בזמן הזה דעת הרמב"ם (פ"ח מהל' תמידין ה"ב) שהוא דאוריתא ודרעת רוב הראשונים שהוא דרבנן עיין טוש"ע א"ח סי' תפ"ט פרטיו ודיניהם והחינווק (מצוה ש"ז) כתוב דנוהגת מצוה זו מספירת העומר מדאוריתא בכל מקום בזכרים בזמן הבית שיש עומר שם קרב ועתה בעונתוינו שאין לנו ביהם"ק ולא מזבח מונין אלו הימים והשבועות ועובד על זה ולא ספר ימים אלו בטל עשה ותמה המנ"ח דיש כאן חסרון לשון שפק דלא הו רך דרבנן וסימן בטל עשה וגם תמה למה שבך דרכו שלעולם נמשך אחר הרמב"ם במנין המצאות ואם חלק עליו מה העלים.

ולפען"ד לא קsha אלא דיש במצות ספירה שני מצות אחד מצות ספירת העומר בזמן הבית שאז מונין הספירה ואומרים היום יום אחר לעומר או בעומר ומהו יש מצות ספירת ימים ושבועות שהוא מצוה שנצטו בה בני ישראל ביציאתם מצרים ואין לה שיקות עם העומר שהרי שם עוד לא נצטו בעומר ועין זהר פ" אמור דף צ"ז ובס' מנחת צין הובא בפרק"י בשם בעלי מנהיגים דבריאת מצרים ספרו ימים ושבועות ליציאת מצרים וסיפור זה נהוג גם בזמן הזה אלא רואין אומרים לעומר ועיין טור (ס"י תפ"ט) שלא זכר לומר עומר וכן המחבר לא זכר לעומר אלא הרמ"א הוסיף בעומר ועיין ט"ז שם ולזה כתוב כאן החינוך ונוהגת מצוה זו מספירת העומר כלומר שספרים יום אחד לעומר הוא בזמן הבית שיש עומר אבל בזוה"ז בעונתוינו שאין לנו ביהם"ק ולא מזבח אנו הימים והשבועות כלומר הימים והשבועות לבך ולא מונין לעומר

דעכשו המצוה הוא הספירה לימים ושבועות ועל זה אם עבר בטל עשה שהוא דאוריתא וזה דעת הרמב"ם ועין מנוחות ס"ז א' מודיב"ז דלמא כדאבי דאמר אבי מצוה למימני יומי ומזכה למימני שבועי ובגמ' דברי רבashi מנו יומי ומנו שבועי [כאבי] אמר מני יומי ולא מני שבועי אמר זכר למקדש הוא ומכורא דאבי לא זכר למקדש הוא אלא מצוה דאוריתא וכפסק הרמב"ם וכן דעת החינוך ופלא על הוצאת החינוך החדש שתיקן והויסף בלשון החינוך והוצאת המכונתו הפושטה (ועין משנ"ה).

๙๘ ♦ ♦ ♦ ๙๙

חייב אדם לעסוק בהלכות הפסח ובסייעת יצ"מ עד שתחתטפנו שינה, וכל דין ליל ראשון נהוג גם בלילה שני (לאנשי חוויל). ונוהגין שלא לקרות על מותו רק פרשת שמע וברכת המupil ולא שאר דברים שקורין בשארليلות כדי להגן מן המזיקין כי ליל שמורים הוא. גם מאכלים שלנו הלילה, הנזהרים מלאכלם אין מקפידים עליהם בלילה זה. ואומרים שיר השירים (גם בלילה ב') במתzon ובשמחה:

לשם יהוד קודשא בריך הוא ושכינתייה בדחילו ורוחימו ליחדא שם י"ה בו"ה ביהודה שלים בשם כל ישראל. ויהי נועם יהוה אלהינו עליו ומעשה ידינו כוננה עליו ומעשה ידינו כוננה:

א א שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשָׁלֹמָה: ב יִשְׁקָנֵל מִנְשִׁיקּוֹת פְּיוֹר
בְּיִטּוּבִים דְּלִיךְ מִיּוֹן: ג לְרִיחַ שְׁמִינִיךְ טוּבִים שְׁמַנוֹ תּוֹרָק
שְׁמַךְ עַל-בֵּן עַל-מוֹת אֲהֻבוֹת: ד מִשְׁבָּנֵי אֲחַרְיךָ נְרוֹצָח חַבְיאָנֵי
חַמְלָךְ חַדְלָיו נְגִילָה וְנְשִׁמְחָה בְּדַ נְזִכְרָה דְּלִיךְ מִיּוֹן מִישְׁרִים

שchorה אני ונואה בנות ירושלים אל תראוני שאני שחורהת ששותתני
השמש בני אמי נחרו بي שמננו נוטרה את הברמים. (ט"ז ט' ט'). נ"ל
בק"ד לככל מהרו ז"ל כלל עם יקי גאנץ לנvais ווועל מלכלי ספק כל מעלה,
סיפן הסני שאווע הולוס וכמ"ט מס' קי' מועליכס נאנס כטיגג ילצעו (יטע' ט'
י"ח) ווילט נטע טהלי' סקלוטס כוועו פפ' לנו עוואו פועל ומלומומיות פועל קיינ

למטה מ"ו, וכגמ' חולין (ד"ג מ"ז) המרו כי טהור מודוס כו' חל' אלקה וול' כ מלחה חמולה כו' מלחה מודוס גני רילה וכן נגע' נפלך צבאיים למחר שמכלו חת יומק ויתמןו שער עזים ויטבלו חת מנמו צדס ויהמרו כלר נט' חת בכתנות בך והוא נט' וילירה ויהמרא כמנם צי' זה חי' רעה חכלמה טרף טרף יומק (צרחות נ' ח' ל' ח') וזה על מה בטבעו כלר וט' סגי צל'נו סכי ונלהה להנה יעקב ידע דיומק כו' כדיijk גמור ולכון עטה לו כמנם פקיס כל' מילת לנו כטב' חכל' מהלו ז'ל' דמי שיש עלי' חל' חכל'יס חי' צוונת צו (צנת קינ' ח' ע'ג) המל רמי צר' חכל' חי' צוונת צהדים עד צהדים לו כבבמה [פי' טחול מיעיה חל' חכל'יס] ולכון חי' יעקב צוות צל' זיקא' טס' חי' רעה וטהritis וטהרתו לעקב ויהמלו לו סכל נט' בערמה וטהרתו חת מנמו צדס ונעטה מודוס כמו' נט' וטהרתו וטהרתו רעה חכל'ם טרף טרף יומק כל'ם מלחר טלה ח'ם' רעה חכל'ם וטהרתו וטהרתו.

וחזה מצהיר סייען קוותם המפרשים מה שמדובר לרבות (צרחות נ' ז' כ'ג) ח' לא מפכו דס השבלי'ו חומו ח' הבור הזה ודרכו ז'ל' מיס חי' צו חכל' נחטים ועקלרים יש צו (עיין פ' ומה מלתקין וצרחות' כלה) העידה בתולה שכוונתו טימה נטהבלי'ו וטהבלי'ו ח' חי'ו. ותקשו המפרשים ז'ל' ה' מהלין ביזמות (קכ' ח') נפל נבור כל' נחטים ועקלרים מעלי'ו עלי' חכל'ם טמןך' ומלה ה' נטה' חי' כל' חכל' נבון דריהו ידע ח'ר' יומק כו' כדיijk גמור ול' זיקא' טהרה ח'ם' חי'ו טה' נט' צה' טטה' צו ולכון האליכו'ו ח' נבור ט' דנחטים ועקלרים יש צו.

וחזה יש נפלך המדרשת כס' רלה וינט מה לרלה מרווע צל' יומק לרלה להנה טענה כס' קימה להין לטבעד בטגע ונטאות מן כס' יצעה צבאי' ישלחן צי'הו ממלאים חכל' נטה' טענו' חי'ו טענה לדוקה נטיניות כן חכל' האליכיס בטגע מושעדי'ם נט' וכמו שדרשו (נד' מ"ה וצירופ' נט' נט' גומל עלי' ורהי' מיטוף לדף טמלה נטה' טטג' טהנת'ים ועקלרים טרפים נט' מצל' נט' זיקא' האליכו'ו עמו נבון ח'ה כוונת מה לרלה מרווע צל' יומק לרלה ולכון לרלה בטגע מושעדי'ם נט' לא'יס ולכון נט' ימלען לפוי נט'.

אֲחָבֹה: ה שְׁחוּרָה אַנְיִ וְנָאָה בְּנוֹת יְרוּשָׁלָם בְּאַתְּלִי קָדָר
בְּיוֹיעָזֶת שְׁלָמָה: אַלְתְּרָאָנִי שְׁאָנִי שְׁחָרָה רָת שְׁשָׂוֹפְתָנִי
הַשְּׁמֵשׁ בְּנִי אַמִּי נְחָרְזִיבִי שְׁמָנִי נְטָרָה אַתְּ-חַכְּרָמִים כְּרָמִי
שְׁלִי לֹא נְטָרָתִי: הַגִּידָה לִי שְׁאָהָבָה נְפָשִׁי אַיְהָ תְּרֻעָה

אבל נכהולה טען ריס פללו עופד ע"ז והללו עע"ז וול"כ המכמי חין המתבע
משועבדת, חיל ספק"ה כתיב לו צוטה צענולס מה דן צונג כמוש וולום
כלוון וול"כ מי צחנעו צונג מלוק גдол צין מoid המכמי כללו סומ' משמענד לו
הטען ויקרע לו ריס.

והנה צנ"י צגלוות שמיר מצלב צאס מלוכלים צעונ"ה מחנניהם ונלהים צחולים
כעלווב הצל זה רק מגוזע ע"י בגויס הרטעים הצל האחים זה הצל פנימיות צנ"י
כל מהל נטו צחמים וכמו צלמג קלמג"ס לעניין כופין מוומ' וכו' ולכליו ידועים.
זה צלמלר צחולה חי נקי צחמים צחולה הכנ"י הצל וגודה צנות ירוטלים
הינו צלטנוו לירוטלים צחמי ירוטלים חי נלהה ואצחלומורה צעל זה רק
צצופתני צאטמס צין סהומות וולמל לא מלוחוי צחמי צחלומורה לי צני חי נלהו צי
צמומי נוטלה מה בכלהים כרמי צלי נו נטלה, ויל' להנה ידווע צפיטרלן פולד
וואלך מהל האט נטפומס נטימ ליזיט ליזומס (צמלדר ל' צ' ועיין קידוצין ס"ו ע"ב)
הצל צעכו"ס פולד הוילך מהלי הלה וצמולה מי יקור מה נך מלחה (לכליס ו' ד'
ונרכז"י צס) נך הצל וכו', עיין קידוצין ק"ה ולמדנו צען נך צעל מן הנכליים
היינו קורי נך חיל ננה ודוק. ח"צ צני חי נלהו היינו הומס צנקלמו צני חס
סמה צמומי נוטלה מה בכלהים צלאס וע"ז כרמי צלי נו נטלה ולכן הגדה לי
צלהצעה נפשי וסודיעני מן הגלות מכין העכו"ס לו מלחה צאטחלוות יעוז
וילאלל לדען כמעשים טוועים המכמי'.

התרומות לדען נו היא מיל נלכדות נגד מדת געומול וולפיו מילנפם מדת צל
פצמן נו היא מיל וולפיו חין לו מילנפת הצל מנעליס היא מיל נלכדות געומול
הס חיון לו ובל"ג געומול געומול מומל להלכית כל דכי מדת סוגה נלקט יואר ח"ס
דף 89. גם קנות גנדיס מדשים נו חמיל רק בל"ג געומול כדי להלכית ברגל
ע"ז.

איכָה תַּרְכֵּין בְּצָהָרִים שֶׁלֶמֶת אֲהֵיל בְּעַטְיוֹתָה עַל עֲדָרִי
חַבְרִיךָ: ח אִם-לֹא תַּרְכֵּן לְדַתְּפָה בְּגַשְׂים צַאיְלָךְ בְּעַקְבֵּי
הַצָּאן וְרַעַי אַתִּי גַּדְיִתְהֵד עַל מִשְׁבְּנוֹת הַרְעִים: ט לְמַסְתֵּי
בְּרַכְבֵּי פְּרֻעָה דְמִיתִיךְ רַעִיתִי. נָאוּ לְחַיָּה בְּתַרְים צַוְאָרָה
בְּחַרְזִים: י תַּזְרִי זָהָב נְעַשְׂה-לְךָ עַם נְקֻדּוֹת הַפְּסִיף:
ב עַד-שַׁחַפְנָךְ בְּמַסְבּוֹ נְרָדִי נְתַנוּ רַיחּוֹן. צַרְזָר דָמָרָה דָזָרִי
לֵי בֵין שְׁדֵי יְלִין: ז אַשְׁכֵל הַכְּפָרָה דָזָרִי לֵי בְּכַרְמִי עַזְנִין גְּדִין
ט חַנְךְ יַפְלֵל רַעִיתִי חַנְךְ יַפְהֵעַינִיךְ יוֹנִים: ט חַנְךְ יַפְהֵה דָזָרִי
אַפְתְּגָם אַפְתְּעָרְשָׁנוּ רַעֲנָנָה: ט קְרוֹת בְּתַנְנוּ אַרְזִים רַחִיטָנוּ
בְּרוֹתִים:

ב א נְלִי חַבְצָלָת הַשְּׁרוֹן שְׁוֹשָׁנָת הַעֲמָלִים: כ בְּשֹׁוֹשָׁנָה בֵין
הַחֹזֶחים בֵין רַעִיתִי בֵין הַבָּנוֹת: ד בְּתַפְוֹת בְּעַצְיִ הַיּוֹרֵד בֵין
דוֹזָר בֵין הַבָּנוֹם בְּצָלוֹן חַמְדָתִי וַיִּשְׁבַּתִּי וַיְפִירַז מַתּוֹךְ לְחַבְּנִי
ד חַבְיאָנִי אַלְבִּית הַיּוֹן וְדָגָלוֹ עַלְיִ אַחֲבָה: ה סְמִכּוֹנִי
בְּאֲשִׁישָׁת רַפְדּוֹנִי בְּתַפְוֹחִים בְּיִחוּלָת אַחֲבָה אָנִי, שְׁמָאָלוֹ
תַּחַת לְרַאשֵּי וַיְמִינָנוּ תְּחַבְּקָנִי. הַשְׁבָּעָתִי אַתְּכֶם בְּנֹות
וַיְרַשְּׁלָם בְּצָבָאות אוֹ בְּאִילּוֹת הַשְּׂדָה אַמְּתַעֲרִוּן וְאַמְּ
תַּעֲזֹרְרוּ אֲתִיהָאַחֲבָה עַד שְׁתַחְפֵץ: ח קוֹל דָזָרִי חַנְחִיזָה בָא
מְדִילָג עַל-דְחָרִים מְקַפֵּץ עַל-דְגַבְעָות: ט דַוְמָה דָזָרִי לְצָבִי
אוֹ לְעַפְרָ האַלִים הַגְּהִזָּה עַזְמָל אַתְרָ בְּתַנְנוּ מִשְׁגַּית

מן הַחֲלָנוֹת מִצְיֵין מִזְחָרֶבִים: עֲנֵה דּוֹדִי וְאָמֵר לֵי קְוִימֵי
לְךָ רַעַיִתִי יִמְתֵּן וְלִכְיָלָה: אָ פִּירְהָנָה הַפְּתָתוֹ עַבְרָה חָלָף
חַלְקָה לְזַיִן כְּהַגְּצָנִים נָרָאוּ בָּאָרֶץ עַת הַזָּמִיר הַגְּיָע וְלֹא
נִשְׁמַע בָּאָרֶץנוּ: הַתְּאַנְהָה חַנְתָּה פָּגִיה וְהַגְּפָנִים סְמִרְךָ
נָתְנוּ רִיחַ קְוִימֵי לְךָ רַעַיִתִי יִמְתֵּן וְלִכְיָלָה: יְיֻנָּתִי בְּחַגְנִי
הַפְּלָעָה בְּסֶתֶר הַמְּרִדָּה חַרְאַנִי אַתְּ-מְרַאַד הַשְּׁמִיעָנִי אַתְּ
קוֹלָךְ פִּיקְוּלָךְ עַרְבָּה וּמְרַאַד נָאוּה: טְאַחֲזָוְלָנוּ שְׁעָלִים
שְׁעָלִים קְטָנִים מְחַכְּלִים בְּרָמִים וּכְרָמִינוּ סְמִרְךָ: דּוֹדִי לֵי
וְאַנִי לֹא חָרַעַה בְּשֹׂשְׁנִים: עַד שִׁיבְעָוָת הַיּוֹם וְגַם הַצְלָלִים
מֶלֶךְ דְּמַחְלָל דּוֹדִי לְצָבִי אוֹ לְעַפְרָה הַאֲילִים עַל-הַרִּי בְּתָרָה:

גָּאַל-מִשְׁבָּכִי בְּלִילָות בְּלִשְׁתִּי אַת שָׁאַהֲבָה נְפָשֵׁי בְּקַשְׁתָּיו
וְלֹא מִצְאָתָיו: דָּאַלְוָמָה נָא וְאַסְׁזָבָה בְּעִיר בְּשֹׁוּקִים
וּבְרַחְבּוֹת אַבְקָשָׁה אַת שָׁאַהֲבָה נְפָשֵׁי בְּקַשְׁתָּיו וְלֹא
מִצְאָתָיו: מִצְאָוֶנִי הַשְּׁמָלִים הַסְּבָכִים בְּעִיר אַת שָׁאַהֲבָה
נְפָשֵׁי רְאִיתָם: כְּמַעַט שְׁעַבְרָתִי מִתְּהַלֵּם עַד שְׁמַצְאָתִי אַת
שָׁאַהֲבָה נְפָשֵׁי אַחֲזָתָיו וְלֹא אַרְפָּנוּ עַד-שְׁהַבִּיאָתִי אַל-בִּית
אֲפִי וְאַל-חַדְרָה הַזְּרָתִי: הַשְּׁבָעָתִי אַתְּכֶם בְּנֹת יְרִישָׁלָם
בָּצְבָאות אָוּ בְּאַיִלּות הַשְּׁדָה אַמְתַעְיוֹן וְאַמְתַעְרוֹן
אַתְּ-הַאֲהָבָה עַד שְׁתַחְפִּין: מַיִּזְאת עַלְהָ מִזְחָדָךְ בָּר

בְּתִימָרוֹת עַשְׁן מִקְטָרָת מֶל וְלִבְזָנָה מִפְל אֲבָקָת רַזְבָּל:
, הַגָּה מִטְתָּן שְׁלֵשָׁלָמָה שְׁשִׁים גְּבָרִים סְכִיב לָה מַגְבָּרִי
יִשְׂרָאֵל: ח בָּלֶם אֲחוֹזָה חֶרְבָּה מִלְמָרִי מַלְחָמָה אֲישׁ חֶרְבָּוּ
עַל-יְרָבּוּ מִפְּחָד בְּלִילּוֹת: ט אַפְּרִיוֹן עַשָּׂה לוֹ הַמְלָךְ שְׁלָמָה
מַעַצְיִ חַלְבָּנוֹן: עַמְוִידִיוּ עַשָּׂה לְפָטָרִיתָו זָהָב מַרְכָּבָוּ
אַרְגָּמָן תּוֹכּוּ רְצָוָה אֲחָבָה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלָם: י אַאֲינָה
וְרָאָנָה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמַלְךְ שְׁלָמָה בְּעַטְרָה שְׁעַטְרָה-לוֹ אַמְּוֹ
בְּיּוֹם חַתְנָתוֹ וּבְיּוֹם שְׁמִיחָת לְבָוּ:

ד א הַנְּך יִפְהָ רְעִיטָל הַנְּך יִפְהָ עַיְנִיך יְוִנִּים מִבְּעָד לְצִמְתָּה
שְׁעַרְלָל בְּעַרְלָל הַעַזְים שְׁגַלְשָׂו מַהְר גַּלְעָד: ב שְׁנִיד בְּעַרְלָל
הַקְּצִוּבּוֹת שְׁעַלְוּ מִן-הַרְחָצָה שְׁכָלָם מִתְאִימָות וְשְׁבָלָה אֵין
בָּהֶם: כ בְּחִוּט הַשְּׁנִי שְׁמַתּוֹתִיך וּמִדְבָּרְך נָאוֹה בְּפֶלַח הַרְמָנוֹן
רַקְתָּה מִבְּעָד לְצִמְתָּה: ד בְּמַגְנָל דּוֹיֵד צְנִיאָרָד בְּנָוִי לְתַלְפִּיות
אַלְפָ חַמְגָן תְּלִי עַלְיוֹ בְּל שְׁלֵטִי הַגְּבָרִים: ה שְׁנִי שְׁדִיךְ בְּשְׁנִי
עַפְרִים תְּאֹזֵמי צְבָיה הַרְעִים בְּשֹׁוּשָׁנִים: ט עַד שְׁיִפְוּחַ הַיּוֹם
וְנַטְוּ חַצְלָלִים אַלְד לִי אַלְדָר הַמְוֹר וּאַלְגַּבָּעַת הַלְּבָזָנָה:
כָּלָד יִפְהָ רְעִיטָל וּמָוִם אֵין בָּה: ח אַתִּי מִלְבָנָנוֹ בָּלה אַתִּי
מִלְבָנָנוֹ תָּבָאֵי תְּשֻׂרִי מִרְאָש אַמְנָה מִרְאָש שְׁנִיר וְחַרְמוֹן
מִפְּמַעַנּוֹת אַרְיוֹת מִהְרָרִי גִּמְרִים: ט לְבָבָגְנִי אַחֲתִי בָּלה

לְבַבְתָּנוּ בְּאַחֲת מִיעֵנִיךְ בְּאַחֲרָךְ עַנְקָכְךָ מִצְוָנִיךְ: מַהְדִּיְפָוֶר
 דָּרְדָּה אַחֲתִי כֹּלֶה מַהְטָּבָו דָּלִיךְ מַיּוֹן וַרְיחַ שְׁמַנִּיךְ מַפְלָל
 בְּשָׁמִים: נַפְתָּה תְּטַפְנָה שְׁפָתָזָתִיךְ כֹּלֶה דְּבָשָׁו וְחַלְבָּתָה
 לְשׂוֹנִיךְ וַרְיחַ שְׁלָמָתִיךְ פְּרִיחַ לְבָנוֹן: גַּנוֹן גַּעֲולָ אַחֲתִי כֹּלֶה
 גַּל גַּעֲולָ מַעֲנִיךְ חַתּוֹם: שְׁלָחִיךְ פְּרִדָּם רְמוֹנִים עַם פְּרִי
 מְגַדִּים כְּפָרִים עַמְּגַדִּים: גַּרְדָּן וְכְרָבָם קָנָה וְקָנָמָן עַם
 פְּלָעָצִי לְבָזָנוֹה מָר וְאַהֲלוֹת עַם כְּלִירָאשִׁי בְּשָׁמִים: מַעֲנִיךְ
 גַּנִּים בְּאַרְמִים חַיִים וְנַזְלִים מַנוֹּלְבָנוֹן: עַזְוִירִי צְפָזָן וּבְזָאי
 תִּימָן חַפְיחִי גַּנוֹן יַזְלָו בְּשָׁמָנוֹ יְבָא דָזָן לְגַבְיוֹ וַיַּאֲכֵל פְּרִי
 מְגַדִּים:

ה א' בָּאתִי לְגַנוֹן אַחֲתִי כֹּלֶה אַרְיִתי מַזְרִי עַמְ-בְּשָׁמִי אַבְלָתִי
 יַעֲרִי עַמְ-דְּבָשִׁי שְׁתִיתִי יַיְנִי עַמְ-חַלְבִּי אַכְלִוִי רְעִים שְׁתִי
 וְשְׁכָרוֹ דָזָדים: אַנְיִי יִשְׁנָה וְלַבִּי עַר קוֹלָן דָזָן דָזָף פְּתָחִילִי
 אַחֲתִי רְעִיתִי יַזְנָתִי תִּמְפָתִי שְׁרָאשִׁי גַּמְלָא-אַטָּל קְוֹצָחִי רְסִיסִי
 לִילָה: פְּשָׁטָתִי אַתְּ-כַתְנָתִי אַיְכָה אַלְבָשָׁנָה רְחַצָּתִי
 אַתְּ-רְגָלִי אַיְכָה אַטְנָפָם: דָזָן שְׁלָחִי יַדְןָן מִינְ-חַזָּר וּמִעַזִּי
 חַנוּן עַלְיוֹן: ה קְמָתִי אַנְיִי לְפִתְחָה לְדָזָן וַיְדִי גַּטְפּוֹ-מַזְרָעִי
 וְאַצְבָּעָתִי מַזְרָעִי עַל כְּפֹתָה הַמְּגַעֲוָלָה: פְּתָחָתִי אַנְיִי לְדָזָן
 וְדָזָן חַמְקָן עַבְרָן נְפָשִׁי יַצְאָה בְּדָבָרָן בְּקַשְׁתִּיהְלָן וְלֹא

מִצְאַתֵּי הָזֶה קָרָאתְךָ וְלֹא עֲנָנָי : מִצְאַתֵּי הַשְׁמָרִים הַפְּבָבִים
בָּעֵיר הַכּוֹנוֹ פְּצַעַנְיִ נְשָׂאָ אַתִּידִידִי מַעַלְיִ שְׁמָרִי חַחְמוֹתָן :
חַשְׁבָּעַתִּי אַתְּכָם בְּנֹות יְרוּשָׁלָם אַמִּתְמְצָאוֹ אַתִּידִידִי
מִהַדְתְּגִידָוּ לֹא שְׁחוֹלָת אַהֲבָה אָנָי : ט מִהַדְתְּדָךְ מַהְזָדָה הַיְמָה
בְּנָשִׁים מִהַדְתְּדָךְ מַהְזָדָה שְׁכָבָה הַשְׁבָּעָתָנוֹ : דָזָדִי צָח וְאַדָּומָ
דָגָול מִרְבָּבָה : אָרָא שׂוֹבְטָם פָזָ קְוִצּוֹתָיו תַּלְתָלִים שְׁחָרָזָת
בְּעוּרָבָכָ : בָ עִינָיו בְּיוּנִים עַל-אַפְקָי מַיִם רְחָצָות בְּחַלְבָ
יְשָׁבָזָת עַל-מְלָאתָת : גָ לְחִיו בְּעַרְוָגָת הַבָּשָׂמָמָגְדָלוֹת בְּנַרְקָחָים
שְׁפָתֹתָיו שְׁוֹשָׁנִים נְטָפָות מַוְרָעָרָב : דָ יְדָיו גְלִילִי זָהָב
מִמְלָאָים בְּתִרְשָׁישָׁ מַעֲיוֹעָשָׂת שָׁן מַעֲלָפָת סְפִירִים : ט שְׁוֹקָי
עַמְּדוֹדִי שְׁשָׁ מִיפְרָקִים עַל-אַדְגִּירָפָו מַרְאָהוּ בְּלִבְנָזָן בְּחַרְ
בְּאַרְזִים : ט חָפָן מִמְתָלָקִים וּבְלֹזָ מִתְמָדִים זָהָדָי וְזָהָרָעָי
בְּנֹות יְרוּשָׁלָם :

וְ אַנְחָה הַלְךָ דָזָדָה הַיְמָה בְּפִנְשִׁים אַנְחָה פְנָה דָזָדָה וְגַבְקָשָׁנוּ
עַפְקָה : בָ דָזָדִי יָרַד לְגַבָּזָ לְעַרְגָוֹת הַבָּשָׂמָמָגְדָלוֹת בְּגָנִים וְלַלְקָט
שְׁוֹשָׁנִים : אָנָי לְדָזָדִי וְדָזָדִי לְיִהְרֹזָעָה בְּשְׁוֹשָׁנִים : גָ יְפָה
אָתָ רְעִיטִי בְּתִרְצָחָ נָאָה בְּיְרוּשָׁלָם אִימָה בְּגַדְגָלוֹת : הַחַמְבִי
עִינָיוֹקָל מִגְגָלִי שְׁהָם הַרְחִיבָנִי שְׁעַרְךָ כְעַדר הַעֲזִים שְׁגָלָשָׂא
מִן-הַגָּלְעָד : ט שְׁפִינָד בְּעַדר הַרְחָלִים שְׁעַלְוָן מִן-הַרְחָצָה שְׁפָלָם
מִתְאִימָות וְשְׁפָלָה אֵין בָהָמָה : כְפֶלֶח הַרְמָנוֹן רַקְתָּד מִבְעָד

לצמיהה: ח ששים הימה מלכות ושמנים פילגשים וועלמות אין מספר: אחת היא יונתי תפורי אחת היא לאמה ברה היא ליזולדת ראה בנות ואישריה מלכות ומילגשים יהלולה: מירזאת השכלפה במודשח יפה כלבנה ברה בחמה אימה בנדלות: אalg בת אגו זרדי לראות באבי תאנחל לראות הפרחה האנצוי הרמנינימ: כ לא ידעתי נפשי שמתני מרבבות עמיינידים:

ז א שובי שיבי השזולפיה שובי שובי ונזהה בד מהתיזול בשולמות במלחת המהנימ: ד מהר יפו פעמיד בגעלים בתינדיב חמוצקי ירליך במוז חלאים מעשה ידי אנן: שריד אגן הפרה אל יחרט חמוץ בטיגל ערמת חטים סוגה בשושנים: שני שדייך בשני עפרים תאמי צביה: ה צוארכם בגידל השן עיניך ברכות בחשבון על-שער בתרכבים אפק במגדל הלבנון צופה פנוי دمشق: ראה שעלה בכרמל ודרת ראש בארגמן מלך אמר ברהיטים: מהייפות ומהגעמת אהבה בתענוגים: ז את קומתך דמתה לתרמר ושידך לאשפלוות: אמרי אעה בתמר אהזה בסנסני ויהירנא שליך באשבלות האנפנו ורית אפק בתפוחים: וחבך בין חטוב הזיך לדודי למיישרים דזקב שפטוי

ישנים: » אני לדודי ועלי תשוקתו: « לכה דודי נצא השדה
גלויה בפְּרִים: » נשכינה לברמים גראה אם פרחה האבן
פתח הַמְּדָר הנצוי הרמוניים שם אתן אֶת-דָּבֵר לְךָ:
עד הַקְּדוֹדָאים נתנו ר' ליכת ועל-פתחינו כל-מנגנים חדים
גַּם-יְשָׁנִים דָּבֵר צְפָנָתִי לך:

ח א מי יתנתק באח לי יונק שדי אמי אמצאה בחוץ אשקל
גם לא-יבוז לי: » אנה גָּד אֲבִיאָע אַלְבִּית אֲמִי תְּלִמְדִינִי
אַשְׁקָּד מִין הַרְקָה מַעֲסִים רַמְנִי: » שְׁמָאָלו תחת ראשו
וימינו תחבקני ר' השבעתי אתכם בנות ירושלים מה
תעירו ומהתערו את-האהבה עד שתחפוץ: » מי זהה
עליה מזיד-מזרב מתרפקת על-דודה תחת התפוח עוררתיך
שםה חבלתך אמר שמה חבלה יולדתך: » שימני בחותם
על-לבד בחותם על-ירוזה בירעוה במות אהבה קשה
בשאול קנאה רשותך רשות אש שלחתתיה: » מים רבים
לא יוכל לכבות את-האהבה ונחרות לא ישטפה אמייתן
איש את-בל-הון ביתו באהבה בו יבוזו לו: » אהות לנו
קטנה ושדים אין לה מה-געשה לאחותנו ביום שידבר-בה:
» אמי חומה היא נבנה עליה טירת כסף ואמידות היא
נצח עליה לוח איזן: » אני חומה ושדי במגילות אן היה
בעניינו במו-צאת שלום: » כרם היה לשלהה בעיל המזון

**נָתָן אֶת־תְּפִירָם לַנְּטָרִים אֲיַשׁ יָבָא בְּפָרִיזׁ אֲלֹף בְּסַתֵּן יְבָרְמִי
שְׁלִי לְפָנֵי הַאֲלֹף לְדַקֵּן שְׁלָמָה וּמְאַתִּים לַנְּטָרִים אֶת־פְּרִיזׁ
וּ חַיּוֹשָׁבָת בְּגָנִים חַבְרִים מַקְשִׁיבִים לְלוֹזָלֶךָ חַשְׁמִיעָנִי
וּ בְּרָחָה דּוֹרִי וְדַמְּהַדְּלָךְ לְצָבִי אָוּ לְעַפְרָה הַאַיִלִים עַל חָרִי
בְּשָׁמִים:**

רבנן כל העולים, יה רצין מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי, שבזכות שיר השירים אשר קראנו ולמודנו וקריתנו ולמדתינו שהוא קודש קדשים, בזכות פסוקיו, ובזכות תבוחתי, ובזכותות אותיותיו, ובזכותות נקדותיו, ובזכות טעמו וצרכיו ורומו וסודותיו הקדושים והטהורים הנוראים היוצאים ממנה, שתהה שעה וו שעת רחמים שעת הקשבה שעת האונה, ונקראר ותעננו נעריך לך והעתר לנו, ויהי עליה לפניך קריית ולמוד שיר השירים, באלו השגנו בל הסודות הנפלאות והנוראות אשר הם החותמים וסתומים בו בכל תנאיו, זוכה למקום שהנפשות הרוחות והנשומות נחבעות ממש, ובאלו עשו כל מה שمطلوب علينا להציג בין בגיגל זה ובין בגיגלים אחרים, ולהיות מן העולים והזובעים לעולם הבא עם שאר צדיקים וחסידים, ומלא כל משאבות לבנו לטובה, ותהייה עם לבכנו ואמרי פניו בעת מחשיבותינו, ועם ידינו בעת מעברינו, ותשלח ברכה והצלחה והרוחה בכל מעשה ידינו, ומעפר עניינו תקימנו, ומראשות דלוותנו תרוממננו, ותשיב שבינתך לעיר קדריך במהרה ביוםינו אמן:

שביעי של פסח

מה תצעק אליו דבר אל בניי ויסעו וצ"ב לדרכבה הרוי אפילו למ"ד תפילה דרכנן בעת צראה היא דאוריתא וחיבך לצעוק ולהתפלל לה' כמ"ש הרמב"ן ז"ל. והנראה בס"ד דהנה באמת צ"ע מ"ש ז"ל שלא רצה הים לקרוא עד שגער בו הקב"ה והרי ה' תנאי לוזה במעשה בראשית. אמנם נראה דיש לעיין למה ה' צרך לגוזר את הים לגורים והלא בידו כביכול להושיע ולעשות נס שיעברו בנ"י על הימים ממש ולא יצטרך לבקווע את הים וכמו ששמענו מכמה צדיקים שבשעה שהוא צריכים עברו גם על הימים כמו

ביבשה. ונראה דברמת כשהוא אומר לו הקב"ה להוציא את בני מצרים ולהוליכם לא"י אם לא היו שואלים שום קושיות אלא שהיו הולכים בלי שאלהת היו עוברים גם את הים סוף כמו ביבשה בעלי בקיעת הים סוף והלא העמוד הענין הולך לפני פניהם יומם לנוחותם הדרך והי' משוה להם הריט ובקעוט וכור' וכמו כן היו עוברים את הים סוף בלי שום מכשול אלא לפ' שעמדו לפני הים סוף ושאלו כדת מה לעשות היאך יכנסו מים איז כבר היו צרכיס לנס מיוחד שלא כדרך הטבע לבקווע את הים סוף ועוד שכתב בנוועם אלימלך פ' בהר עה"פ וכי תאמרו מה נאכל וכור' וצורתית את ברכתך דאם לא יאמרו ולא ישאלו אז תהיי ההשפעה ממילא וברכת ה' היא תשער אבל כי תאמרו מה נאכל למחה הריט וזה בגדר חסרון אמונה ועוד שאמרו האומר מה נאכל למחה הריט וזה מקטני אמנה ולכן צריך צווי מיוחדת ולא TABA ההשפעה ממילא והדברים עתיקים, היכן אם לא הי' שואלים רק שהי' הולכים בלי שאלת לתוכן הים סוף היו עוברים כך אבל כיון שעמדו בתפללה כדת מה לעשות הוכחה לבקווע את הים זוז' מה תצעק אליו עשי' צעה זוז לא יוכלו עוד לעبور דרך ולא עת תפילה היא שלא ה' צריך כתת להאריך בתפילה זו אלא הי' צריך לעبور מיד.

ויאמינו בה' ובמשה עבדו וצ"ב אמונה במשה למה, ואדרבה בישראל אסור להאמין בדבר אחר ואפיין ע"י שיתוף ולא באמצעותו בלתי בה' לבדוק.

והנראה בס"ד בביואר עוד מה שאמרו באבות ומורה רבך כמורא שמים [ובתנחותמא בשלח כ"ו, יהי כבוד רבו החביב עליו כמורא שמיים], ואמרו (פסחים כ"ב ע"ב) שמעון העמסוני ה' דרש כל עתין שבתורה כיון שבאת ה' אלקיך תירא פירש וכור' עד שבא ר"ע ודרוש את ה' אלקיך תירא לרבות ת"ח וג"כ צ"ע כנ"ל.

עוד יש לדיק במלכים כ' סימן ד' (הפט' תזריע) ונעמן שר צבא מלך אם הי' איש גROL לפני אדוניו וגורי והוא השם הי' גיבור חיל מצרע וארם יצאו גודודים ויישב מארץ ישראל נערה קטנה וכור' והתאמר אל גברתי אחלי אדני לפני הנביא אשר בשומרון אז ואסף אותו מצערתו וגורי והנה שלח מלך ארם את נעמן אל מלך ישראל והוא קרא מלך ישראל את הסופ וירקע את בגדיו ויאמר האלקים אני להמית ולהחיות כי זה שלוח אליו לאסף איש מצערתו וגורי והוא כשמו אלישע איש האלקים כי קרע מלך ישראל את בגדיו ושלח אל המלך לאמור למה קרעת בגדיך יבא נא אליו וידע כי יש נביין בישראל ויבא נעמן ויעמוד פתח הבית לאלישע ושלח אצל אלישע מלאך לאמר הילך ורחצת שבע פעמים בירדן וישב בשרך לך וטהר ויקצוף נעמן וילך ויאמר הנה אמרתי אליו יצא יצוא ועמד וקרא בשם ה' אלקיו והנני ידו אל המקום ואסף המצער וגורי ויפן וילך בחמהו ויגשו עבדיו וידרכו אליו ויאמר אבי דבר גדול הנביא דבר אלק הלא תעשה ואף כי אמר אלק רחץ וטהרה.

והנה כל הכתובים מוקשים הם למה אמרה הנערה הקטנה אחלי ארני לפני הנביא בשומרון אז ואסף אותו מצערתו היל"ל שהנביא יתפלל לה' ויאסף אותו מצערתו. ב)

למה שלח מלך ארם הספר למלך ישראל ולא אל הנביה. ג) מלך ישראל שאמור האלקים אני להמית ולהחיות משמע שהאמין באלווק שהוא ממית ומה' אלא שהוא כלומר המלך אין בידו להמית ולהחיות, וכן והנביא כשלוח לממלך למה קרעת בגדייך יבא נא אליו וידע כי יש נביא בישראל ולמה לא אמר כי יש אלוק בישראל שהוא ממית ומה'. ד) כשהעמד נעמן על פתח אלישע ולא יצא לקראותו אליו שאמור לו ע"י שליח הlord רוחצת למה באמת לא החפכל בעדו והוא בשם ה' והניף ידו כדרך המתפללים. ה) נעמן כשאמור לו הנביא לרוחץ בנهر מה גרمه לו שלא יאמין לדברי הנביה. ו) מה זה לשון אלישע איש אלקים גם כשהזר נעמן כתיב וישם אל איש אלקים ועוד דקדוקים.

ואשר נראה זהה דמליך ארם וגם מלך ישראל ונעמן ועוד כולם האמינו בה' ואשר הוא יכול אבל לא האמינו בכך הנביה ובעבדי ה' שוגם הם בידם לבטל גזירות ולרפאות ובבחינת צדיק מושל ביראת אלקים מי מושל כי צדיק והנה הנערה הקטנה אמרה לפניו גבירתה אחלי אדני לפני הנביה אשר בשומרון או יאסף אותו מצערתו כלומר שהנביא יעשה פעולה ויסוף אותו מצערתו שאמרה שיש כה זה הנביה ישראל ולא אמרה שהנביא יתפלל לה' אלא שהנביא יאסף אותו מצערתו. אבל מלך ארם לא האמין בכך הנביה אלא האמין בה' ולכן לא שלחה מיד אל הנביה אלא שלח לממלך ישראל לאטוף אותו מצערתו או שחשב שהמלך כבר יראה הדבר אל הנביה ממשפט המלך שמחשייב עבדי ה' הנביאים, אבל כיוון שהמלך לא hei מאמין רק בה' ולא בכח הנבאים שהשם נתן להם, ולכן כשקרה המלך את הספר קרע את בגדיו ואמר האלקים אני וגוי כי זה שלח אליו לאטוף כלומר שלא האמין בכך הנביה רק באלויקו והוא אינו אלקי וכשמרווע הנביא דבריו וכי קרע את בגדיו וישלח אל המלך ואמר יבא נא אליו וידע כי יש נביא בישראל כלומר שידע ויתפרקם הכה אלקי שיש בנביה בישראל מה שאין בעכו"ם שכבר ה��פיל עליהם משה רבינו ונפלינו אני ועמך.

ונראה דמה"ט נעמן כשבא לפני אלישע וידע אלישע כי לא האמין בכך הנביה וגם כי הוא מצורע לא יצא לקראותו וגם לא ה��פיל אל אלקים עצמוני אלא צוה לו שיילך ויטבול בנהר ז'פ' ויישב כבשו והנה צוה בפעולה טבעית רק שייצא הדבר מפני הנביא ואעפ"כ יתרפא ולא ע"י תפללה לאלקים וכעס נעמן לפי דעתו הנפצת דין כה ביד הנביא רק להתפלל לה' ולא שייעשה מעשים והוא צוה ויעמוד מלך ויאמר הנה חשבתי שיצא אליו הנביה ויעשו בשם ה' ויתפלל בהנחת ידיו כדרך המתפללים או בפיישוט ידים ובהכנעה אל המקום ואסף השם המצורע אבל שהנביא יצוה לו שיילך ויטבול וע"ז יסיר צערתו לא האמין בכך הנביא, ומשורתו בישרו אותו שדבר גדול הנביא דבר אליך כלומר שהם דברי הנביא אף שהוא נראה בעיניך דבר קטן הלא כיוון שדברו אליו הנביא הוא דבר גדול ושמעו אל הנביא רוחץ וטהר וירד ויטבול בירון שבע פעמים דבר איש האלקים וישב בשרו כבשר הנער ויטהר.

והנה פה מתגלה לו לנעם כחו של הנביא והטיבה אשר דיברה הנערה הקטנה אחלי אדני לפני הנביא כלומר שהנביא יסיר אותו מצערתו שהאמונה בכך הנביא. וקרווא איש

האלקים לפמ"ש בתקלה למשה איש האלקים (תhalim צ') ובזה"ק בעל דמטרונית ופי' הפמ"א עה"ת דמשה הוא בבחינת בעל שמחיר נdry אשתו וכן הקב"ה בגוזר וצדיק מבטול והינו איש האלקים ויש כח ביד משה לבטל גזירות הקב"ה ולכן נקרא משה איש האלקים וכן באישע קראו איש האלקים כלומר שהלישע הוא בבחינת בעל דמטרונית ובידו לבטל ולאסוף מצערעה נעמן ולכך אמר גם מלך ישראל וידע כי יש נבי באישראל, והראה כי הצדיקים שהם מבטלים רוע הגזירה,

זה שאמור במשה מה תצעק אליו דבר אל בני ישראל ויסעו כלומר שם יבא על ידי חפלה לא יאמין במשה שנחן לו ה' כח זה וכן יאמין בה' ואמר וירושע ה' ביום ההוא וגוי ויאמין בה' ובמשה עבדו שרואו שמשה עבר ה' יש בידו כח אלקי ממעל. ובזה מובן את ה' אלקי תירא לרבות ת"ח כיוון שיש בו כח אלקי ממעל ולכך לרבות ת"ח ובזה ג"כ פ"י במורה רבך כמורא שמים וכגן".

ומה"ט אמרו ז"ל (ב"ב ע"ט) מי שיש לו חוליה בתוך ביתוילך אצל חכם העיר ויתפלל עליו, ולכאורה יתפלל הוא בעצמו אבל הוא כדי להראות כח החכמים ובפרט לפמ"ש חכם עדיף מנכיה, ואף שבזה"ז בטלנה נבואה מ"מ הכה זהה שהי' ביד הנבאים עדיין נמצא ב"ה אנחנו אצל החכמים שעדיין נמצאים אנחנו דלאגוי זה לא בטלנה כח הנביא א"כ יודע שיש נביא בישראל ולכך צריך לילך אליו להתפלל על החוליה והרבה יש להאריך בדבר אשר בעוניה בדבר הזה אין מאמינים במשה עבדו הגם שמאמינים בה' וע"ז אמרו (סנהדרין צ"ט ע"ב) איזה האפיקורוס המבזה ת"ח והחכם יבין וזה הטוב יכפר.

๘ ❁ ๙

פסח שני

יהי אנשים אשר היו טמאים לנפשם ולא יכולו לעשות הפסח ביום ההוא וגוי ויאמרו האנשים הנהם אליו אנחנו טמאים לנפשם לאדם למה נגער וגוי וידבר ה' אל משה לאמר דבר אל בני ישראל לאמר איש כי ה' טמא לנפש או בדרך וחזקה לכם או לדורתיכם ועשה פסח לה' וכמי על מצות ומורומים יאכלחו, ודרשות חז"ל ידועים ועיין במפרשים בזה.

והנלו"ד בדרך מוסר דנה לכוארה מצינו גבי פסח דבר משונה מבשאר מצות דבפסח קי"יל בן נכר לא יאכל בו ודרשו חז"ל בן נכר אין זה עכ"ם רק מי שנתנו כר מעשי לאבירו שבשמיים והינו ישראל מומר אסור בפסח (עיין פסחים ג' ע"ב). ולכאורה צ"ע שהרבי ביה"כ מצינו שתקנו לנו לומר על דעת המקומ וועל דעת הקהלה בישיבה של מעלת ובישיבה של מטה אנו מתירין להתפלל עם העברנים הרי שבהסכמה הקהלה וכל מלאכי מעלת אנו מקבלים העברניים וכן גבי תענית ותקלה מצינו כל תענית שאין בה מפושעי ישראל אינה תענית (כrichtoth ו'), ולכאורה אמר בפסח אנו מרוחקים כל כך את

המודרים היפך מהן"ל שנצטוינו לקרbm. ונראה בדרך צחות דבשלום גבי יה"כ שבא העבריין להצטער עם כל ישראל וכן גבי תפילה והענית ונראה دقונתו שרצויה לחזור מדרך הרע ולהסתופף בצל ישראל בודאי אנו מקבלין אותו. אמנם זה דייקא כשרוצה להצטער אם בניי אך המומר אשר בר כל מצות ה' הוא כופר ומצחיק עליהם רק כשהוא בנוי לקיים מצות פסח ולאכול בשר צלי וריחו טוב אז הוא רוצה ג"כ איזה תחינה ואויה להתכבד ואינו רוצה להשתתק עמהם בצערים ע"ז אמרו כל שאינו משתחף בצערן של ישראל אינו רואה בנחמתן ולכן אמרה תורה דייקא באכילת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו מה שא"כ בשאר מצות ובנ"ל.

ובזה אמרתי בדרך צחות מה שאמר גבי רשות ולפי שהוזיא את עצמו מן הכלל ואף אתה הקהה את שניינו וכורו ולכאותה מה זה קהית שניינו ולא מצינו בשום מקום לשון להקהה את שניינו. אמנם לפי הנ"ל ניחא דכאן מيري ברשות שכופר בכל עבודות הבודה וכמו שנאמר מה העבודה הזאת לכלם ורק כשהוא לא יכול את הפסח ה' יושב בטח ושותק ורוצה לאכול ממנו וכמו שעונגנ"ה כמה מהם בזמנינו שעווים מסיבה [פארט"י בלע"ז] בערךليل הסדר ואוכלים ושותים ומשתכרין ובבקר הולכים לעבודתם כמו בחול וע"ז בא התורה ואמרה ואף אתה הקהה את שניינו של זה כי לו אסור לאכול מבשר הפסח כיון שהוא מומר וק"ל.

והנה חז"ל פירשו בדרך רוחקה לאו דוקא רצ"ל שהוא רחוק ממש אלא כל שלא יכול לבא למקום השחיטה כיון שהי' בשעת שחיטת הפסח מן המודיעים ולחוץ הי' בדרך רוחקה ור"ע למדה מטה מאה טמא מת רצה לעשותו ואני יכול אף דרך רוחקה רצה לעשותו ואני יכול ועיין בספריה בהעלותך ועיין פסחים צ"ד ע"ב ועיין ר"ש"י אף חוץ מסקרה.

והנרא לי לילך בעקבותם ז"ל רק בדרך מוסר DIDOU שמי שחיללה סר מדרך האמת הוא הוא הנקי בא דרך רוחקה שהדרך רוחק וזה מתרתנו הקדושה ודרכיו חושך וחלקלקות וטמא לנפש נמי נראה לי לפרש שהיא מלשון שטימא את נשׂוּ חיללה בעכירות ובזהathy שפיר מה שאסורה התורה טמא לנפש דלא כוורה תיבת לנפש מיותר ובפרט לדס"ל דאפיי טמא שרע אסור לעשות הפסח אלא מيري התורהumi שהי' רשע ובן נכר בשעת פסח ראשון ולא עשה את הפסח כיון שהי' אסור בו ועד השთא לא הרגישו ברשותם אמן כיון שבאו לפסח ואמרו להם שהם הם אסורים בו וקראו אותם בן נכר ואמרו להקהה את שנייהם נתמלא חרטה על רשותם ובאו בדרך וידי אצל משה ואמרו לנו טמאים לנפש היינו שטמאו את נפשם בעכירות ד"ל ולמה גרע לבלתי הקרייב וכורו ונעשה את הפסח כמו שעווים שאר מצות והשיכם משה שבאמת אינו יודע האיך הדין רק ישמע מה יצוה ה' בזה וידבר ה' אליו דבר אל בני ישראל ויאמר איש איש כי יהיו טמא לנפש או בדרך רוחקהשמי מישראל חיללה סר מן הדיך והוא בדרך רוחקה וטמא את נפשו ורוצה לחזור זה הוא דין שיטהר את עצמו מעשי הרעים

חוֹרֵשׁ יָמִים וּבְחַדְשָׁה הַשְׁנִי בַּיָּד לְחוֹדֵשׁ בֵּין הַעֲרָבִים אֶם נְרָאָה שְׁבָאָמָת טָהָר עַצְמוֹ מָוֶת לֹא לְעַשּׂוֹת הַפְּסָחָת.

והנה באתה המורה עליו בתנאי על מצות ומרורים יאכלו. ואיתא בשל'ה הקדוש על כל הנזהר ממשחו חמץ דחמצן הרוי אוטיות מצה רק שבמצה ה"ה במקום חי"ת שבחמצן והנה ה"ה דומה לחי"ת ממש רק המשחו שנפסק הרגל השמאלי מה"ה וזה חמץ איסרו במשחו אותו המשחו. והנה איתא בגמ' מנוחות כ"ט ומפני מה נברא העולם הזה באות ה"ה מפני שרומה לאכסדרה שכל הרוצה לצאת יצא ומ"ט תלייא כרעה דאי הדר בתשובה מעיל ליה הרי שהמשחו שבה"א נתקן לבני תשובה וא"כ מצה שכל יטודו היא האות ה"א אנ"ל היא מרמז לתשובה, ועיין במפרשים בזה וזה שאמרו המורה על מצות ומרורים היינו ע"י תשובה ויתמרמר על חטאיו ויבקש רחמים מאת הבורא יתברך שמו שימחול לו על חטאיו ואז יאכלו או יאמר ומרורים ע"פ מה שאמר איוב וגם את הטוב יקבל ואת הרע לא נקבל ואמר שפסח בעצמו אינו יכול לאכול רק על מצות ומרורים שאם יש חיללה מרוד וישראל חיללה שוראים בצעיר ישתחף בצערים ואז יאכל בו כיון שמשתחף בצדתם של ישראל וק"ל בעזה"י.